

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PETNAESTA POSEBNA SEDNICA
U JEDANAESTOM SAZIVU

Prvi dan rada
28. maj 2018. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, otvaram Petnaestu posebnu sednicu Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 110 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali molim da ubacite svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 146 narodnih poslanika i da imamo uslove za rad.

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine obaveštavam vas da sam pozvala da današnjoj sednici prisustvuje predsednica Vlade Republike Srbije, gospođa Ana Brnabić, svi članovi Vlade, kao i kandidat za člana Vlade, gospodin Siniša Mali.

Saglasno članu 86. stav 2. i članu 87. stav 2. Poslovnika Narodne skupštine obaveštavam vas da sam ovu sednicu sazvala u roku kraćem od roka utvrđenog u članu 86. stav 1. Poslovnika i izuzetno za ponedeljak, mimo dana utvrđenih u članu 87. stav 1. Poslovnika, zbog potrebe da Narodna skupština razmotri predlog i izabere ministra finansija.

Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, kao što ste videli, za Petnaestu posebnu sednicu Narodne skupštine Republike Srbije u Jedanaestom sazivu na osnovu člana 121. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine utvrdila sam sledeći

D n e v n i r e d:

1. Izbor i polaganje zakletve člana Vlade

Prelazimo na rad po dnevnom redu.

Primili ste predlog kandidata za člana Vlade, koji je saglasno članu 133. stav 8. Ustava Republike Srbije i članu 25. stav 2. Zakona o Vladi podnela predsednica Vlade, gospođa Ana Brnabić, a kojim je za ministra finansija predložen Siniša Mali.

Na taj način, a saglasno odredbama Ustava Republike Srbije, Zakona o Vladi i Poslovnika Narodne skupštine stekli su se uslovi da otvorimo pretres o kandidatu za člana Vlade, da izaberemo člana Vlade i da član Vlade pred Narodnom skupštinom položi zakletu.

Molim poslaničke grupe, ukoliko to već nisu učinile, da odmah podnesu prijave za reč sa redosledom narodnih poslanika.

Saglasno članu 269. Poslovnika Narodne skupštine otvaram pretres o Predlogu kandidata za člana Vlade.

Pitam predlagača, predsednicu Vlade Anu Brnabić, da li želi da obrazloži predlog?

(Ana Brnabić: Da.)

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Poštovana predsednice Narodne skupštine, poštovani narodni poslanici, zadovoljstvo mi je da danas imam priliku da predložim za mesto ministra finansija gospodina Sinišu Malog.

Pošto očekujem da ćemo tokom dana imati generalnu raspravu koja će uključivati razne stvari, ja bih se u ovom svom uvodnom izlaganju fokusirala uglavnom na one stvari koje su njega, pre svega, i preporučile za mesto ministra finansija.

Ostaviću za kasnije debatu o nesumnjivom znanju, profesionalnim kvalifikacijama i iskustvu Siniše Malog. Meni se čini, ono što je meni bilo važno, da je Sinišu za mesto ministra finansija pre svega preporučio uspeh u rešavanju ogromnih finansijskih i razvojnih problema Grada Beograda koje je on nasledio kada je preuzeo mesto gradonačelnika 2014. godine.

Godine 2014. situacija u Beogradu je bila sledeća – Siniša Mali je kao gradonačelnik preuzeo Grad koji je imao 1.118.000.000 evra duga, 14 milijardi dinara neplaćenih obaveza i rekordni budžetski deficit od 20,25%. Kakva je situacija u Beogradu danas? Dug Grada Beograda je prepolovljen. Isplaćene su sve obaveze Grada Beograda. Deficit Beograda smanjen je za četiri puta.

Beograd je u svojoj istoriji dobio prvi kreditni rejting i to u oktobru 2016. godine od međunarodne rejting agencije „Mudiz“ i tada je kreditni

rejting Beograda bio B1 sa pozitivnim izgledom. U martu 2017. godine kreditni rejting Beograda unapređen je na Ba3 i očekujemo da će se do kraja godine kreditni rejting Beograda dodatno unaprediti. Podsetiću vas da je ovo prvi put u istoriji da je Grad Beograd dobio kreditni rejting, što je izuzetno značajno za privlačenje stranih investicija i za predvidivost poslovanja domaćih investitora.

Ono što Sinišu Malog pre svega preporučuje za mesto ministra finansija jeste to da je Beograd danas stabilna lokalna samouprava i daleko najveća investiciona destinacija u ovom delu Evrope.

Tokom mandata Siniše Malog kao gradonačelnika sprovedena je i konsolidacija javnih i javno-komunalnih preduzeća. U prve tri godine mandata od minusa od dve milijarde dinara javna i javno-komunalna preduzeća u gradu došla su do neto dobiti od 10 milijardi dinara. „Beograd put“ je, na primer, umesto gubitka od preko milijardu dinara iz 2013. godine danas profitabilno preduzeće koje pravi profit od 507 miliona dinara. Ovo je, naravno, napravilo osnov za ulaganja, pa je „Beograd put“ posle deset godina imao prvu ozbiljnu nabavku kamiona. „Zelenilo Beograd“ je takođe dobilo novu mehanizaciju, „Gradska čistoća“ nove kamione, „Beogradski vodovod i kanalizacija“ ulažu u nove kilometre vodovodne i kanalizacione mreže.

Pošto je sređeno stanje u gradskim finansijama, što je bio, složićemo se svi, veoma izazovan i težak zadatak, pokrenut je konačno u Beogradu ozbiljan, pravi investicioni ciklus. Promenjen je pristup investitorima tako da se danas građevinske dozvole u Gradu Beogradu izdaju za svega 12 dana. Proces je, kao i u celoj Srbiji, u potpunosti elektronski da bi se sprečila mogućnost bilo kakve korupcije. U poslednje četiri godine izdate su građevinske dozvole za više od dva miliona kvadratnih metara. Prethodna gradska vlast je za period od šest godina izdala građevinske dozvole za duplo manje kvadratnih metara. Samo tokom 2017. godine izdato je dozvola za više od milion kvadrata.

Kao predsednica Vlade lično mogu da posvedočim da je, zahvaljujući velikim investicionim projektima Grada Beograda, naročito stanogradnje, BDP Republike Srbije održan, građevinska industrija stvarno i iskreno značajno unapređena. Ponovo je pokrenuta i jaka međunarodna saradnja Grada Beograda koja je u vreme mandata Dragana Đilasa mislim pa skoro potpuno zamrla i mislim da je to nešto u čemu ćemo mi morati da se složimo.

Na inicijativu Siniše Malog i tadašnjeg premijera Aleksandra Vučića 2015. godine pokrenut je investicioni forum „Beogradski investicioni dani“, koji se od tada održava svake godine kao jedinstvena platforma za privrednu saradnju, privlačenje investitora i promociju Beograda. Danas „Beogradski investicioni dani“ postaju jedna od glavnih regionalnih inicijativa koja okuplja privredu iz celog sveta u Beogradu, međunarodne finansijske institucije, strane i najveće domaće investitore. Beograd je, takođe, te 2015. godine bio

domaćin Samita glavnih gradova centralne i jugoistočne Evrope, na kom su predstavljeni investicioni potencijali Beograda i Srbije i mogućnosti za regionalnu saradnju.

U vreme mandata Siniše Malog pokrenuti su veliki investicioni projekti, od kojih je svakako najznačajniji „Beograd na vodi“. U toku njegovog mandata, između ostalog, otvorena je robna kuća „Ikea“, posao koji nije mogao da se završi preko 15 godina pre svega zato što „Ikea“ ne dolazi u lokalnu samoupravu ili u zemlju gde postoji korupcija. To da je švedska „Ikea“ u Beogradu i Srbiji pokazuje da se Srbija uspešno bori sa korupcijom i da ima transparentno poslovanje. Takođe je otvoren hotel „Hilton“. Posle više od 10 godina Beograd je dobio i prvu fabriku u Obrenovcu – „Meita“.

Sve što je urađeno u poslednje četiri godine doprinelo je smanjenju nezaposlenosti u Beogradu, koja je sada na istorijskom minimumu. Za vreme mandata Siniše Malog broj nezaposlenih u Beogradu smanjen je za oko 25.500 ljudi, sa 109.652 nezaposlena u aprilu 2014. godine na 84.139 nezaposlenih u aprilu 2018. godine.

Zahvaljujući odgovornom vođenju gradske kase Beograd je i sam ušao u veliki investicioni ciklus kako bi se poboljšao kvalitet života svih njegovih stanovnika.

Ja ću sada za građane Srbije da obrazložim nekoliko projekata koji su, čini mi se, posebno važni.

Kompletno je rekonstruisan Trg Slavija i velike saobraćajnice poput Bulevara Oslobođenja, Ruzveltove i Ulice Mije Kovačevića. Železnička stanica Beograd centar, odnosno Prokop, posle 40 godina počela je sa radom. Izgrađene su i pristupne saobraćajnice na toj stanici. Otvoren je Pupinov most na Dunavu. Izgrađen je novi bulevar od Mosta na Adi do Tošinog bunara, završena je izgradnja fabrike vode „Makiš 2“. Počeli su radovi na pretvaranju centra grada u pešačku zonu. Obilićev venac je u potpunosti rekonstruisan i zatvoren za saobraćaj, a rekonstruisani su i Kosančićev venac i Ulica Vuka Karadžića. Restaurirano je više od 200 fasada u centru grada.

Izgrađene su stotine kilometara asfaltnih puteva, kao i vodovodne i kanalizacione mreže. Ukupno je urađeno više od 200 zelenih površina. Urađeno je 36 teretana za vežbanje na otvorenom, 42 sportska terena, više od 70 dečijih igrališta. Počela je kompletna rekonstrukcija parka Ušće i izgradnja pešačke pasarele između Kalemegdana i Beton hale. Počela je izgradnja nove autobuske stanice u Bloku 42 na Novom Beogradu. U toku su pripreme faze za izgradnju metroa čija se izgradnja očekuje u drugoj polovini 2020. godine. Potpisani su ugovori za izgradnju fabrike za preradu otpada u Vinči, fabrike za preradu otpadnih voda u Velikom Selu i za izgradnju toplodalekovoda Obrenovac – Novi Beograd.

Za vreme mandata Siniše Malog otvoren je i oživeo Naučno-tehnološki park na Zvezdari, gde sada 560 mladih inženjera radi u 64 startup inovacionih kompanija koje su za samo godinu dana imale profit od 14 miliona evra.

Reformisana je i modernizovana Gradska uprava uvođenjem elektronske uprave. Katalog elektronske uprave u gradu Beogradu trenutno sadrži preko 150 usluga, a građanima je omogućeno da podnose zahteve, prijave inspekcijama, objedinjene procedure za izdavanje građevinskih dozvola, prijave za bebe, upis u predškolske ustanove itd.

Preko 40 zdravstvenih ustanova je rekonstruisano i modernizovano. Otvoreni su novi zdravstveni objekti u Malom Mokrom Lugu, na Labudovom brdu, u naselju Stepa Stepanović i u Jajincima.

Podjednako se ulagalo u centar grada i u prigradska naselja, a uloženi su dodatni napor da se prigradske opštine bolje povežu sa centrom. Tako je uvedeno 10 novih autobuskih linija koje povezuju dalje delove grada sa centrom. Pored toga, Beograd je dobio 107 novih autobusa, među kojima su i prvi električni autobusi.

U 2017. godini Beograd je imao više od milion turista, što predstavlja rast od 20% u odnosu na 2016. godinu. Pre četiri godine Beograd je imao 67 hotela, danas ih ima 104.

Usluge ličnih pratilaca danas besplatno koristi 330 dece i mladih sa smetnjama u razvoju. Grad plaća i usluge personalnih asistenata za 52 osobe sa invaliditetom. Posle dve decenije prihvatilište za decu sa ulice će se preseliti u novi i mnogo bolji prostor na Zvezdari.

Dve posebno važne stvari, koje su tokom izborne kampanje možda najviše i prebacivane a koje možda mi nismo dovoljno ni jasno objasnili, a koje su važne za građane Srbije, posebno za građane Beograda, zahvaljujući saradnji sa privatnim vrtićima danas više od 72.000 dece ide u vrtić u Beogradu, od čega je 58.500 dece u državnim i 14.000 u privatnim vrtićima. U 2013. godini je u vrtiće u Beogradu išlo 47.500 dece. To je više od 14.000 novih mesta za decu u vrtićima, što je više od dva puta od 6.000, koliko je nekadašnja gradska administracija uspela za šest godina uz ista novčana ulaganja. Za vreme mandata Dragana Đilasa roditelji u Beogradu plaćali su 9.700 dinara mesečno račun za državni vrtić. On danas iznosi 5.590 dinara mesečno.

U gradu Beogradu, zahvaljujući fiskalnoj konsolidaciji, finansijskoj disciplini, dobrom upravljanju beogradskom kasom, porodiljama je obezbeđena jednokratna novčana pomoć u iznosu od 10.000 dinara za svako novorođeno dete, dok socijalno ugrožene porodilje dobijaju dodatnih 25.000 dinara. Ovu vrstu pomoći danas prima 14.000 ovih majki. Ranije je taj broj bio 3.500. Beograd je, takođe, danas jedini grad u Srbiji koji se potrudio da

roditelji mogu odmah u porodilištu, u sklopu elektronskog servisa e-Beba 2, zajedno sa roditeljskim dodatkom da se prijave i za sva lokalna davanja.

Na računu Grada Beograda danas imamo 12,8 milijardi dinara. Želim da naglasim i da ne dužim dalje, da je ovo samo jedan deo uspeha koji je Siniša Mali kao gradonačelnik sa svojim timom uspeo da završi u Beogradu u prethodne četiri godine. Na početku svog mandata Siniša Mali je obećao da će sprovesti fiskalnu konsolidaciju i uvesti fiskalnu disciplinu u rukovođenje Beogradom i to je isporučio. Obećao je da će Beograd biti grad kranova i to je ispunio. Siniša Mali je pokazao da je timski igrač, da se ne plaši napornog rada, da se ne plaši kritike, da ne odustaje zbog izmišljenih afera i da se ne plaši teških odluka u interesu Beograđana i u interesu svih građana Srbije.

Njegovi uspesi, njegovo znanje i ove njegove osobine koje sam nabrojala su ono zbog čega ja verujem da je Siniša Mali najbolji kandidat za ministra finansija u ovoj Vladi Srbije i zbog čega molim poštovane narodne poslanike da mi u ovome daju podršku. Hvala.

PRESEDNIK: Poštovane dame i gospodo, poštovani narodni poslanici, dozvolite mi, pre nego što pređemo na raspravu, da u vaše i u svoje ime pozdravim predsednika Parlamenta Republike Gane, Njegovu Ekselenciju profesora Arona Majka Okvaja, koji se nalazi sa svojom delegacijom u zvaničnoj poseti Republici Srbiji.

Prelazimo na raspravu.

Prvi prijavljeni je Balint Pastor.

Izvolite.

BALINT PASTOR: Gospođo predsednice, poštovana predsednice Vlade, gospodine Mali, dame i gospodo narodni poslanici, Savez vojvođanskih Mađara će podržati izbor Siniše Malog za ministra finansija u Vladi Republike Srbije. To ćemo učiniti iz dva razloga.

Prvi je razlog taj što je Savez vojvođanski Mađara deo vladajuće koalicije. Imamo koalicioni sporazum sa Srpskom naprednom strankom. Ta koalicija funkcioniše. Ostvaruju se zacrtani prioriteti iz tog koalicionog sporazuma. Evo, sada je 11 meseci otkad Ana Brnabić vodi Vladu i možemo da konstatujemo na osnovu proteklog vremena da se ono što je dogovoreno i ostvaruje i logična posledica toga jeste da mi podržimo predlog koji je ona pred Narodnu skupštinu iznela.

U zemljama sa parlamentarnim oblikom državne vlasti Skupština bira Vladu i nije loše toga se podsetiti zbog toga što u javnom govoru sve češće imate ocene, i to govore čak i neki ministri, da ministre imenuju, postavljaju itd. Znači, članove Vlade i Vladu bira Parlament i to je uvek prilika da se podsetimo svega što je urađeno i da eventualno ukažemo na neke ciljeve koji se još u potpunosti nisu realizovali.

Rekao sam da je prvi razlog što ćemo mi glasati za izbor gospodina Malog to što smo deo koalicije i što se ta koalicija ostvaruje, a drugi je razlog što mi smatramo, na osnovu svega što je izneto i na osnovu svega što smo videli iz dosadašnjih aktivnosti kandidata za ministra finansija da postoje veoma velika šansa i verovatnoća da on bude uspešan ministar finansija u Vladi Republike Srbije.

Mi živimo na području AP Vojvodine tako da nismo u svakodnevnom kontaktu sa Beogradom na način kao što to jesu građani Beograda, ali iz svega onoga što smo iskusili, što smo videli i što smo čuli, sigurni smo da je Grad u protekle četiri godine od strane još uvek gradonačelnika bio vođen na pravi način i da ga to svakako kvalifikuje za mesto ministra finansija u Vladi Republike Srbije.

Imao bih jedan savet, onako dobronamerne prirode, za budućeg ministra finansija. Nemojte misliti da je šala. Ja znam da vi trčite polumaratone. Pošto ćete se sada baviti malo ozbiljnijim stvarima, ja vam preporučujem da počnete da trenirate za maratone, jer će vam trebati više strpljenja, trebaće vam i više izdržljivosti. Tako da, to je jedan ovako dobronameran savet od mene i videćete da će vam to koristiti u obavljanju funkcije ministra finansija.

Što se tiče do sada urađenog i što se tiče realizovanih ciljeva iz našeg koalicionog sporazuma, želeo bih da podsetim javnost da se finansira završetak nekoliko za nas izuzetno bitnih projekata, i to govorim zbog toga što će i gospodin Mali biti u situaciji da odobrava trošenje sredstava u budućnosti. Naravno, i budžet donosi Narodna skupština i u tom smislu budžet određuje šta će se finansirati. Ali što se tiče tih administrativnih stvari koje ipak nisu sitnice, tu je glavna reč ministra finansija.

Želeo bih da vas zamolim da učinite sve da se neki projekti nakon nekoliko godina, pa čak i decenija, završe. Ti projekti nisu bili finansirani do 2014. godine, a od 2014. godine se finansiraju i ima šanse da se završe u nekoliko godina. Prvi projekat je izgradnja i rekonstrukcija zgrade Narodnog pozorišta u Subotici. Ovo nije jedan gradski projekat. Ovo je projekat od regionalnog značaja i od 2014. godine je Vlada Srbije i za vreme Vlade gospodina Vučića i za vreme Vlade Ane Brnabić obezbedila tri miliona evra za ovaj projekat.

Drugi takav projekat, isto od regionalnog značaja, jeste obilaznica oko Subotice, tzv. „Y krak“. Za finansiranje tog projekta je obezbeđeno od 2016. godine više od devet miliona dinara. Taj projekat se gradi duže od 30, sada već skoro 40 godina i više je urađeno u ove dve godine nego u prethodnih dvadeset i nešto godina. Tako da, ja vas molim da se ovaj tempo održi i u budućnosti i da konačno završimo ovaj projekat koji nije važan samo za

građane Subotice, već je vrlo bitan za privredu ne samo Subotice, ne samo severa Vojvodine i Srbije nego za čitavu Republiku Srbiju.

Isto tako, od 2014. godine, znači, i za vreme Vlade gospodina Vučića i za vreme Vlade Ane Brnabić, neke vojvođanske lokalne samouprave su dobijale značajna sredstva iz budžeta Republike Srbije i promenjena je paradigma u smislu da smo mi do 2014. godine slušali – ako imate neki projekat, imate vi Fond za kapitalna ulaganja Vojvodine pa se snalazite. Na taj način je nekako bilo sugerisano da Vojvodina nije deo Srbije. To je bilo sugerisano iz tadašnjih vlada, znači, do vlada do 2014. godine, pa i do 2012. godine i vlada gospodina Dačića je već u tom smislu bila pozitivan iskorak, ali do 2012. godine su vojvođanski projekti bili finansirani isključivo iz pokrajinskih sredstava.

U poslednjih nekoliko godina su značajna sredstva iz republičkih izvora dobijale Senta, Kanjiža, Bačka Topola i Subotica, osim ovih regionalnih projekata o kojima je bilo reči. Ja vas molim da se to i u budućnosti nastavi, pogotovo što se poboljšava situacija u vezi budžeta i mislim da ima mogućnosti, ima prostora da se projekti finansiraju.

Želim vam puno uspeha.

Na kraju bih želeo da ukažem na još tri cilja ili da govorim o tri prioriteta koji nisu samo naši prioriteti, iz SVM, nego su prioriteti i Vlade, ali bi trebalo malo brže da se radi na njihovom ostvarenju. Kažem da su prioriteti Vlade pošto čine deo koalicionog sporazuma o kojem je bilo reči.

Prvi prioritet se odnosi na konačno rešavanje problema poljoprivrednih proizvođača. Postoji jedno rešenje godinama, decenijama, koje je jednostavno neodrživo i sa ekonomskog aspekta i sa aspekta pravičnosti, a ovo rešenje koje je na snazi jednostavno nije u skladu ni sa ljudskom logikom. Znači, po sadašnjem stanju svaki poljoprivredni proizvođač koji ima registrovano gazdinstvo plaća isti iznos doprinosa u budžet Republike Srbije, bez obzira na to da li obrađuje pola hektara ili 120 hektara ili 10.000 hektara. To jednostavno nije logično, zbog toga što ni kod zaposlenih ljudi iznos doprinosa nije isti kada zarađujete 27.000 dinara i kada zarađujete 337.000 dinara. Treba da postoji proporcija.

Mi se zalažemo za to da iznos doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, koje treba da plaćaju svi, bude u skladu sa veličinom obrađene zemlje, sa jedne strane, i visinom prihoda ostvarenim od poljoprivrede.

Poslednjih godina je postojala jedna međuresorna radna grupa koja je izradila određene predloge. Ovo je jedno međuresorno pitanje, nije u nadležnosti samo Ministarstva finansija, niti samo Ministarstva poljoprivrede, pa vas molim da u svojstvu ministra finansija učinite sve da se ovo pitanje reši, da teret bude pravičniji, a sa druge strane da prihodi budu veći, jer sam

uveren da bi ljudi plaćali u većoj meri ove doprinose i to bi značilo povećanje za budžet.

Drugo pitanje ili druga tema je pitanje restitucije. Restitucija, povraćaj oduzete imovine funkcioniše i mislim da Agencija za restituciju odlično obavlja taj posao. Znači, imam samo reči hvale za njihovu aktivnost, ali određene okvire tog procesa treba da definišu Vlada i Parlament. Mi se zalažemo i za izmenu Zakona o restituciji da bi se omogućila supstitucija u određenim pitanjima i neki koeficijenti treba da budu definisani. U tom smislu vas molim da učinite sve što će biti u vašoj nadležnosti da se u roku od nekoliko godina na pravičan način završi proces restitucije u Srbiji, jer nema konsolidovane demokratske države bez završene restitucije.

Treće pitanje o kojem ne želim puno da govorim jer je svima jasno o čemu se radi, u više desetina navrata sam o tome govorio u ovom cenjenom domu – rekao sam da se finansiraju u mnogo većoj meri projekti sa područja AP Vojvodine, ali ne može da protekne rasprava o izboru ministra finansija i da se ne kaže da je neophodno doneti zakon o finansiranju AP Vojvodine. Molim vas, gospođu Brnabić, da zajedničkim snagama i to pitanje završimo. Ne želim da politizujem to pitanje, ne želim da ulazim u detalje, ali jednostavno, to je ustavna obaveza ovog parlamenta i ja se nadam da je konačno došlo vreme kada ćemo staviti tačku i na to pitanje.

Unapred, to ću učiniti naravno i zvanično kada se Narodna skupština izjasni, ali pošto sam uveren da će gospodin Mali biti izabran, želim vam puno sreće na novom položaju i mnogo uspeha u interesu svih nas i svih građana Srbije. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala lepo.

Reč ima Dragan Marković.

Izvolite.

DRAGAN MARKOVIĆ: Dame i gospodo, poštovani Siniša, ja neću mnogo da vas hvalim, ili da te hvalim. Pošto je Parlament, hajde da vam persiram.

Ono što ste vi radili do sada kao gradonačelnik Beograda sa moje strane ocenjeno je veoma visokom ocenom, imajući u vidu da ja znam kako se grad vodi. Znam šta ste nasledili, a isto tako znam kako danas Beograd izgleda.

Ono što je najvažnije jeste, na neki način ste, neću reći da ste uzimali ono što ja radim, jer ja to nisam patentirao, a siguran sam da ste i sami dolazili do određenih ideja...

Međunarodna saradnja gradonačelnika Beograda je doprinela, iako u formalnom smislu ne traže, odnosno ne govore da mi koji vodimo gradove pravimo međunarodnu saradnju, da veliki broj investitora dođe u Srbiju, da veliki broj turista dođe u Beograd. Kada turisti dođu u Beograd iz celoga

sveta, oni obilaze i ostale turističke destinacije, tako da zahvaljujući vama nije samo Beograd imao koristi dok ste vi vodili Beograd.

Da vam kažem, vi ministri, lako je biti ministar kad imaš Zidana i Ronalda u liku Aleksandra Vučića i on sve obezbedi i stvori uslove, ali ono što je najvažnije jeste međunarodna popularnost. Međunarodna popularnost je doprinela da veliki broj investitora dođe u Srbiju. Na taj način se puni budžet Republike Srbije, budžet gradova u Srbiji od izvornih prihoda i od poreza na plate, koji su sedamdeset i nešto posto u budžetima opština i gradova.

Samo ću da vam navedem jedan primer, a bio sam u Turskoj, to mi nisu ingerencije. U Turskoj me je primio predsednik Skupštine Turske, zamenik predsednika Vlade Turske i Erdoganov zamenik AKP partije i sa njima sam razgovarao i došao sam do zaključka da je Turska Srbiji postala veliki prijatelj, što nije bio slučaj ranijih godina kada je Erdogan dolazio na Kosovo i Metohiju, kada je odlazio u Rašku oblast i neke druge gradove i slao militantne poruke. Danas Erdogan šalje prijateljske poruke. Danas je najveći broj turista koji dolazi u Srbiju upravo iz Turske. Danas postoji kontinuitet, poslednje tri godine, za dolazak turskih investitora.

Kada sam bio u Turskoj, obišao sam nekoliko fabrika i obišao sam fabriku čarapa koja hoće da otvori fabriku u Srbiji, da zaposli dve hiljade radnika. Zašto baš u Srbiji? Zato što postoji ekonomska sigurnost, finansijska stabilnost, a vi kao ministar finansija morate da se borite i dalje da kurs evra ostane isti, što je veoma važno, da kada neko uzme kredit, u trenutku uzimanja kredita postoji kreditna sposobnost, ali da se ne desi kao pre pet-šest godina da prvo ide 30% od plate za kredit, a da samo godinu i po ili godinu-dve dana rata bude 70% zaposlenom licu koje je uzelo kredit za stan.

Znači, veoma je važna stabilnost dinara jer nam na neki način to dovodi sigurne investitore. Dakle, 95% investitora koji su došli u Srbiju su investitori sa tržištem. Kada vam dođe investitor sa tržištem, onda postoji sigurnost zaposlenih radnika u toj fabrici, u tom preduzeću. Sigurne su plate. Nemaju obavezu Vlada i država kao nekada da, ne znam, fabrike ne mogu da izmire svoje obaveze, da odlaze u stečaj itd. Ne znam koja je to fabrika koja je jaka, a došla je iz evropskih zemalja, otišla u stečaj.

Vas očekuje veoma velika obaveza i nije lako obezbediti sredstva da se puni budžet, ali isto tako je važno da mi ne menjamo zakone, kao što je bilo ranijih godina, poreske zakone svakih sedam-osam meseci i da neko ko želi da otvori neku fabriku, preduzeće ili radnju nije siguran da li će njegov proizvod ili artikli koji se proizvode u njegovoj fabrici moći da zarade plate za radnike i ono što je obaveza u jednoj fabrici.

Ne mogu da shvatim kritike. U redu, opozicija treba da kritikuje, ali kada se nešto pravi, nešto što je lepo na površini, na lokaciji gde su bile šupe prave se prelepi objekti i ne samo da će to biti prelepi objekti, već je izgradnja

tih zgrada i tog poslovnog centra zaposlila sve proizvođače u Srbiji, one koji se bave proizvodnjom građevinskog materijala, stolarijom, kablom, da ne nabrajam sve artikle.

Ali šta je najvažnije? Najvažnije je to da će tu raditi dve hiljade ljudi. To je najvažnije. Dve hiljade novih radnih mesta. Ja to pričam iz iskustva. U Jagodini na nekoliko lokacija gde su bile koprive, korov i trava, mi smo napravili turističku destinaciju. Imamo preko 33 zgrada u prečniku od 750 metara. Došli smo do para od placeva, došli smo do para od komunalija za izgrađeni poslovno-stambeni prostor i do novih radnih mesta.

Znate, to može da kritikuje samo onaj ko se nije bavio privredom, samo onaj ko ne zna kako se zarađuju pare. Mogu da vam kažem da ste vi jedan od retkih ministara gde kriterijum nije podobnost. Ne mislim na ove ministre današnje i na one ministre iz prethodne, ove poslednje Vlade. Mislim na ministre pre 2008. godine. Kriterijum nije podobnost, nego je kriterijum sposobnost.

Šta su vaše karakteristike? Zašto ste vi predloženi za tu funkciju i šta se očekuje od vas?

Moram da vam kažem, i da mi ne zamere ostali ministri, cenim sve ministre i poštujem, juče sam za „Novosti“ rekao, ali ja i nemam prava možda to da kažem, nisam rekao to u ime Vlade, rekao sam ono što mislim kada su me pitali, a nisam ja nametnuo to pitanje, pitali su me novinari, rekao sam da dva ministra možda ne rade...

(Vojislav Šešelj: E, to nam kaži – koji?)

To ću vama da kažem 32. juna u 15.00 časova po podne.

Znate šta? Ne mogu svi isti da budu. I u fudbalskom klubu nekom, neću reći „Zvezdi“ i „Partizanu“, postoji 18 igrača koji su u protokolu, i uvek se šlepaju dva-tri zato što su došli iz nekih klubova, ne znam, „Zvezde“, „Partizana“ ili nekog drugog kluba, „Vojvodine“, to su naši najtrofejniji klubovi u Jagodini.

Generalno Vlada dobro radi, ali rezultat koji postiže ova Vlada, i svako od vas koji govori da ima rezultata, prva rečenica je –zahvaljujući Aleksandru Vučiću. Strašno mi smeta kada npr. neko pet puta kaže u 15 minuta, ja kao taj i taj funkcioner, ili ja kao ministar. Čiji si, bre, ti ministar? Ja kao član Vlade, koga je predložio Aleksandar Vučić, a ne zato što se, ne znam, trenutno nalazite na tim, ili na toj funkciji.

Ivica Dačić dobro obavlja svoj posao kada je u pitanju međunarodna politika i zahvaljujući Ivici Dačiću...

(Vojislav Šešelj: Što ga smenjujete?)

Molim? Ne smenjujem ja Ivicu Dačića. Ja ne smenjujem nijednog ministra, jer vi znate da mi iz JS nismo glasali za Vladu, nemam ni pravo da smenjujem, poštujem Vladu. Hvalim Vladu gde god odem, da znate. Znači,

pričam da je to veoma dobra Vlada. Vlada je kolektivni organ i za mene su Vlada svi ministri u Vladi, ali uvek mi je ona prva rečenica u glavi – zahvaljujući Aleksandru Vučiću.

Vidite, ja sam bio u petak kod Aleksandra Vučića i on mi je pokazao kako je došao do povećanja penzija i ono šta je njegov kriterijum. Ja koji se bavim privredom preko 37 godina i malo se razumem kako se zarađuju pare i imam viziju i osećanje nekada šta će biti narednih pet, šest godina itd., veoma sam prijatno iznenađen. Tako da i vi, Siniša Mali, kažete – zahvaljujući Aleksandru Vučiću i Vladi, evo, penzije će biti povećane, ne znam, benefiti ovi, oni itd.

Zahvaljujući Aleksandru Vučiću veliki broj investitora je došao iz Nemačke. Zahvaljujući Aleksandru Vučiću odnosi sa Bosnom i Hercegovinom su ovako pozitivni. Da je bilo ko bio umesto Aleksandra Vučića u Srebrenici i da je doživeo ono što je doživeo, siguran sam po povratku kada dođe u Srbiju, promenio bi retoriku ili poruke kada je u pitanju saradnja sa Bosnom i Hercegovinom itd. Šta je uradio? Pozvao je Izetbegovića, odveo ga u Knez Mihajlovu ulicu i igrao šah sa njim. Pa ajmo da i ti Bošnjaci i ti drugi narodi, kada neko ode iz Srbije u te bivše republike, budu gostoprимljivi kao što smo mi Srbi gostoprимljivi.

Evo, Vojislav Šešelj je kupio kuću u Hrtkovcima i poslao mi poruku da mu pomognem za kuću. Ja kažem: „Vojo, nemam pare, ali kada čovek ulazi u kuću, ja ću ti pokloniti usisivač, jedan frižider i televizor“. Je l' tako bilo, Vojo?

(Vojislav Šešelj: A zamrzivač?)

Zamrzivač neću, jer ti nećeš da živiš u toj kući nego ćeš povremeno da odlaziš i da vidiš ono što je tvoj plan i cilj.

Tako da Siniša Mali ima rezultat i Siniša Mali je sa biografijom i CV Siniše Malog je možda na 50-ak A4 stranica, zato što je on učio finansijski posao i u Americi i u nekim drugim državama, ali ne samo da je učio, nego je savladao.

Bilo je ministara od 2008. godine, kažu: „Pa, evo, mi ćemo da naučimo ovaj posao“. Pa nije to, bre, radnički univerzitet pa da učiš šta je suficit, šta je deficit, šta su izvorni prihodi. Ja vam garantujem, da mi ne zamere neke kolege, ali sada da donesete nekoliko naloga za uplatu ili da ih pitate šta je cesija, šta je nivelacija, šta je kalkulacija, šta je asignacija, bog me ubio ako znaju.

Ali ne moramo mi da znamo te termine. Moramo da znamo da kada u nešto uložimo pare, da to nešto stvara prihod ovoj državi. I da se to nešto zove prihod, postoji kontinuitet tri godine, kao što Zidan i Ronaldo tri godine osvajaju i postaju prvaci Evrope u fudbalu.

Znate da ja nikom ne laskam, da ja ono što mislim to i kažem, zna to i Voja. Evo, dobacuje – znamo. Znači, ja kažem za ono što smatram da je loše, pohvalim ono što je dobro itd. Tako i kada vidim predsednika Vučića, kažem mu šta mislim da je loše. Na moju sreću, imam sve manje lošeg da mu kažem i to se spremam za taj sastanak sa njim. Sve su pozitivne stvari.

Sada je tema Kosovo i vi ćete imati stalno, siguran sam, to opterećenje, ali kako je Vučić nasledio Kosovo, i ova vlada? To je bila jedna lepa bašta; ušli su zečevi, pojeli kupus i ostali samo kočanji, i sa kočanjima da prehrani Srbiju i da sačuva Kosovo i Metohiju. Kosovo i Metohija je srpska teritorija koja je oteta.

(Vojislav Šešelj: Kakvi su to bili zečevi?)

Bili su zečevi neki, ali oni sada znaju, kaže – kada se vrati zec na staro legalo, ubije ga lovac. Tako da ti zečevi sada više nisu na nekim pozicijama, što je dobro za Srbiju.

Kosovo i Metohija su veoma veliki problem. Nemojte sada unapred da pričamo da li ćemo da radimo ovo, ono ili ne znam šta. Još uvek zvaničan ultimatum i uslov ne postoje da bismo mi ušli u EU da moramo da priznamo nezavisno Kosovo, ali dijalog da, kompromis da. Ako je Vučić dobio 55% glasova kao kandidat a danas predsednik Srbije, on ima i veliku odgovornost i građani Srbije moraju da ga podrže. Mi iz JS ćemo podržati ono što je državotvorna politika i siguran sam da ta politika neće štetiti ni pojedincu, ni kolektivu, ni Srbiji.

Moram da kažem da u Beogradu danas svako dete koje se rodi posle godinu dana ima mesto u vrtiću, što nije bio slučaj. Godine 2012. se 32 porodice iz Beograda doselilo u Jagodinu, zato što je Jagodina imala najbolje uslove i najbolji socijalni program i borbu protiv bele kuge. Napravili smo četiri vrtića i bilo je dovoljno mesta za svu decu iz drugih gradova koja su želela da žive u Jagodini. Danas u Beogradu to nije slučaj. Znate, kada brinete o onima koji su budućnost ove države, onda sam siguran da je budućnost ove države veoma dobra i sigurna.

Šta je još važno – koji je procenat nezaposlenosti danas u Beogradu? Jeste da je Beograd interesantan za sve građane iz unutrašnjosti i vi imate taj problem da mesečno možda statistički ne znate koliko je, ne znam ni ja, mesečno dolaze u Beograd da žive u Beogradu. Šta još? Naši studenti iz unutrašnjosti koji dođu u Beograd iz onih manjih gradova i opština 95% tih studenata se ne vraća u opštine i gradove odakle su.

Kada sam kod toga, moram da kažem da i o tome brine Vučić, pa otvara fabrike u Lebanu, Prokuplju i u nekim drugim manjim opštinama koje iz godine u godinu imaju sve manji broj stanovnika. Tako da, budući ministre, pošto sam siguran da ćete biti izabrani, čeka vas težak posao, ali kada vi znate taj posao i postoje motiv i volja da radite, a već ste imali priliku da se

pokažete, Jedinствена Srbija će vam dati podršku i glasati za vas i da se ponosite što ste jedini ministar iz Vlade za koga je glasala Jedinствена Srbija. Želim vam puno sreće! Hvala.

PRESEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj.

Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, mi srpski radikali glasaćemo protiv izbora Siniše Maloga za ministra finansija, iako je premijer Ana Brnabić ovde očitala jedno srceparajuće slovo, da umalo u jednom trenutku nisam zaplakao od tolikih pohvala sročениh na jednom mestu, na jednu temu, o jednom čoveku. Pomislio sam u trenutku – možda ga predlažu, pošto je tako dobar gradonačelnik bio, da bude još jedan mandat. Međutim, oni njega guraju sad u jedan osinjak. A kako će se Siniša Mali snaći u tom osinjaku? Otkada je ovaj režim na vlasti, to će biti treći ministar finansija.

Prvo su doveli jednog jetima, nema ništa uvredljivo u toj reči, to je suviše mladi čovek, jetim se kaže, koji je mislio da je Vlada zgodno mesto za igranje klikera. Nahvališe ga, predstaviše ga svetskim genijem, a na kraju ništa ne bi od njega. Hajde, dobro je da nisam čuo da je bio u nekoj kriminalnoj aferi, pa mi je ipak lakše.

(Radoslav Milojević: Samo je rušio Savamalu.)

Nisi čuo o kome govorim, Keno. Sada trenutno o tebi govorim, pa se malo zaletelo.

Sada imamo odlazak drugog ministra koji je predstavljan takođe vrhunskim stručnjakom, a Vlada i premijer Ana Brnabić nikako da nam kažu zbog čega je otišao Dušan Vujović, a ja sam o tome javno govorio više od mesec dana pre njegovog odlaska. Ja sam u javnosti izneo kriminalne afere u koje je on umešan. Zašto ovo govorim sada pred budućim ministrom, jer očekujem da imate glasačku mašinu koja će ga sigurno izabrati? Da izvuče neke pouke iz svega toga. Međutim, Vlada umesto da je strpala u zatvor Dušana Vujovića, vidim danas iz nekih novina da ga planiraju za savetnika. Ne može da bude ministar jer je uhvaćen u kriminalu, ali može da bude savetnik, može i iz zatvora da savetuje. Ja sam onog nesrećnika Tomislava Nikolića savetovao iz zatvora uzalud, čak i pismeno mu slao instrukcije, ali čim njemu zazveče novcem, njemu mozak ispari potpuno. Miris novca je toliko opojan.

Šta je radio Dušan Vujović? Prvo, pravio je velike manipulacije oko Komercijalne banke u kojoj država još uvek ima 36% učešća, pa je tamo, iako je bio zadužen da nadzire situaciju u Komercijalnoj banci, zbog nečinjenja u najmanju ruku sve krenulo u pravcu srozavanja vrednosti banke kako bi se ona

što jeftinije prodala. Tu je na delu uhvaćen ministar Dušan Vujović. Ali to nije najkrupnije delo.

Dušan Vujović je uhvaćen na još krupnijem delu, da je u saradnji sa kijevskim nacistima, a to su naslednici istih onih koji su u toku Drugog svetskog rata kao Hitlerovi saveznici formirali SS diviziju „Galicija“, postao tzv. nezavisni savetnik ukrajinskih državnih železnica sa izvršnim ovlašćenjima u ogromnom poslu prebacivanja tih železnica sa širokog tzv. ruskog koloseka na evropski tzv. normalni kolosek. To je ogroman novac koji se izvlači od Evropske banke za obnovu i razvoj. U to se Dušan Vujović ugradio, a Ukrajina nema šansi da taj kredit ikada vrati, jer ako išta ima neracionalnije da u ovom trenutku radi ukrajinska država, jeste onda to da menja širinu železničkih šina. Sva se roba sada transportuje kontejnerima. Lako se kontejneri na granici prebacuju sa tog srednjeg ili normalnog koloseka na široki i obratno. To je čas posla. A sve šine skidati, pa stavljati nove na svim železničkim prugama u Ukrajini, to je ukopavanje Ukrajine 15 metara pod zemlju. Nije meni žao što će propasti Ukrajina, odnosno žao mi je ukrajinskog naroda, tamo najviše Rusa živi, svi su oni Rusi u širem smislu, žao mi je te sirotinje, ali mi je drago što će taj režim tamo sam sebe da ukopa.

Zašto vi kao premijer niste izašli u javnost i rekli zbog čega je morao da ode Dušan Vujović? Niste nam to rekli. Pošto sam ja sve to saopštio na konferencijama za štampu, stigla je osveta za koju sam saznao pre neki dan. Odem u „Komercijalnu banku“ da otvorim devizni račun da bih kupio kuću u Hrtkovcima, pozajmio sam novac, evo, od prijatelja kojima sam tražio jedino Palma nije hteo da da gotovinu, ostali su dali. Od premijera Brnabić nisam ni tražio, naravno, ona je suviše visoka vlast za mene da bih se usudio. I oni mi otvore devizni račun. I ja odem da donesem pare da položim na taj račun, kad zove me posle dva sata usplahirena službenica, dobili nalog iz centrale, od direktora, da mi odmah zatvore račun. Traže da ja hitno dođem da potpišem saglasnost da mi se zatvori račun. Zbog čega? Poslovna tajna banke. I ja ne odem, naravno. Imam još uvek taj račun, ali na njega ne smem ništa da ulažem. Moj sin Mihajlo otvori u drugoj banci, u „Inteza“ banci. Platimo kuću koliko je koštala, kad posle dva dana i taj račun njemu zatvaraju.

Šta je posredi? Na predlog ministra Vujovića Vlada Republike Srbije je mene i moje sinove stavila na spisak terorista. Pitam neke ministre sa kojima sam u malo boljim odnosima, kažu – oni se ne sećaju da je to bilo na sednici Vlade. Da li se seća premijer Brnabić? Valjda će nam ona to reći danas ovde.

U svakom slučaju, Vlada me je stavila na taj spisak. Možda je to uradila i telefonskim putem. Možda je to Ministarstvo u ime Vlade samo sprovelo. Na taj spisak se lica stavljaju na predlog nadležnih državnih organa, na osnovu opravdanog uverenja da je lice terorista, da finansira terorizam i da je uključeno u aktivnosti terorističke grupe ili vršenje terorističkog akta. Ovo

su krupne reči i nije dovoljno staviti me na taj spisak. Valjda treba i dalje nešto preduzeti ako je to tačno. Ja ću sada morati da se sudim sa Vladom Srbije zašto sam na tom spisku, zbog čega.

Ja znam šta je hteo Dušan Vujović. On zna da ja u „Siti banci“ u Njujorku, a zapravo sedište je u Portoriku, tako da ne podležem zakonima SAD-a, imam 70.000 dolara. Pošto me stavlja na ovaj spisak, umesto da mi te pare sada vrate kad mi je haška presuda pravosnažna, sad će ih opet zarobiti i nema povratka. Sve dok ne umrem. Biću terorista dok ne umrem. Kako sam danas terorista, biću i sutra i prekosutra i svaki dan i ne mogu biti manji terorista nego što jesam. Mogu da budem samo veći i veći.

Eto, to vam je taj ministar Vujović na čije mesto dolazi danas Siniša Mali.

(Marijan Rističević: A Vuk Jeremić?)

A Vuk Jeremić, pa dobro, on je terorista sa one druge strane. Siniša Mali, Goran Vesić još manji, ali on ne dolazi u Vladu, je li, šta bi s njim? Još se ne zna. Dobro. Morao sam malo i da se našalim, pošto me je tuga ovladala.

Šta će da radi novi ministar? Upozoravali smo ministra Vujovića, upozoravali smo Vladu, premijera Anu Brnabić, da moraju napokon da podnose svake godine završni račun budžeta. Vujović to iz inata nije činio. Vujović je prkosio Narodnoj skupštini. Hoćete li vi, gospodine Mali, da se držite zakona i da u zakonskom roku podnosite završni račun? Mi čujemo i Anu Brnabić i Aleksandra Vučića, puni su hvale da imaju budžetski suficit. Međutim, nemamo dokaze na čemu se zasniva taj suficit. Da vidimo kako stoji završni račun, da nije slučajno suficit zasnovan na tome što nekim korisnicima budžeta pare nisu isplaćene, ili nisu isplaćene na vreme, ili što nisu plaćene neke državne obaveze firmama koje su radile za državu, onima koji su davali usluge državi itd. Da vidimo. Ja ne vidim ništa dok nemam papir pred sobom. Treba da se pokaže svaka stavka, da vidimo gde je taj suficit nastao, pa da vas pohvalim ako je zaista čvrst suficit, ako ste sve obaveze isplatili, ili da vas kritikujemo ako niste. To je, valjda, osnovna stvar.

Dame i gospodo, u ovim mutnim vremenima mora Vlada hitno da se rekonstruiše. Ja sam zaprepašten da ste se vi, gospođo Brnabić, odvažili da idete samo na izbor jednog ministra, a da niste odmah prionuli rekonstrukciji cele Vlade. Do nas stižu veoma opasne informacije. Te informacije zvanični državni organi potvrđuju, sam predsednik Vučić to potvrđuje i zato Vlada mora da se konsoliduje. Iz Vlade se mora izbaciti svako ko ima u sebi eventualne, ili ko je sumnjiv, mora se izbaciti iz Vlade. Ministru se ne mora dokazivati zašto se izbacuje iz Vlade. Nije po volji premijera, izbacuje se; ko je sumnjiv da je spreman da se stavi u ulogu pete kolone novog Milana Nedića.

Da vidimo ko to prenosi iz Vlade sve informacije zapadnim ambasadama u Beogradu. Zorana Mihajlović – je l' se tako preziva? – to je ona što je trošila državne pare preko svoje ministarke kartice da kupuje najskuplji donji veš na svetu u Njujorku. Eto vam kandidata za takvu situaciju. Ili, da se smeni Zlatibor Lončar. Najveća korupcija ovoga režima je korupcija u medicini, u sferi nabavke tehničkih sredstava i lekova. Ja sam i o tome iznosio podatke na nekoliko konferencija za štampu, i pre tri godine, i nedavno itd. Iznosio sam i dokumente i slične stvari.

Sam Vučić je jednom prilikom nedavno izjavio da netragom u Ministarstvu zdravlja nestane milijarda evra. Je l' se sećate te izjave? Nije to netragom. Zna se gde ona nestane. Ona nestane u sferi javnih nabavki. Najveća afera u poslednje vreme je bila u Kliničkom centru u Nišu. I to sam izneo precizne podatke, imate ih još na internetu. Skinuli su me i sa Fejsbuka tamo. Više nemam ni Fejsbuk nalog, ni Fejsbuk profil, ništa više nemam. Mislite da me možete ugaziti? Ne možete. Jednostavno, niko od vas ne zna gde se ja gasim. To je problem.

Kaže Vučić juče... Je l' to reče juče? Pohvalio je policiju. Dobro, možda policija zaslužuje da bude pohvaljena. Ljudi rade za male plate a obavljaju ogroman posao i svaka im čast. U borbi protiv krupnog kriminala malo su zakazali, jer i režim tu zakazuje, režim nema dobru volju da se te afere do kraja raskrinkaju, i u tome morate da požurite. Vučić kaže – sad je siguran da niko premijera ne može da ubije, hvaleći policiju da je sposobna da to spreči.

Međutim, ima tu jedna druga opasnost. Ja ne verujem da bilo ko danas u Srbiji planira da ubije premijera, jer se premijer ne uklapa u kolekciju. Mi Srbi smo u poslednjih 150 godina ubili jednog kneza, kneza Mihajla Obrenovića, pa jednog kralja, kralja Aleksandra Obrenovića, pa smo ubili jednog premijera, Zorana Đinđića, znači, mesto premijera je tu popunjeno. Po stranim interesima, ali su Srbi bili izvršioc, otprilike, ja bih rekao.

(Marijan Rističević: Nisu to Srbi.)

Kod Đinđića je, po svoj sumnji, neki Englez to uradio, ali je to ubistvo zataškano od strane dosmanlijskog režima. Ja uporno pokušavam da stvari vratim na početak i da se ti procesi obnove, pa da krenemo od toga ko je streljao Dušana Spasojevića i Mileta Lukovića Kuma pa nadalje, da se razjasni to. To mi je cilj, ali sada je to mala digresija.

Pa smo mi Srbi ubili jednog ministra. Ne znate kog, je l' tako? Jedino bi mogao da zna to Lazanski. Ministra Milorada Draškovića u Delnicama 1921. godine.

(Ko ga je ubio?)

Ubio ga je jedan Srbin muslimanske vere. Šta hoćete, mi smo ga Srbi ubili, neko među nama.

I, ko još nije nikada ubijen u Srbiji? Predsednik Republike. E, tu je, dakle, ključni problem.

Jeste li dovoljno zabrinuti zbog opasnosti koje prete? Vaše režimske novine objavljuju informacije o tome. Ja lično imam neka saznanja. Sve što saznam ja iznesem u javnost. Ja sam i uoči Đinđićevog ubistva izneo sve što sam znao, da će doći do krvoprolića u Srbiji. U Narodnoj skupštini sam rekao, kad sam držao govor, Vladan Batić mi nešto dobacivao i još neki – Hag, Hag, Hag, tebe čeka Hag! Jeste, kažem ja, mene čeka Hag, a vas čeka 28. maj. Ja ću se jednom iz Haga vratiti, a koga ću ovde zateći, u ovoj hali i eto, bog dade da mnoge nisam zatekao. Čak mi je za neke žao, a za neke nije. To je normalno, valjda, ljudski, nekoga žalite a nekog ne žalite. Ali ne bi valjalo za Srbiju da nam se to desi. E, zato Vlada mora biti konsolidovana.

Naravno, on voli da putuje. Mora se čuvati trovanja ili da mu ne obore avion. Gde god pozovu, on voli da putuje. To nije dobro.

A šta, na primer, ako bi se to desilo, šta bi Vlada? Šta bi naš premijer kada bi ušao američki ambasador, pa i britanski ambasador zajedno sa Zoranom Mihajlović i rekao – evo, ona će od danas biti glavna u Vladi? Imate li vi mehanizme da to sprečite? Po današnjoj strukturi Vlade, po mom mišljenju, nemate. Rekonstruišite Vladu što pre. Rekonstruišite Vladu da biste se mogli suočiti sa najgorim problemima koji prete da tek dolaze.

I nemojte da štedite nikoga, ni Zoranu Mihajlović, ni ovoga Zlatibora Lončara, a i ovog što se sportom bavio, jadnik, i on tamo mora negde da se u nešto upetlja da se ogrebe. Kako se zove ovaj? Vanja Udovičić. Valjda mi ne zamerate što ne pamtim dugo imena sportista.

To sam hteo da vam kažem povodom današnjeg izbora novog ministra finansija. Da vidimo hoće li novi ministar raditi po zakonu i da li će udovoljavati svojim obavezama, da li će raditi kontrola trošenja budžetskog novca, da li će ministarstva biti kontrolisana. Dosad nisu bila kontrolisana.

PREDSEDNIK: Vreme. Zahvaljujem.

Poštovani poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. stavovi 2. i 3. Poslovnika, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova.

Reč ima predsednica Vlade Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Prvo želim da vam kažem da mi je izuzetno drago da su vas moje obraćanje i izveštaj o postignutim rezultatima Siniše Malog kao gradonačelnika Beograda tako emotivno dirnuli i da ste se našli pogođeni svim tim uspesima. I ja sam isto, kada sam preko vikenda pisala sve šta je završeno u četiri godine, verujte, bila presrećna.

Nema tu ništa naročito srceparajuće u tom smislu osim što su stvarno veliki uspesi. To je sve proverljivo i sve je crno na belo. Dakle, lako se proveriti

i kakav je bio dug Grada i da je on prepolovljen, lako se proveriti kakav je bio deficit u gradskoj kasi i da je on sada smanjen za četiri puta, lako se proveriti i da je Beograd prvi put dobio kreditni rejting u istoriji i da se on već povećao u odnosu na 2016. kada je dobijen. Lako se proveriti kakvo je stanje u kasi, da danas imamo 12,8 milijardi dinara u gradskoj kasi. Lako se proveriti da danas ima 72.000 mesta za decu u vrtićima, da je bilo samo 47.500 i da danas vrtić roditelje u Beogradu košta mesečno nekih 5.590 dinara, a da je koštao 9.700 dinara i da danas 14.000 novih majki dobija podršku države, a da je pre bilo 3.500 majki koje su dobijale podršku Grada Beograda i da je smanjen broj nezaposlenosti za 25.500. To su, na kraju krajeva, rezultati koje govori Republički zavod za statistiku.

Tako da ja mislim da bi bilo fer da SRS glasa za podršku da uvedemo Sinišu Malog u Vladu da pomogne da takve slične rezultate imamo i u Republici i da nastojimo da radimo i na fiskalnoj disciplini. Mislim da je to dobro za građane Srbije i da će to, na kraju krajeva, onda voditi i većim platama i većim penzijama, onom trendu koji već imamo u poslednje tri godine, kao i da će, u stvari, dovesti do toga da imamo i što više investitora, bilo domaćih, bilo stranih. Kada dođu ovde i otvore ovde kompanije, zaposle naše ljude, tada oni postaju domaći investitori.

Tako da iz svih ovih razloga, opet samo sam želela da se javim da vam kažem da su ovo lako proverljivi rezultati i da ste u pravu što su vas emotivno pogodili. Što ste tiče ovog da ste vi sa porodicom na spisku terorista, to nije bila odluka Vlade Republike Srbije i prvi put čujem za tako nešto, tako da ću lično proveriti. Moje lično mišljenje je da to nije u redu i time ćemo se pozabaviti.

Što se tiče završnog računa budžeta, svakako je važno da krenemo da radimo to, i nebitno što to do sada nije rađeno, ja mislim retko od 2000. godine na ovamo, evo Siniša Mali je kao gradonačelnik svake godine podnosio Gradskoj skupštini završni račun, tako da ćemo videti da se i ova praksa promeni.

Za sve ove ostale stvari ja samo želim da vam kažem i da kažem svim građanima Srbije da je Srbija stabilna, bezbedna država danas, da koliko god je moguće da nema nikakve opasnosti, da je zahvaljujući ogromnim ulaganjima i u Vojsku i u Policiju danas bezbednost i predsednika Republike i mislim svih članova Vlade Republike Srbije na zavidnom nivou. To naravno ne zavisi samo od nas i naše Vojske, Policije i bezbednosnih službi, ali koliko možemo, mi smo Srbiju podigli na jedan zavidan nivo bezbednosti.

Dakle, građani Republike Srbije ne treba da brinu zbog toga, a ono što je posebno važno i što mislim da ćemo se složiti zajedno, to je da je Srbija pokazala da nijedan strani faktor ni na koji način ne može da utiče na politiku koju vodi Vlada Republike Srbije, predsednik Republike i Narodna skupština,

To, istina, ja se slažem sa vama, nije bila situacija u prošlosti, ali je danas Srbija nezavisna, stabilna, bezbedna država. Hvala.

PREDSEDNIK: Replika, dve minute.

VOJISLAV ŠEŠELj: Gospođo Brnabić, iznenadilo me je da mi na dva glavna pitanja niste odgovorili. Za afere Dušana Vujovića, to je valjda najvažnije sad. Obećali ste, i to mi je drago, da ćete doneti bar za prošlu godinu završni račun pa da vidimo kako ste trošili novac i da li ste zaista imali redovan suficit.

Što se tiče ministra Malog, pa to ostaje tek da vidimo kakav će biti. Ne može biti gori od Vujovića valjda. To što ste impresivnu njegovu biografiju izneli, svaka vam čast. Imao sam ja takvu biografiju iz gimnazije, sa fakulteta, ali posle mi nije vredelo mnogo. Ali da vidimo ove afere Dušana Vujovića i da vidimo šta ćete sa tom rekonstrukcijom i hoćete li odstraniti ovaj najgori balast iz Vlade.

Smete li ući u jednu kriznu situaciju koja može doći iznenada, neplanirano? Evo, čujemo, 18 miliona dolara već odobrili Amerikanci da se krene. Novine pišu da je sedište u Skoplju, nekad je bilo u Budimpešti. Sad ne mogu u Budimpešti, jer u Mađarskoj je na vlasti prijateljski režim i Mađarska neće u to da se upliće, ali iz Makedonije. Da vidimo hoće li Vlada biti spremna da se tome suprotstavi. Ako ćete vi kao raštimovani orkestar i dalje da nastupate, onda vi nećete biti u stanju.

I zašto opasne elemente držati u Vladi? Ako držite korumpiranog čoveka, znajte da stranci imaju mnogo više podataka o njemu nego naše službe i da ga oni najviše drže u šakama. Ako držite onoga za koga se zna da je špijun, šta onda?

PREDSEDNIK: Vreme. Hvala.

Reč sada ima Aleksandar Stevanović.

ALEKSANDAR STEVANOVIĆ: Dame i gospodo, prva stvar, jedan mali formalni prigovor na način kako je formulisan dnevni red.

Naime, tu piše – izbor kandidata i polaganje zakletve, ali mi u momentu formulisanja dnevnog reda ne znamo da li će kandidat biti izabran, tako da treba da stoji jedno „ako“, posebno imajući u vidu da u poslednje vreme imamo jako mnogo amandmana i da je i opozicija i vladajuća većina naoštrena da kritikuje. Pa možda i kandidat kaže – ovo je mnogo opasan posao, možda je bolje da se vratim na mesto gradonačelnika. Nikad se ne zna.

S velikom verovatnoćom sam siguran da ćemo ga izabrati za ministra.

Imam nekoliko pitanja koja se tiču načina kako kandidat misli da vodi Ministarstvo finansija u nekim oblastima za koje mislim da su izuzetno bitne kako za privredu, tako i za građane Srbije.

Od 2014. godine do 2018. godine činjenica je da je prethodni ministar uspeo da saseče jedan veliki skriveni deficit koji je postojao i da stabilizuje javne finansije. To je rezultat koji je nesporan.

Kada je reč o stabilizaciji javnih finansija, to je, kako da kažem, jedan zanatski posao koji zahteva spremnost na neke bolne poteze, zahteva političku podršku, ali suštinski, to je posao tehničke prirode. Ono što je istinski izazov jeste kako da, kada jednom stabilizujete javne finansije, sistem koji postoji u Srbiji počne da proizvodi ekonomski rast. I tu je uloga ministra finansija dosta velika. On nije onaj koji ključno na to utiče, ali uticaj toga kakva vam je fiskalna politika je izuzetno značajan.

Ono što mi danas imamo, a što nam govore neka objektivna ogledala, ja verujem ogledalima i MMF-a i Evropske banke za obnovu i rekonstrukciju i Svetske banke, jeste da je najveći problem Srbije to što imamo nisku stopu investicija, a kada raščlanimo stopu investicija koja postoji u Srbiji, kažu – strane investicije su dosta velike u Srbiji. Možemo se saglasiti ili ne da li su subvencije najbolji način da ih privlačimo, ali su domaće investicije niske.

Sad se postavlja pitanje, ja ću upotrebiti metaforu koju uvaženi kandidat sigurno zna, a to je da konja možete dovesti pred reku, ali ne možete ga naterati da pije vodu. U ovom momentu u toj našoj reci, koja je prilično bistra, plivaju niske kamatne stope, pliva obilje kapitala, kako bankovnog tako i nekog drugog, ali domaće firme se ne usuđuju da investiraju. Imaju neke razloge. Kada posmatramo koji su razlozi, možemo reći – okej, ako se plaše što nismo reformisali pravosuđe, to je posao koji ne traje 200 godina, kako bi neki rekli. Koliko je trebalo Anglosaksoncima da naprave predivni pravni sistem? Ali ne traje ni godinu ili dve. To ne možemo otkloniti u dve-tri godine. Na tome treba da radimo, tokom evrointegracija ponajviše, i to će nam biti najveći posao. Ali šta možemo trenutno uraditi da se povećaju domaće investicije?

Domaća preduzeća su mnogo puta to rekla – smanjite nam namete na najniže plate. Dok je postojao budžetski deficit, moglo se reći da možda nije pravo vreme za to. U ovom momentu, kada smo se pohvalili da u prvom tromesečju koje nije baš najbolji indikator za prognoziranje rasta na nivou godine imamo značajan rast, postavlja se pitanje kako ćemo rast iskoristiti. Da li će rast biti iskorišćen za to da simultano povećamo plate i penzije, što je potrebno raditi posebno tamo gde su penzije privremeno bile smanjene? Treba razmisliti i o obveznicama za vraćanje onoga što je uzeto u prethodnim godinama. Da li ćemo to upotrebiti za još više javnih investicija ili ćemo jedan deo rasta osloboditi za generisanje održivog rasta, osloboditi ga za smanjenje poreza i doprinosa za najniže plate? Time bismo dali udar i svojoj ekonomiji, ne tako što bismo udarili, nego tako što bismo dali dobar podsticaj ljudima da im

se ne isplati da nekog zaposle na crno za platu koja je na nivou minimalca ili bliža minimalcu, jer ih košta i da na crno podignu keš sa računa.

Dakle, podsticaj bi nestao. Imali bismo jednokratni efekat na rast, na registrovani BDP i dali bismo zamajac u godinama koje nisu kao ove. Mi živimo u godinama fenomenalne konjunktura i zato je konjunktura pogurala rast Srbije, ali relevantne međunarodne organizacije kažu – ako ne uradite neke reforme koje bi podstakle rast investicija domaćih i malih i srednjih preduzeća i onih malo većih, mrka kapa. Nećemo moći biti, recimo, kao Poljska koja je u vreme najveće krize 2009. godine u Evropi jedina imala rast. Nećemo imati stope od 6% ili 7%. Srbija to može da ima ako reši sve probleme i ako napravi razuman pravni sistem, a iznad svega, ako smanji neke poreze. To je jedno bitno pitanje.

Drugo pitanje koje se naslanja na ovo prvo – urađene su neke stvari koje su jako bitne kod menadžmenta javnog duga. Prva stvar koja je jako bitna u celoj toj priči jeste da su prekomponovani neki zajmovi koji su uzimani po nereálnim ili u tom momentu po mogućim kamatnim stopama koje ne mogu naći opravdanje u brzini rasta BDP-a u Srbiji.

Ono što je jako bitno za budućnost rasta u Srbiji jeste da se promeni ročnost duga, pa da nam dug, koji u ovom momentu iznosi koliko iznosi, opada, da teret otplate bude manji ako ga rasporedimo na 20 a ne 10 godina u proseku, ili 12. Ako bismo radili dobar menadžment ročnosti duga Republike Srbije, nama bi ostalo dovoljno mesta da radimo razvojne stvari u budžetu, odnosno da zbog smanjenja tereta na javni dug na godišnjem nivou otplate, koji bismo imali, to možemo upotrebiti da smanjimo poreze i da podstaknemo investicije i da se taj plan napravi tako da dugoročno privreda ima obećanje da će svake godine biti sve bolje i bolje kada rade. To je, u stvari, najbolji potez koji država može da uradi, da pokaže privredi da brine o njoj.

Tu se javlja jedno veliko pitanje, gde opet imamo dobar deo odgovora u nadležnosti Ministarstva finansija, a to jeste – šta pokreće rast i kako mi da privučemo poreskom politikom one grane koje proizvode veliku dodatnu vrednost? Mi smo sada uradili šta smo mogli da, kako da kažem, smanjimo nezaposlenost kroz poslove koji ne daju veliku dodatnu vrednost za Srbiju. Doduše, i mala je bolja nego nikakva, ali je pitanje kako da podstaknemo otvaranje radnih mesta sa velikom dodatnom vrednošću. Jer to podstiče produktivnost, to podstiče investicije, brz rast BDP-a i ostanak ljudi u Srbiji – velika dodata vrednost.

I to, kada posmatramo na nivou Srbije, biva bolno, očigledno, recimo Beograd, koji je centar industrije, sa velikom dodatnom vrednošću, primetićete koliko odskače od regiona, gde smo se fokusirali na grane koje nemaju veliku dodatnu vrednost.

Ono što je moje pitanje jeste – kako ćete iskoristiti ovo jako dobro vreme i kad je u pitanju javni dug i kad je u pitanju mogućnost da se smanji porez, jer poznata je stvar da se zemlje mnogo bolje razvijaju, privreda, kada su porezi niži i, naravno, kad je pravni sistem perfektan? Mi ovo drugo ne možemo brzo rešiti.

Takođe moje pitanje za kandidata jeste – da li ste vi za to da se uvedu u Srbiji vrlo jasna fiskalna pravila? Mi u ovom momentu imamo u Zakonu o budžetskom sistemu jasno definisano kolika je maksimalna visina duga konsolidovane države Srbije. To se ne poštuje i ne menja se u zakonu. Da li ste za to da imamo jasna pravila koliki može biti maksimalni javni dug Republike Srbije? Kakva je politika kada se radi o deficitu i suficitu, odnosno kako postizemo da imamo dugoročno uravnotežen budžet i kada možemo ići u deficit? Da li se to radi u vreme kada imamo krizu pa delujemo kontraciklično ili se nekada, kada imate veliku stopu rasta BDP-a koju očekuju svi relevantni međunarodni faktori, tada može otići u deficit i taj rast unapred prigrabiti? Dakle, ne čekate da li će biti 4% ili 5%, nego kažete – mi smanjujemo poreze i doprinose jer znamo da će se to desiti. To je način. Naravno, moje je mišljenje, ne morate ga podeliti, da u ekonomiji ima mnogo različitih mišljenja kako možemo iz faze kada je fiskus sređen doći u fazu kada naša privreda raste.

Dakle, jedan veliki posao je rešen, ali ja tvrdim da je jednostavniji. Sleduje nam veliki posao koji je strukturne prirode i koji nije jednostavan, ali koji proizvodi mnogo više zadovoljstva ako se dobro uradi.

Četvrto pitanje, koje mi je isto jako bitno. Postoji jedna stvar koja je upravo bila posledica tog, kako bih rekao, nesrećnog načina kako smo mi imali neke javne finansije koje su godinama imale manjak i onda ste imali stalno prebacivanje sa jednog na drugi nivo vlasti. Nekom uzmete više da biste na drugom mestu zakrpili i to je prilično logična stvar kada imate problem. Kada to radite, obično naraste nešto što ne želite, a to se zove parafiskal. Dakle, kad nekome uzmete nešto iz javnog sektora, on kaže – ček, sad ću ja da vidim kako mogu da se snađem.

Dakle, pitanje za kandidata za ministra je – da li imate plan kako da se nastavi jedan posao koji je dobro započet dva puta u zadnjih šest godina i da probamo parafiskale da svedemo na najmanju moguću meru? Jer državi Srbiji je prilično svejedno iz koliko izvora zahvata, nego je bitno da izvori budu izdašni i jednostavni. Privredi je prilično bitno, ako vodite malo i srednje preduzeće, jako je bitna stvar da ne morate da razmišljate o tome kako ćete platiti 10, 12, 15 nameta ako možete to jednostavno da uradite sa dva ili tri.

Parafiskali jesu problem i daju se rešiti. S te strane ja mogu poslati pohvale za rad CES-a na beogradskom nivou, gde se s tim problemom uhvatilo ukoštac. Ali ovaj put Srbija je jako velika i problemi su jako duboki, a parafiskali su nešto što zaista smeta privredi, što nije izdašno za budžete a što

za privredu stvara opterećenje i administrativnih operacija i, između ostalog, nepredvidivosti, jer je nekome ko vodi relativno mali biznis nekada problem da isprati šta sve treba da plati, a nekada su u pitanju nameti koji su, čak se može reći simbolični, ali iziskuju vreme i, naravno, prete sankcijom ako se to ne uradi u pravom roku.

Moje peto pitanje, koje isto smatram da je jako bitno. Izuzetno je bitno izbeći svake zloupotrebe kod PDV-a. PDV je najizdašniji izvor prihoda u državnom budžetu, i to nije sporno, i PDV je najbolji način da napunite budžet. Naravno, bitne su i akcize, da se ne lažemo. Sve zemlje značajno pune budžete i od akciza, ali PDV je na prvom mestu.

Dobra, jako dobra stvar je što se vodi računa o tome i ko može dobiti oslobođenje, i da neko ko to ne može po zakonu ne dobije oslobođenje zato što je, hajde da kažem, bio kreativan u tumačenju zakona.

Međutim, mnogo ljudi u privredi se žali da im kasni povraćaj PDV-a. Dobra je stvar što trenutno krediti za likvidnost nisu skupi, ali moje pitanje je – šta ćete uraditi da se taj proces ubrza? Ja znam da se e-government ne uvodi brzo u Srbiji i da je to jedan veliki i dobar posao. Više sam puta rekao da sam bio tužan kad sam video neke ludističke napore koji su se dešavali u Srbiji protiv novih tehnologija. Pitanje koje se ovde postavlja jeste – šta ćete uraditi da se povraćaj PDV-a ubrza, jer jako je bitno za neka preduzeća da ne upadnu u nelikvidnost iako imaju dobre poslovne poduhvate?

Jedno potpuno pobočno pitanje, ali mislim da je bitno sa jednog socijalnog aspekta – da li ćete ukinuti PDV na donaciju lekova? Ja znam da smo morali da štedimo, ali mi od 2012. nismo uveli nijednu inovativnu terapiju u Srbiji, a svet je išao napred. Dakle, moje pitanje je – da li ćete ukinuti PDV na donacije lekova? Podstaklo bi mnoge farmaceutske kompanije da doniraju ne generičke, nego čak i lekove novije generacije.

Konačno, još jedna stvar koja je zbolela mnoge ljude u Srbiji koji se bave malim biznisom – da li ćemo dočekati taj dan, a ja verujem da vi razumete mali biznis, poštovani kandidatu, da ljudi koji su u paušalnom sistemu oporezivanja znaju na početku godine koliki će im biti paušal, a ne godinu i po nakon toga? Jer, znate, za nekoga je i razlika od sto hiljada dinara na godišnjem nivou kao kuća.

Zadatak politike i zadatak Vlade i zadatak ministra finansija nije prevashodno da se brine o onima koji će opstati u svakom sistemu. Veliki opstaju. Zadatak privrede, zadatak svake politike, ja duboko verujem u to, jeste da brine o onima koji su na margini da li će biti u biznisu ili neće biti u biznisu, da brine o onima koji su na margini da li će ostati, biti zaposleni ili nezaposleni. Cela ekonomija je nauka o marginalnim veličinama i zadatak jeste da što većem broju ljudi koji su možda sami svoje gazde i nemaju zaposlenih pružimo šansu da ostanu u biznisu, jer bolje je imati nekoga u

biznisu ko čak i ne zarađuje mnogo više od ljudi koji rade za platu, ali da ne bude na teretu budžetu ili da ne bude na teretu na neki drugi način. To je jedna bitna stvar, da li ćete rešiti problem sa paušalima.

Od mene ovih pet pitanja. Nadam se i očekujem, u stvari siguran sam da ću dobiti kvalitetne odgovore, a svima vama hvala na pažnji.

Naša poslanička grupa će imati još jednu kraću seriju pitanja.

PREDSEDNIK: Predsednica Vlade.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Prvo želim da kažem da su stvarno sva pitanja na mestu i mislim da u tome imamo u potpunosti razumevanja. Ono što mi je važno, a što nisam rekla u svom uvodnom izlaganju i vi ste mi dali dobru osnovu da kažem nešto malo više i o tome zbog čega dodatno mislim da je Siniša Mali trenutno najbolji kandidat za ministra finansija – zato što budući ministar finansija ima, za mene makar kao predsednicu Vlade, dva osnovna izazova ispred sebe, dva osnovna zadatka.

Jedan je da zadrži finansijsku disciplinu, da uradi sve da mi zadržimo trenutno stanje u budžetu i da imamo odgovorno trošenje kakvo smo uspeali da imamo zahvaljujući svemu onome što je prethodna Vlada uradila a ova Vlada nastavlja. To je prvi zadatak. Drugi zadatak je, svakako, da se naprave uslovi za mnogo brži i mnogo dinamičniji ekonomski rast, dakle, mnogo brži rast BDP-a.

Sinišino iskustvo iz privrede je, mislim, ono što daje pravi miks njegovih veština i znanja između finansija i privrede. Mislim da je ministar finansija koji će uspeti da radi sa celim timom u Vladi Republike Srbije da napravimo takvo finansijsko i ekonomsko okruženje gde ćemo moći da imamo mnogo brži ekonomski rast.

Ono što je svakako dobro to je da smo mi kao Vlada, i ja sam to rekla u svom ekspezu, naš osnovni zadatak je bio da u budućnosti imamo i stvorimo osnove za mnogo brži, ali i održivi ekonomski rast. Dobro je što smo imali prvi kvartal koji je jako dobar, sa BDP-om od 4,5%, što je jedna od najvećih stopa u Evropi. Mislim da u Evropi jedino Mađarska ima 4,7%, ali EU ima rast od 2,4%, tako da je 4,5% fantastično i nešto za šta moramo da damo sve od sebe da i održimo.

Dakle, to je jedan od razloga zašto mislim da je Siniša Mali jako dobar kandidat za ono što stoji kao veliki zadatak pred Vladom Srbije.

Što se tiče niske stope investicija, ona je svakako sve bolja. Što se tiče stranih direktnih investicija, mi smo imali prošlu godinu koja je istorijski bila jedna od najboljih, sa privučenih ukupno 2,6 milijardi direktnih stranih investicija bez ikakvih privatizacija. Imali smo, takođe, istorijski najveći budžet za 2018. godinu, za javna ulaganja od 128 milijardi dinara, i meni je drago da mi uspevamo konačno da imamo dobro izvršenje budžeta što ide u

prilog tome da ćemo imati, nadam se, i bolji rast od predviđenog, a on je bio za ovu godinu 3,5%. U ovom trenutku gledamo kako to da održimo za 2019. godinu i imaćemo u budžetu više novca od 128 milijardi dinara za javne investicije.

Naša mala i srednja preduzeća beleže dobar trend i to je Agencija za privredne registre i rekla. Ja ću probati sada da nađem koliko smo mi imali za prošli put. Nemam u ovom trenutku, ali javiću se ponovo, naći ću ovaj podatak.

Ono što je takođe važno jeste da mi, zahvaljujući mehanizmu koji je uvela NBS, u ovom trenutku pratimo i koliko je zapošljavanje u sektoru malih i srednjih preduzeća. I to i broj radnih mesta u malim i srednjim preduzećima je sve veći.

Ono što i jeste bio ogroman problem malih i srednjih preduzeća u Srbiji i prepreka njihovom rastu i većem broju jeste bila siva ekonomija. Zbog toga je prethodna Vlada Republike Srbije usvojila odluku da 2017. i 2018. godina budu godine borbe protiv sive ekonomije. Mi smo to nastavili. Jedan od najvećih pozitivnih pomaka u tom smeru jeste to što je usvojen Zakon o inspekcijском nadzoru 2015. godine ukoliko se ne varam, koji inspekcijски nadzor čini mnogo transparentnijim, mnogo predvidivijim za inspekcije. On u ogromnoj meri smanjuje korupciju inspekcija time što po zakonu, i sada je to implementirano, imate jasno objavljene kontrolne liste za svih 40 i nešto inspekcija, tako da kada inspektor dođe, ne može da vas pita sve i svašta i da proverava sve i svašta, već znate tačno šta će vas pitati i šta proverava i ukoliko izađe iz okvira tih kontrolnih lista, niste dužni da na to odgovarate.

Pored toga, ono što mi je bilo najneverovatnije jeste što ste vi prvi put tim zakonom o inspekcijском nadzoru uveli inspekcijски nadzor nad neregistrovanim objektima, što znači da je, praktično, pre 2015. godine država sama stimulisala mala i srednja preduzeća da rade u sivoj zoni zato što inspekcije za vas nisu bile nadležne. Iako postojite, inspekcija nije nadležna za vas ukoliko ste neregistrovani, tako da smo, praktično, kao država pre 2015. godine sami gurali privredu u sivu zonu.

Ovo će se dodatno unaprediti i dodatno će doći do transparentnosti koja će obezbediti fer uslove na tržištu za sve od septembra ove godine, kada konačno uvodimo pet najvećih inspekcija pod jedinstvenu platformu e-Inspektor, a onda do maja 2019. godine i sve inspekcije zajedno, kada će rad inspekcija biti u potpunosti transparentan za sve privredne subjekte u Srbiji.

Što se tiče nameta na plate, mi smo krenuli prošle godine u budžetu za ovu godinu kada smo povećali neoporezivi deo ličnog dohotka, i to značajno, sa 11.790 dinara na 15.000 dinara. Tu smo i dalje dosta konzervativni zbog fiskalne stabilnosti, ali je to nešto što ćemo gledati, na čemu ćemo raditi i sa novim ministrom finansija.

Postoje dva najvažnija elementa bržeg rasta. Jedno su javne investicije, i to je ono što smo uradili, drugo su manji nameti na privredu, i to je ono što smo počeli a što ćemo i dalje gledati sa novim ministrom finansija ali i kao celokupni tim Vlade Republike Srbije i sa novim aranžmanom MMF-a, koji ima jasan cilj. Ciljevi su brži i dinamičniji održivi rast BDP-a, rast srpske ekonomije i veća primanja za građane Republike Srbije.

Što se tiče otvaranja radnih mesta sa velikom dodatom vrednošću, mislim da moramo da se složimo da ne postoji Vlada koja je više o tome pričala i više na tome radila nego Vlada Republike Srbije. U tom smislu kao prvi prioritet je digitalizacija. Mislim da je to jedna od stvari koja je ključna u pravljenju mnogo drugačije i mnogo bolje budućnosti za građane Republike Srbije.

Posebno mi je drago da mogu da predložim Sinišu Malog kao kandidata za ministra finansija, kao gradonačelnika koji je to u potpunosti prepoznao i u čijem mandatu je konačno otvoren naučno-tehnološki park. Reći ću vam sada, nije samo do toga kada je taj naučno-tehnološki park kao infrastrukturni objekat završen, zato što je on završen pre mandata gradonačelnika Siniše Malog, ako se ne varam, možemo da proverimo. Infrastrukturni objekat, izgradnja naučno-tehnološkog parka je završena 2008. ili 2012. godine. Mislim da je 2008. godine, ali treba proveriti. Od tada niko nije imao dovoljno razumevanja da da podršku da taj naučno-tehnološki park... Kao naučno-tehnološki park on je stajao, propadao i na kraju je, zamislite, državna uprava krenula da se useljava u njega, državna uprava koju mi u ovom trenutku još uvek iseljavamo iz naučno-tehnološkog parka.

Dakle, Siniša Mali je kao gradonačelnik prepoznao važnost startup kompanija, inovacionih kompanija, prepoznao je važnost poslova sa dodatom vrednošću zahvaljujući čemu se za samo godinu i po dana u naučno-tehnološki park uselilo preko 60 startup inovacionih kompanija i mi danas imamo preko 500 inženjera koji tamo rade i stvaraju dodatnu vrednost za Republiku Srbiju, tako da, u tom smislu mislim da je on trenutno najbolji kandidat za ono što Vlada Republike Srbije namerava i u ovom trenutku radi.

Što se tiče parafiskala, to je ogroman problem privrede Srbije. U decembru je Ministarstvo finansija išlo u javnu raspravu o zakonima o parafiskalima i o naknadama i nadam se da ćemo taj zahtevan posao da završimo pre kraja ove godine. To je svakako jedna od stvari koja će se naći u novom aranžmanu sa MMF-om kako bismo imali kontrolu i dodatni pritisak i objektivne partnere koji će sa nama raditi u reformi ove važne stvari. To je svakako jedna od velikih stvari koja će biti jedan od prioriteta na agendi novog ministra finansija.

Što se tiče povraćaja PDV-a, nažalost, tu je bilo veliko kašnjenje zato što se pojavila, verovali ili ne, PDV mafija, pa smo u međuvremenu morali da

imamo mnogo strože kontrole kome se vraća PDV, zato što je dolazilo do ogromnih zloupotreba. Pitala sam direktorku Poreske uprave kako to sada ide i ona kaže da se vraćamo u okvire zakonskih propisa, odnosno na rok od 45 dana za povraćaj PDV-a. Izvoznici pretežno u ovom trenutku dobijaju povraćaj u okviru 15 dana, uz punu ispunjenost svih uslova za povraćaj. Ukoliko je kontrola u toku, u tom slučaju se PDV ne vraća dok se kontrola ne završi, ali na ovome radimo sa Poreskom upravom.

Na kraju, reforma paušala je nešto u šta ulazimo u ovom trenutku i nešto što će biti na agendi ministra finansija. Mogu da vam kažem da je moj tim u ovih 15 dana otkada sam preuzela ulogu vršioca dužnosti ministra finansija organizovao na FON-u zajedno sa startap inovacionim kompanijama jedan zajednički rad o tome kako možemo da uđemo u reformu paušala a to je da napravimo jednostavnu, potpuno transparentnu, elektronski dostupnu matricu kako bi svaki paušalac mogao da ukuca svoje parametre i da odmah za sebe zna koliko će biti paušalno oporezivanje a ne da, kao dosad, svaki poreski inspektor, praktično, može da odredi osnovicu.

Drago mi je da vam kažem da mislim da se u potpunosti slažemo sa tim šta ministar finansija treba da uradi u tom smislu, pošto mi se čini da sam uspela da kažem Srpskoj radikalnoj stranci da je ono što je Siniša Mali kao gradonačelnik uspeo da uradi za gradsku kasu potpuno proverljiv rezultat. Iako su bili emotivno pogođeni svim tim uspesima, očekujem da ipak glasaju, ako im je srce na pravom mestu, za Sinišu Malog kao ministra finansija.

Očekujem i molim vas da glasate za Sinišu Malog kao ministra finansija zato što je upravo on osoba koja je pokazala da ima dovoljno znanja iz finansija i da ima dovoljno znanja i iskustva iz privrede da možemo da ispunimo ciljeve koji su pred Vladom Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Jovan Jovanović.

JOVAN JOVANOVIĆ: Hvala.

Simbolično dobijam reč tačno u podne.

Nakon svega što smo čuli u obrazloženju predsednice Vlade postavlja se logično pitanje – ako su svi ti uspesi zaista takvi, zašto gospodin Mali nije kandidat za predsednika Vlade već samo za ministra finansija? Ali gospodin Marković je već rekao ono što mi svi znamo, ko određuje, u stvari, ministre u Vladi – da to nije predsednica Vlade već predsednik države. Naravno, njen izgovor je da je ona tehnokratski premijer, međutim, Ustav ne poznaje kategoriju tehnokratskog predsednika Vlade i to što je tehnokratski premijer ne može da bude izgovor da ne koristi svoja ustavna ovlašćenja.

Ono što je ključno za današnju raspravu jeste da se na ovoj sednici u stvari ne bira novi ministar finansija već čuvar trezora zarobljene države, odnosno onih koji su tu državu zarobili, i čiji je deo najužeg tima, ili bolje rečeno ekipe, gospodin Siniša Mali.

Njegov prethodnik, ministar Vujović, podneo je ostavku jer više nije želeo da toleriše rastuće negativne tendencije na koje, očigledno, nije mogao da utiče – jačanje neformalnog paralelnog sistema, konstantan porast politički motivisanog trošenja sredstava budžetske rezerve, odsustvo kontrole nad Poreskom upravom, problem upravljanja na svim nivoima, odnosno odsustvo koordinacije.

Da ne bi izgledalo da imam mnogo lepih reči o bivšem ministru, kao i da bih na odgovarajući način oslikao kontekst u kome će se naći novoizabrani ministar, osvrnuću se prvo na rezultate ministროvanja Dušana Vujovića.

Ono što mu najviše zameram jeste što je teret stabilizacije javnih finansija prevalio na penzionere, lekare, zdravstvo, prosvetu, državne službe, a istovremeno praktično netaknute ostavio privilegije javnih preduzeća, umesto da uradi upravo suprotno, kao i da rastereti domaću privredu. Ovakva politika dovela je do daljeg uništavanja društva što je prouzrokovalo masovno iseljavanje školovanih ljudi mlađe i srednje generacije, kao i do pravog egzodusa lekara i zdravstvenih radnika uopšte, što je pogubno za budućnost zemlje.

Sa druge strane, najveći deo sredstava je povučen u republički budžet kako bi se obezbedio privid stabilizacije budžeta, pa su lokalne samouprave dovedene do bankrota, a javna preduzeća do toga da nemaju ne samo sredstva za investicije, nego ni sredstva za tekuće održavanje. Cena takvog postupanja je minimalni privredni rast, najmanji u našem regionu u poslednjim godinama. Podsetiću da su sve zemlje regiona pogođene različitim krizama i problemima, ali da je naš privredni rast npr. višestruko manji od rasta našeg suseda Rumunije, možda i zbog toga što je ova zemlja već više od 10 godina u EU. Naravno, izostanak privrednog rasta nije samo posledica ovakve fiskalne politike, već je velikim delom i posledica izuzetno raširene korupcije, nepotizma i partijskog zapošljavanja, nepoštovanja zakona, kao i urušavanja i obesmišljavanja institucija, uključujući i ovu u kojoj danas sedimo.

Konačno, izuzetno ograničena sredstva koja Srbija ima, troše se na netransparentan način i na projekte čiji je doprinos privrednom rastu u najmanju ruku diskutabilan, poput „Beograda na vodi“, gde država ulaže milijarde u infrastrukturu, a profit odlazi privatnom investitoru odabranom bez ikakve procedure, zatim na remont aviona dobijenih na poklon, izgradnju jeftinih a skupo plaćenih kič-fontana, jarbola, spomenika i sličnih besmislenih projekata. Većina prethodno navedenih projekata je ono što povezuje ministra Vujovića sa njegovim naslednikom, o kojem ću sada nešto više reći i žao mi je što je izašao.

Moram pre svega da istaknem da mi nimalo nije jednostavno da govorim o gospodinu Malom, jer ga poznajem gotovo 20 godina. Naime, upoznali smo se u Vašingtonu u vreme kada smo bili na postdiplomskim

studijama preko Ron Braun stipendije namenjene mladim liderima iz Centralne i Istočne Evrope. Ali baš zato što ga poznajem i što pripadamo jednoj izuzetnoj mreži koja u Srbiji okuplja nekoliko desetina, a u regionu nekoliko stotina uspešnih ljudi, imam posebnu obavezu da govorim i iskažem mišljenje o njegovom radu koje deli većina onih do čijeg mišljenja bi i te kako trebalo da mu bude stalo.

Stoga ovde moram da ispravim predsednicu Vlade, koja je ovih dana isticala kako je Siniša Mali fulbrajtovac, a on to nije. Fulbrajtova stipendija se pre svega dodeljuje za postdoktorske istraživačke projekte. Inače, u ime Ron Braun stipendista učestvovao sam 2002. godine u obnovi Fulbrajtovog udruženja tada još uvek Jugoslavije i pod kišobran ovog udruženja uveo i Ron Braun stipendiste, kao i stipendiste još nekih programa američke vlade.

Složiću se, svakako, sa većinom kritičara nominacije gospodina Malog koji mu najviše zameraju veliki broj nerazjašnjenih afera, kao i način na koji je nekoliko godina vodio glavni grad. Umesto rešavanja tih brojnih afera, gospodin Mali će za nagradu biti unapređen. Imajući u vidu prioritete koje je imao kao gradonačelnik glavnog grada, opravdano se postavlja pitanje kakve će prioritete imati kao ministar, odnosno u kakvom će stanju ostaviti javne finansije po završetku svog mandata.

Setimo se svih neizbrisivih ožiljaka koje je ostavio na licu prestonice, najvećeg već pomenutog „Beograda na vodi“, kao i noćno rušenje pod maskama u Savamali kada je suspendovan pravni poredak na jednom delu teritorije Srbije, zatim nakaradnih i nekvalitetnih rekonstrukcija Trga Slavija i Cvetnog trga, kao i mnogih drugih delova grada, odnosno sveopšte betonizacije Beograda, bespotrebne i preskupe višemesečne novogodišnje rasvete, novogodišnje jelke vredne 83.000 evra, a da ne pominjemo „Er Srbiju“, koja se pretvorila u kompaniju koja pruža usluge niskobudžetnih avio-kompanija uz visoke cene karata, ili pak stanove u Bugarskoj.

Međutim, ono što mu svakako najviše zameraju ljudi iz sredine koja bi trebalo da mu bude najbliža, pa samim tim i ja, jeste nerazjašnjena afera plagiranja doktorata. Ta afera je upravo ono što je u potpunoj suprotnosti sa onim zbog čega je dobio stipendiju da studira u SAD-u, a posebno sa onim najvažnijim što je tamo, ako već ne pre, trebalo da nauči, a to su akademska čestitost, kao i poslovna etika. Jedan ne tako mali deo mene bio je dosta dugo voljan da mu veruje, dok ostatke te vere nije konačno uništio posle potpisivanja sporazuma o „Beogradu na vodi“, izjavom na jednoj TV stanici da su građani koji su protestovali protiv ovog sporazuma tog dana na kružnom toku ispred Geozavoda zaustavili tramvaje. A svi građani koji su tamo bili, uključujući i mene, bili su svedoci da je vozačima GSP-a naređeno da tramvajima prepreče prostor između Geozavoda, u koji su dolazile zvanice, i

demonstranata kako bi se ovim prvima zaklonio pogled na druge. I kako onda njemu, posle takve jedne očigledne neistine, verovati za šta bilo?

Sada bih ostavio na stranu prošlost i usmerio se na budućnost, odnosno na novu funkciju gospodina Malog i njegovu kompetentnost za ovu poziciju. Iako je ekonomista po struci i bio je gradonačelnik, on je dosad uglavnom radio na poslovima u vezi sa privredom, odnosno preduzećima. Drugim rečima, nije makroekonomista niti ima previše iskustva u vezi sa tim poslovima, za razliku od njegovog prethodnika Dušana Vujovića. Meni je jasno zašto predlagač kao njegovu jaku stranu ističe da je gradonačelnik popravio stanje gradskih finansija, ali nadležnosti grada su ipak različite u odnosu na republički nivo, koji obuhvata i penzije i zdravstvo i ekonomsku politiku itd., a on u tome nema dovoljno iskustva.

Gospodin Mali je, kako je to dosada već dosta ljudi istaklo, pre svega operativac. Zato, ako je već postojala namera da bude postavljen za ministra, siguran sam da bi mu mnogo bliži bio resor privrede, naročito zbog činjenice da i dalje imamo problem sa preduzećima u restrukturiranju, a on u tome svakako ima iskustva. Sama činjenica da je shvaćen kao operativac ukazuje na to koliko će imati autonomije u svom radu. Ovde se postavlja i pitanje na kakvu podršku akademskih ekonomista može da računa, imajući u vidu da, blago rečeno, u akademskoj zajednici nije omiljen zbog prethodno pomenutog pitanja doktorata.

Ključno pitanje koje se postavlja jeste da li gospodin Mali kao ministar namerava nešto da menja u odnosu na svog prethodnika. Tu pre svega mislim na njegov stav o neracionalnim subvencijama za strane investitore kojima se često guši domaća privreda, smanjivanje poreskih opterećenja domaćoj privredi, restrukturiranje javnih preduzeća, finansiranje lokalne samouprave, razvoj finansijskog tržišta, odnosno berze. Po ova dva poslednja pitanja ministar Vujović praktično ništa nije uradio, a gospodin Mali sigurno ima iskustva u tome.

Dodatno me zanima kakvo mišljenje ima o jakom dinaru, koji je dodatno opterećenje za naš izvozni sektor, a istovremeno dovodi do tzv. nepokrivenog kamatnog pariteta. Drugim rečima, zbog višeg prinosa na naše hartije od vrednosti u odnosu na druge evropske države dinar bi trebalo da slabi, kako bi se realni prinos izjednačio. Međutim, Narodna banka Srbije čuva vrednost dinara, što omogućava investitorima, uključujući i one spekulativnog tipa, da zarade odličan realan prinos.

Naročito me zanima, imajući u vidu da predsednica Vlade, i danas je to učinila, stavlja poseban naglasak na proces digitalizacije, uz najznačajniju ulogu IT sektora kao na neku vrstu univerzalnog leka za sve naše probleme, ističući da je to ključ razvoja – da li su u planu poreske povlastice za ovaj sektor? O nečemu je već danas i pričala. Naime, nagli razvoj domaće IT

industrije nije uzrokovan povoljnim okruženjem, već niskom cenom naše radne snage na svetskom IT tržištu i mogućnošću da se takva radna snaga angažuje indirektno, radom iz Srbije. Prva i osnovna prepreka daljem razvoju IT sektora je nesmanjena tendencija napuštanja zemlje od strane domaćih IT stručnjaka. Stoga je potrebna nova poreska politika prema IT sektoru koja bi se svodila na maksimalne olakšice za sektor edukacije, proizvodnje i razvoja, sektor hardvera i sektor elektronske komunikacije. Stoga je moja poruka predsednici Vlade da je vladavina prava, a ne digitalizacija, ključ razvoja, odnosno ravnopravni i fer uslovi za sve građane. Nažalost, predsednica Vlade je samo još jedna u nizu žrtava iluzije da se tehničkim rešenjima mogu rešavati suštinski problemi.

Da zaključim – nominacijom gospodina Malog šalje se samo još jedan u nizu pogrešnih signala svim onim savesnim, vrednim, stručnim i poštenim građanima da se takvo ponašanje u Srbiji ne isplati i da je, ukoliko im se ukaže prilika, najbolje da napuste zemlju. Iako želim da nisam u pravu i da me gospodin Mali i rezultati čitave Vlade demantuju u budućnosti, moraću, nažalost, izlaganje da završim rečima našeg poznatog pisca i predsednika SR Jugoslavije Dobrice Ćosića, koji takođe snosi veliku odgovornost za situaciju u kojoj se danas nalazimo, koji je izgovorio neposredno uoči neuspelog pokušaja potpisivanja tzv. Vens–Ovenovog plana davne 1993. godine: „Strepnja mi je dublja od nade“. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala.

Predsednice Vlade, izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Dve osnovne poruke imam, prvo o ministru u Vladi. Žao mi je što ja moram to da kažem jednom narodnom poslaniku – ne postavlja predsednik države ministre u Vladi i Vladu, već ih postavljaju narodni poslanici i Skupština. Dakle, Srbija je parlamentarna demokratija. Da ih postavlja predsednik države, to bi bila diktatura. Ja se nadam da se vi ne zalažete za to i da vam to nije plan, a ako jeste, onda bi svakako trebalo da transparentno kažete građanima da biste vi, ukoliko dođete na vlast, raspustili Skupštinu, a predsednik bi birao sve.

Dakle, ja nemam izgovor da sam tehnokratski premijer, to je činjenica. Ja razumem da vi očigledno imate, iz vašeg izlaganja, problem sa činjenicama. Razumem da su to neke paušalne izjave, paušalne kritike, bez brojeva, bez dokaza, bez ikakvih podataka, da dajete samo, eto, imamo minimalni privredni rast, „Beograd na vodi“ samo gura profit u džepove privatnih investitora, „Er Srbija“ je katastrofa, niska cena IT snage je osnova rasta, bez ikakvih podataka. Da imate podatke, da vas nije mrzelo da sednete i da se pripremite i da kažete – u redu, moja teorija je da je niska cena IT snage osnova rasta u Srbiji; imam vikend pred sobom, hajde da pogledam kolika je cena IT usluga,

ili IT ljudi u Srbiji, a kolika je npr. u Ukrajini, u Belorusiji, u Moldaviji, u Slovačkoj, u Poljskoj. Onda biste videli da IT usluge u Srbiji nisu konkurentne zato što su jeftine, nego zato što su kvalitetne, i da je to jedan od osnovnih pokazatelja snage našeg IT sektora.

Ali ja razumem da je lakše samo reći – IT u Srbiji je jeftin, eto zato je osnova rasta takva. Nažalost, mislim da je važno da govorimo na osnovu podataka, na osnovu činjenica. Tako je činjenica da sam ja tehnokratski premijer, što nije novina u svetu, a nije novina ni u Evropi, i da kao osoba koja nije ni član stranke, a nema ni stranku iza sebe kao takvu, treba da se oslanjam na parlamentarnu većinu. Ja se oslanjam na podršku Aleksandra Vučića, i kao predsednika Republike i kao predsednika SNS-a i, pre svega, ovih ljudi ovde koji meni daju podršku i mojoj Vladi. To je demokratija, to nije izgovor.

Vraćam se ponovo, jako mi je teško... Moja druga poruka građanima Srbije jeste – ako nekad ne odgovaram na sva pitanja, jako mi je teško da odgovaram samo na paušalne tvrdnje, jer pokušavam ovde, i mislim da vi svi vidite, i da svi građani Srbije znaju da dolazim pripremljena u Skupštinu, sa brojevima, sa činjenicama. Teško mi je da odgovaram kada neko kaže – imamo minimalni privredni rast i on je najmanji u regionu. Kad je najmanji u regionu? U prvom kvartalu, kad je bio 4,5% 2018. godine, je l' tada bio najmanji u regionu? Vi kažete – u redu, najmanji privredni rast od 2,8% bio je u 2016. godini. U godini, podsetiću vas, teških mera fiskalne konsolidacije. Kada imate štednju, neverovatno je da uopšte imate privredni rast. Mi smo uspeli, tj. prethodna Vlada, i da imamo fiskalnu konsolidaciju i da imamo ozbiljne rezultate u smanjenju deficita, i konačno, u postizanju suficita, ali isto tako i da imamo kakav-takav privredni rast. Privredni rast od 2,8% ipak nije kakav-takav privredni rast, posebno u vreme kada imamo mere fiskalne konsolidacije i kada je on zasnovan na proizvodnji, dakle na produktivnosti i na izvozu.

Lako je imati privredni rast od 4,5% kada samo uvozite i kada sve date u potrošnju, kao što je bila situacija 2007/2008. godine pa ste onda došli 2012. i 2013. godine na tri meseca od bankrota. Lako je. Ali ova Vlada Republike Srbije i ova većina u Skupštini ne pribegava lakim merama. Mi pribegavamo hrabrim merama. Ali sada ću da vam dam, za mene je to neverovatan pokazatelj tih paušalnih kritika, npr. na privredni rast. Bio je privredni rast 1,9% 2017. godine, i mi smo prvi rekli – da, to je jako loše. Dobra stvar toga je što postoje pokazatelji, a to je rekao i Fiskalni savet, opet, kao jedna stvarno objektivna institucija, dobra stvar je što je očigledno da svi ekonomski parametri pokazuju dobar oporavak srpske ekonomije, da je ovakav privredni rast zbog toga što smo imali jako tešku zimu zbog čega je prvi kvartal prošle godine trpeo zbog rudarstva i zato što smo imali jako teško leto, sa sušama, zbog čega su trpeli poljoprivreda i energetska sektor zbog loše hidrologije, i da

nije bilo ovakvih vremenskih prilika, privredni rast bi bio u okvirima predviđenih, planiranih, a to je 3% u 2017. godini.

Tada su svi rekli, evo i narodni poslanik isto vrti glavom, tada su svi rekli – ma kakve su to gluposti, ma evo još jedan izgovor, ne bi bio 1.9% i šta ste vi uradili i to je to. Kada smo rekli – ljudi, vidite, građani, fantastično, privredni rast u prvom kvartalu 4,5%, neverovatna stvar, odlična stvar za srpsku ekonomiju, odjednom, šta kažu svi kritičari – uh, ala vam je to neki privredni rast, pa da vam nije bio onako loš privredni rast, odnosno prvi kvartal prošle godine, da nije bilo suše i hladne zime, vi bi imali 3%, znači ovih 3% plus 1,5%, a sada je 3% bio rast u prošloj godini. Dakle, šta god da kažete, bilo je ovo drugo, samo da vi imate loše rezultate. Mi se lošim rezultatima ne radujemo. Mi loše rezultate isto tako priznajemo i gledamo šta treba da promenimo da bi bili bolji, pa zato rast od 4,5%, ali dobro, on je najniži u regionu, kao što kaže narodni poslanik.

„Beograd na vodi“ ću uzeti kao primer za profit odlazi u džepove privatnih investitora. A u stvari, da li znate zašto su u svakoj zemlji toliko značajni infrastrukturni projekti, a posebno projekti stanogradnje? Iz dva razloga. Prvi je zato što oni na najbolji način povlače za sobom rast građevinskog sektora, što se upravo desilo sa projektom „Beograd na vodi“. Konačno je naša građevina počela ponovo da raste.

Jedan od dokaza za to je, opet, ja sam probala da se spremim iz poštovanja prema narodnim poslanicima i ovom domu... Jedan od dokaza za to je što je druga najveća komponenta rasta našeg spoljnotrgovinskog deficita, a pošto spoljnotrgovinski deficit raste, mi smo gledali, pošto to nije dobar indikator, zašto je to, da bismo kao Vlada odmah imali mere da ga dovedemo ponovo pod onaj balans i da imamo suficit, ali pored toga što imamo povećanje uvoza pogonskih mašina zahvaljujući ogromnom rastu privede i pre svega stranih direktnih investicija, drugi osnovni razlog je uvoz građevinskih usluga, zato što mi u Srbiji nemamo dovoljno ni građevinskih, ni projektantskih kompanija da prate ovako veliki projekat. To je jedan od osnovnih benefita ovog projekta, stanogradnja.

Drugi najvažniji ekonomski pokazatelj zašto je ona važna jeste, ljudi moji, porez na imovinu. Porez na imovinu, koji je sopstveni prihod lokalnih samouprava, koji je održiv prihod, jedan od najvažnijih prihoda lokalnih samouprava. Pa neće porez na imovinu da nosi investitor privatni. Porez na imovinu će uvek i zauvek ostati u gradu Beogradu. To je najvažniji prihod ovog projekta i zbog toga je ovaj projekat važan i treba ovakve projekte da ima što više lokalnih samouprava.

„Er Srbija“, opet smo imali neku paušalnu tvrdnju. Iz svega ovoga što ste čitali, pokušavala sam da izvučem samo neke stvari. „Er Srbija“ je katastrofa, postaje lounost kompanija, „Er Srbija“ ima katastrofalnu uslugu,

kao da neko bije građane po ušima da se voze „Er Srbijom“ i da kupuju karte „Er Srbije“. Dakle, imamo povećanje broja putnika 90% u 2017. u odnosu na 2013. godinu. Pa kako sada građanima nije dobra „Er Srbija“? To je opet jedna paušalna tvrdnja. Zašto niste pogledali podatke? Da ste pogledali podatke, upisali biste sebi u pripremu – „Er Srbija“ je katastrofa, pogledam podatke, porast broja putnika 90%; ups, dajte da ne pričam takve stvari u Narodnoj skupštini, nije u redu.

Za nisku cenu IT usluga već sam rekla, neću dalje da ponavljam. Dakle, evo, ja vas molim, uzmite pogledajte, donesite mi podatke, pa ako ja nisam u pravu, evo, ja se izvinjavam, vi ste u pravu. Ne, IT usluge u Srbiji rastu zbog kvaliteta, a ne zato što su jeftine.

Čula sam dosta i o vašoj biografiji, što mi je posebno drago. Ne znam, da li se vi preporučujete za mesto u Vladi Republike Srbije? Drago mi je što ste Ron Braun i Fulbrajt stipendista i što ste doveli to u Srbiju. Svakako je to lepo.

Što se tiče doktorata Siniše Malog, ako se ja ne varam, ali, evo, vi me ispravite, Komisija je već dva puta, većinom glasova, potvrdila da je doktorat Siniše Malog autentičan, da nije prepisan ili plagiran. Dva puta! Dva puta nije bilo dovoljno, tako da Univerzitet u Beogradu po treći put obrazuje Komisiju koja će ponovo sagledati sve činjenice.

Fakultet organizacionih nauka takođe je potvrdio da je reč o autentičnom akademskom delu, ali nema veze, i ja mislim da ste vi u pravu. Ovo treba gurati i nema veze, ako treba sto komisija, sto komisija, dok ne dođemo do te koja će dokazati da ste vi u pravu, a ne ovih prethodnih 99. Ja mislim da je to vladavina prava u Srbiji. To je vladavina prava u vašoj izvedbi.

Ovamo, kada je nešto nelegalno, izvodiš bager. To opet nije vladavina prava. To tako ne može. Znači, postoje principi. Vladavina prava ne može da se menja iz dana u dan kako vi mislite da je nešto dobro ili da je nešto loše. Vladavina prava je vladavina prava, i ova Vlada Republike Srbije je poštuje. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Reč ima Jovan Jovanović, dva minuta, pravo na repliku.

Izvolite.

JOVAN JOVANOVIĆ: Hvala najlepše.

Ja ne razumem zašto je predsednica Vlade toliko nervozna ako su ti rezultati koji su izneti toliko dobri. Mislim da u paušalnim izjavama, pre svega, prednjače ona i predstavnici vlasti, i oni imaju najviše problema sa činjenicama.

Što se tiče pripreme za sastanak, treba uvek imati u vidu kako se sazivaju ove sednice, da je u petak po podne došao zahtev za ponedeljak pre

podne. To treba imati u vidu. Poslanici su se, naravno, spremili, ali ovde ne treba zatrpavati i građanstvo gomilom informacija, koje svakako posedujem.

Što se tiče izvrtanja reči, ja sam se pozvao na reči gospodina Dragana Markovića koji je rekao da predsednik određuje ministre. Nismo rekli da postavlja, nego da određuje ko će biti. Naravno da Narodna skupština izglasava te ministre. Tako da bih molio da ubuduće ne izvrćete moje reči. Hvala.

PRESEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima premijerka.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Samo jednu rečenicu.

Dakle, kada mi kažete da ne treba zamarati građane preteranim informacijama i podacima, pretpostavljam da kažete da ne treba ovako dobro da se spremam za Skupštinu?

Drugo, nemojte da potcenjujete građane Srbije. Oni apsolutno žele da znaju i informacije i podatke i umeju za sebe da ih protumače, što pokazuju rezultati na izborima od 2013. godine naovamo. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Sanda Rašković Ivić.

Izvolite.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospođo predsednice Vlade, gospodine Mali, dame i gospodo narodni poslanici, mi danas ili sutra, kako nam vreme bude oticalo, treba da odlučimo da li će gospodin Siniša Mali sedeti u fotelju ministra finansija.

To je fotelja u kojoj su svojevremeno bili Kosta Cukić ili Lazar Paču. Kosta Cukić je svojevremeno, u 19. veku, bio čovek koji je konsolidovao finansije Srbije, koji je lansirao dinar, koji je ukinuo zelenaše. Ili jedan Lazar Paču, koji je bio poznat po svojoj štedljivosti i koji je, eto, imao i posebno mastilo kojim je pisao državna pisama, državno mastilo, i svoje lično mastilo kojim je pisao svoja lična pisma.

Danas smo čuli ceo niz eulogija, odnosno pohvala, pre svega od gospođe predsednice Vlade i čuli smo jako puno toga o biografiji gospodina Siniše Malog, koja uglavnom izgleda kao da sve počinje od njegovog angažmana kao gradonačelnika Beograda.

Naravno, ja sada neću se baviti Beogradom, zato što je to stvar koju treba da ostavimo iza nas. To je stvar za Skupštinu grada. Ovde treba da se bavimo nekim drugim stvarima, a to je gospodin Siniša Mali kao kadrovsko rešenje, jer mi ovde nismo raspravljali, niti mi se čini da ćemo raspravljati o nekom predloženom finansijskom konceptu, nego o ličnosti, odnosno o kadrovskom rešenju.

Da se vratimo na samu biografiju. Vrlo je interesantno da ste, gospođo Brnabić, zaboravili, ili prevideli, da kažete da je gospodin Siniša Mali radio od 2001. do 2003. godine kao pomoćnik ministra za privatizaciju i da je bio direktor Centra za tendersko-aukcijsku privatizaciju. Znači, to je nešto oko čega naše kolege iz SNS-a za taj period, i za sve ljude koji su u to vreme bili aktivni i obavljali funkcije, imaju vrlo velike primedbe, bilo da se radi o privatizacijama, a gospodin Siniša Mali je bio njihov vinovnik, bilo da se radi o druženju ili vezama sa tajkunima, što takođe važi i za gospodina Malog, i jednom velikom bogaćenju, što takođe važi i za gospodina Sinišu Malog.

Gospođa Brnabić je u svojim preporukama za gospodina Malog rekla da on ima sjajna iskustva u privredi. Evo, recimo, ovo je jedno od iskustava, ovo što sam rekla, ta njegova funkcija između 2001. i 2003. godine, koja ga nikako u vašim redovima ne bi mogla kvalifikovati za ovo mesto. S druge strane, upravo u to vreme počinje i finansijski uspon gospodina Malog, koji tada postaje direktor različitih ofšor firmi. Pominju se četiri ofšor firme koje je osnovala *Trident Trust Company Limited*. To je jedna firma koja registruje ofšor firme i ta agencija krije tajnu o vlasnicima, ali ne krije tajnu o direktorima. Znamo da je gospodini Siniša Mali bio direktor svih ovih firmi i da su sve one delovale kao ofšor kompanije.

Dakle, ja imam problem s tim da ministar finansija Republike Srbije bude čovek koji je radio iz ofšora i koji je radio kao direktor ofšor firmi. To su firme koje ne plaćaju ovde porez državi Srbiji. Da ne kažem da je i to bivstvovanje u ofšor firmama praćeno celim nizom afera, pa tako imamo i ovu čuvenu aferu „24 stana u Bugarskoj“, u letovalištu Sveti Nikola, od kojih je gospodin Mali kupio jedan stan za sebe, a 23 stana je kupio na ime i za račun te firme. To je koštalo oko pet miliona evra, a gospodin Mali je, kada je 2014. i 2013. godine kupovao te stanove, već bio finansijski savetnik gospodina Vučića, koji je tada bio prvi potpredsednik Vlade.

Što se tiče tih drugih firmi, imamo i firmu *Alessio investment LTD*, koja je osnovana 2007. godine i takođe je angažovana preko angažmana *Trident Trust Company Limited* agencije. Direktorica ove firme je bila gospođa Marija Mali, o čijim iskazima smo imali dovoljno da slušamo u medijima. Ali ova firma je bila povezana sa još jednom malverzacijom, o kojoj ću govoriti kasnije, a tu je jedan čovek dobio, čini mi se, neku uslovnu zatvorsku kaznu.

Ja bih samo rekla, što se tiče ova 24 stana, da je gospodin Mali zaboravio ili izbegao da prijavi da je ove stanove kupio. On to nije prijavio Agenciji za privatizaciju Republike Srbije. Dakle, ja ovde ne govorim ni o tome šta piše „Tabloid“, ni o tome šta piše „Krik“, ja govorim o Agenciji za privatizaciju Republike Srbije, koja je institucija Republike Srbije.

Pored ovoga, ja bih takođe pomenula i bugarsku finansijsku obaveštajnu službu, odnosno agenciju, koja je navedena u izveštaju same

agencije Republike Srbije. Naša agencija kaže da je dobila obaveštenje od bugarske finansijske obaveštajne službe da je veliki broj transakcija u vezi sa kupovinom apartmana u Bugarskoj sumnjiv, jer se radi o „gotovinskim uplatama ili bezgotovinskim prilivima u velikim iznosima u kratkom vremenskom periodu i bez neke jasne logike“.

Gospodin Mali je rekao da ti potpisi nisu njegovi potpisi, da će on podastri o tome dokaze. Međutim, mi o tome dokaze nismo dobili ni do današnjeg dana, a demantovao ga je bugarski poslovni registar, koji je rekao da su njegovi potpisi validni.

Dalje, dolazimo do sledeće afere, a to je afera „Savamala“. Naime, u noći između 24. i 25. aprila 2016. godine maskirana lica sa fantomkama su porušila širi centar grada Beograda, u Hercegovačkoj ulici, i gospođa Mali je tada i rekla da se njen tadašnji suprug hvalio time, odnosno da je samo saopštio da je tamo nešto polupao, da nije uradio ništa strašno, da niko nije stradao, ali da je on to uradio.

Naravno, ja moram ovde da podsetim i narodne poslanike i naše građane da je i tadašnji premijer gospodin Vučić, a današnji predsednik Republike, rekao da iza rušenja u Savamali stoji sam vrh gradske vlasti, a i te rušitelje je nazvao kompletnim idiotima. To nisam ja rekla, to je rekao gospodin Vučić i ja ga ovom prilikom zaista samo citiram.

Sledeća afera jeste otimanje 10 hektara državne zemlje. Naime, firma gradonačelnika Beograda i njegove porodice nezakonito je prisvojila 10 hektara državne zemlje nadomak Vršca. Ovu zemlju na kojoj se proizvodila detelina koristila je državna kompanija „Alfa protein“ i biznismen Srđan Gajić je privatizovao firmu u vreme kada je Siniša Mali radio u Agenciji za privatizaciju, a ubrzo je ovo državno zemljište nezakonito poklonio privatnoj firmi „Kompost grup“ u vlasništvu Siniše Malog i njegovog oca, Borislava Malog. Prema sudskim spisima zemlju nikada nisu platili, a na njoj je gradonačelnik pokrenuo proizvodnju komposta. Gajić koji je tu umešan, bio je osuđen u februaru 2015. godine na dve godine uslovne kazne, dok istraga protiv članova porodice Mali nije nikada vođena.

Nakon što je „Krik“ objavio ovu priču u oktobru 2015. godine, sudski postupak kojim država pokušava da vrati vlasništvo nad zemljom je nastavljen posle šest godina prekida. Međutim, to stoji. Stoji u tužilaštvu i ovo oko 24 stana i još se preispituje, da ne kažem da se kiseli.

Dalja, afera je i sumnja u pranje novca, odnosno pola miliona evra. Naime, Siniša Mali je svoju firmu „Ferdin dženetiks“ prodao za pola miliona evra ofšor kompaniji *Alessio Investment*, koju sam pominjala. To je bilo 2009. godine. U trenutku prodaje direktor i vlasnik ofšor kompanije je takođe bio on. Znači, sam sebi je prodao firmu i tu je prošlo 525.000 evra, što je banka preko koje je transakcija išla označila kao sumnju na pranje novca i to je prijavljeno

Agenciji za borbu protiv korupcije. Agencija je to prihvatila kao nedozvoljenu radnju. To je, takođe, slučaj koji je na proveru u tužilaštvu.

Gospodin Mali ima 45 bankovnih računa, 17 je na njegovom imenu, 21 je na imenu njegove supruge i maloletne dece, a tri računa su na imenima drugih ljudi. To je gospodin Vučićević, biznismen, ne ovaj iz „Informera“, i to je gospodin Urošević, arhitekta, i trećeg imena sada ne mogu da se setim. Uglavnom, gospođa Mali je s tih računa prebacila 125.000 evra, što je negde Agencija za korupciju označila kao 95.000 evra više nego što je ona mogla da zaradi.

Ja naravno o jelci, o fontani, o svemu ostalom što se dešavalo, rasveti, neću govoriti jer, kažem, to nije tema za ovde. To je tema koja bi trebalo da bude tretirana u beogradskoj skupštini.

Svakako, ja moram kao član akademske zajednice da pomenem plagirani doktorat gospodina Malog. Nije baš sve tako kao što je gospođa Brnabić iznela. Naime, FON je odbio da napravi reviziju tog doktorata i napravljena je komisija. Ta komisija nije mogla da se sastane zato što su svi članovi komisije dali ostavku.

Inače, profesor Raša Karapandža je u autorskom tekstu za „Peščanik“ zaključio da je Mali plagirao doktorat i prepisao najmanje 33% teksta. Javio se i reagovao je akademik Dušan Teodorović, koji je rektor Univerziteta u Beogradu, obratio se dopisom i poslao dokaze na skoro 20 strana, koji, kako je rekao, potkrepljuju tvrdnje da je rad Siniše Malog plagijat.

Senat Univerziteta u Beogradu je potom zatražio od FON-a da formira stručnu komisiju za analizu gradonačelnikovog doktorata početkom aprila prošle godine. Ta analiza je odložena jer, kao što sam rekla, svi su članovi dali ostavku.

Takođe bih rekla u vezi sa plagiranjem da je gospodin Mali imao nameru da delove tog doktorata objavi u časopisu „Organizacija i menadžment“, a gospodin Šimon Cifert je taj tekst povukao uz tvrdnju da je tekst prepisan od Stefanosa Hailemarijama.

Dakle, ja neću dalje da dužim, ali ovo su zaista ozbiljne afere i ja bih volela da na to čujemo odgovore, ali ne odgovore onog tipa – a šta ste vi radili, a šta radi svako od nas ovde koji smo u opoziciji ili oni koji su u opoziciji a nisu ovde u ovom skupštinskom sazivu? Onog momenta kada se i ako se ti ljudi ili bilo ko od nas bude birao na bilo kakvo mesto u Vladi, tada ćemo mi biti tema. Sada je tema Siniša Mali. Ja zaista očekujem da mi pričamo o ovome i da pričamo o Siniši Malom kao kadrovskom rešenju, a ne o nekim drugim ljudima.

Napominjem da su ovo ozbiljne optužbe, da se njima ne bave samo mediji, da imamo nalaze Agencije za borbu protiv korupcije, srpske, agencije bugarske, i da o svemu molim narodne poslanike da dobro razmisle, jer

glasanjem za gospodina Malog, koji po mom mišljenju, ukoliko su tačne, a ove afere su nerazrešene, on nema tu dostojnost da sedne na glavnu stolicu, na najvažnije mesto, najvažnijeg ministra pored predsednika Vlade, ministra finansija. To vam je, što bi narod rekao, da se da gladnom vuku jagnje na čuvanje. Mislim da Srbija to nije zaslužila. Hvala na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, pominjanje stranke, ovlašćeni predstavnik SNS, narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Pa nećemo dozvoliti, gospodine predsedavajući, da danas moralno razvlačimo gospodina Sinišu Malog zarad onih koji bi da steknu jeftine političke poene i da onda opravdaju sav onaj novac koji su uzimali od tajkuna iz različitih delova sveta, koji su inače juče i pohapšeni. Tu je gospodin Patrik Ho iz Hongkonga, iz Senegala šaik Gadio i iz Kine gospodin Džang Ming.

Prema tome, osam miliona evra treba opravdati za predsedničku kampanju i opravdati sve one afere koje su produkovane na osnovu tih para, a najveći teret treba da trpi Siniša Mali i to, jednostavno, danas nećemo dozvoliti, jer ni u jednom trenutku se nije govorilo o izboru ministra finansija i o ekonomskoj politici Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, koleginice Tomić.

Reč ima predsednica Vlade Republike Srbije Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Istina je da nisam pričala i rekla sam na početku svog izlaganja da neću pričati u ovom trenutku o biografiji Siniše Malog, da ću pričati više o onome što ja mislim, i šta su bili najvažniji rezultati Siniše Malog što ga je preporučilo za mesto ili za moj predlog Narodnoj skupštini da bude ministar finansija.

Pored toga, naravno, svi narodni poslanici su dobili biografiju Siniše Malog, tako da nije ni bilo naročito potrebno da u samom izlaganju ja trošim i vaše vreme i vreme građana na to.

U biografiji Siniše Malog je potpuno transparentno stavljeno da je on 2001. godine postavljen za pomoćnika ministra za privatizaciju u Ministarstvu za privredu i privatizaciju. Važno je, ja mislim, da napomenemo, a trebalo je i vi to da kažete ako hoćete da budete fer, da je na tom mestu bio do marta 2003. godine i da ne postoji nijedna sporna privatizacija u tom periodu.

Ja mislim, vi znate bolje od mene da do marta 2003. godine i nije bilo spornih privatizacija. U problemima sa privatizacijama, mešetarenjima, muljanjima, ostavljanjem ljudi bez posla, prodajom u bescenje da bi se izvukle mašine, kao što danas imamo da su firme prodane u bescenje za manje nego što su te mašine vredele, da su mašine vađene i da su postavljane u Turskoj pa

mi sada imamo od tih mašina koje su bile naše uvoz iz Turske, u tim nekim stvarima Siniša Mali nije učestvovao, ali je učestvovala Vlada u kojoj je tada vaša stranka bila jedan od stožera te Vlade.

Tako da, jednostavno, nije fer i treba reći, kada je postavljen 2001. godine, dokada je bio tamo i kada je odatle otišao.

Građani Republike Srbije znaju kada su rađene najproblematičnije privatizacije i zbog toga niko od vas ne priča nikada do kada je Siniša Mali bio u Agenciji za privatizaciju. Siniša Mali ima iskustvo u privredi i ima međunarodno iskustvo. On je radio i kao konsultant u *Deloitte* i u Beogradu i u Pragu. Radio je za renomiranu međunarodnu firmu *Credit Suisse* u Njujorku. O onome šta je Siniša radio u privatnom sektoru sa drugim privatnim firmama nikakve veze nema sa bilo kakvom državnim ili javnim institucijama. Godine 2005, 2006, 2007, 2008. i 2009. je besmisleno da pričamo, zato što je čovek bio u privatnom sektoru i bavio se svojim poslom za koji je studirao, koji je magistrirao, koji je nakon toga doktorirao, i potpuno je bespredmetno pričati šta je čovek radio u privatnom sektoru. To nikakve veze sa državom nema, niti sa njim kao današnjim kandidatom za ministra finansija.

Da li je vodio ofšor firme? Da. Da li je to nezakonito? Dakle, čovek je radio i u Pragu i u Njujorku, i u nekim drugim gradovima sveta, i tamo postoje ofšor firme, zakonite su u tim zemljama, zakonite su u Republici Srbiji, 2009. godine. Ne znam zašto ne bi to radio kao čovek u privatnom sektoru koji se time bavi i to je njegov posao. Ono što je meni važnije iz te 2005, 2006, 2007, 2008. godine, a što kod mene mislim da ga i preporučuje za ovu poziciju, jeste to što se čovek sa takvim kvalifikacijama i sa takvim obrazovanjem vratio u Srbiju i stavio na raspolaganje državi Srbiji. To je ono što je meni važno iz tih godina, ne da li je imao ili vodio ofšor firme.

Što se tiče doktorata, ponovo, isto kao i u slučaju privatizacije, svi kažemo – e, bio je u Agenciji za privatizaciju. Ne kažemo otkad dokad, i da li je imao uspešnih privatizacija ili nije imao uspešnih privatizacija. Ponovo, zato što bi to bile činjenice i zato što činjenice vama ne idu u prilog i onda se činjenicama ne bavimo, nego se bavimo paušalnim tvrdnjama. Zato se fokusiramo na doktorat, zato se ne fokusiramo na to da je Siniša Mali i diplomirao i magistrirao ne Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Beogradu, da je dobio nagradu kao student generacije, da je nakon toga dobio nagradu za najbolji studentski rad, zato što se ta istina ne bi uklapala u tu priču koju vi želite da ispričate o Siniši Malom, pa onda hajde da biramo o čemu ćemo da pričamo da bismo napravili dobru priču kojoj istina ne sme stati na put.

Siniša Mali je nakon toga, 1999. godine, kao stipendista Ron Braun i Fulbrajt magistrirao na *Washington University* u Sent Luisu u SAD na smeru finansije. Radio je tokom studija kao asistent na pet predmeta iz oblasti poslovnih finansija i dobio je nagradu kao najbolji student u oblasti finansija i

nagradu da je među 10% najboljih studenata na top 20 poslovnih škola u SAD te godine. O tome ne pričate puno, zato što se ne uklapa u priču koju želite da ispričate o Siniši Malom.

Zašto bi Siniša Mali kao najbolji student generacije Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Beogradu, kao čovek koji ima dve master diplome, jednu sa Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Beogradu, ponovo, za koju je dobio nagradu za najbolji diplomski rad, i kao čovek koji je takođe i u SAD-u kao Ron Braun stipendista dobio nagradu za najboljeg studenta u oblasti finansija, došao u Srbiju i na FON-u plagirao svoj doktorat? Pa, ne bi.

Ali kada dva puta komisija kaže – nije plagirao, vi kažete – to nema veze, važno je šta Raša Karapandža kaže za „Peščanik“, jer je to ultimativni autoritet. Ne komisija Univerziteta u Beogradu, ne Fakultet organizacionih nauka, nego šta je Raša Karapandža rekao za „Peščanik“. Dobro, okej. Univerzitet u Beogradu sada treći put obrazuje komisiju koja će ponovo sagledati sve činjenice. Ako i ta treća komisija kaže ovo što su rekly prethodne dve komisije, ja pretpostavljam da ćete tražiti četvrtu komisiju.

Siniša Mali je, takođe, 2003. godine kao prvi Srbin dobio zvanje *Chartered Financial Analyst*, odnosno CFA, koji u finansijskom svetu zaista znači mnogo, ali takođe ni to nije bilo dovoljno važno iz njegove biografije da danas o tome pričate.

Dvadeset četiri stana, jedna od najzabavnijih afera, makar za mene, u mandatu Siniše Malog kao gradonačelnika. Dakle, imali smo dokaz da je njegov potpis falsifikovan ne od strane srpskih grafologa nego bugarskih grafologa. Ali to nije važno. Dokaz da su svi ti dokumenti falsifikovani ne može da upropasti dobru priču koju ste smislili. Ja mislim da je istina važna.

Šta se desilo sa ta 24 stana? Mislim da građani Srbije pitaju – čoveče, ako je Siniša Mali imao 24 stana, šta se desilo sa njima? Jesu li oni i dalje kod Siniše Malog? Je l' ih je on kao Siniša Mali prodao? Šta se desilo ako je on imao, a nije imala firma koju je on napustio pre nego što je ušao u Vladu Republike Srbije? Recite mi odgovor na jedno logično pitanje – šta je bilo, je l' i dalje ima 24 stana ili prihvatate da su to stanovi jedne firme koja se tim poslom bavila, a da je tu firmu Siniša Mali napustio pre nego što je ušao u Vladu Republike Srbije tada kao savetnik premijera?

Savamala...

(Radoslav Milojević dobacuje.)

Ne, poštovani narodni poslanice koji dobacujete, ja znam da su u vašem sistemu za mandata ove i prethodne vlade svi krivi dok se ne dokaže da su nevini, a da su u vašem sistemu svi nevini zauvek i zauvek, uključujući i vas, koji stvarno o budžetu i finansijama lokalnih samouprava baš nemate puno prava da pričate.

(Radoslav Milojević dobacuje.)

I znam da je manir vaš da pričate o porodici, i mojoj i Siniše Malog. To nije moj manir. Ja o porodicama neću pričati, zato što ja ne vodim tabloidnu politiku, za razliku od vas...

(Radoslav Milojević: Porodicu Siniše Malog nisam pomenuo. Vašu jesam.)

Ja se time ponosim. To građani očigledno cene i to je još jedna snaga Srbije danas. Vi nastavite da se bavite tabloidnim stvarima.

(Radoslav Milojević: Vaš brat je 13 puta... Vašeg brata jesam.)

Dakle, neću pričati o izjavama supruge Siniše Malog, bivše supruge Siniše Malog, zato što mislim da to takođe...

(Radoslav Milojević dobacuje.)

(Predsedavajući: Kolega, molim vas, tiše. Dozvolite predsednici Vlade Republike Srbije da se obrati narodnim poslanicima. Molim vas, tiše. Ne obraća se vama. Molim vas, nemojte voditi dijalog na ovakav način, molim vas.)

(Radoslav Milojević: Rekli ste da sam ja to pomenuo.)

Ja opet mislim da nije fer pozivati se ni na jedne izjave bivše supruge a ne pozivati se na zvanične izjave iste te bivše supruge kod tužioca. Mislim da između toga šta je bivša supruga rekla za neki novinarski portal i toga šta je rekla kod tužioca, veću snagu treba da ima njena zvanična izjava kod tužioca nego za portal, a vi niste rekli da je kod tužioca izjavila da je samo htela da naudi bivšem mužu, opet zato što se to ne uklapa u priču. Ne uklapa se u priču koju želite da kažete, pa onda da izostavimo istinu zato što će da nam pokvari dobru priču.

Nastavićemo, naravno, sigurna sam, da razgovaramo oko biografije i afere Siniše Malog, ali hoću da vam kažem da sam sigurna, i oko jelki i svega ostalog, probala još jednom što bolje da se spremim za Skupštinu Srbije i da imam podatke i da probamo onda da pričamo o činjenicama, a ne paušalne tvrdnje zato što će onda ova rasprava trajati mnogo, mnogo duže zato što ću vam odgovarati na svake paušalne tvrdnje činjenicama, brojevima i jasnim podacima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Želite repliku, koleginice?

Izvolite.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospođo predsednice Vlade, moram vam reći da me niste uverili u vašem višeminutnom odgovaranju koje se svelo na neko opravdavanje i na neku vrstu napada na nas, odnosno na mene konkretno, koja sam ovde postavila određena pitanja.

Pre svega moram da kažem da sam se zapravo zgranula kada sam vas čula da kažete da se vas ne tiče šta je gospodin Siniša Mali radio dok je bio u

privatnom sektoru. Vi ste predsednica Vlade Republike Srbije, vi predlažete ministra finansija. Mislim da ta priča – pa šta onda, svi imaju ofšor kompanije, rade sa ofšor kompanijama, to nije greh. Ne, to nije krivično delo, ali stavljamo čoveka koji je isključivo radio sa ofšor kompanijama na mesto ministra finansija, a ovamo se spremamo da ovu sirotinju i jadnike što prodaju na kartonskim kutijama gaće i neke šargarepe jurimo. Sa te strane će on da bude taj koji će ih juriti, a sa druge strane ofšor kompanije su sasvim okej.

Ono što bih htela da vam kažem jeste da sam se ja osvrnula na to šta je rekla gospođa Marija Mali ne kao bivša supruga nego kao građanka Mali koja je govorila o jednom funkcioneru države Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima predsednica Vlade Republike Srbije Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hoću samo da kažem zbog građana Republike Srbije da je meni, naravno, jako važno šta je neko radio u svom životu i kakvo mu je iskustvo, šta je neko radio u privatnom sektoru dok god je radio u skladu sa zakonom, a Siniša Mali je radio u skladu sa svim zakonima. Ne mogu i ne želim da ulazim u ocene da li mislim da je to moralno ili nije, da li ja mislim da je poslovanje ofšor firmi moralno ili nezakonito. Znete li koliko danas imate građana Republike Srbije koji rade ili vode ofšor kompanije zato što su pametni, obrazovani, kvalifikovani i zato što ih je neko iz Amerike, Luksemburga, sa Malte zaposlio da im vode firme? Hoćete da kažete da su svi ti ljudi nemoralni, da svi ti ljudi sutra, za pet-šest godina, ne smeju da imaju nikakvu državu funkciju?

Onda predložite kao Skupština da ih osudimo sve ili da im damo to kao jasnu poruku, pa da tim mladim ljudima kažemo – vi se iselite iz Srbije zato što, ako radite za ofšor kompaniju neku, vi ne možete da živite u Srbiji zato što ste kriminalac. Dakle, vi šalžete jednu opasnu poruku svim mladim ljudima koji u ovom trenutku planiraju svoju karijeru i rade sve što mogu da se dalje karijerno ispunjavaju, da rastu i da imaju dobre plate, da obezbede svoje porodice.

Dakle, važno mi je šta je neko uradio, ali dok god je radio u skladu sa zakonima, onda je to privatni sektor i taj privatni sektor država nema pravo da dira i ne može na njega da utiče. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Rističeviću, želite povredu Poslovnika?

Samo trenutak, moraću da obrišem listu prijavljenih narodnih poslanika da bih vam omogućio da govorite po povredi Poslovnika.

Prijavite se.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 107. dostojanstvo Narodne skupštine.

Gospodine predsedavajući, vi ste dopustili prethodnoj govornici, narodnom poslaniku Sandi Rašković Ivić, da grubo uvredi ne Sinišu Malog, već sve ljude koji rade u privatnom sektoru. Dakle, ona koja nikad nije u realnom sektoru, u privredi, poljoprivredi, industriji zaradila beli dinar, ona koja je isključivo pare dobijala iz budžeta, a budžet se puni iz privrede, ona zamera nekom ko u belom svetu radi sa ofšor kompanijama.

Pritom je zaboravila ne samo da je od izbeglih, dok je sa kolegom Mićunovićem delila dobro i zlo, a uglavnom dobro, uzela 500.000 dinara, i sada morališe. Ona je zaboravila da je u vreme Koštunice, kod koga je takođe bila, baš tim, ne ovim ofšor, već drugim ofšor kompanijama prodata gotovo kompletna srpska privreda. Zaboravila je da je „Delta“ registrovana na Kipru, zaboravila je gde je Beko registrovao svoje firme. Nije joj smetalo što je za 10 puta manju cenu prodata srpska privreda, ali se setila nekih privatizacija u kojima gotovo ništa nije prodato.

Ona je uglavnom novac dobijala iz budžeta. Ona nije išla u Krim. Ona, desna ruka Vuka Potomka Jeremića nije ušla u Krim, ona je išla u Rim, jer se u Rimu vrlo lako love te skupe bunde itd. Zato, gospodine predsedavajući, zameram što ste gospođi dopustili da na grub način vređa sve one koji rade u realnom sektoru, jer od njih se puni budžet Republike Srbije, od toga živimo svi mi. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Rističeviću.

Moram da vas pitam da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika. (Ne.) Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Boško Obradović.

Moraću ponovo da izbrišem listu da bih vam omogućio da se javite.

Prijavite se, molim vas, kolega Obradoviću.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, pa evo da jednom izbrišete listu i zbog nas iz opozicije a ne samo zbog Marijana Rističevića.

Inače, kolega predsedavajući, povređen je član 108. stav 1 – o redu na sednici Narodne skupštine stara se predsednik Narodne skupštine, tj. vi, jer je maltene svako javljanje po povredi Poslovnika kolege Marijana Rističevića povreda Poslovnika, pa vam preporučujem da na to obratite pažnju.

Sad mogu da vam pojasnim u ovom slučaju kako je to izgledalo. Dakle, ovde je jedan narodni poslanik opozicije sasvim normalno, parlamentarno i demokratski govorio o kandidatu za ministra finansija u Vladi Republike Srbije. Vi ste onda dozvolili jednom narodnom poslaniku vladajuće većine da govori o narodnom poslaniku opozicije, koji je govorio o kandidatu za ministra finansija, kroz lažnu formu povrede Poslovnika i da time uvredi,

praktično, ne znam koliko stotina hiljada ljudi koji rade u državnom sektoru, u javnom sektoru države Srbije, između ostalog i predsednika Srbije Aleksandra Vučića, koji nikada nije radio ništa drugo sem na državnoj plati.

Dakle, dozvolili ste da se vređa i predsednik Srbije i svi drugi zaposleni u javnom sektoru nekakvom tiradom lažnog ovde narodnog poslanika, koji je, inače, lično umešan u brojne kriminalne afere i da ne govorim šta sve ne i ne bi smeo da se javi za reč uopšte kada bi neko moralno dostojanstvo i neki moralni karakter vladao u Narodnoj skupštini. Dakle, molim vas, sledeći put kada se javi Marijan Rističević, da odmah obratite pažnju da se javio da bi kršio Poslovnik o radu Narodne skupštine i da bi prozivao opoziciju, jer mu je to zadatak, i zato ne nosi on nanogicu nego njegova žena.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Obradoviću, molim vas da ubuduće ne zloupotrebljavate na ovakav način Poslovnik o radu Narodne skupštine i da se na ovakav način ne obraćate direktno narodnim poslanicima.

Veoma poštujem član 108. stav 1. i staram se o redu na sednici Narodne skupštine. Ne mogu da utičem na to o čemu će govoriti narodni poslanici i tu nema dvostrukih aršina i dvostrukih standarda i to ću vam ponoviti po ko zna koji put i upravo je to potvrđeno. Omogućio sam vam u dva minuta koja sam vam dozvolio da ukažete na stavove za koje smatrate da nisu u skladu sa Poslovnikom.

Još jedna stvar, kolega Obradoviću. Nemojte vređati dostojanstvo Narodne skupštine na taj način da kažete da treba sprečiti narodne poslanike da govore. Na meni je da omogućim narodnim poslanicima da govore onda kada je to dozvoljeno Poslovnikom o radu Narodne skupštine Republike Srbije i to svakako činim. U skladu sa tim, nikako i ni na jedan način nisam prekršio član 108. stav 1.

Moram da vas pitam – da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, član 103, 109. i 27. Gospodine predsedavajući, morali ste skrenuti pažnju, poštujem vašu tolerantnost, gospodinu Bošku Obradoviću da se ne iznose privatni detalji iz života osoba. Moja žena ne nosi nanogicu. On je to mogao proveriti. Bila je nedavno u Ruskoj ambasadi pa je mogao videti. To je prva laž koju je izrekao, govoreći da sam ja laž ili lažni narodni poslanik. Za razliku od njega, ja sam pravi narodni poslanik.

Rekao je da sam uvredio sve one iz javnog sektora. Netačno. Rekao sam da mi živimo od realnog sektora. Znači, to nije uvreda. Mi iz privrede uzimamo novac, znači, neko taj novac mora da zaradi. Moram da poštujem

one koji zarađuju taj novac, kao što moram da poštujem i one koji dobijaju taj novac. Oni to ne rade, ja to radim. Dakle, osoba koja nikada nije ništa zaradila imala je prigovor na način na koji je to zarađivao kandidat za ministra finansija.

I dalje stojim pri svakoj svojoj reči. Ako budemo govorili o ženama, biće vrlo neprijatno za Boška Obradovića, i ja to ne želim, poštujući njegovu ženu i njegovu porodicu, ali moram reći da se opet javio jedan iz javnog sektora koji je bio portparol čačanske biblioteke. Zamislite to radno mesto koje su gospodin Velja Ilić i Koštunica svojevremeno izmislili! Zato je on i stao u odbranu bivšeg narodnog poslanika, bivšeg ambasadora Koštunice i Velje Ilića. Dakle, zamislite kada portparol čačanske biblioteke priča o realno zarađenom novcu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Rističeviću, da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: I član 104, gospodine predsedavajući, pored članova na koje je već ukazano, tu pre svega mislim na član 103. pošto je ono što je uradio Boško Obradović bila očigledna zloupotreba prava na repliku. On se kao javio da to osudi, a u stvari je baš to uradio. Očigledna zloupotreba prava na repliku, što se vidi iz sadržaja onoga što je izrekao sam. Osetio se, verujem, lično pogođen prethodnom diskusijom onog momenta kada je, tobože, ustao u zaštitu javnog sektora. U pravu je kolega Rističević. Osetio se lično pogođen.

Dakle, branio je ljude koji primaju platu isključivo iz budžeta, ne samo samog sebe već i sve koji su u njegovom okruženju. To je opštepoznato. Mislim da ovde svaki dan govori o tom javnom sektoru u duhu onoga kako tamo rade samo ljudi koji su iz SNS-a ili su njihovi članovi. Da li pokušava da izbegne da optuži sam sebe i svoje okruženje da su onda sada oni neki članovi SNS-a, u to neću da ulazim.

Drugi osnov je opet lični interes gospodina Boška Obradovića. Čitao je novine ovih dana, izgleda. Čitao je novine pa bi želeo da se malo primakne tom kazanu na kom su već bili gospoda Patrik Ho, šejk Tidijan Gadio, Emilio Lozoja, još jedan gospodin, gospodin Džang Ming, dakle sve same vedete biznisa i politike koje su Vuku Tadićevom Jeremiću i njegovoj firmi donirale one čuvene milione o kojima bruji cela Srbija. Neko bi sada izgleda voleo da prođe dovoljno blizu tih miliona, pa se ovde javio da brani predstavnike Vuka Tadićevog Jeremića.

Da je to baš tako – obraćam se vama, gospodine predsedavajući – govori dosadašnja praksa. Kada ste videli Boška Obradovića da se javlja da se zauzme za nekoga? Nikada, ni za koga. Tek sada, kada se pojavila ova priča o

ovim milionima ili možda ona priča da je rešio da se vrati u staro jato, naravno, mislim na gospodina Đilasa. Može da bude fasciniran Aleksandrom Vučićem koliko god želi, nikada mu se neće ispuniti želja da bude Aleksandar Vučić. U takvom društvu može da bude samo, može i sam da proveriti šta. Neka ode sa Jeremićem i ostalima da poseti ovu gospodu sa kojima se sada nalaze, videće svojim očima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Vidim da se više poslanika javilo da ukaže na povredu Poslovnika. Maločas je neko ukazao na član 108. stav 1, da se predsedavajući stara o redu u Narodnoj skupštini, što ću ja upravo učiniti. Neću dozvoliti da sednicu nastavimo u ovom pravcu i ovim tokom. Insistiracu da se vratimo na dnevni red. Zato, shodno članu 112. dajem pauzu od pet minuta.

(Posle pauze)

PREDSEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mijatović.

MILORAD MIJATOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana predsednice Vlade, Socijaldemokratska partija Srbije će podržati vaš predlog da Siniša Mali bude izabran za ministra finansija. Njegov dosadašnji angažman ga u potpunosti kvalifikuje za ovu izuzetno važnu funkciju i potpuno sam siguran da će je uspešno obavljati. Kada kažem da Socijaldemokratska partija Srbije podržava vaš predlog, želim da naglasim da mi podržavamo politiku ove Vlade, mi učestvujemo u ovoj Vladi kao koalicioni partner. Upravo ta činjenica govori da dajemo i svoj doprinos u realizaciji politike ove Vlade.

Želeo bih da naglasim nekoliko rezultata koji su postignuti. Od 2014. godine kada se krenulo u reforme, postignuti su zaista impresivni rezultati u nekim oblastima. Pre svega govorim o finansijskoj konsolidaciji. Kao što vam je poznato, Srbija je te 2014. godine bila blizu bankrota. Trebalo je samo 75 dana da država proglasi bankrot. Pametnom politikom finansijske konsolidacije, koja nije bila ni laka ni jednostavna, mi smo uspeeli da dođemo u situaciju da smo prošle godine imali suficit, a i u ovoj godini mi očekujemo suficit. Takođe, u ovoj godini mi smo opredelili 128 milijardi sredstava koje smo mi ostvarili za kapitalne investicije, što se veoma vidi, vidi se u činjenici da će ova Vlada završiti Koridor 10. To stalno naglašavam. Da, ova Vlada će završiti Koridor 10, i to ne istočni krak, južni krak. Isto tako, ova Vlada će završiti deo Koridora 11 do Čačka. To su veliki rezultati, to treba napomenuti. To treba napomenuti zbog činjenice da su mnogi pokušavali to da urade, a nisu uradili. Ova Vlada će to uraditi. Da ništa više ne uradi ova Vlada, mislim da je to veoma veliki rezultat. To treba stalno naglašavati jer izgleda da

zaboravljamo te činjenice. Daleko se bavimo nekim drugim stvarima, a ono što ostaje za budućnost, za buduće generacije, to ne želimo da ističemo.

Kada ste bili izabrani za premijera, rekao sam dve stvari. Prvo da je ovo Vlada kontinuiteta. Taj kontinuitet se oseća. Ova Vlada je Vlada stabilnosti. Srbija je stabilna zemlja u svakom pogledu. Raste nam BDP, to vidimo, to osećamo već drugu godinu, a to je ono što je najvažnije ovog puta. Znae, nemate zemlju i ne možete puno raditi ako vam BDP ne raste. Mislim da merama koje je Vlada postigla mi imamo rast BDP-a.

Moram da naglasim da budućem ministru finansija neće biti lako. Neće mu bilo lako jer dolazi na mesto jednog izuzetnog stručnjaka, bivšeg ministra Dušana Vujovića, koji je kao član Vlade, deo jednog tima, uradio mnogo. Mi smo imali budžete koji su bili stabilni, budžete koji nisu ništa skrivali. Da napomenem, a dugo sam već poslanik, mnogo je bilo u budžetima nešto ispod linija, ispod crta, i stalno je, kada smo dobijali budžet, nešto iskakalo. Ne, sada imamo jasan, transparentan budžet, dobro skrojen i nadam se da će budući ministar taj posao nastaviti kao što je radio Dušan Vujović. To je vrlo bitno.

Građani Srbije moraju da znaju da se ovog puta troši samo ono što je stvoreno, ono što je zarađeno. To znači da nema više zaduživanja, i upravo ćemo se tako vrlo odgovorno ponašati i to ponašanje će biti i ubuduće, jer upravo je to ono što Srbiju mora da vodi napred da ne bismo imali iznenađenja.

Gospođo predsednice Vlade, iskoristiću da naglasim jednu činjenicu. Prvo pozdravljamo ukidanje Zakona o privremenom smanjenju penzija. To smo insistirali gospodin Momo Čolaković i ja još pri usvajanju budžeta za 2018. godinu. Vi ćete to učiniti, i to je veoma dobro.

Takođe, pozdravljamo i činjenicu da se vodi računa o najmanjim penzijama. Zašto? Mi znamo da su penzije stečeno pravo, da su ljudi izdvajali iz svojih prihoda da bi mogli imati penziju i da bi živeli u starosti. Međutim, moramo da znamo da su penzioni fondovi zaista devastirani bili. I postavili smo jedan veoma veliki cilj, da sada iz budžeta za penzije ide 30 i nešto procenata, a išlo je 50 procenata. To je znak, na jednoj strani, da imamo više zaposlenih, ali to je znak i da se u PIO fondu dobro radi i dobro ekonomiče.

Očekujem da ćemo u ovoj i sledećoj godini razgovarati i o reformi penzionih fondova. Zašto? Mi smo država koja stari. Imamo mnogo starih ljudi i ove generacije neće moći same da izdržavaju. Vi znate kako se penzije isplaćuju. Oni koji su zaposleni uplaćuju u PIO fond, i iz tih sredstava se penzije isplaćuju.

Ono što je najvažnije, penzije su sigurne, penzije se redovno isplaćuju, a i plate, i zato ćemo pozdraviti sve one odluke koje će značiti i povećanje plata i penzija, ali iz realnih sredstava. Ne zaduživanje, ne jeftina populistička politika da bi se nešto kupovalo, već kao ozbiljna država. Kao država u kojoj

znamo šta hoćemo, mi moramo imati situaciju sigurnosti i stabilnosti u našim finansijama.

Naravno, znam sigurno da je Vlada jedan tim. Ministar finansija je deo tog tima, a koliko vidim iz školovanja, gospodin Siniša Mali je upravo na finansijama i magistrirao i to je ono što treba ovog puta da naglasim.

Na kraju, Socijaldemokratska partija Srbije će glasati za vaš predlog i dalje ćemo podržavati tu politiku koju vodi ova Vlada, učestvovaćemo u njoj i daćemo svoj doprinos. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Mijatoviću.

Reč ima narodni poslanik Branislav Mihajlović.

BRANISLAV MIHAJLOVIĆ: Hvala.

Poštovani građani Republike Srbije, na današnjoj sednici razmatramo predlog predsednika Vlade Republike Srbije da se za člana Vlade izabere Siniša Mali za ministra finansija. Uz predlog smo dobili i njegovu biografiju iz koje bih ja vrlo kratko izneo neke osnovne crtice – da je bio gradonačelnik od 2014. do danas, da je pokrenuo program finansijske konsolidacije u cilju postizanja održive fiskalne stabilizacije, da je prepolovio dug Beograda i budžetski deficit sveo na četvrtinu, da je povećao kreditni rejting Beograda, da je pokrenuo velike investicione projekte od kojih naročito treba istaći „Beograd na vodi“, da je nezaposlenost sveo na istorijski minimum, da je pokrenuo novi investicioni ciklus na značajnim, poslovnim, infrastrukturnim projektima.

Dati su podaci iz njegove karijere da je do 2000. godine radio u Njujorku, da je od 2001. godine postavljen za pomoćnika ministra za privatizaciju u Ministarstvu za privredu i privatizaciju, da je bio direktor Centra za tendersku privatizaciju u Agenciji za privatizaciju, da je bio finansijski savetnik u privatnom sektoru i konsultant *Deloitte & Touche* u Beogradu i Pragu, da je bio specijalni savetnik za privredu i finansije premijera Aleksandra Vučića. Od obrazovanja dati su podaci da je diplomirao i magistrirao na Ekonomskom fakultetu u Beogradu i da je doktorirao na FON-u na temu „Kreiranje vrednosti kroz proces restrukturiranja i privatizacije teorijske koncepcije i ostvareni rezultati u Srbiji“.

Date su njegove reference, od kojih je nosilac značajnih znanja. Navedeni su njegovi autorski članci, da je nosilac licence za portfolio menadžera, da je bio predsednik i član više upravnih odbora kao što su „Fijat“, „Komercijalna banka“, Klinički centar Srbije i da je trenutno predsednik Nadzornog odbora „Er Srbije“.

Ovo sam sve ponovio, iako je predsednik Vlade to već navela u svom uvodnom izlaganju, da bih pojačao intencu da to predstavlja jednu impresivnu referencu, ali ja postavljam pitanje da li je u njoj sve napisano. Imam utisak da su podaci dati u toj biografiji selektivno napisani. Treba videti šta je to što mi

smatramo da je ispušteno u biografiji. Trebalo bi se pitati da li je gospodin Mali stvarno doveo Beograd u red. Trebalo bi pitati Beograđane da pogledaju, recimo, u svoje novčanike, pa da nam oni kažu da li su za ove četiri godine živeli bolje ili gore. Pa da ih pitamo šta se dešava kada krenu u domove zdravlja, pa onda moraju da kupe i hanzaplast kada krenu kod doktora. Da pogledamo ulice i da pitamo li su one čiste ili prljave. Da vidimo zašto GSP svaki dan napuštaju vozači zbog teških uslova rada i malih plata. Da vidimo zašto pola Beograda nema kanalizaciju i zbog čega smo jedini velegrad u Evropi u kojem se kanalizacija izliva u reke. Eto tako mi mislimo da su izvedene ove štednje i da je izvedeno ovo sređivanje Beograda i pored ovako impresivnih podataka navedenih u biografiji.

Takođe, treba napomenuti da mi imamo dosta informacija, da je javnost obasuta informacijama da su lik i delo Siniše Malog već 15 godina opterećeni vrlo teškim aferama. Ne želim ovde da iznosim tvrdnje već želim vas, predsednice Vlade, da pitam – da li je tačno, pod jedan, da je u aferi „Beopetrol“ iz 2003. godine Siniša Mali bio u Agenciji za privatizaciju a Savet za borbu protiv korupcije je tu privatizaciju ocenio kao spornu? Vi ste maločas naveli da nije bilo spornih privatizacija dok je Siniša Mali bio u Agenciji za privatizaciju.

Pod dva, pomenuću samo ono što sadašnji diskutanti nisu naveli. U aferi „Bratstvo“ postoji sumnja da je Siniša Mali, tadašnji službenik Agencije za privatizaciju, pomogao svom ocu da kupi proizvođače vagona „Bratstva“. Da li je to tačno ili nije?

Zatim, da li je ovo što je pomenuto u aferi „Alfa protein“ tačno, da je gospodin Siniša Mali učestvovao, i da li je tačno da privatna firma porodice Mali trenutno gazduje na onih deset hektara „Alfa proteina“ iz Vršca?

Pod četiri, da li je tačno da je Siniša Mali učestvovao u aferi pranja pola miliona evra tako što je jednu svoju firmu prodao svojoj drugoj firmi? Ako je tačno, to predstavlja vrlo težak oblik manipulacije finansijskim sredstvima.

Zatim, da li je tačno da je izvršena 2008. godine kupovina Mercedesa preko njegove ofšor kompanije? Da li je tačno da je Siniša Mali upumpao na račun svoje supruge 95.000 evra? Da li je tačno da su kupljeni stanovi na Kopaoniku i u Oazi?

Ovo rušenje u Savamali je pomenuto, a ja samo pitam da li je to tačno ili nije. Recite, ne meni nego javnosti i građanima Srbije.

Pod devet, pomenuto je, možda je to dezinformacija i možda zadire u privatni život gospodina Malog, ali činjenica je da smo imali informacije da je bilo velikih problema oko starateljstva nad decom gospodina Malog, gde je izražen veliki stepen agresije u privatnom životu. Zašto vi mene tako gledate? Zato što u uređenim državama ljudi koji se bave takvim stvarima ne mogu doći na velike... Ja pitam da li je tačno. Vi recite da nije tačno.

Zatim, da li je tačno da je za navedene školarine za decu u nivou od 60.000 dolara mesečno gospodin Siniša Mali na sudu izjavio da su to sredstva koja mu doniraju njegovi prijatelji van Srbije?

Da li je tačno da je imao saradnju sa Stankom Subotićem? Da li je tačno da je pomagao Miroslavu Bogićeviću tako što je vršio pritisak na Nacionalni investicioni plan i na pojedine državne banke? Pitam da li je tačno, ništa drugo ne pitam.

Zatim, da li je tačno ili nije, čuli smo dosta diskusija oko ovih 24 stanova koji su nastavak afere „Beopetrol“ iz 2003. godine, a ovo se dešavalo 2012. godine. Da li je tačno da je Siniša Mali učestvovao u tome ili nije? Samo mi to recite, ništa više.

Zatim, da li je tačno da je Siniša Mali u velikoj meri učestvovao u promociji građevinske firme GTC, u kojoj čak jedna njegova firma ima 1% učešća? Da li je tačno da je učestvovao u aferi novogodišnje rasvete? Tačno ili nije? I da li je tačno da je Siniša Mali plagirao doktorat ili ne?

Na kraju želim da kažem da je DJB svojevremeno podneo krivičnu prijavu protiv Siniše Malog zbog pritiska na Fond za razvoj i državne banke baš zbog nekih od ovih afera koje su podnete.

Šta reći posle svega ovoga?

Ako se sećate, prilikom konstituisanja vaše Vlade članovi DJB su vrlo oštro reagovali na biografije vaših saradnika, odnosno vaših ministara. Izrazili smo skepsu da pojedine biografije vaših saradnika ne odgovaraju zahtevima koji se postavljaju pred njih. Period od tog momenta do danas je pokazao da mnogi ministri ne mogu zadovoljiti potrebe radnih funkcija na koje su postavljeni. Zbog toga i postavljamo pitanja. Ako je tačna makar jedna od ovih 15-16 afera, samo jedna ako je tačna, onda gospodin Mali ne može zadovoljiti kriterijum da bude ministar finansija.

Zatim, postavljam pitanje, kao čovek koji dolazi iz RTB Bor, koji je u zadnje dve godine napravio štetu državi Srbiji u iznosu od dve milijarde dolara samo zato što je na čelu RTB Bor držan kadar koji nije kompetentan i nije bio sposoban da vodi kompaniju kako treba, zbog toga što dobro znam o čemu pričam i zbog toga što dobro znam kako se harče državni resursi, sada ja pitam. Ako je tačna ijedna od ovih 16 konstatacija koje sam naveo, pitanja koja sam vam naveo, onda postoji osnovana sumnja da je gospodin Siniša Mali već u dosadašnjem delovanju naneo štetu državi Srbiji. I onda, ako mi prenebregnemo odgovore na takva pitanja, onda sasvim opravdano možemo izraziti sumnju da će on i u narednom vremenu nanositi određenu štetu državi Srbiji.

Na kraju, ključno pitanje koje ja vama sada postavljam i molim vas da mi odgovorite – zašto se na ključna mesta u državi postavljaju kadrovi sa tako sumnjivom prošlošću? To se ne radi slučajno, bar ja tako mislim. Lično

mislim, ja nalazim kao jedini razlog da je to u cilju učvršćivanja partokratskog režima u Srbiji koji se hrani korupcijom.

Ja vas molim da mi odgovorite i da mi kažete da nisam u pravu. Ako jesam u pravu, onda od toga građani Srbije sigurno neće imati koristi i zbog toga zahtevam od vas, gospođice Ana Brnabić, da povučete ovaj predlog jer ja mislim da gospodin Mali nije dostojan funkcije za koju ga vi predlažete. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Mihajloviću.

Reč ima predsednica Vlade Republike Srbije Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Posle vašeg izlaganja i svih tih da li je tačno ovo i ono, i sve ono što sam ja čuo, pomislio, pročitao, učinilo mi se, sanjao sam, da li je tačno sto puta, posle ovih neverovatnih podataka ja samo mogu da vam kažem da ste vi sigurni da je Siniša Mali najbolji kandidat za ministra finansija. Ja bih mislila da sam ja u problemu kao predsednica Vlade i to mi je sada... Hvala bogu pa vi mislite da Siniša Mali nije najbolji kandidat.

Neverovatno mi je samo da... Koliko meseci posle lokalnih izbora u Beogradu, dva, tri?

SINIŠA MALI: Dva.

ANA BRNABIĆ: Dva meseca. Posle dva meseca od lokalnih izbora u Beogradu meni u Skupštini neko, što bi se reklo, potpuno ozbiljan, deluje kao da se ne šali, kaže – da li je Siniša Mali doveo Beograd u red, to bi trebalo pitati Beograđane. Pa pitani su pre dva meseca. Hajde da ih pitamo na 15 dana. Ja mislim da lokalni izbori u Srbiji treba da se održavaju na 15 dana. Pre dva meseca smo ih pitali. Pitala ih je država da li su Siniša Mali i SNS sa svojim koalicionim partnerima doveli Beograd u red u odnosu na 2014. godinu i više, daleko više od pola izašlih, više od 50% Beograđana je reklo – tačno je. A vi možete ponovo da ih pitate.

Dok ste vi sa vašom koalicijom... A moram isto da vam kažem sada, zato što ste me iznenadili sad vašim izlaganjem, nisam bila spremna na ovo, moram da vam kažem da sam bila iznenađena kada sam videla koaliciju vašu za lokalne izbore, „Dosta je bilo“ i „Dveri“, ali sad mi je sve jasno. Vi imate tu teoriju da svetom vladaju reptili i da je sto puta „da li je tačno?“ sve što sam ja mogao da smislim da pitam. A da je sve to tačno, ja moram da vam kažem, Siniša Mali ne bi bio ovde, Siniša Mali bi bio bogat kao Bil Gejts i Ričard Branson zajedno da je to tačno. Ne bi sedeo čovek ovde i bio ministar finansija. Mogao bi sve skupa, svojom imovinom da ima republički budžet Srbije.

Tako da hoću da vam kažem blanko odgovor na sto pitanja „da li je tačno?“ – ne, nije tačno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ana Karadžić.

Izvolite.

ANA KARADŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, danas se pred nama nalazi veoma ozbiljan zadatak. To je izbor ministra finansija. Snaga Srbije je u jedinstvu tima koji je vodi i Poslanička grupa Pokret socijalista – Narodna seljačka stranka – Ujedinjena seljačka stranka smatra da je izbor gospodina Siniše Malog za ministra finansija dobar izbor.

Smatramo da će, shodno rezultatima koje je ostvario dosad, na najbolji mogući način moći da odgovori izazovima ove funkcije, ali ne manje važno, da će se veoma dobro uklopiti u postojeći tim.

Vlada Republike Srbije predvođena Aleksandrom Vučićem, a zatim i Anom Brnabić, od samog početka se vodi istim ciljem, a to je da Srbija bude lepše mesto za život svih njenih građana.

Biti deo Vlade nije lako. Zaduženost zemlje bila je prevelika. Od novca koji je Srbija pozajmljivala finansirala se otplata kredita a ne smanjenje deficita. Građani su podneli teret neizbežnih reformi od kojih smo rezultate već mogli da vidimo u 2016. godini kada je ostvaren suficit od 1,8% BDP-a, zatim u 2017. godini kada je ostvareno 3,4% i kada je javni dug iznosio 63,7% BDP-a.

Fiskalna strategija do 2020. godine predviđa smanjenje javnog duga na 56,3% BDP-a. Stvoreni su dobri uslovi za dinamičan privredni rast kroz investicije. Danas imamo investitore koji dolaze u Srbiju zbog stabilne investicione klime, izgradnje Koridora 10, radova na Koridoru 11, projekata poput auto-puta Beograd–Sarajevo, projekta brze pruge Beograd – Novi Sad itd. Sve to značajno poboljšava položaj Srbije.

Ovim putem želimo i da se zahvalimo ministru Vujoviću na uloženom trudu i rezultatima koje je postigao, ali takođe da kažemo da to obavezuje da se svako posle njega mora boriti još posvećenije, mora biti još istrajniji kako bi opravdao poverenje koje je dobio.

Pročitala sam biografiju gospodina Siniše Malog. Danas je dosta komentarišemo i ne mogu da poverujem da bilo ko može da je ospori i da kaže da nije kvalitetna i da ne može da ga kvalifikuje za funkciju na koju je danas predložen. Drugi deo biografije, koji se ne odnosi na obrazovanje, već se odnosi na ostvarene rezultate, govori o njemu kao o gradonačelniku Beograda i ove rezultate nema potreba obrazlagati. Mi kao građani Beograda, mi ih živimo svakodnevno, ali i turisti su zadovoljni kada ga posete.

Od 2013. godine obavljala sam funkciju člana Veća GO Voždovac i prvi put sam se susrela sa gospodinom Malim kada smo bili u podavalskom naselju Zuce. Bilo je u pitanju otvaranje postrojenja za prečišćavanje otpadnih voda i nakon toga je Zuce dobilo kanalizaciju. Dosta je bilo građana

podavalskih naselja koji su pitali kada će dobiti tu kanalizaciju jer čekaju preko 60 godina i s tim u vezi bih pohvalila sve što je gospodin Mali radio tokom svog mandata vezano za konsolidaciju javnih i javno-komunalnih preduzeća, kada govorimo o „Beograd putu“, kada govorimo o „Zelenilu“, ali pre svega o „Vodovodu i kanalizaciji“, jer za nas Voždovčane je veoma važno što je podavalski deo Beograda, deo jedne gradske opštine u Beogradu, konačno dobio kanalizaciju.

Siniša Mali pokazuje da je inovativan, da je sposoban, da je posvećen, ali pre svega da je deo tima, a to je ono što treba Vladi Republike Srbije. Pokazao je da zna kako da se bavi kasom, zato je kvalifikovan i za državnu kasu. Kao gradonačelnik pokrenuo je program finansijske konsolidacije i prepolovio dug Beograda, koji je 2014. iznosio 1,2 milijarde evra. Smanjio je budžetski deficit za četiri puta.

Zbog dobrog rukovanja finansijama u Beogradu BDP Republike Srbije je održan, a pokrenuta je i građevinska industrija. Veoma važan rezultat ostvaren je kada govorimo o smanjenju nezaposlenosti. I premijerka je danas pomenula da je 25.500 ljudi zaposleno za vreme mandata Siniše Malog, što je zaista ogroman rezultat.

Prvi put Beograd je dobio kreditni rejting. Postali smo privlačna destinacija i za turiste. Svake godine imamo povećanje od 20%, što gradu donosi godišnju zaradu od 800 miliona evra.

Najznačajniji projekti jesu „Beograd na vodi“, Robna kuća „Ikea“, Hotel „Hilton“, Slavija, Bulevar oslobođenja, Ruzveltova, Mije Kovačevića, Železnička stanica... Mogla bih ceo dan ovde da nabrajam šta je sve to urađeno za Beograd, ali nema potrebe, zato što su građani pokazali da su to prepoznali na izborima koji su, kao što smo rekli, bili pre svega dva meseca.

Postignuti su i rezultati kada govorimo o rekonstrukciji uprave. Uvedena je elektronska uprava koja objedinjuje procedure kako za građevinske dozvole, tako i proceduru “Bebo, dobrodošla na svet“, zatim procedure za prijave za vrtiće itd. Znatno je olakšano građanima Beograda uvođenjem elektronske uprave.

Biti deo Vlade definitivno nije lako. Teškoće sa kojima se svakodnevno susreću zahtevaju punu posvećenost, borbu i razumevanje potreba građana. Srbija je krenula napred, kreće se u dobrom pravcu.

Politika koju Vlada vodi, koju je ministar finansija gospodin Vujović sprovodio, sama govori o sebi. Stvorili su se preduslovi da svaki ministar može u okviru svojih nadležnosti umnogome da utiče na razvoj Republike Srbije kroz budžet koji je sada veći, koji daje mogućnosti za više rada i ostvarenja različitih projekata.

Kroz celokupno obraćanje naglašavam važnost timskog rada, tako bih i ovde naglasila da smo se u prethodnom periodu uverili da je to jedina formula

za uspeh. Podsetiću vas da u periodu štednje, dok je ministar Vulin bio ministar za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, nijedan dinar socijalnih davanja nije umanjen, a to je definitivno veoma dobar pokazatelj da se radi o timskom radu, o koordinaciji između dva ministra, jer je bilo važno da ne umanjimo ta davanja za najugroženije.

Takođe, danas, kada je Srbija pred još jednim izazovom, a to je održavanje politike vojne neutralnost, vidi se da je to prepoznato, da postoji koordinacija, jer sada je dosta uloženo i u budžet Ministarstva odbrane, koji nikada nije bio veći. Ulaže se u ljude, ulaže se u zdravstvo, ulaže se u obrazovanje.

Nadam se da će gospodin Mali prepoznati dobre projekte koje bi trebalo finansirati, da će rezultati smanjenja javnog duga biti sve bolji, da će ova Vlada nastaviti timski da radi na poboljšanju života svih građana Srbije. Srbija je danas bezbedna, stabilna zemlja. O njoj odlučuju njeni građani. To je rezultat politike Aleksandra Vučića, rezultat politike Vlade.

U danu za glasanje podržaćemo gospodina Malog za ministra finansija. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Karadžić.

Reč ima predsednica Vlade Republike Srbije Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Za jednu od stvari koju ste pomenuli ja takođe mislim da je izuzetno važna, oko nezaposlenosti u Beogradu, koja je, na kraju krajeva, i najbolji znak oporavka. U međuvremenu sam dobila podatke, procentualno, jer je jedan od narodnih poslanika postavio i to pitanje. Dakle, mi smo imali 2013. godine u Beogradu rekordnu nezaposlenost od 15,9%, dakle manje-više 16%. U martu 2018. godine nezaposlenost u Beogradu je dostigla 10,8%, tako da smo je realno smanjili za nekih pet do šest procenata samo u ove poslednje četiri godine, što je stvarno fantastičan uspeh i mislim da je jedna od referenci koja preporučuje Sinišu Malog za ovo radno mesto.

Takođe sam htela da se osvrnem još jednom, znam da ćemo imati pauzu, na ovo poslovanje ofšor kompanija, koje nikako ne mogu da mu oproste, i hoću da kažem ljudima koji su u stvari poručili mladim ljudima u Beogradu da, ukoliko rade, vode ofšor kompanije, za njih u Srbiji nema legitimne budućnosti, da pripazimo ipak. Evo, još jednom da pozovem na to pred pauzu, zato što se, recimo, kompanije kao što je *Apple* ili *Procter&Gamble* uglavnom vode preko ofšor firmi. Za sve mlade ljude iz Srbije koji danas, na primer, rade u *Apple* moja poruka bi bila – ne brinite se, Srbija će uvek biti otvorena za vas, samo se vratite; Ovde ćete imati budućnost. Zato što se nadam da će ova filozofija kakva je uvedena u Srbiju 2013/2014. godine ostati i ti mladi ljudi će moći da se vrate. Ukoliko, na neku nesreću Srbije, opozicija u jednom trenutku ponovo uzme vlast, onda je realno

da ti ljudi nemaju gde da se vrate, zato što, ukoliko ste nekada radili u „Apple“, vaša karijera je završena.

Takođe bih pozvala da kao česti gosti, na primer, N1 televizije odsada odbijaju svako svoje gostovanje na toj televiziji, zato što je i to ofšor kompanija pa, pošto to nije moralno, u redu, i pošto neko ko je nekada radio ili vodio ofšor kompaniju ne može da radi i vodi ništa u Srbiji, onda ja mislim da je moralno da ne gostujete na televizijama koje su ofšor kompanije.

Još jedna stvar koja je bila posebno i važna i teška kada se govorilo o uslugama građana u gradu Beogradu i izdvajanjima i za socijalno ugrožene, ali i za populacionu politiku...

(Radoslav Milojević: Da li čujete da ova osoba vređa poslanike?)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Milojeviću, molim vas da ne vodimo dijalog na ovakav način. Imaćete prilike da govorite.

Izvolite, predsednice Vlade.

ANA BRNABIĆ: Ono što je bila jedna od socijalno i finansijski najtežih stvari, to je da je, zbog viših cena obdaništa, a vi ćete to znati jer ste bili u Skupštini 2014. godine kada je Siniša Mali preuzeo mandat gradonačelnika, na adresu Grada Beograda stiglo oko 15.000 tužbi koje je gradska vlast morala da isplaćuje, što znači da je, zaključno sa januarom, sada iz budžeta na ime dobijenih tužbi isplaćeno ljudima 448 miliona dinara zato što je neko naduvavao troškove i mesečne račune za vrtić i za predškolske ustanove u gradu Beogradu. To su sve one stvari koje pokazuju da je Siniša Mali...

(Marko Đurišić: Šta pričaš, bre?)

Razumem, stvarno mogu da razumem da je teško slušati o stanju koje je ostavljeno u gradskoj kasi. Stvarno razumem da je teško.

(Marko Đurišić: Šta pričaš gluposti? Sram vas bilo.)

Pretite mi?

PRESEDAVAJUĆI: Kolege, molim vas, imaćete priliku da govorite.

Predsednice, izvolite.

ANA BRNABIĆ: Dobro, razumem da je teško slušati i o problemima koji su napravljeni, ali sam se nadala da je lakše slušati o tome kako su ti problemi profesionalnim radom i zalaganjem ispravljeni i kako se situacija u glavnom gradu Beogradu, koji predstavlja 40% ekonomskog rasta Srbije, popravila. Nadala sam se da ćemo svi zajedno zbog toga biti srećni i da ćemo ovde imati raspravu koja uvažava te rezultate koji su postignuti.

U svakom slučaju, zahvaljujući tom radu i trudu nije uspostavljena samo fiskalna konsolidacija, isplaćeni su dugovi, dugovi i javno-komunalnih preduzeća i dugovi koje je Grad imao prema građanima, onim najugroženijim i najosetljivijim grupama prema kojima su ti dugovi iznosili do sada više od 500 miliona dinara.

Dakle, to su stvari koje preporučuju Sinišu Malog za ministra finansija.
Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, određujem pauzu.

Sa radom nastavljamo u 15.00 časova.

Zahvaljujem.

(Posle pauze – 15.00)

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa današnjim radom.

Reč ima narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Hvala, predsedavajući.

Kolege poslanici, pa mogli smo da čujemo u prepodnevnom delu rasprave jednu jako neobičnu stvar. Naime, predsednica Vlade Republike Srbije promovisala je rad ofšor firmi u svetu i to je, čini mi se, nezabeležen primer danas u svetu, da jedna Vlada promoviše rad ofšor firmi.

Nekoliko meseci, prošle godine, u stvari, čini mi se, svetska afera, tzv. „Panamski papiri“ bacili su svetlo na funkcionisanje ofšor firmi u svetu i reakcija na to je bila da su se sve vlade u svetu obavezale i krenule da sprovode mere kako bi se smanjilo poslovanje preko ofšor firmi zato što je ono u velikom broju slučajeva, dokazanih slučajeva, služilo za netransparentno poslovanje, za pranje novca, kao i za finansiranje kriminala.

Naravno, niko ne spori pravo nekom građaninu Srbije da radi posao preko ofšor firmi i samo poslovanje preko ofšor firmi, naravno, ne može da bude odmah označeno kao kriminalno, ali treba raditi na promeni ambijenta. Vlade svih zemalja sveta se trude da i *Apple*, *Procter&Gamble*, kako je rekla predsednica Vlade, i druge velike kompanije svoje poslove prebace sa ofšor zona na matične zemlje, odnosno da poslovanje vode u zemljama u kojima posluju u skladu sa njihovim zakonima, jer je to što velike firme rade i zašto su svoje poslovanje prebacile u ofšor zone služilo za izbegavanje plaćanja poreza.

Ako govorimo o tome da je potrebno uvesti red i ako govorimo o tome da je potrebno smanjiti sivu zonu u srpskoj privredi, koja danas iznosi 30%, pa onda valjda jedan od prioriteta treba da bude borba protiv poslovanja preko ofšor firmi, a ne njihovo promovisanje. Mislim da je po tome Srbija jedinstvena, jedina zemlja danas u svetu koja promoviše takvo poslovanje.

Zašto je u slučaju gospodina Siniše Malog to poslovanje preko ofšor zona interesantno i zašto se tim poslovanjem bave i nadležni organi Republike

Srbije? Ali, nažalost, bave se na takav način da nikada istragu ne završe. Gospodin Siniša Mali je preko ošor zone sam sebi prodao firmu za 525.000 evra, 2009. godine čini mi se. Na koji način su se te pare našle na računu firme čiji je direktor bio Siniša Mali, i koja je onda kupila firmu u Srbiji koja praktično nije poslovala, tim slučajem se bavi tužilaštvo, ali, ponavljam, na način da odgovora nema.

Negde na početku ove rasprave gospodin Marković je rekao kako bi biografija Siniše Malog, umesto ove dve strane, koliko smo dobili, trebalo da bude na 50 strana. Evo, ovo je biografija, odnosno prilozi za biografiju gospodina Siniše Malog na nekih 30 strana i na svih 30 strana je sve afera do afere, gde po pravilu na kraju stoji rečenica da navode proverava Agencija za borbu protiv korupcije, da navode proverava tužilaštvo, da navode proverava neki drugi državni organ, ali nigde epiloga nema.

O tome su govorile mnoge moje kolege pre mene. Ja se neću ponavljati, nabrajati šta je sve sporno u biografiji gospodina Siniše Malog, ne samo u poslednje četiri godine, koliko je obavljao funkciju gradonačelnika Beograda, nego sve ono vreme, kako kaže predsednica Vlade, otkad se on vratio u zemlju da pomogne. Vratio se ne samo on, nego i mnogi drugi ljudi, ali malo je onih koji danas, posle 18 godina pomaganja Srbiji, imaju milione. Milione! Po tome je gospodin Siniša Mali jedinstven.

Evo zašto je ta njegova biografija zanimljiva. Ovde je Siniša Mali sugerisao predsednici Vlade kako je radio u Agenciji za privatizaciju do marta 2003. godine i time je hteo sebe da amnestira od brojnih spornih privatizacija koje se u javnosti Srbije spominju godinama unazad.

Postoji jedan problem. Na sajtu Beograda još uvek stoji biografija gradonačelnika Siniše Malog i u njoj piše da je gospodin Siniša Mali na funkciji dužnosti direktora Centra za tendersku privatizaciju bio do kraja 2003. godine, a u biografiji kada je biran za gradonačelnika 2014. godine pisalo je do oktobra 2003. godine. Zašto je tih nekoliko meseci ovde važno? Zato što je jedna od spornih privatizacija privatizacija „Beopetrola“, a tender za tu spornu privatizaciju, o kojoj često vole da govore poslanici vladajuće koalicije, sproveden je avgusta 2003. godine. Sada je pitanje da li je gospodin Siniša Mali bio ili nije bio direktor tog centra. Njegova zvanična biografija na sajtu Grada Beograda kaže da je bio; on je ovde premijerki rekao da nije bio.

A zašto je ta privatizacija, jedna od spornih, koja nije jedina u mandatu Siniše Malog, bilo ih je... „Jugoremedija“, „Večernje novosti“, „Keramika“ Kanjiža, „Veterinarski zavod“, „Sartid“ – to se sve dešavalo do tog marta 2003. godine, a ovo se dešavalo u avgustu, kada ne znamo da li je bio ili nije bio, da li je lagao u biografiji koja je važila do danas ili tek sad govori istinu.

Važna je zato što se poslovi gospodina Siniše Malog posle odlaska iz Agencije preklapaju sa „Lukoilom“, preklapaju se sa ljudima koji su bili

uključeni u tu privatizaciju. Preklapaju se sa 24 stana u Bugarskoj. Pa kaže premijerka – gde su sada ti stanovi? Pa kaže premijerka kako je gospodin Siniša Mali preneo vlasništvo, odnosno pravo upravljanja kompanija koje su kupile te stanove na drugu osobu, što zvanični organi Bugarske ne priznaju. Tamo se vodio gospodin Siniša Mali do 2017. godine, upisan je kao direktor. To, čini mi se, državni organi Republike Srbije nikako ne uspevaju da rastumače i raspetljaju. I sada mi treba da očekujemo, recimo, da gospodin Siniša Mali sutra kao ministar finansija i nadležan za rad Uprave za sprečavanje pranja novca, koja se bavila njegovim radom, i delom, i likom, i poslovanjem, i činjenicom da je bio vlasnik ili je raspolagao sredstvima sa 45 računa, neće vršiti uticaj na rad te uprave? Mada je ta uprava svoj posao obavila, dala ga tužilaštvu, a odatle nikakvog glasa nemamo unazad.

Bilo bi zanimljivo da smo dobili tu veliku biografiju od strane predlagača, da čujemo da li je pred nadležnim organima Republike Srbije, pred sudom, gospodin Siniša Mali rekao da 60.000 evra za školovanje njegove dece u privatnim školama plaćaju prijatelji iz inostranstva. Ja vas pitam u kojoj bi zemlji neki političar mogao da izađe i da kaže – školovanje moje dece, koje je u visini 20 prosečnih zarada u toj zemlji, plaćaju prijatelji iz inostranstva. Pa to je esencija sukoba interesa i uticaja koje zakon definiše. I preko toga se prelazi. To nisu novinski napisi, to je izjava pred sudom. Na stranu one druge stvari, zašto jedan visoki državni službenik, među najvišima, nema poverenje u državno školstvo nego školuje decu u privatnim školama i šta mi koji nemamo te mogućnosti ni prijatelje iz inostranstva i školujemo decu u državnim školama možemo da očekujemo o znanju i vaspitanju koje će naša deca da dobiju u tim školama.

Brojna pitanja se tu otvaraju, a na njih nemamo odgovor nego se pokušava da se opere biografija gospodina Siniše Malog već nekoliko meseci unazad, valjda kao priprema za ovu funkciju.

Poslednja stvar u toj pripremi bila je priča kako će se ukinuti Zakon o privremenom smanjenju penzija. To je, izvinite, za nas poslanike u Narodnoj skupštini priča, jer mi taj predlog zakona nismo dobili. Imamo najavu da će biti od novembra, a verovatno sledeće godine. Pa koliko smo priča imali da će nešto biti za dve godine, za dve i po godine, najkasnije za tri? Da li su stanovi u „Beogradu na vodi“, za koje je pred izbore u Beogradu najavljeno useljenje na proleće, useljeni? Ovde u biografiji piše – pokrenuta je izgradnja nove autobuske stanice. Evo, pozivam vas, idite da vidite da li danas ima jednog jedinog radnika na tom gradilištu. Nema nikog. Posle izbora i slikanja pred izbore – ništa. Stoji jedan bager, eno ga zarđao tamo, nije se pomerio ova tri meseca. I nastavlja se za izmišljanjem.

Premijerka je ovde, obrazlažući i odgovarajući na određena pitanja, govorila o rastu BDP-a. Koliko god smo ćutali prošle godine, odnosno nismo

slušali te podatke o rastu BDP-a 2017. godine, sada samo o tome slušamo. Zaglušujuća buka od 4,5% rasta u prva tri meseca ove godine. Ja kao građanin Srbije bih voleo da se to nastavi i da imamo na kraju godine toliki rast, ali hajde da pogledamo unazad, da vidimo rezultate. Evo rezultata zemalja Zapadnog Balkana od 2013. do 2017. godine, zbirni. Ceo region ima rast BDP-a za pet godina 2,3%. Zemlja sa najnižim rastom u tih pet godina je Srbija – 1,3%. Najniži rast u pet godina u celom okruženju imala je Srbija, i to je rezultat i kontinuitet rada ove Vlade u prethodnih pet godina. Da li građani imaju nadu da će se nešto promeniti ovakvim izborom? Ne. Ne! Premijerka nam to i govori – mi ćemo nastaviti. Znači, najniži rast.

Sledeći podatak, plate. Jedino Albanija i Makedonija danas, od svih država u Evropi, imaju manje prosečne zarade nego građani Republike Srbije. Prosečna zarada isplaćena u martu 2018. godine – pripremio sam se, kako je to sugerisala predsednica Vlade – bila je 49.400 dinara, iliti 418 evra. Medijalna zarada je, znači pola iznad te zarade prima više a pola prima manje – 38.238 dinara, iliti 323 evra. A najčešće isplaćivana zarada u Srbiji je malo više od 25.000 dinara, odnosno minimalna zarada, 212 evra.

Takvi rezultati, takva politika Vlade dovela je do toga da je siromaštvo u Srbiji najveće u Evropi. To su katastrofalne posledice politike ove Vlade.

Da imamo mogućnosti da vodimo normalan dijalog, sigurno bi rezultati izbora bili drugačiji. Ali ne možemo o ovome nigde da govorimo, osim u Parlamentu, u retkim prilikama, a često, nažalost, ni ovde.

Ono čega se bojim jeste da gospodin Siniša Mali izborom na funkciju ministra finansija neće moći da uradi najvažnije stvari koje su u ovom trenutku potrebne. To je reforma Poreske uprave, koja bi morala da bude ne batina kojom država udara privredu i građane, nego da bude servis građana.

Gospodin Siniša Mali bi morao konačno da ispuni, odnosno Ministarstvo finansija i Vlada, obaveze FATF-a, koji je stavio Srbiju na crnu listu zbog nemanja mehanizma za sprečavanje pranja novca i finansiranja terorizma. Prvo smo slušali od predsednice Vlade da je Srbija ispunila sve, a onda smo pre nekoliko nedelja usvajali zakone koji su nam falili da bismo mogli da ispunimo sve. Ali mi moramo da imamo implementaciju tih zakona. Kako sada da očekujemo da Siniša Mali, kao šampion poslovanja u ofšor zonama, bude nosilac borbe za transparentno poslovanje i za borbu protiv pranja novca? Vrlo smo skeptični po tom pitanju.

Na kraju, nadam se da će novi ministar ispuniti obećanje staro više od šest godina, koje je SNS dao, a to je usvajanje, odnosno da se pošalje u Skupštinu zakon o poretku imovine. Ako ne zna kako da ga napiše, evo, slobodno nek uzme naš predlog. Želimo što pre jedan takav zakon u Srbiji. Što pre da se utvrdi koliko ko ima, svako od nosilaca javnih funkcija, kako je to stekao, da bismo konačno prekinuli ovu vrstu rasprave gde se besomučno

napada bivša vlast za sve i svašta, a pripadnici sadašnje vlasti postaju milioneri, milioneri u evrima, sa desetinama nekretnina u Srbiji, sa desetinama nekretnina van Srbije, sa milionima na ofšor računima van Srbije, sa milionima na računima u bankama Srbije.

U poslednjem izveštaju koji je gospodin Siniša Mali podneo Agenciji za borbu protiv korupcije nema famoznog stana. Jednog. Ne 24, nego onog jednog za koji je priznao da ga ima u Bugarskoj. Ne znam šta se desilo sa tim stanom, ali, kažem, mnogo je pitanja na koje građani Srbije pre ovog izbora zaslužuju odgovor.

Naravno, tu je i pitanje spornog doktorata. I meni je, takođe, interesantno pitanje koje je postavila predsednica Vlade – a zašto bi trebalo gospodinu Siniši Malom, koji ima obrazovanje koje je stekao na Ekonomskom fakultetu, magistrirao je na Ekonomskom fakultetu u Beogradu i ovo međunarodno obrazovanje, da plagira doktorat? Ja to isto ne razumem. Ja to ne mogu da razumem. Da li jeste ili nije, pošto je očigledno da Univerzitet nema snage da utvrdi, utvrđivaće možda, ja se nadam, jednog dana sud, jer su na kraju ljudi čije je rečenice prekopirao gospodin Siniša Mali u svom doktoratu rešili, pošto država i Univerzitet ne reaguju, da ga tuže.

Predsednice Vlade, eto, tu ćemo na kraju dočekati, nadam se, jednog dana odgovor da li je taj doktorat plagiran ili ne. Ali je sramota za zemlju Srbiju da se to pitanje ovoliko dugo postavlja i da na to pitanje do dana današnjeg, evo, kad treba gospodina Sinišu Malog da izaberemo na jednu od najodgovornijih funkcija u Republici Srbiji, mi nemamo odgovor. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima predsednica Vlade Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Sve što ste rekli i sve tvrdnje koje ste izneli bi možda bile ozbiljne i na njih bi možda bilo teško odgovoriti da ne znamo da ste vi doveli Srbiju na tri meseca od bankrota i tako...

Meni nije smešno. Ne znam, meni to, ozbiljno, nije smešno.

... Grad Beograd ostavili sa milijardu i 118 miliona evra duga, 14 milijardi dinara neplaćenih obaveza i deficit od 20,25%. Onda nekako, kad znamo da se tako vodila država i da ste ostavili državu sa takvim rezultatima, onda je nekako stvarno jako teško razmišljati o tome kako ste vi baš znali kako se štiti privreda i kako ste promovisali mala i srednja preduzeća i branili vladavinu prava i kako je to sve tada super funkcionisalo, a sada baš nikako ne funkcioniše i kako je tada Srbija bila Švajcarska, a plate u Srbiji su bile jedne od najvećih u Evropi u to vreme, nego su sada, kao posledica rada ove Vlade i prethodne Vlade, dosta pale, ali tada su bile jako visoke. Doduše, nezaposlenost je bila jedno 26%, ali nema veze, to je sada nekako potpuno van teme.

Rekli ste da promovišem rad ofšor firmi. To je dosta površna i dosta providna zamena teza za koju, u redu, želim da odgovorim, mada verujem da građani Srbije to i sami vide, bez toga da ja govorim o tome. Dakle, nisam ja promovisala rad ofšor firmi. Ja sam branila ljude koji rade u kompanijama koje su u vlasništvu kompanija koje posluju u ofšor zonama i tako optimizuju porez. Ja ne promovišem to. Ja bih najviše volela da su sve te kompanije registrovane u Srbiji, da plaćaju sve poreze u Srbiji i da mi možemo u potpunosti da pratimo njihovo poslovanje. Ali ne želim nikako da inkriminišem ljude koji za te kompanije rade, zato što oni nisu zakonodavci i oni rade legalno u legalnim kompanijama. Dok sam predsednica Vlade, boriću se protiv toga da zato što neko radi u ofšor firmi ili radi u firmi koja je registrovana u Srbiji ili je, na primer, registrovana u Luksemburgu a u vlasništvu je ofšor firme, bude na bilo koji način diskriminisan zato što sutra, kada oni budu želeli da obavljaju javnu funkciju, neko kao vi će moći da im kaže – e, kakvi ste bili, jer ste radili u ofšor firmi. Mislim da ti ljudi nisu krivi i da imaju jednaka prava i jednake obaveze kao i svi ostali građani Republike Srbije.

Kada smo kod promovisanja firmi, ovakvih i onakvih, kao što sam rekla u prepodnevnom izlaganju u odgovaranju na pitanja, ono što je meni neverovatno, ali cela privreda može o tome da posvedoči, vi ste bili ti koji su promovisali sivu ekonomiju, vi ste bili ti zbog kojih mala i srednja preduzeća u Srbiji nisu postojala. I ona koja su postojala su stagnerala. Zašto? Zato što se niko pre 2015. godine nije setio da kaže da su inspekcije zadužene i za neregistrovane firme. Tako da vi, na primer, imate vulkanizere jednog pored drugog ili frizerski salon jedan pored drugog u kojima je jedan registrovan i kod njega dolazi inspekcija, gleda, trkeljiše sve papire, naplaćuje kazne, izade odatle, uđe u drugu, pored, vulkanizersku ili frizersku radnju i oni kažu – gospodo, mi nismo registrovani; a oni kažu – jao, izvinjavam se što sam ušao kod vas, zato što po Zakonu o inspekcijama mi za vas nismo nadležni; vi nastavite da poslujete u svojoj zoni, a ja ću da kažnjavam one koji su registrovani i da pokušavam da im nađem neke stvari koje su možda preskočili ili zaboravili zakonski da urade. Tek 2015. godine se to promenilo, da bismo uveli fer tržište, pre svega za mala i srednja preduzeća u Srbiji. Tako da oko toga ko je šta promovisao i koliko je to dobro za Srbiju, ponovo imam primere koji govore o tome da je tada promovisana siva ekonomija, a da se mi danas borimo za sve zaposlene, za sve kompanije i za fer tržište.

Pričate o tome da je mali broj ljudi koji se vratio u Srbiju iz inostranstva, kao što je Siniša Mali, a danas ima milione. Ja se slažem, mali je broj ljudi koji se vratio u Srbiju i danas ima milione, ali ne postoji niko u Srbiji, ja mislim, osim Dragana Đilasa, ko se vratio iz inostranstva u Srbiju i

ima prijavljenih samo 25 miliona evra. Ja mislim da je on, čovek, šampion u tome. Ali vi hoćete da kažete ...

(Balša Božović: Po Poslovniku.)

Hoćete da kažete da postoji problem kada se ljudi iz inostranstva vrate u Srbiju i ovde rade i uspešni su? Siniša Mali nema milione. On je svakako uspešan poslovni čovek, čovek koji je karijeru u privatnom sektoru, dobro plaćenu karijeru, napustio da bi bio na službi građanima Beograda i sada, nadamo se, građanima Srbije.

Kada govorite o „Beopetrolu“, trebalo bi da proverite i da vidite da sama privatizacija „Beopetrola“ nije sporna, da je ono što je sporno aktiviranje garancije koju je tadašnja DSS pod pritiskom ukinula, a koju je Siniša Mali u privatizacioni ugovor ubacio. To je bilo sporno kod „Beopetrola“.

Molim vas, stvarno, još jednom, zato što relativno često imamo izbore u Srbiji, kada postavite pitanje da li građani imaju nadu i onda tako teatralno izgovorite „ne“, onda treba da sednete, da pogledate rezultate izbora i da vidite da građani imaju nadu, da su od 2014. godine građani povratili nadu i u svoju zemlju, i u svoju ekonomiju, u svoju skupštinu, i u predsednika, i u Vladu Republike Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Balša Božović.
Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Gospodine predsedavajući, reklamiram član 107, dostojanstvo Narodne skupštine, iz prostog razloga što ste prećutali kada je predsednica Vlade Srbije pomenula Dragana Đilasa sa očiglednim optužbama koje više nego ne stoje. A kada predsednik Vlade bilo koje u svetu, a u ovom slučaju Srbije, pominje ničim izazvano čoveka koji nije narodni poslanik u ovom parlamentu, koji nije prisutan na ovoj sednici, koji nema prava da odgovori, a u direktnom smenu prenosu, onda to predstavlja svojevrsni progon koji predsednica Vlade Republike Srbije mora vama kao predsedavajućem da objasni i da se izvini za ono što je maločas rekla.

Vreme progona u Srbiji sedmu godinu zaredom traje prema ljudima koji su časno, pošteno i odgovorno radili svoj posao. Ako je neko nešto skrivio, ako je neko prekršio neki zakon, predsednica Vlade je tu da uputi nadležnog ministra da sprovede onda istragu i da vidimo da li je građanin Dragan Đilas zaista u krivičnom delu ili ne. U suprotnom očekujemo izvinjenje, zbog građana Srbije, jer kako danas o njemu, sutra mogu o bilo kom građaninu koji nije član ovog parlamenta da se na ovako paušalan način iznose ocene, jer čovek ima porodicu, dovodi ga u veliku opasnost iznoseći lične podatke o njemu.

Isto tako, nisam nikada bio za to da onaj koji nije u sali bude predmet kritike na ovaj način a da niko ne može u njegove ime da odgovori.

PREDSEDAVAJUĆI: Predsednica Vlade nije prekršila Poslovnik. Iznela je podatke iz vremena kada je Grad Beograd vodio tada gradonačelnik Dragan Đilas i spomenula je njegovu prijavljenu imovinu, koju možete da vidite na sajtu Agencije za borbu protiv korupcije i vi i svaki drugi građanin Republike Srbije. Mislim da tu ništa nije sporno. Nikakav novi podatak, ništa što već nije dostupno javnosti nije spomenuto. Tako da ne vidim u čemu je predsednica Vlade pogrešila.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjašnjava o povredi Poslovnika? (Da.)

Po Poslovniku prvo Vladimir Orlić, pa zatim Boško Obradović.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 106, gospodine predsedavajući, na temu ometanja onoga ko govori i dok govori, zbog dobacivanja, glasnog, šta je to bilo, negodovanja, a mnogo više je zvučalo kao horski smeh i dobacivanje onoga ko je reklamirao Poslovnik sada.

Očigledna je ovde namera da se stane u zaštitu Dragana Đilasa. Čestitam na efikasnosti prilikom sastanaka u kafićima, očigledno imaju rezultat. Jedna napomena i odmah se vraćam na obrazloženje – ukoliko je ovo što je rečeno malopre osnov za neki progon, onda je Aleksandar Vučić najprogonjeniji u Srbiji, a nigde nije u prilici da odgovara kao narodni poslanik, ne učestvuje s vama u tim raspravama i duelima, a ne izlazi vam iz usta.

Sada da se vratim na ovo obrazloženje. Bilo je tu mnogo buke zbog toga što je pomenut Dragan Đilas, i bilo je mnogo buke na temu da li je tačno ono što je ovde izrečeno. Molim vas, kada sam Dragan Đilas kaže da je Srbija bila na ivici bankrota, tome ste se smejali. Smejte se Draganu Đilasu kada se vidite u kafiću sledeći put, smejte mu se u lice i kažite da nije bio u pravu. On je sam to rekao početkom 2013. godine.

Kada se postavi pitanje ko se, kako i na koji način obogatio do tih milionskih iznosa, vi ste tu potpuno u pravu, čovek je sam prijavio 25 miliona. Prijavio, šta ima sve da nije prijavio, to možemo samo da sanjamo. Dame i gospodo, uvek se obratite ljudima koji tu temu odlično poznaju, a iz vaših su redova. Dakle, umesto da se ovde dobacuje, da se ometa govornik, ja ovde pozivam i ovaj put, često o tome govorim, uvažene kolege da analiziraju izveštaj koji su sami napravili. Konkretno, neka pitaju ljude iz sopstvene stranke, mada je to više preduzeće nego stranka, koji su potpisali izveštaj: Gorana Paunovića, Čedomira Vasića, Nenada Borovića, Živana Mirića i Gorana Radojeva, koji su u internom dokumentu njihovog zajedničkog žutog preduzeća, dakle tu mislim i na ove branitelje Đilasa i na one branitelje Đilasa koji će sada da se jave i na portparole Vuka Tadićevog Jeremića, pa i samog Tadića, svi zajedno neka utvrde, i time završavam, gospodine predsedavajući, kako su njihove kolege utvrdile da su oni krali, da su se ugrađivali za procenat

i da su nameštali tendere. To neka razjasne i nema razloga ni da dobacuju ni da se smeju. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, ja bih takođe ukazao na povredu Poslovnika, članova 106. i 107, jer mislim da u kontinuitetu predsednik Vlade Republike Srbije Ana Brnabić vređa dostojanstvo Narodne skupštine Republike Srbije i ne govori o tački dnevnog reda o kojoj se vodi pretres.

Naime, ona to radi na nekoliko načina. Probaću da vam na to skrenem pažnju. Prvo, ona ne odgovara na pitanja narodnih poslanika. Dakle, ona priča o svemu sem o onome što je narodni poslanici pitaju. Druga stvar, ona komentariše rezultate izbora, a sama nikada nije učestvovala ni na jednim izborima i ne vidim odakle joj pravo da komentariše ona rezultate izbora. Došla je na vlast u Srbiji a da nikada nije dobila podršku građana Srbije za to.

Treća veoma važna stvar jeste da smo je čak uhvatili u nekoliko navrata da govori neistinu, kada je rekla da u vreme kada je u Agenciji za privatizaciju bio Siniša Mali nisu izvršene pljačkaške privatizacije, a izvršene su, i kada je rekla da su komisije o njegovom doktoratu radile svoj posao, a nisu radile svoj posao, i nikada nijedna komisija nije donela nikakav zaključak.

Dakle, ovo je zaista prevršilo svaku meru. Razumem da mi kao narodni poslanici treba da poštujemo predsednika Vlade kada dođe u Parlament, to je potpuno u redu, ali bi morao i predsednik Vlade da poštuje dostojanstvo Narodne skupštine. Dakle, ne može da govori neistine, ne može da govori van tačke dnevnog reda, ne može da priča o izborima na kojima nikada nije učestvovala i da glumi nešto što ona nije. Izvor njene političke moći nalazi se na Andrićevom vencu. Ona nikakvu svoju političku moć i u tom smislu i autoritet nema. Ona je postavljeno lice od strane nekoga ko jeste pobedio na izborima, ali to nije ona.

PREDSEDNIK: Izašli ste iz materije povrede Poslovnika članova 106. i 107...

BOŠKO OBRADOVIĆ: Samo sam želeo da ukažem, poštovana predsedavajuća, na ova kršenja Poslovnika. Hvala.

PREDSEDNIK: ... I prešli ste na polje ličnih uvreda prema predsednici Vlade Republike Srbije.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Ako je istina uvreda, onda...

PREDSEDNIK: Niste govorili o članu 106. i 107, ili vam je barem obrazloženje bilo uvredljivo, te smatram da ste zloupotrebili institut povrede Poslovnika, jer ste vi pričali o svemu osim o onome što sadrži materija člana 106. i 107, te ne mogu da ocenim da li je povređen Poslovnik.

Pravo na repliku, narodni poslanik Marko Đurišić.

Izvolite.

MARKO ĐURIŠIĆ: Predsednice, ja nisam, nažalost, dobio odgovore na nekoliko pitanja koje sam postavio. Dobio sam ponavljanje paušalnih i neistinitih, pre svega, moram to da kažem, ocena o rezultatima politike bivše vlasti i alibija koji šest godina ova vladajuća većina pokušava sebi da napravi govoreći da je za sve odgovorna bivša vlast. Bivša vlast je već šest godina bivša. Kada više nemaju načina da nađu ono što nije bilo dobro u to vreme, iskoriste i poprave, oni počinju da izmišljaju i izmišljaju tu priču o bankrotu.

Ako je ikada Srbija bila u bankrotu, da, bila je krajem 2014. godine u bankrotu, zato što ste vodili katastrofalnu politiku dve godine. Zadužili ste Srbiju sa 45% na preko 75% BDP-a i onda ste sproveli mere fiskalne konsolidacije smanjujući penzije i, umesto da je iskorišćen taj prostor koji se napravio u budžetu za reformu uprave javnih preduzeća, nije urađeno ništa četiri godine. To je najveća propuštena šansa Republike Srbije.

Ponovo govorite o tome, o rezultatima Siniše Malog u Beogradu, pa ja vas pitam – ako su rezultati tako dobri, i suficit, zašto je republički budžet iz budžetskih rezervi 110 miliona dinara prebacio Gradu Beogradu 2017. godine? Zašto? Zašto govorite o investicionom napretku u Beogradu, a četvrtina kvadrata koji se zidaju u Beogradu je nelegalna?

PREDSEDNİK: Vreme. Zahvaljujem.

Reč ima predsednica Vlade.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hoću samo kratko opet da odgovorim.

Ja stvarno ne znam. Kažete da pričam paušalno o rezultatima ove Vlade ili, ne znam, da pričamo o rezultatima vlade pre šest godina ili nešto. Pa da, ako imate takvu situaciju, treba vam četiri-pet godina napornog rada da imate neke rezultate, da izvučete Srbiju sa ivice bankrota.

Dakle, nisam nikada rekla, niti sam čula da je iko ikada rekao da je Srbija bankrotirala. Nije, na svu sreću. Bila je na tri meseca od bankrota 2014. godine zahvaljujući tome što su se penzije, tada kada je budžet polomljen 2008. godine u predizbornoj kampanji, u izbornoj godini, podigle četiri puta.

Ja razumem, vama je dosadno. Nadam se da građanima nije dosadno. Isto tako, ja vas molim, sad sam ponovo proverila, kada se priča o ekonomiji, radnim mestima i svemu onome o čemu ste pričali vi u vašem prethodnom izlaganju i o tome kako je moguće da rezultate čekamo dve, tri, četiri godine, pa, vidite, niste se pohvalili ekonomskim rastom tih godina – 2009. minus 3,1%, 2010. značajnih 0,6%. Danas diskutujemo oko 2,8% u merama fiskalne konsolidacije kako je to jako loše. Znači, minus 3,1% u 2009. godini, 0,6% u 2010. godini, minus 1% BDP-a 2012. godine. Šta vi mislite, koliko godina treba, ako ne četiri ili pet, da se spreči bankrot, napravi makroekonomska stabilnost i podigne rast sa minus jedan do 2,8%?

Iskreno, čak i ne mislim da imate loše namere. Mislim da je ovo krajnja nebriga koja je dovela do ovakve situacije u Srbiji i ogromno neznanje, ali ako moramo da pričamo dalje o tome, ja ću se javljati svaki put da probam da podelim sa vama znanje i informacije koje će nam pomoći da u budućnosti imamo jedan dinamičan, održiv rast.

Što se tiče Komisije, proverila sam i to u vreme pauze. Komisija je već dva puta većinom glasova potvrdila da je doktorat Siniše Malog autentičan. Vidim da to kao činjenica nije dovoljno, pa sam proverila još jednom. Prvi put je bio 25. avgust 2014. godine – 108 glasova za, četiri glasa uzdržana, drugi put 15. oktobar 2014. godine – 117 glasova za, jedan glas uzdržan.

Vi možete sada da pričate i kako Fakultet nema snagu da se odupre, ali ja u naše fakultete verujem i verujem da imaju snagu da kažu šta je istina i pod tolikim pritiscima kada više ni dve komisije nisu dovoljne nego tražimo treću. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsednice Narodne skupštine.

Predsednice Vlade gospođo Ana Brnabić, bivši gradonačelnik gospodin Siniša Mali i ja se poznajemo iz Skupštine grada. Imali smo priliku četiri godine da burno raspravljamo o onome što smo mislili da nije u skladu sa interesima građana Beograda a što je SNS promovisala kao projekte koji će napraviti nove simbole u gradu, koji će Srbiju preporoditi, koji će zaposliti na stotine hiljada ljudi. O tome smo imali prilike da razgovaramo i sve afere koje su potresale grad Beograd u te četiri godine i sve one lične zamerke koje smo iznosili na račun gradonačelnika Beograda su ispričane; njih smo i danas imali prilike da čujemo i od strane mojih uvaženih kolega iz opozicije.

Naravno da bi bila stvar drugačija da je ovo zemlja koja je uređena i u kojoj bi vladala vladavina prava, da ovakve stvari ne bi mogle da se dešavaju, da ne bi mogle da neke velike afere ostanu bez sudskog epiloga, ali je potpuno nebitno, i to je ono što je suština danas, ko je kandidat za ministra finansija Vlade Republike Srbije. Apsolutno je nebitno. Možete da kandidujete bilo koga iz vladajuće većine. Možete Marijana Rističevića da kandidujete sutra za ministra kulture, ništa se neće promeniti. Narod će ostati zbunjen, kao što je bio i hiljadu puta dosada. Biće onih koji nisu zadovoljni svojim životom, a kojima vi apsolutno ne želite da pomognete. Imaćete situaciju u kojoj Srbija nazaduje po svakom pitanju. I ja se ne bih danas bavio Sinišom Malim, zato što sam imao prilike o njemu da govorim hiljadu puta, ja bih se, pre svega, bavio vama, pošto ste vi, navodno, osoba koja je predložila gospodina Sinišu Malog za ministra finansija.

Ne znam da li kao predsednica Vlade vidite koliko ste poniženi od strane, pre svega, svojih kolega. Sve ove flašice vode ovde koje stoje oko vas su postavljene za članove i ministre iz Vlade Republike Srbije, a nijedan nije došao danas da vam da podršku. Nijedan ministar u Vladi Republike Srbije.

Cela Srbija zna da je gospodina Sinišu Malog postavio Aleksandar Vučić a ne vi, da ga je on predložio a ne vi. Vlada Republike Srbije ne može da ima predsednika Vlade ili predsednicu Vlade, što je par ekselans politička funkcija, koja će da kaže u javnosti – ne, ali mi zaboravljamo, ja nisam političar, ja sam tehnokrata. Vlada u bilo kom delu sveta ne može da funkcioniše ako nema politički kapacitet da iznese makar i najgoru ideju na ovom svetu.

Danas je Srbija u svojevrsnoj orbanizaciji. Ja znam da se hvalite svojim susednim premijerom. Ja mislim da je to sramota, zato što su ta zemlja i to društvo u dubokoj krizi, kao i u Turskoj. Danas ne postoji razlika između Erdogana, između Orbana i Aleksandra Vučića.

Danas je Srbija u mnogo većoj krizi od onoga što predstavljamo mi koji se ovde nadgornjavamo zbog, ne znam, nekog kandidata. Sutra će da bude možda i predsednica Narodne skupštine ministarka kulture i onda ćemo opet tako da razgovaramo, prebacujemo jedni drugima i da, što bi rekao narod, mlatimo praznu slamu dok se mnogo važnija za građane Srbije i za budućnost građana Srbije pitanja odvijaju a da mi o tome apsolutno ništa ne znamo.

Mi ne znamo šta se razgovara o Kosovu. Mi ne znamo ko je ubio Olivera Ivanovića. Gospođo Ana Brnabić, on je jedan od lidera opozicije u Srbiji bio. Ubijen je jedan od lidera opozicije. Mi do dana današnjeg nemamo apsolutno nikakav podatak ko je i zbog čega to uradio. Imamo izjavu Hašima Tačija, koji je rekao da nema govora o političkom ubistvu već je to sukob narko-kartela. Zar nije sramota da zamenik premijera, Hodžaj, koga vi sa poslanicima SNS-a podržavate u skupštini Kosova, optuži vašeg ministra policije da Srbija krije ko je ubio Olivera Ivanovića? U takvim okolnostima i situacijama, jer ste vi ti koji podržavate tu vladu koja to govori, pretpostavljam da vam je vrlo bliska, da ne kažete ni jednu jedinu reč, nego prebacujete odgovornost sa jednog na drugog ministra i pokušavate da marginalizujete tu temu. Mislim da su to suštinska pitanja.

Ko će biti ministar finansija, da li onaj koji je četiri godine vodio Beograd, po mom dubokom sudu katastrofalno, ili ćete da stavite Marijana Rističevića, ili bilo koga, Srbu Filipovića, potpuno je svejedno. Ovde se radi o privatnoj državi Aleksandra Vučića, njegovog okruženja, koja isključivo služi za zadovoljavanje njegovih ličnih interesa i interesa tog malog kruga ljudi oko njega. E, to je ono što je suština, i to je ono što vi, kao predsednica Vlade Republike Srbije, ne razumete.

Ne razumete, kada kažete da ste za vladavinu prava i da očekujete nezavisnije sudstvo, a u drugoj rečenici kažete kako su svi pozdravili rušenje u Savamali, kako ga vi pozdravljate. To je ono što je problem za nas, i to je ono što kod nas izaziva neveru kada je u pitanju vaš predlog za bilo kog ministra. Vidimo kako vas poštuju ministri iz Vlade Republike Srbije.

Imali smo samit u Sofiji. Da li ste rekli u jednoj jedinoj rečenici kako će budući ministar finansija da koncipira svoj posao, ili svoje zadatke, s obzirom na politiku Vlade koja više ne ide u Evropsku uniju? Imali ste izjavu francuskog predsednika koji je rekao, maltene, da će Zapadni Balkan zaboraviti i da nikada neće biti integrisan kao punopravna članica EU, nijedna od zemalja.

Kako govorite o tome da je 40 i nešto procenata ljudi danas u Srbiji za EU, za integracije, od 70% i nešto koliko je bilo pre svega pet ili šest godina? To su rezultati politike Vlade Republike Srbije.

Možemo da pričamo o aferama. Afere, na to smo navikli. Toga ima svakoga dana koliko god hoćete. Pod medijskim pritiskom afere isplivavaju na svakom mogućem ćošku i građanima je više muka od toga, jer oni znaju da nijedna neće biti procesuirana dok ste vi na vlasti. I to je ono što je loše.

Naravno da smo ljuti i na vas, i naravno da negodujemo zbog toga, i naravno da se ne slažemo sa rezultatima vaše Vlade, ali ono što treba da znate jeste da, verovali ili ne, nismo od vas ni očekivali da će biti drugačije. Mi smo mnogo više ljuti na sebe nego što smo ljuti na vas, zato što smo mi našim ponašanjem očigledno doveli do toga da ne možemo da se izborimo sa onim što vi danas predstavljate i radite u Srbiji, odnosno u ime predsednika Republike Srbije.

Iz tog razloga sam siguran da će plan o ujedinjenju opozicije biti jedino logično rešenje koje će doprineti tome da najgora ne vlada, ne vlast, nego režim jednog čoveka u Srbiji bude zauvek smaknut sa ove političke pozornice. To je nešto što građani očekuju da bi preživeli, da bi Srbija na kraju preživela.

Vujović je bio ministar. On je, takođe, imao reference, on je takođe ovde donosio svoj CV, svoju biografiju. Siguran sam da je bio, po onome što piše, mnogo upućeniji u ono što je posao ministra finansija, gospodina Siniše Malog, ali tu imamo jedan problem. Imamo problem o kome smo i gospodin Siniša Mali i ja debatovali godinama unazad, a to je javni dug i kako se on računa.

Maločas ste rekli da je jedna važna institucija, nepristrasna, realna, Fiskalni savet, rekla da gospodin Siniša Mali ne zna da računa javni dug. Vi sada tvrdite da zna. Gospodin Vujović, koji je doskoro bio ministar, tvrdi da gospodin Siniša Mali ne zna da računa javni dug, pre svega u Beogradu. A kako će onda znati u Srbiji?

Vi ste na početku rekli da je milijardu i 118 miliona, koliko, ili 180 miliona, bio zadužen grad Beograd, što nije istina. Uprava za trezor, uprava za dug vlade Aleksandra Vučića je izdala podatak koji govori o tome da je dug Beograda 2013. godine bio 395 miliona evra. S obzirom na 40 vrtića, na tri završena mosta, na mnoge druge stvari koje su se izgradile u Beogradu, od bulevara, škola, pardon, zdravstvenih ustanova itd. Zbog socijalne politike koja je tada vođena u gradu Beogradu sve je to urađeno, a pozajmljeno je samo 395 miliona evra.

Iz tog razloga ne vidim zbog čega biste vi i dalje bili u stresu kada pričamo o bivšoj gradskoj vlasti sem ako govorimo o rezultatima. Duplo bolje je funkcionisao čak i privatni sektor u gradu Beogradu u to vreme nego danas. Za 50 evra je bila veća plata u privatnom sektoru nego što je danas.

Govorite o tome kako je gospodin Siniša Mali najbolji ministar, pardon, kandidat za ministra finansija, a vaš koncept politike, između ostalog, bio je i u Beogradu takav da isključivo otvarate radna mesta gde je plata 212 ili 215 evra a da dajete ne 10.000 evra po radnom mestu nego da dajete na stotine hiljada evra po radnom mestu, kao što je, između ostalog, i „Meita“ u Obrenovcu, gde radnici moraju u stroju da počinju i završavaju posao, da ne smeju sa trake da se pomere i odu u toalet. E, ono što je dala Opština Obrenovac, što je dao Grad Beograd i što je dala Republika Srbije jesu stotine hiljada evra po jednom radnom mestu.

Kada sam rekao da smo postali jeftinija radna snaga nego što postoji u Kini i da su kineski investitori to prepoznali pa su došli da prave fabrike i kompanije u Srbiji zato što tu imaju robovsku jeftinu radnu snagu, onda ste se izvinjavali ambasadoru Kine u moje ime, rekli ste da se stidite, naravno, narodnih poslanika koji govore na taj način. A ne stidite se građana Srbije, odnosno situacije u koju ste građane Srbije uveli, da sa 200 evra moraju da prehrane četvoročlanu porodicu na mesečnom nivou. Za to vas nije stid?

Od smanjenja plata, od smanjenja penzija, kao što znate, sve kolege iz opozicije, prave opozicije, ne vaše vučićevske opozicije, predložile su da se ukine smanjenje penzija i da se penzije vrate na staro, ali pored toga smo govorili da se vrati i razlika. Ne možete da najavljujete vraćanje penzija a da ne vratite i ono što ste im kao razliku oteli u međuvremenu. To je sve normalno i to će, kada bude Srbija postala normalna država, jedna vlada morati da vrati. Odakle novac, to ćemo još videti, ali nećemo uspehe, neke navodne, koji ne postoje, da merimo količinom tereta na grbači osiromašenog naroda. Mislim da je to više nego žalosno za Srbiju u 21. veku.

Ovo je samo još jedna predstava. Iza kulisa se odvijaju mnogo važne stvari. Ovo je još jedna predstava i marginalna tema da bi se zabavljao narod, da bi se fingirao rad u Skupštini, koja takođe više ne postoji i u kojoj ne mogu

poslanici opozicije da se izraze na način na koji misle a da ne dobiju 20 i nešto dana zabrane ulaska u Parlament.

Naravno da je situacija i po pitanju medija, po pitanju ljudskih prava i sloboda katastrofalna, ali to govore izveštaji i vi to vrlo dobro znate. U izveštajima se Srbija naziva zarobljenom državom. To ste imali prilike, ukoliko ste bili prisutni, i u Sofiji da čujete. Na samitu u Sofiji se Srbija označavala zarobljenom zemljom. Možete da pričate šta je bilo pre šest godina, ali Srbija pre šest godina nije bila zarobljena zemlja. Pre šest godina smo imali predsednika koji je popio i nazdravio čašicom alkohola na fudbalskoj utakmici i sutradan je već morao da odgovara sudu za to. A vi danas imate kršenje Ustava, pljačkanje državne imovine, stotine i stotine afera i apsolutno niko ne odgovara ni za šta.

Vi imate situaciju da je nekoliko firmi u Srbiji u poslednjih pet godina dobilo na hiljade tendera. Ne znam da li ste čuli za „Vin vin“, da li ste čuli za „Pro fajler“, da li ste čuli za firme koje su bliske vrhu SNS-a? To su firme koje zarađuju milione i milione. To su firme koje pobeđuju na svim tenderima. Niko ne sme da se prijavi na tender. Tržište u Srbiji više ne postoji.

Sloboda je potpuno zamrla i ukinuta I zato Vlada Republike Srbije, koja ne stoji iza vas, očigledno ne stoji ni iza vaših reči koje vi danas ovde nama izgovarate.

Potpuno je nebitno, ponavljam, ko će da bude ministar finansija. Potpuno je svejedno s obzirom na sve što se dogodilo u Beogradu i Srbiji u poslednjih šest godina. Smatram da je sramota kada jedini argument 2018. godine može da bude napad na neku tamo vlast, koje se, verujte mi, ni ja ne sećam niti sam ikad bio njen deo, ali vam je to osnovni argument da biste pokrali sve ono što niste uspeli da uradite u svom mandatu. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Ima dosta prijavljenih za repliku.

Prvo je bila Aleksandra Tomić, pa Marijan Rističević, Srbislav Filipović, ali u međuvremenu imamo i povredu Poslovnika.

Izvolite, poslaniče.

Reč ima Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Ovde je zaista grubo prekršen član 107. Poslovnika. Ovakav govor zaista vređa ne samo inteligenciju poslanika i ovog doma nego svih građana Srbije.

Ako pripadnici bivšeg zločinačkog udruženja ridobradog gusara koji je opljačkao Beograd misle da smo mi toliko izlapeli i zaboravili šta su sve pokrali do 2012. godine i da se danas igramo potrage za zakopanim blagom...

(Predsednik: Koji član je povređen?)

Član 107. stav 1, rekao sam na samom početku.

Ako misle da je danas ova igra potrage za izgubljenim blagom u pokušaju da se vrate na vlast nešto što će proći kod građana Srbije, onda su u žestokoj zabludi. Neka nastave oni da igraju na mobilnim telefonima tu igricu, ona je jako zanimljiva u tim krugovima, a kada objašnjavaju da danas građani Srbije mnogo manje žele u Evropsku uniju u odnosu na period od 2012. godine, pa postoji jako jednostavno objašnjenje. Do 2012. godine 70% građana Srbije je bilo bukvalno gladno i bilo spremno da ode u EU po svaku cenu. To danas nije slučaj. Građani Srbije danas mnogo bolje žive, razmišljaju svojom glavom, ne razmišljaju praznim stomakom i iz tog razloga su promenili mišljenje o EU. Hvala.

PRESEDNIK: Član 107, malo je široko tumačenje. Ne mogu da pronađem svoju krivicu u ovome što ste rekli, da ja ne poštujem dostojanstvo Narodne skupštine. Hvala.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević, replika, lično pominjanje.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja nisam lep i pametan kao prethodni govornik, ali sam svakako kulturniji od njega. Ja jesam poljoprivrednik, ali to ne znači da sam manje pametan. Od svoje devete i desete godine moji roditelji su bili nadničari i ja radim poljoprivredu i toga se ne stidim. Meni nije imao ko da završava fakultet u kaficu „Bona fides“, nije mogao da ga doradi kod Vodineličke, ili Vinodeličke, da je tako nazovem, kao što je to njemu neko završio. Ali ja nikada duplo starijem od sebe, a on kaže da sam nekulturan, nisam rekao „pali, majmune“ kao on meni. Ne pada mi na pamet da kolegu Mićuna, koji je stariji od mene, nazovem bilo kojim pogrđnim imenom. Ja neću da zarezujem šamare predsedavajućem u Skupštini. To govori o njemu, o njegovoj kulturi.

Ja vidim da je on promenio gazdu, ali to ne znači ni da je pametniji ni da je bolji, ili se vratio kod prethodnog gazde. Ja nisam, kao njegov gazda, šamarao ljude. Da, ja jesam sin nadničara, nisam nasledio zlatni rudnik kao Dilas, ili kao Jeremić naftni izvor kod leve pocepane patike, ili dijamante kod desne patike, pa se nisam tako obogatio i navukao. Ali sad mi je jasno zašto je njegova stranka propala na beogradskim izborima. Ko je vodio te izbore, oni su dobro i prošli. Mislim da su njemu Maldivi, gde troši stotine hiljada evra da se odmara i misli da je zato pametniji i kulturniji, i odmor na Maldivima poslednja šansa. Hvala.

PRESEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić, replika.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Replika na izlaganje prethodnog govornika, koji je govorio se da afere gospodina Siniše Malog kao gradonačelnika odnose takođe i na Srpsku naprednu stranku.

To pokazuje da gospoda nemaju nameru da pričaju uopšte o finansijama i o ministru finansija, da žele da zamene teme fabrikovanim aferama, koje su, naravno, plaćene iz nekih centara moći, i mi molimo ovde kao poslanici pozicionih stranaka da nam kažu koji su to centri moći platili te fabrikovane afere. Pošto stalno slušamo, ponavljamo, a vidimo u suštini da materijala za to i nema, a kada budem izlagala, svaku ću tačno taksativno da navedem i videćete da je, u stvari, to sve stvar plaćanja takvih projekata.

Kada pričamo o nivou demokratije i indeksu koji je objavio engleski „Economist“, do 2012. godine je nivo demokratije, kada govorimo o oblasti finansija i uopšte o oblasti prava, bio na nivou hibridnog režima, a od 2012. godine do danas se vodi u demokratskom režimu sa određenim izazovima, što je u rangu sa Sjedinjenim Američkim Državama.

Prema tome, ako je taj nivo demokratije toliko uništen za vreme SNS-a, zašto onda engleski časopisi objavljuju ovakve podatke? I to moraju da nam objasne. Hvala.

PRESEDNIK: Reč ima narodni poslanik Srbislav Filipović.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala.

Uvažena premijerko i budući ministre, prethodni govornik izrekao je gomilu laži, naravno. Ja ću na početku replike da kažem samo to da je to čovek koji je stranku čiji je član, kada je preuzeo njen gradski odbor, sa 25% podrške u Beogradu doveo na ispod 2%. Toliko o tome koliko oni znaju o brojevima.

O tome koliko znaju o brojevima i o finansijama čuli smo i od vas danas. Koliko je Beograd bio zadužen, skoro milijardu i dvesta miliona evra; 14 milijardi je dugovao Grad Beograd u vreme tih eksperata, stručnjaka, koji su letovali, zimovali na Maldivima itd.

Ako govorimo o kulturi, pa ti lažni, samoproklamovani, samozvani elitisti su dva muzeja zatvorili, a jedan od njih, Muzej savremene umetnosti otvorila je vlast SNS-a. Narodni muzej je drugi ministar iz redova te propale žute stranke zatvorio. Mi ga otvaramo na Vidovdan. To su rezultati ove vlasti.

Vi nemate šta drugo da kažete. Naravno, sve u Srbiji ste zatvorili, od fabrika, muzeja, nije bilo posla za ljude. Vi ste zla kob Srbije. Sve najgore što se Srbiji u istoriji desilo, to ste vi, žuto preduzeće, Dragan Đilas, Šutanovac i ostala bagra koja je jahala ovu zemlju 12 godina.

(Maja Videnović: Alo, bre!)

Mi smo Srbiju podigli i mi u Srbiji zapošljavamo radnike, 140.000 novih radnih mesta u prethodnih pet godina. Hvala.

PRESEDNIK: Poslaniče, molim vas, bez uvreda.

Reč ima Ana Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Ja moram da kažem, prvo, da ja u potpunosti mogu da razumem da ste vi ljuti na sebe. Ja to mogu da razumem. I to je odgovorno.

Svako bi bio ljut na sebe da u glavnom gradu Beogradu, gde vam je uporište, u koaliciji sa četiri stranke, vi postignete rezultat od 2,24%. Ja razumem da ste ljuti na sebe. Ali to što ste ljuti na sebe u stvari treba vama da kaže da vi ne treba da nastavite na taj način, nego da ozbiljno pogledate rezultate i da kažete građanima – jeste, ono što je urađeno dobro, urađeno je dobro. Nešto niste uradili dobro. Evo vam predlog kako da to uradite bolje. E, tako bi se konstruktivno gradilo poverenje građana, a isto tako bismo svi zajedno radili na tome da Srbija ide brže napred i da što pre imamo što bolji kvalitet života građana.

Na svu sreću, Srbija je demokratska zemlja, tako da svaki građanin Srbije pojedinačno može da komentariše rezultate izbora. Ne mora građanin Srbije da učestvuje na tim izborima da bi te izbore komentarisao, poštovani narodni poslanice. Tako da ja i kao predsednica Vlade, a i da nisam predsednica Vlade, kao građanka Srbije imam pravo da komentarišem rezultate izbora.

Posebno mi je drago što ste obratili pažnju na to da nisu ovde članovi Vlade Srbije, članovi mog kabineta. Podsetiću vas, isto kao što sam podsetila jednog narodnog poslanika, da u demokratskoj zemlji kakva je Srbija predsednik ne odlučuje ko će biti ministar, već to odlučuje Skupština. Podsetiću i vas da ministra predlaže predsednik Vlade lično, a ne Vlada kao kolektivni organ, i da je zbog toga potpuno racionalno, i razumem da se vi možda racionalno ne ponašate, ali da je potpuno racionalno da ja svojim ministrima kažem – ovo je danas moj posao, ja sam kao predsednica Vlade predložila Sinišu Malog za ministra finansija, a vi idite i radite svoj posao.

Da li vi znate koliko je dug jedan dan? Da li vi znate šta jedan produktivni ministar može da učini za jedan ceo dan? I mnogo je bolje za građane Srbije da su oni danas na svojim poslovima, na sastancima, da bi sutra već imali neki rezultat, a ne da sede ovde u nemoći da bilo šta kažu. Pa ja sam predložila Sinišu Malog. Ja imam argumente da branim Sinišu Malog. Zašto bi cela Vlada sedela ovde ceo jedan dan umesto da radi ceo jedan dan, 10-12 sati, u interesu građana?

Dakle, nije to pokazatelj moje političke moći i njihovog nepoštovanja. To je pokazatelj jednog racionalnog tima, pravog tima, orijentisanog samo i isključivo na rezultate za građane Republike Srbije.

A kada pričate o mojoj političkoj moći i tome da ja političku moć nemam, ja vam se iskreno zahvaljujem što brinete o tome i brinete o mojoj političkoj moći, ali reći ću vam da ni tu, makar zasada, niste u pravu. Ovi ljudi ovde, većina u Skupštini, cene rezultate. Moja Vlada, ne ja nego moj tim, rezultate ima. Zato imam njihovu podršku. Njihova podrška za mene znači političku moć. Dakle, jedan čas demokratije, jedan na jedan.

Kada mi govorite o slabo plaćenim radnim mestima, „Meita“ je prva otvorena fabrika u Beogradu u poslednjih 10 godina. Neto plata u „Meiti“ Obrenovac je 650 evra. Nije puno i biće bolje, ali molim vas, nemojte da mi pričate o tome da je to malo, pošto, opet kažem, nije da ste vi Švajcarsku ostavili i da su ljudi imali plate od 1.500 evra a danas imaju neto platu 418 evra. I neto plata od 418 evra je više nego što su bile plate u Srbiji te 2010, 2011, 2012. godine.

Što se tiče javnog duga, Siniša Mali je pričao o ukupnom dugu Grada Beograda. On je računao dug grada, dugove javnih preduzeća i dugove gradskih opština, kao i dugove koji se nisu vodili u knjigama Beograda, dugove za neisplaćene obaveze prema trudnicama, dugove za neisplaćene obaveze prema porodiljama i dugove za neisplaćene obaveze prema socijalnim ustanovama. Dugovi su dugovi. Ovo je moralo da se isplati, tako da je to dug koji je Siniša Mali kao odgovorni gradonačelnik računao i onda vratio.

Još jednom, za građane Srbije, da se vidi o kolikom intelektualnom nepoštenju mi ovde pričamo. Vi se pozivate na izveštaj Evropske komisije koji govori za zemlje Zapadnog Balkana da su zarobljene države. Za zemlje Zapadnog Balkana taj izveštaj, mislim, u terminu zarobljenih država svakako se ne odnosi na Srbiju. Isti taj izveštaj na koji se pozivate govori da je Srbija apsolutni ekonomski šampion u regionu i zemlja koja je najviše reformi i pozitivnih pomaka učinila u ekonomiji, pa onda ili se pozivate na ceo izveštaj i kažete – dobro, ljudi, svaka vam čast, u ekonomiji ste učinili puno, najbolji smo u regionu, bravo, ali treba da uradite više u vladavini prava. Ili se zbog vašeg intelektualnog poštenja pozivate na ceo izveštaj ili nemojte da se pozivate na izveštaj, ali nemojte da birate na šta ćete se u tom izveštaju pozvati zato što, ako vi hoćete da kažete da je Srbija zarobljena država i slažete se sa tim izveštajem, onda vi prihvatate da je Srbija ekonomski lider i šampion u regionu. Samo zbog intelektualnog poštenja. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Da li Radoslav Milojević još uvek želi reč ili ne?

Poslovnik, da.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, predsednice.

Reklamiram član 108, da se o redu na Skupštini starate vi, tj. predsedavajući.

Ne znam da li ste čuli da je Srbslav Filipović izgovorio niz uvreda, kleveta i pogrđnih reči o poslanicima opozicije. I to nije prvi put. Naravno, poveden je time što to celog jutra i celog današnjeg dana radi i predsednica Vlade.

Možemo da govorimo ovde o čemu god. Možemo da govorimo i o rezultatima, ali ne možemo da dozvolimo, to svi ne smete da dozvolite, i mi nećemo dozvoliti da bilo ko bilo kojeg poslanika naziva bagrom. To je

nedopustivo, pored svega onoga što je i predsednica Vlade izrekla, koja nema nikakav politički legitimitet da sedi na ovom mestu. Ima samo jedan jedini politički legitimitet i ona sama ne veruje u to da su poslanici SNS glasali za nju. Pa glasali su zato što im je tako rekao Aleksandar Vučić. Čim ima potrebu da priča o svojoj političkoj snazi, znači da je ...

(Predsednik: Bez replike.)

Bez replike. Ja vas molim, zaista, da upotrebite član 108, i 1. i 2. stav, i izreknete meru upozorenja ili opomene Srbislavu Filipoviću, pošto bilo ko sa ove strane da kaže nešto što je istina, dobije opomenu ako se to ne sviđa vama iz SNS-a a kamoli da neko nekoga naziva bagrom, što i nije naš nivo, naravno, i to ne radimo.

PREDSEDNIK: Prihvatam da sam pogrešila.

Izričem meru poslaniku zbog toga što je grubo uvredio poslanike jedne poslaničke grupe.

Idemo dalje.

Replika, dve minute. Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, gospođo Gojković.

Dakle, kada smo, gospođo Brnabić, kod intelektualnog poštenja, ne samo da govorite suprotno onome što govore Fiskalni savet i bivši ministar Vujović, koji je ovde pred svima nama na pitanje da li je Beograd zadužen milijardu i 200 miliona ili 395 rekao 395. Ne postoji ukupan dug. Postoji metodologija izračunavanja duga. Ona je svuda u svetu ista i molio bih i vas i vašeg kandidata za ministra finansija da tu metodologiju savladate nekako i da je ipak naučite.

Kada su u pitanju korupcija i borba protiv korupcije, niste mi rekli ni jednu jedinu reč i moram vam reći da sam razočaran zato što ste prećutali i Savamalu i to kako se ponosite time i na koji način je rušena Savamala. S druge strane, kada je u pitanju borba protiv korupcije, Beograd danas izgleda kao Pančičev vrh. Divlja gradnja cveta svuda. I vi kao predsednica Vlade hoćete da mi kažete da je to u skladu sa vladavinom prava? Hoćete da mi kažete da se Savamala rušila u skladu sa vladavinom prava? Hoćete da mi kažete da vaši ministri, postojeći ministri u Vladi Republike Srbije, zaista žive od svoje plate?

Kada smo kod intelektualnog poštenja, recite mi kako i na koji način smatrate da je to što je nekolicina ministara iz vaše vlade pod sumnjom da je plagirala svoje doktorate u redu a da Vlada Republike Srbije o tome ne želi ni reč da kaže? Godinama unazad imate ministra policije. Jeste li ponosni i na „Megatrend“ kao fakultet? Da li je komisija i njemu izglasala doktorat?

PREDSEDNIK: Hvala, dve minute. Zahvaljujem, poslaniče.

Da li se neko od ovlašćenih predstavnika javlja dalje ili da pređem na listu?

Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući i poštovani predstavnici vlasti, poštovani građani Srbije, pomaže Bog svima!

Ja ću možda delovati za vas iznenađujuće kada kažem da, evo, iako dolazim iz redova opozicije, smatram da je predlog za budućeg ministra finansija apsolutno na mestu. Dozvolite da to obrazložim.

Počevši od oblačenja kolege Siniše Malog, koje mi se dopada jer ima taj staromodni stil koji me neodoljivo podseća na film „Kum“ Fransisa Forda Kopole, pa do toga da, evo, po ko zna koji put na visoke državne funkcije dolaze ljudi koji nikakve veze sa Srpskom naprednom strankom nemaju.

Dakle, nesumnjiva je sposobnost kako gospodina Siniše Malog tako i Ane Brnabić da dođu na najviše državne funkcije mimo stranke na vlasti, da nemaju dana bilo kakvih političkih aktivnosti u toj stranci. I tu se onda postavlja jedno, za mene bolno pitanje – da li je moguće da SNS nema nijednog svog kandidata iz redova SNS-a za ministra finansija? Čime se bavi, recimo, Ekonomski savet SNS-a, gde ima uglednih i ozbiljnih ljudi? Zar je moguće da za šest godina vi ne možete da iznedrite nijednog kadra iz redova SNS-a već neprestano morate da posežete za ljudima iz paralelnog sistema vlasti u Srbiji, ljudima koji nikada nisu svoj autoritet proverili na izborima, ljudima koji dolaze po privatnim, a rekao bih i nekim stranim linijama, a koji svakako ne dolaze iz redova SNS-a?

Dakle, ko bi od pristalica SNS-a i SPS-a glasao za vas da je znao da će Ana Brnabić biti predsednik Vlade a Siniša Mali ministar finansija? Pa retko ko i od onih koji su članovi SNS-a i SPS-a. Oni su glasali za nešto drugo, a dobili su ovo.

Ono što je ovde vrlo zanimljivo i karakteristično jeste da se vi neprestano, i ja vas u tome apsolutno podržavam, pozivate na to da je neko upropastio državu Srbiju pre vašeg dolaska na vlast – ja se sa tim slažem, da se razumemo – i, evo, vi već punih šest godina popravljate to što je neko pre vas upropastio.

Međutim, ima tu jedna sitnica. Ko je to bio pre vas? Da nije bio SPS, sa kojim ste sada u vlasti? Da nije bio Aleksandar Vulin, sa kojim ste sada u vlasti? Da niste i vi, oličeni u Aleksandru Vučiću 90-ih, bili na vlasti i upropaštavali ovu državu? Pa onda, oni koji su bili od 2000. godine naovamo i koji sa vama sede u vlasti, kao Dragan Marković Palma, kao Rasim Ljajić, jesu li oni upropastili beše ovu državu pa vi sada to popravljate? Čisto da građani znaju na koga tačno mislite kad kažete da su oni pre vas upropastili.

Mislim da vi mislite i na određene vaše sadašnje koalicione partnere i u pravu ste, potpuno ste u pravu. Ali tu dolazimo do najzanimljivijeg dela priče. Vaš kandidat za ministra finansija gospodin Siniša Mali je simbol te vlasti protiv koje se vi borite. On je simbol te pljačkaške vlasti posle 5. oktobra, koja

je uništila domaću privredu, domaće bankarstvo i sve ono što je bio ekonomski domaći interes države Srbije.

Dakle, ako ste protiv žutog preduzeća, kako ga nazivate, ako ste protiv te vlasti pre 2012. godine, pa kako čoveka koji je simbol te vlasti, koji je bio pomoćnik ministra privrede 2001. godine, koji je bio direktor centra za privatizaciju unutar tog ministarstva od 2001. do 2003. godine danas predlažete, verovali ili ne, za šta – za ministra za finansije? A evo fotografije iz te 2001. godine – Siniša Mali, Mirko Cvetković i Aleksandar Vlahović tada na čelu Ministarstva privrede i privatizacije u Srbiji. One pljačkaške privatizacije koju vi, sa pravom, ističete ovde svaki put da je bila grobar srpske ekonomije. Molim vas da objasnite prvo vašim članovima, članovima SNS-a i SPS-a, zašto grobare srpske ekonomije danas birate za ministre finansija.

Nije stvar u tome, što se tiče lažnih diploma i tu je gospodin Siniša Mali simbol vaše vlasti i treba da dođe na ovo mesto, jer ako se već favorizuju oni sa kupljenim diplomama i doktoratima koji su plagirani, on je odličan kandidat. Znači, i iz tog ugla gledano, on zaslužuje da dođe na to mesto.

Ja sam već rekao i ponoviću, naš predsednik Vlade Ana Brnabić je danas ovde uhvaćena kako govori neistinu, da u vreme kada je gospodin Siniša Mali bio na čelu centra za tendere i čitavog tog procesa privatizacije od 2001. do 2003. godine, znači kompletno zakonodavstvo pljačkaške privatizacije, kompletna primena pljačkaške privatizacije nije delo vašeg budućeg ministra finansija. Od predsednika Vlade smo čuli da on u to vreme nije učestvovao ni u kakvoj problematičnoj privatizaciji. Onda se ispostavilo da su u to vreme privatizovani „Sartid“, „Večernje novosti“, „Keramika“ Kanjiža, „Jugoremedija“ i druge sporne pljačkaške privatizacije. Ko je to radio? Siniša Mali.

Sledeći put, molim vas, kada budete tražili odgovornost onih koji su uništili državu pre vas, da se javite vašem budućem ministru finansija.

Sada dolazimo do sledeće problematike. Ne bih se vraćao na onih 300 univerzitetskih profesora koji traže da se poništi doktorat Siniše Malog, na sve dokaze koji govore o tome da nijedna komisija na nivou Univerziteta nikada nije formirana da proveriti njegov doktorat. Takođe je neistina ono što je govorila predsednik Vlade na tu temu. Ono što je važno jeste da je gospodin Mali zaista slučaj za tendere. Još iz tog vremena žutog preduzeća on je zapravo izučio kako se organizuju tenderi za novogodišnje rasvete, kako za jelke od 83.000 evra. Znači, on je došao pripremljen na funkcije na koje ste ga vi postavili. On je izučio školu u vreme DS-a, a primenio u praksi u vreme SNS-a.

On je simbol te simbioze bivšeg i sadašnjeg vašeg režima. On zato treba da dođe na mesto ministra finansija, jer je to dokaz onoga što mi

tvrdimo, da se ništa u Srbiji nije promenilo i da oni koji su ranije vladali i uništavali, evo ih, dolaze ponovo, vladaju i uništavaju. Zato podržavam njegov izbor, jer će to da razotkrije vaše laži u smislu da ste doneli nešto novo i vi ste sada nešto promenili, a isti kadrovi koji su uništili državu sada su vaši kadrovi.

Naravno, ono što je ovde veoma interesantno jeste kada je gospodin Siniša Mali odgovarao na pitanje od čega plaća 60.000 evra godišnje školarinu svojoj deci i kada je rekao da to finansiraju određeni njegovi prijatelji iz inostranstva, što je legitimno. Imate prijatelje, oni finansiraju školarinu vaše dece. Jedino što niste rekli ko su vam ti prijatelji, pa bih ja voleo da postavim pitanje – da nije jedan od tih prijatelja i Stanko Subotić Cane, jedan od osnivača SNS-a, kome ste inače bili konsultant u njegovoj firmi „Futura plus“, ako se ja ne varam, a vi potvrdite da li je to istina ili nije? Da nije možda Stanko Subotić Cane, koji je bio krivično gonjen za šverc cigareta u ovoj državi pre dolaska na vlast SNS-a, a po dolasku SNS-a na vlast naprasno oslobođen tih optužbi, možda izvor političke moći preko koje vi dolazite polako na određene funkcije u ovom društvu, prvo gradonačelnika Beograda a sada ministra finansija, mimo Srpske napredne stranke koja vas nikada nije predložila ni na jednu funkciju?

Da bih to dokazao, evo najboljeg primera. Jedino što smo čuli od predsednika Vlade kao argument da vi postanete ministar finansija jeste vaš rezultat u Beogradu. A ja vam kažem, vi se stidite vašeg gradonačelnika Beograda, jer ga niste stavili čak ni na prvo mesto na lokalnoj gradskoj izbornoj listi za izbore u Beogradu, i sada ga skidate sa mesta gradonačelnika. Jer da je on dobro radio, pa vi biste ga valjda ostavili još jedan mandat, da završi taj dobar posao. Ne, nego sad će on da ode sa tog mesta na drugo mesto, jer je dobro radio. Pa što ste onda stavili javne ličnosti, dr Zorana Radojičića i druge na čelo te liste kad ste imali tako vrhunskog gradonačelnika? Pa zato što ste se stideli Siniše Malog i što ste se krili iza javnih ličnosti. Inače biste nazvali vašu lokalnu gradsku listu na izborima u Beogradu Srpska napredna stranka – dr Siniša Mali, a nešto nisam video da ste je tako nazvali, jer niti je doktor, niti ga hvalite i ponosite se njime, nego se krijete iza javnih ličnosti i, naravno, Aleksandra Vučića.

Ono što je vrlo karakteristično u bogatoj biografiji pljačkaških privatizacija budućeg ministra finansija jeste jedna od prvih privatizacija fabrike vagona „Bratstvo“ iz Subotice, koju je na jedan veoma simpatičan način u svoje vreme prodao, zamislite kome? Svom ocu. Onda je ta firma posle samo nekoliko godina propala, a oni izvukli novac, dali hipoteke na određene potencijale te fabrike i obogatili se a vratili državi vlasništvo nad ovom fabrikom iz Subotice. I to je samo jedna od stotina neuspešnih privatizacija u Srbiji. Sada čovek koji sa svojim ocem nije mogao uspešno da vodi jednu firmu koju je privatizovao na krajnje sumnjiv način za vreme dok

je bio savetnik, odnosno direktor u Agenciji za privatizaciju, nama treba da bude ministar finansija, a firmu koju su privatizovali on i njegova porodica doveo je do stečaja, poništenja privatizacije i vraćanja u državno vlasništvo, da država vidi šta će sa tim. Ja se nadam da neće tako i kada prestane da bude ministar finansija da nam vrati državu Srbiju da mi vidimo šta ćemo sa njom nakon njegovog mandata.

Ovde je, naravno, bilo puno reči o raznim zanimljivim stvarima koje se tiču bogate biografije gospodina Siniše Malog. O tome da je imao 45 bankovnih računa, da se od toga 17 vodi na njegovo ime a 21 na ime njegove supruge.

Prosto, za šta vam, gospodine budući ministre, treba 45 bankovnih računa? Čime se vi to, je li, bavite? E, to je ovako zanimljiva tema i o tome bi mogla da se kaže koja reč. Kako ste, recimo, 15. novembra 2012. godine uplatili 67.000 evra u kešu na svoj račun, kako je vaša supruga na svoj bankovni račun položila 125.000 evra u gotovini od 2006. do 2013. godine a da nikada niste objasnili poreklo vaše imovine, da nikada niste objasnili poreklo toga keša?

To je problem države Srbije. Nemamo zakon o ispitivanju porekla imovine političara i tajkuna koji ste obećali pre šest godina i, evo, nema ga. Zašto? Pa zato što bi prvi Siniša Mali morao da bude predmet ispitivanja porekla imovine i ovog keša.

Naravno, već smo čuli o ofšor kompanijama, o 24 stana u Bugarskoj. Istina, nismo čuli o ova tri stana u luksuznom kompleksu „Oaza“ u centru Beograda. Možda predsednik Vlade može da nam kaže nešto o tome otkud gospodinu Siniši Malom tri luksuzna stana u centru Beograda. Verovatno od plate gradonačelnika od 100.000 dinara, pretpostavljam, ili je možda, kao vi, uštedeo u međuvremenu pa, kao vi, kupio stan od pola miliona evra na Dedinju, a plata vam samo 100.000 dinara, pa valjda vraćate kreditnu ratu od 150.000 dinara od te plate od 100.000 dinara.

Dakle, hajde jednom konačno da utvrdimo poreklo imovine političara. Evo, ja prvi da budem predmet tog zakona, pa onda svi ostali. Znači, hajde da vidimo odakle, bre, vama političarima pare, odakle vama ministrima pare, odakle vama tolike stotine hiljada u kešu koje vi polažete u banku ili, kao što je lepo objasnio gospodin Siniša Mali, da je to njegova supruga nasledila od oca, našla gotovinu u nekoj fioci i u porodičnoj zaostavštini.

Pa ko može da veruje u te bajke, gospodine Mali? Ko može da veruje u te bajke? Vi ste u svoje vreme čak dobili na poklon državno zemljište koje je kasnije Privredni sud u Pančevu morao svojom presudom da vrati državi, jer ste raznim malverzacijama prisvojili 10 hektara državnog poljoprivrednog zemljišta i počeli da proizvodite na njemu.

Pa čekajte! Hajde svi da prisvojimo državno poljoprivredno zemljište, da počnemo da proizvodimo na njemu. Ili to mogu samo Siniša Mali i njegova porodica u ovoj državi?

Kažu – tajkuni. To je, inače, jedan od meni omiljenih političkih delova programa SNS-a. Kaže predsednik Aleksandar Vučić, u svoje vreme – problem u Srbiji predstavljaju Mišković i njegovi tajkuni. Onda, na proslavi 25 godina Delte na počasnom mestu pored Miroslava Miškovića prepoznajete li ko je? Siniša Mali, budući ministar finansija u Vladi Republike Srbije. Pa čekajte, jesu li problem tajkuni i Mišković? Ja ne razumem više. Ili je Mišković dobar, čim šaljete Sinišu Malog, vašeg glavnog čoveka, da sedi na počasnom mestu na proslavi Delta holdinga, ili je Mišković loš, pa treba da završi u zatvoru. Ali ne može i jedno i drugo. Ne može Mišković da služi za reklamu Aleksandru Vučiću da se bori protiv tajkuna, a posle toga da pošalje Sinišu Malog na proslavu 25 godina Delta holdinga i da sedi na počasnom mestu pored Miroslava Miškovića. Čekajte, ljudi, malo je šizofrenično, priznaćete.

Dakle, ono što je ovde problem, problem je što je i naš predsednik Vlade, uvažena Ana Brnabić, poslovala sa Sinišom Malim u svoje vreme. Čak su imali i zajedničku firmu *Energy and Innovation*, koja je osnovana 2015. godine sa kontroverznim beogradskim advokatom Igorom Isailovićem, najpoverljivijim advokatom Siniše Malog, koji je učestvovao u svim njegovim poslovnim aktivnostima. Dakle, oni ne samo da su školski drugovi, Brnabić i Mali, oni su imali i zajedničke firme, iz kojih su se sada povlačili da bi glumili da nemaju nikakve veze i da mi ne možemo onda da otkrijemo poreklo keša koji oni polažu u banke. Ne možemo zato što nemamo zakon o ispitivanju porekla imovine, koji vi nećete da donesete već šest godina, ali bilo bi zanimljivo da nam objasnite te vaše zajedničke poslovne aktivnosti.

Ili, recimo, da nam objasnite doprinos Siniše Malog, verovali ili ne, u desetinama upravnih odbora u kojima je on sedeo, a i danas sedi u desetinama upravnih odbora. Pazite ovo, Siniša Mali predsednik Upravnog odbora u „Fijat automobili Srbije“, predsednik Upravnog odbora u Komercijalnoj banci, član Upravnog odbora Kliničkog centra Srbije, trenutno predsednik Nadzornog odbora kompanije „Er Srbija“.

Gospodine Mali, pa vi ste Supermen. Vi toliko imate vremena da možete da vodite ovolike kompanije, da budete svuda predsednik upravnog i nadzornog odbora, da radite privatno da biste se obogatili.

Da vam ja, na kraju, objasnim zašto ste se vi vratili u Srbiju. Zato što u Srbiji može lakše da se krade nego na Zapadu i ne možete na Zapadu da se obogatite tom brzinom kojom ste se obogatili u Srbiji. Zato ste se vi vratili, a ne zato što volite Srbiju. Vi volite pare koje mogu da se opljačkaju od ovoga naroda i države preko monopola onih koji su na vlasti.

Nemojte mi samo pričati o Beogradu i o vašim uspesima u Beogradu. Evo da vam ja navedem primer, 295 miliona dinara iz tekuće budžetske rezerve Vlade Republike Srbije dato je za izvršavanje obaveza Grada Beograda usled smanjenog obima prihoda budžeta u prošloj godini. Tri puta ste dobili pare od Vlade, u oktobru 110 miliona dinara, u decembru 185 miliona dinara, plus ste dobili koliko stotina novozaposlenih i koliko vanredne socijalne pomoći da biste kupili izbore u Gradu Beogradu.

Dakle, to su vaši rezultati i sa tim se ja slažem. Znači, ja u vašu sposobnost da dođete na vlast i da sa vlasti iznosite novac iz raznih monopolskih i političkih šema i kombinacija ne sumnjam. Znači, iz tog ugla gledano, vi zaista treba da budete to za šta vas predlažu. Ali, zašto vi to treba da budete, to je ono završno ključno pitanje.

Evo fotografije naslovne strane hrvatskog nedeljnika Globus sa naslovom „Siniša Mali, Vučićev broj jedan“. Naime, intervju koji je sa vama radio poznati hrvatski publicista Darko Hudelist kada ste postali gradonačelnik 2014, a podsetiću šta je najveći od svih Srba, Aleksandar Vučić, rekao o Darku Hudelistu: „Darko Hudelist nije lažov. Darko Hudelist je, za ljude koji ne znaju, najpoznatiji hrvatski publicista“. E, u intervjuu tog najpoznatijeg hrvatskog publiciste vi ste rekli jednu genijalnu stvar, da ste vi postali predsednik, tj. gradonačelnik Beograda zahvaljujući tome što vas je preporučio Andrej Vučić, brat Aleksandra Vučića. Ne SNS, ne glavni odbor, predsedništvo SNS, nego čovek bez funkcije. Zato, kako ste vi u tom intervjuu rekli: „Stvar je u tome što su Vučićev rođeni brat Andrej i moj mlađi brat Predrag, Peđa, najbolji prijatelji i ja sam im uvek pomagao“. Dobro, odlično, znači ovo je kontrausluga. Aha, znači, sad sam razumeo poentu zašto ste vi kandidat za ministra finansija. Vi ste njima nešto pomagali, pa su oni vama vratili tako što su vas postavili za gradonačelnika Beograda i sada ministra finansija.

Možda bi predsednik Vlade Ana Brnabić mogla nešto da kaže o Predragu Malom. Bolje nego da ja o tome govorim.

Ono što je zaključak priče, vi dolazite iz paralelnog centra moći u ovoj državi, vi ne dolazite iz političkog sistema. Vas predlaže brat predsednika države i šalje vas na određene funkcije, čak ne ni predsednik države nego njegov brat, koji je dobar drug sa vašim bratom. Pa su čak zajedno dobili batine od žandarmerije na onoj jednoj gej-paradi na kojoj ste se pojavili vas dvoje zajedno kao pristalice promocije ideologije homoseksualizma u Srbiji.

Ključno pitanje za kraj jeste – gde je vaš program? Kako ćete da rešite problem oštećenih radnika u pljačkaškim privatizacijama za koje ste vi odgovorni? Kako ćete da rešite problem bankarske pljačke i posebnog kredita indeksiranih u švajcarskim francima? Kako ćete da rešite problem da naše

pare iz budžeta konačno idu domaćoj privredi i poljoprivredi, a ne stranim investitorima? Hvala.

PRESEDNİK: Poslovník, Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Grubo je povređen član 107, oba stava koja se tiču dostojanstva.

Dakle, duže vreme, gotovo ceo dan neki poslanici očigledno koriste to što Poslovník, nažalost, ne dozvoljava Siniši Malom da dobije reč i to koriste vrlo uporno, vrlo junački i vrlo hrabro iznose sve najgore što im padne na pamet o gospodinu Siniši Malom, računajući na to da ne može da dobije reč da kaže nešto u svoju odbranu.

Mene to podseća, imali smo situaciju i kada smo ovde u holu gledali kako organizuju nekakve konferencije za štampu, pa tu prave neke makete, Vučićeve slike itd., pa onda u odsustvu Vučićevom svašta iznose i svašta govore, a onda kada je Vučić došao u Narodnu skupštinu onda pobegnu kud koji mili moji. Dakle, brzinom svetlosti samo nestanu iz Narodne skupštine.

Međutim, meni je interesantno ono mahanje papirom malopre. Biće da je to isti onaj papir kojim je mahala jedna poslanica koja pripada Jeremićevom tom tzv. klanu. Očigledno da je u pitanju neka nova saradnja na pomolu. Očigledno da je prethodni govornik nanjušio gde je novac pa sad pokušava da se pošto-poto približi Jeremiću. Podsetiću vas da je tako i nama pokušavao da se približi. Ja ću sad zbog vas samo da pokažem.

Dakle, 27. aprila 2016 – spremni smo za saradnju sa SNS-om, Boško Obradović glavom i bradom. Kako vam tad nije smetao Aleksandar Vučić, kako vam tad nije smetala SNS, kako vam tad nije smetao Andrej Vučić, kako vam tad nije smetao Siniša Mali? Stidite se.

PRESEDNİK: Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala vam.

Moram da priznam da ste me dosta iznenadili ovom opaskom oko Sinišinog odela i načina oblačenja Siniše Malog. Ja to nisam primetila i nekako ne znam kako da protumačim to što ste vi toliko pažnje poklonili izgledu Siniše Malog, ali želim da vam kažem da ja lično podržavam sve takve emocije. Sad sam obratila pažnju i stvarno se lepo oblači Siniša, ali nisam ja primetila to ranije.

Takođe da vas obavestim, ako ne znate, da je Siniša Mali član SNS-a, i ne samo član, nego i član Predsedništva SNS, tako da ne stoji to da ljudi ne mogu da nađu nekog svog, daleko je to od toga. Ali takođe treba da naučite i o tome da se prepoznaju rezultati i da im nije najvažnije na svetu samo da li je neko član stranke ili ne nego kako radi u interesu Srbije.

Vidim, opet sam se iznenadila, i prošli put ili pretprošli kada sam bila u Skupštini, vi ste se i tada jako brinuli o SNS, o glasačima SNS. Uradite ovo –

kada bi vaši glasači znali, oni ne bi glasali, da su znali da će biti Ana Brnabić, oni ne bi glasali, da su znali da će biti Siniša... Meni je dirljivo da se vi opet brinete toliko o SNS i glasačima SNS, ali mi se ponovo čini, a to sam vam već rekla, moj stvarno, evo, najdobronamerniji savet jeste da vi probate da se brinete malo o svojim glasačima i o svojoj stranci, zato što se plašim da ćete nestati, a to nije dobro za demokratiju. Važno je da se fokusirate na to.

Takođe, da ne delite SNS-u lekciju o tome kako treba da izlaze na lokalne izbore, ko da bude nosilac liste, ko da bude tim, kako lista da se zove i tako dalje, nego, opet moj savet, pitajte ljude za savet šta da radite. To je jedan od načina da imate, na kraju krajeva, poslanike u lokalnoj skupštini.

I sami ste rekli, što se tiče stečaja i Agencije za privatizaciju. Vi ste jedan od retkih koji je jasno rekao – nije Siniša bio direktor Agencije za privatizaciju nego Centra za tenderske privatizacije. Tu ste u pravu. I onda ste počeli da pričate o spornim privatizacijama „Sartida“, „Jugoremedije“ i tako dalje, ali možda ne znate da su to bile privatizacije aukcijom ili iz stečaja, koje nikakve veze nisu imale sa tenderskim privatizacijama koje je kao direktor Centra za tenderske privatizacije vodio Siniša Mali. Eto, samo pogledajte to.

Zapanjila sam se da Siniša Mali i ja imamo zajedničku firmu. Danas sam shvatila da imam firmu za koju nisam znala da imam. Ja ću otići večeras kući i proveriću tačno...

Siniša kada smo napravili firmu?

I koliko je profitabilna, ja ne znam, ali pitaću vas. Molim vas da mi pošaljete informacije o firmi zajedničkoj koju imam sa Sinišom Malim, pošto nikada u životu nisam napravila firmu sa Sinišom, ali u redu, nema veze, sposoban je, verujem da će našoj firmi biti dobro.

I upravni odbori i nadzorni odbori, sve koje ste pomenuli, a koji pišu transparentno u biografiji Siniše Malog... Moram da vam kažem da, kad se stvari stavljaju u biografiju, one nisu sve u isto vreme. Dakle, kada pročitate nečiju biografiju i kažete taj čovek je završio osnovnu školu, srednju školu, fakultet, magistrirao i doktorirao, nije to sve u isto vreme. E, tako Siniša Mali nije bio u isto vreme predsednik Upravnog odbora „Komercijalne banke“, Kliničkog centra Srbije, Nadzornog odbora „Er Srbija“.

Ja verujem da vi to znate, nego opet za vašu dobru priču nekako to ne ide u prilog, pa onda hajde da natrpamo sve to skupa. Mislite možda će mene mrzeti da vam odgovaram na sve, ali kao što sam vam rekla i pre podne, neće me mrzeti. Sedećemo ovde koliko god treba da objasnim građanima Republike Srbije o čemu se u stvari radi. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Narodni poslanik Aleksandra Tomić, pravo na repliku.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Ono što je važno danas reći to je da prethodni govornik, u stvari, ne razlikuje kako funkcioniše Skupština grada a kako funkcionišu političke

stranke. Političke stranke u svojim organima imaju glavni odbor, predsedništvo i skupštinu stranke. Gospodin Siniša Mali je član Predsedništva SNS. Njega nikako ne možete da stavite u kontekst toga da je po prirodi stvari došao da bude gradonačelnik i izabran u Skupštini grada na taj način što je političkim nekim dekretom doneta odluka. Gradonačelnika biraju odbornici Skupštine grada. Dovoljno je bilo da dobije 50% plus jedan glas i da ga izaberu odbornici Skupštine grada za gradonačelnika.

Prema tome, to je jedno nepoznavanje političkog života u kom se nalazi prethodni govornik koji je želeo i nekoliko puta apostrofirao SNS komentarišući da li nekome odelo lepo stoji ili ne stoji želeći da ga uvredi na najgori mogući način pa da ga poistoveti sa određenim mafijašima, ali nama je vrlo interesantno kako neki bibliotekar iz Čačka donosi takve komentare ovde u Skupštini sa željom da se oblači kao ruski tajkun.

Ali vam ta ideja nikada neće proći, upravo zato što ne postoji način da vi prevarite građane Srbije. Oni znaju da ste vi bili sa Đilasom i 2012. godine, znaju da ćete biti i sada, znaju da ćete uzimati i od Amerikanaca i od Rusa ono za vaše projekte, varati ljude u Hilandaru zarad par hiljada evra. Ljudi znaju, jednostavno, da ih varate i nikada neće dati podršku za takvu politiku. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Đorđe Milićević.

Izvolite.

ĐORĐE MILIĆEVIĆ: Zahvaljujem, uvažena predsednice.

Poštovana predsednice Vlade Republike Srbije, gospodine Mali, dame i gospodo narodni poslanici, najpre želim da kažem da mislim da je jako važno da ovu današnju raspravu, imajući na umu pre svega važnost i značaj teme o kojoj govorimo, pokušamo svi zajedno da prevedemo sa terena politikantstva na teren demokratske rasprave i demokratskog sučeljavanja mišljenja i argumenata.

Niko ne spori, legitimno je pravo svake političke opcije, poslaničke grupe, da iznosi svoje političke stavove, da iznosi određene političke ocene na različita pitanja, ali dve stvari su ovde apsolutno nesporne. Prva stvar, kada je reč o politici Vlade Republike Srbije koja je mnogo puta danas spominjana. Dakle, građani Srbije su jasno odredili i potvrdili politiku Vlade Republike Srbije u nizu izbornih ciklusa koji su iza nas. S druge strane, kada je reč o rezultatima rada gradske vlasti u Beogradu u periodu od 2014. godine do 2018. godine, kada je reč o rezultatima rada Siniše Malog kao gradonačelnika, građani su rekli šta misle na beogradskim izborima, koji su takođe ne tako davno održani.

I kada je reč o Republici i kada je reč o Beogradu, građani su rekli da žele političku stabilnost i politiku kontinuiteta. Mi danas govorimo o jednom od, uz dužno poštovanje svih ostalih resora, najznačajnijih resora u Vladi Republike Srbije i ne bih na pojednostavljen način gledao na ovu današnju

raspravu. Ovo je prilika da govorimo o kandidatu za ministra finansija, nadam se i budućeg ministra finansija, o njegovim referencama, o rezultatima rada. Ovo je prilika da govorimo svakako i o rezultatima rada Vlade Republike Srbije kada je reč o reformskim procesima koji se u Srbiji sprovode od 2014. godine, ali ovo je prilika da govorimo i o ciljevima koje Vlada u oblasti ekonomije i finansija želi da postigne u narednom vremenskom periodu.

S druge strane, zašto da ne? Ovo je prilika da kroz demokratsku raspravu i sučeljavanje mišljenja još jednom sagledamo postoji li alternativa reformskom kursu Vlade Republike Srbije, postoji li put kojim Srbija u oblasti ekonomije i finansija treba i može da ide u narednom vremenskom periodu, put koji će biti garant boljeg i bržeg ekonomskog i privrednog rasta i otvaranja novih radnih mesta i boljeg životnog standarda, a da to nije ono što ste i vi, gospođo Brnabić, rekli, put koji bi bio spisak lepih želja, put koji bi lepo zvučao, a ako bi se realizovao, to bi bio put koji bi vodio ka finansijskom krah u i ka finansijskom bankrotu.

Socijalistička partija Srbije je deo vladajuće koalicije. Mi delimo vrednost i odgovornost kada je reč o radu Vlade Republike Srbije. Naravno, podržaćemo predlog kandidata za ministra finansija pre svega zbog rezultata koje je kandidat postigao obavljajući funkciju gradonačelnika Beograda. Kada kažem rezultate, mislim na finansijsku konsolidaciju Beograda, mislim na finansijsku konsolidaciju javnih preduzeća, javno-komunalnih preduzeća. Beograd je danas, kao što je i premijerka rekla u uvodnom izlaganju, najprivlačnija investiciona destinacija u ovom delu Evrope i to je ono što je za nas najvažnije.

Druga stvar, podržavajući predlog kandidata za ministra finansija mi još jednom želimo da damo jasnu i nedvosmisleni podršku Vladi Republike Srbije u sprovođenju reformskih procesa, u rezultatima koji su vidljivi i prepoznatljivi i koje građani vrednuju na pravi način. Naravno, imate našu punu podršku u ciljevima koje Vlada želi u narednom periodu da realizuje kada je reč u oblasti finansija i ekonomije, jer znamo da od realizacije ovih ciljeva zavisi realizacija brojnih drugih ključnih ciljeva, proklamovanih ciljeva Vlade Republike Srbije.

Srbija ne sme, svakako, da propusti šansu da se razvija, reformiše. Kada govorimo o finansijama, ekonomiji, fiskalnoj disciplini, ključne reči u periodu koji je pred nama moraju biti reforme, rast, razvoj, modernizacija i promene. Mi prepoznavamo iskrenu rešenost i spremnost Vlade Republike Srbije da nastavi da popravlja sve ono što nije bilo dobro u oblasti ekonomije i finansija, da vodi jednu aktivnu politiku, aktivnu politiku u smislu da ide u susret problemima, da ih na pravi način sagledava, da nudi odgovor na rešenja, realna rešenja koja će biti u najboljem interesu građana Srbije.

Naravno, važno je uvek podizati lestvicu, uvek na nove zadatke postavljati nove zadatke, pre svega kada govorimo o sektoru koji ćete voditi u narednom vremenskom periodu. To je važno za budućnost Srbije, jer suština je budućnost Srbije. Tom suštinom od 2014. godine, kada su postavljeni temelji reformskih procesa, niko se nije bavio na ovako odlučan i hrabar način. Ova Vlada je kao vladajuća koalicija delima, hrabrim i odlučnim ekonomskim merama, ali nepopularnim, pokazala da je tu ne zbog stranaka koje čine vladajuću koaliciju, rejtinga stranaka koje čine vladajuću koaliciju već, pre svega, zbog građana Srbije.

Ono što je za nas suštinski najvažnije jeste da Srbija nastavlja snažno ekonomski da napreduje, da uloženi trud, rad, energija i posvećenost daju vidljive i pozitivne rezultate, da reformski procesi čiji su temelji, kao što sam rekao, postavljeni 2014. godine i čiji rezultati su uvek u kontinuitetu pozitivni i iznad ciljeva koji su postavljeni za tekuću godinu vrlo jasno govore u prilog konstataciji da reformski kurs Vlade nema alternativu, dakle reforme, da bi Srbija pre svega u ekonomskom smislu bila zdrava zemlja.

Javne finansije su sigurne i stabilne i posle dužeg vremenskog perioda mi sa optimizmom i sa sigurnošću možemo gledati na period koji je pred nama. Kada je reč o periodu koji je iza nas, od trenutka započinjanja reformskih procesa, od 2014. godine do danas mi smo ubeđeni da je najteži period prošao, da je najteži deo posla odrađen. Ono što je sada važno jeste, po našem mišljenju, ispravite me ako grešim, da na pravi način izvlačimo korist od toga u budućnosti, ali da čuvamo teško stečena fiskalna dostignuća i da podržimo sve one inicijative koje podstiču rast i razvoj.

Za nas je veoma važno da smo dva cilja u potpunosti realizovali, a to je smanjenje duga u BDP-u i smanjenje budžetskog deficita. Prošlu godinu je Srbija završila sa suficitom, planirani deficit ispod 1% na nivou najrazvijenijih zemalja sveta u ovoj godini, na 43. mestu na Duing biznis listi. Neposredno pred započinjanje reformskih procesa bili smo na 91. mestu u deset zemalja po uspešnosti sprovedenih reformskih procesa u Srbiji i to je nešto što prepoznaju i relevantne međunarodne finansijske institucije. To je nešto po čemu je Srbija poštovana i uvažavana i to jeste nešto što danas otvara vrata Srbiji i širom sveta.

Danas se govorilo i o ekonomskim pokazateljima i parametrima i red je da ih spomenemo. Kada je reč o prosečnoj neto zaradi za mart, ona je iznosila 418 evra, dok je u istom mesecu 2017. godine iznosila 386 evra. Kada je reč o nezaposlenosti, stopa nezaposlenosti je smanjena sa skoro 26% na današnjih oko 13%, a nezaposlenost među mladima sa oko 51% na oko 33%. Realan rast BDP-a u prvom kvartalu 2018. godine u odnosu na isti period prethodne godine iznosio se 4,5%. Minimalna cena rada u 2016. godini bila je 121 dinar,

u 2017. godini iznosila je 130 dinara, a od 1. januara 2018. godine minimalna cena rada iznosi 140 dinara neto.

Kada je reč o povećanju plata i penzija, o tome ću još nekoliko rečenica u nastavku, ali suština je u tome da, što je niža penzija, veći je procenat povećanja.

Javni dug smanjen je sa 74,7%, koliko je bio 2015. godine, na 59,9% ove godine. Po oceni „Fajnenšal tajmsa“ Srbija je na prvom mestu globalnog indeksa konkurentnosti u privlačenju stranih investicija. Strane direktne investicije su u Srbiji prva dva meseca ove godine iznosile 436,9 miliona evra, što je 21,8%, dakle skoro 22% više nego u periodu prošle godine. Definitivno politička i ekonomska stabilnost, uz podsticajne mere koje nudi Vlada Republike Srbije, uz efikasnost kada je reč o birokratskoj proceduri čine Srbiju jednom od najatraktivnijih zemalja u ovom delu Evrope kada je reč o investicijama.

Maločas sam rekao da je Srbija napredovala sa 47. na 43. poziciju Duing biznis liste, a neposredno pred započinjanje reformskih procesa, sa postavljanjem temelja reformskih procesa u Srbiji, bila je na 91. mestu. Industrijska proizvodnja je u martu 2018. godine veća za 4,1% u odnosu na mart 2017. godine i veća je za 6,8% u odnosu na prosek 2017. godine. To su neki statistički podaci i parametri.

Ono što je za nas važno jeste da Srbija mora ostati posvećena unapređenju investicione i poslovne klime i Srbija mora da nastavi reformski kurs, da nastavi sa započetim strukturnim reformama.

Zahvaljujući pre svega hrabrim i odlučnim ali nepopularnim ekonomskim merama, mi danas, kao što smo čuli u uvodnom izlaganju predsednice Vlade, imamo zdrav sistem. Zdrav sistem, koji je zasnovan na realnim osnovama, zdrav sistem koji je zasnovan na životu i na ekonomiji a ne na politikantstvu i spisku lepih želja. I danas je potpuno jasno da smo bili u pravu u trenutku kada smo govorili o započinjanju reformskih procesa u Srbiji, da ne treba na pojednostavljen način gledati na reformske procese u Srbiji u smislu – otimate građanima nešto. Ne, to su bile mere koje se tiču budućnosti Srbije, budućnosti svakog građanina Srbije i to su, sa sigurnošću danas možemo reći, mere koje se odnose na uopšte očuvanje javnih finansija i, ponavljam, budućnosti svakog građanina Srbije, povećanje na osnovu dobrih ekonomskih pokazatelja.

Danas imamo dobar osnov, stabilan osnov za povećanje penzija i plata, povećanje koje je zasnovano na realnim i zdravim osnovama, dakle racionalno i domaćinski se raspolaže onim što se zaradilo. Kada neko kaže da se izdvaja premalo za penzionere, možda je tako, ali bilo bi neodgovorno i neozbiljno da se izdvaja više iz budžeta a da imamo minus u državnoj kasi. Mi imamo povećanje, a imamo plus u državnoj kasi. Dakle, kroz jedan, rekao bih,

odgovoran i ozbiljan pristup, govorim o povećanju penzija u Srbiji, došlo se do najboljeg rešenja. Ne smemo da se vratimo na period koji je iza nas kada je reč o ekonomskim pokazateljima i parametrima i ovo je jedan uravnotežen pristup koji štiti one penzionere sa najnižim penzijama u Srbiji, ali na drugoj strani ima odgovoran odnos, zadržava odgovoran odnos i prema onim penzionerima koji imaju nešto veća primanja.

Dobro je čuti mišljenje relevantnih međunarodnih finansijskih institucija, dobro je da MMF na pravi način sagledava rezultate reformskih procesa u Srbiji, da ih na pravi način vrednuje i prepoznaje, ali prilikom donošenja ovakvih odluka mi ipak moramo voditi računa o onome šta je interes građana Srbije. Zašto to kažem? Pa, čini mi se da, da smo u potpunosti ispoštovali stav MMF-a, ne bismo imali snage da vratimo sve onima kojima su smanjene penzije a da, na drugoj strani, sačuvamo socijalno odgovoran odnos prema penzionerima sa najnižim primanjima.

Na samom kraju, još jednom, naravno, podržaćemo predlog kandidata za ministra finansija.

Poštovana predsednice Vlade, nažalost, tačno je, nekada se osećamo da se nalazimo, uz dužno poštovanje, u redakciji nekakvog tabloida a ne u Narodnoj skupštini Republike Srbije. I ne bira se ministar finansija putem Tvitera i društvenih mreža, već na osnovu rezultata. Mi rezultate poštujemo i zato dajemo podršku. Smatramo da u eri dnevno-političkih dešavanja, svakodnevnih pokušaja nekih navodnih afera svako treba da radi svoj posao. Važno je da su ti rezultati vidljivi i važno je da ih građani Srbije na pravi način vrednuju. Zahvaljujem.

PRESEDNIK: Reč ima Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Uvažena premijerko, poštovane kolege narodni poslanici, danas imamo priliku da postavimo nekoliko pitanja kada je tema dnevnog reda izbor ministra finansija. Mislim da je ta pitanja i sama premijerka otvorila kada je prezentovala predlog koji se odnosi na gospodina Sinišu Malog, a odnosi se na to šta kvalifikuje kandidata za obavljanje ovako važne funkcije, a drugo je šta ga čeka i šta je to što treba da radi budući ministar finansija.

Kada govorimo o tome šta kvalifikuje gospodina Sinišu Malog, onda su to, pre svega, rezultati. O tim rezultatima smo imali mnogo toga da čujemo, pre svega da je prepolovljen dug kada govorimo o Skupštini grada, da su konsolidovane finansije kada je u pitanju budžet grada Beograda, kada je u pitanju smanjenje deficita da je on četiri puta manji, kada je u pitanju smanjenje nezaposlenosti treba reći da je za protekle četiri godine 25.500 ljudi zaposleno u Beogradu, tako da ta stopa nezaposlenosti pada velikom brzinom.

Kada je u pitanju promena investicionog ambijenta, mnogo toga se promenilo. Znači, prvo pričamo o građevinskim dozvolama koje se izdaju u

rekordnih 12 dana, ali treba reći da je u prošloj godini, samo u 2017. godini, izdato građevinskih dozvola u vrednosti od jednog miliona kvadrata. Ono što treba reći jeste da broj kvadrata građevinskih dozvola koji je izdat u prethodne četiri godine čak dostiže rekordnu cifru od dva miliona kvadratnih metara.

Govorimo i o tome da postoje rezultati kada su u pitanju strateški projekti, kao što je izgradnja „Ikee“, kao što je projekat „Beograd na vodi“, koji je pokrenuo kompletnu privredu Srbije, ali govorimo i o otvaranju proizvodnih kapaciteta fabrike „Meita“ u Obrenovcu i govorimo o tome da najzad naučno-tehnološki parkovi dobijaju svoju pravu namenu, institucije koje treba da okupe na jednom mestu mlade, onaj trust mozgova, i znanje, i da pokušaju da se stave u funkciju privrede Srbije.

Očito je pošlo za rukom gradonačelniku i njegovom timu Grada Beograda da sada 64 firme rade i prave dobit od čak 14 miliona evra godišnje. To su cifre kojima treba građani Srbije da budu zadovoljni, ali i da mladi ljudi koji završavaju fakultete dobiju informaciju i poruku o tome da država misli na njih i da je mnogo lakše raditi ovde sa svojim kolegama u naučno-tehnološkim parkovima. Naravno, imamo u najavi i izgradnju novog naučno-tehnološkog parka u Borči i to je bila jedna od najava strateških projekata Grada Beograda u budućnosti, u saradnji sa Kinom, odnosno sa predstavnicima njihovih univerziteta, koja treba da zaposli 10.000 mladih stručnjaka.

Ono što je važno reći jeste to je da se gospodin Siniša Mali pokazao na ovako zahtevnim zadacima kada je u pitanju budžet, a budžet Grada Beograda čini 40% budžeta Republike Srbije. Znači, ako pored tolikih dugova... Naravno, uvek postoji zamena teza, i to je bio pokušaj na toj sednici kada je gospodin Vujović govorio o javnom dugu, i koliki je stvarni dug i koliki je javni dug, uvek postoji tu zamena teza i pokušaj pojedinaca iz opozicionih partija da prikažu da neko laže u svemu ovome, ali brojke ne lažu. Znači, dugove je neko morao da vrati. Beograd je morao da vrati trudnicama novac, morao je da vrati i da uplati socijalna davanja. Grad Beograd je morao iz budžeta da isplati lokalnim samoupravama kojima duguje te pare, morao je da plati kamate na kredite koje su podizali oni koji su vodili jednu neodgovornu politiku.

Srpska napredna stranka je i u budžetu Republike Srbije i u budžetu Grada Beograda ušla u praznu kuću. U toj praznoj kući nije bilo ničega. Ostali su samo dugovi, ostali su krediti i više nije imala gde da se zadužuje.

Znači, poenta svih ekonomskih reformi i fiskalne konsolidacije je bila u tome da morate svojim zakonskim aktima, kreiranjem novog ambijenta da stvorite mogućnost da strani investitori požele da dođu u Srbiju i da ulažu i da na određeni način svedete troškove na jednu razumnu meru da biste dobili budžet iz koga onoliko koliko prihodujete možete i da potrošite.

Kada govorimo o makroekonomskim pokazateljima, to je jedan ambijent koji čeka ministra finansija. Ovaj ministar finansija dolazi na uređene finansije koje su zahtevale četvorogodišnji svakodnevni mukotrpan rad Vlade Republike Srbije na čelu sa gospodinom Vučićem. Do tada, dok gospodin Vučić nije došao, rezultati nisu ni postojali.

Znači, priča o bankrotu nije neka iskreirana priča koja se dešavala negde tamo, nego se dešavala svakodnevno ovde u Srbiji, u našim životima, u našim novčanicima. I to su svi znali. I onih 400.000 ljudi što je ostalo bez radnih mesta u firmama koje su bile u privatizaciji i u stečaju, i one koje su bile u tzv. restrukturiranju, ali znali su i oni koji su izgubili posao zbog toga što nisu imali gde da se zaposle jer jednostavno država je finansirala sve privredne aktivnosti u državi. To je zbog toga što je dala budžet Republike Srbije na upravljanje tajkunima. Tako funkcionišu države koje ne postoje u sistemu funkcionisanja primene zakona koje donosi Narodna skupština i kada vlade i ministre postavljaju tajkuni a ne narodni poslanici Republike Srbije.

Ono što je važno reći kada su u pitanju makroekonomski pokazatelji, to je da je 2016. godina završena sa rastom od 2,8%. Tačno je da je ekonomski rast za 2017. godinu bio mnogo manji, 1,9%, ali nećemo da zaboravimo da su klimatske promene dovele do toga da je u energetsom sektoru došlo do velikih troškova, da je u poljoprivredi zbog velike suše došlo do velikih padova. Pored svega toga država je završila budžet sa suficitom od 33,9 milijardi dinara.

Sada, u 2018. godini mi imamo, do 1. maja, rast od 4,5%. Šta to pokazuje? To pokazuje da se Srbija našla zajedno sa četiri države koje su članice EU rame uz rame po privrednim aktivnostima. To pokazuje da je na prvom mestu Mađarska, zatim ide Slovačka, zatim Češka i onda Srbija. Znači, veliki pomaci su u ovom delu učinjeni. Dakle, 12,1 milijarda evra je ono što se podrazumeva kao suficit. Znači, više smo prihodovali nego što smo rashodovali.

Naravno da Srbija ima jako velike probleme koji su ostali iz onog vremena kada su bili na vlasti ovi koji nam danas spočitavaju kako treba država i budžet da se vode. Ostali su mnogi troškovi za plaćanje sudskih presuda koje su donesene zbog toga što je jedna neodgovorna vlast vodila državu i nije marila za to ko će plaćati ovakve dugove. Ostali su mnogi dugovi kada govorimo o različitim izdvajanjima za određene kategorije društva. Ono što je važno jeste da je to zaustavljeno. Zaustavljeno je tako što je uvedena poreska disciplina, što su otvorena nova radna mesta, nove fabrike koje daju novu vrednost, i ono sa čime će ministar finansija u budućnosti morati da se suoči to je da ima pred sobom realizaciju velikih strateških projekata kao što je stvaranje uslova za početak izgradnje metroa, zatim strateški projekti za koje mislim da je već gotova određena tehničko-tehnološka dokumentacija kada

govorimo o izgradnji sistema za upravljanje otpadom, za upravljanje otpadnim vodama, jer se to nalazi u budžetu za 2018. godinu u vrednosti od 450 miliona evra. Zatim treba da se uhvati ukoštac sa nastavkom evropskih integracija iz oblasti finansija. Kada je u pitanju Poglavlje 32, to je eksterni nadzor, nadzor nad javnim finansijama.

Ono što je Vlada Republike Srbije donela 2015. godine, kada je premijer bio gospodin Vučić, to je program upravljanja javnim finansijama iz fondova EU i taj program ekonomskih reformi koje je gospodin Vujović započeo i pomerio granice, koji govori upravo o tome da su Ministarstvo finansija, Odbor za finansije, DRI zajedno na tom zadatku, da imamo pomeranje kada je u pitanju otvaranje ka javnosti, trošenje javnih sredstava upravo zbog toga da bi se uvela stroža disciplina kada su u pitanju javne finansije i imamo onaj deo kada je u pitanju reforma poreske uprave, gde će sigurno veliki broj jedinica, kada je u pitanju poreska uprava, biti reorganizovan. To će biti jedan veoma zahtevan posao, ali mi smo navikli i kao država na visoke lestvice, velike zadatke.

Mislim da se dosada pokazalo, gospođo premijerko, da sve te zadatke možemo da nosimo bez obzira na težinu.

Biografiju ne bih ponavljala, zato što smo imali prilike mnogo da čujemo, ali ono što je najvažnije reći jeste da je, kada je u pitanju doktorat i kada je u pitanju tema plagijat, jednostavno, ponavljanje takvih tema da bi se uspostavila neka laž, zato što doktorat, pre nego što dođe na samu odbranu od strane same komisije mora da prođe dva puta, minimum, nastavničko veće i jednom senat univerziteta. Pa, ako su svi profesori nastavno-naučnog veća i senata rekli da to nije plagijat i pustili kandidata da odbrani taj doktorat, onda sigurno ne može da donese odluku da postoji plagijat. Može da se desi da postoje određeni delovi u smislu toga da tehničko-tehnološki nije urađena neka fusnota, ali to ne predstavlja nikakvu vrstu plagijata.

Prema tome, ako je jedan profesor Beogradskog univerziteta koji se ne slaže sa činjenicom da nešto nije plagijat, naspram velikog broja profesora, merodavan da donosi u javnosti takvu odluku, onda to pokazuje da su određene afere zaista plaćene da bi se u javnosti non-stop vrtele i to je pokušaj da se omalovaži pojedinac koji je upravo kao Siniša Mali.

Mislim da je najveći problem u tome što je on zaista kvalitetan i kao kadar i kao čovek i sposoban da radi i da se nosi sa velikim zadacima. Imali smo prilike od stranih investitora to da čujemo, da nikad nisu imali efikasnijeg, vrednijeg i obrazovanijeg gradonačelnika koji ima zaista sistem donošenja odluka na vrlo jedan kreativan, efikasan način. Zbog toga mi danas imamo 104 hotela u gradu Beogradu a u vreme 2012. godine radilo je svega 64.

Prema tome, jednostavno, kada govorimo o kandidaturi gospodina Siniše Malog, treba reći da je dobar predlog, da podršku svih poslanika SNS ima ne samo zato što je član predsedništva SNS, nego zato što je najkvalitetniji za takvu jednu poziciju. Hvala.

PRESEDNIK: Hvala.

Prelazimo na listu.

Prvi govornik je Muamer Zukorlić. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala.

Danas nam Vlada kandiduje gospodina Sinišu Malog za ministra finansija iznoseći reference iz njegove biografije i uspehe u vođenju Beograda, ali uspesi u vođenju grada i vođenje fiskalne politike države nisu isto i pozivanje na poverenje koje je na ime vođenja grada dobijeno od birača nije dovoljno, baš kao ni reference na selektivno iznetu biografiju. Ništa od toga nije plan budućeg ministra. A izazovi koji očekuju ministra, mogu se naći, recimo, u analizama Fiskalnog saveta.

Jako malo smo čuli o planovima kako će se na te izazove odgovoriti, a ja ću izneti neke od njih, ključne izazove kako u narednih pet godina održati budžet u fiskalnom balansu kako bi se smanjili fiskalni rizici i podstakao privredni rast, jer iza uspeha fiskalne konsolidacije ne stoje planirane ekonomske politike, uštede i reforme, već snažan rast javnih rashoda i zato ne možemo biti uporedivi sa fiskalnim konsolidacijama u Rumuniji i baltičkim zemljama ranijih godina.

Trajnije rezultate daju one fiskalne konsolidacije koje su zasnovane, pre svega, na strukturnom smanjenju javnih rashoda, a ne one koje su zasnovane kao naša, na rastu javnih prihoda. Pored toga, velike pozitivne efekte dugujemo i spoljnim faktorima, kao što su pad cena sirovina nafte i gasa, što se već sada pokazuje kao potencijalni fiskalni rizik, s obzirom na to da cene idu gore, na 80 dolara po barelu, uz relativno jak dolar.

Rezultate dugujemo i padu kamatnih stopa i oporavku evrozone, ali uspesi koje ste zasnovali na povoljnosti ekonomskih ciklusa su neodrživi zato što efekti iščezavaju kada se povoljne makroekonomske okolnosti preokrenu.

Fiskalni savet skreće dalje pažnju da nam je i kreditni rejting u zoni špekulativnog i neinvesticionog, te se zbog toga zadužujemo skuplje od zemalja u regionu. Možete reći da je po našem zakonodavstvu ofšor zakonom dozvoljen, ali ćemo zbog toga imati loš kreditni rejting i morati planirati skuplje zaduživanje i manjak investicija zbog tog špekulativnog i neinvesticionog rejtinga koji nam daju i standardi Puri i Mudiz i Fič.

Rast BDP-a u 2017. godini je samo 1,8%, nasuprot 4,5% u regionu. Suša i EPS jesu uzeli oko jedan procentni poen, ali bez toga bi bilo

nedovoljno. Investicije su nam na nivou od svega 3% BDP-a i one izostaju zbog lošeg pravnog ambijenta i nedovoljne vladavine prava. Jesmo napredovali na Duing biznis listi zbog procedure izdavanja građevinske dozvole, ali smo na listi World džastis projekta nazadovali zbog narušavanja pravnog ambijenta.

Mere štednje su kroz smanjenje plata i penzija pre svega osetili građani, a planirano smanjenje zaposlenih u opštoj državi takođe je izostalo, 28.600 stalno zaposlenih je otišlo, ali je zato došlo 16.200 zaposlenih po ugovorima na određeno vreme, tako da je neto efekat nikakav u odnosu na plan od 75.000, te je teret poneo privatni sektor.

Subvencije i dalje predstavljaju osnovni stub politike privrednog rasta i finansiranja investicija. Kandidat za ministra finansija, kao nosilac IFA licence, trebalo bi da zna da na nerazvijenim finansijskim tržištima postoje raznorazni drugi modaliteti finansiranja pored subvencija – „prajvet akviti“ fondovi, alternativni investicioni fondovi, „venčer kapital“ fondovi. Lepo bi bilo čuti može li se to očekivati u Srbiji i zašto toga u Srbiji nema.

Takođe, zasnivati privredni rast na velikim očekivanjima od IT sektora isto mislimo da je lepo ali nedovoljno, jer taj IT sektor u BDP-u učestvuje sa svega 1,8% a u izvozu sa svega 3,8%. Ono što Fiskalni savet preporučuje u pogledu fiskalne politike za naredne godine jeste –relaksirati javne rashode, blago ih povećati uz smanjenje poreskog opterećenja privrede. Naprosto, iskoristiti povoljnu konjukturu da se podstakne privredni rast. Plate i penzije povećati u skladu sa nominalnim rastom BDP-a, nastaviti sa smanjenjem javnog duga, i posledično i troškova kamata, i ukinuti otplate za aktiviranje garancija, a sve to zahteva reformu javnog sektora koja je dosada izostala.

Ovako generisan prostor u budžetu predlaže se da se iskoristi za smanjenje poreskog opterećenja na rad, pre svega na najniže zarade, za povećanje investicija u javnu i komunalnu infrastrukturu, pa recimo za povećavanje investicija u zaštitu životne sredine gde smo dobili ocenu potpune neusaglašenosti u procesu pristupanja EU sa preko 3.500 divljih deponija, sa svega 25% odlaganog otpada po EU standardima, gde smo negativan evropski rekorder po priključenju na kanalizacionu mrežu i gde je potrebno obezbediti 600 miliona evra investicija, što je 1,5% BDP-a i za šta bi bilo jako lepo čuti plan kako će se kroz budžet namaći sredstva za tako nešto.

Pored ovoga, očekujemo i neke komentare vezane za Akcioni plan, iz decembra 2017. godine, za sprovođenje programa transformacije Poreske uprave, koji je još u junu 2015. usvojen, gde je rečeno da postoji neracionalna mreža od 178 filijala, odsustvo savremenog i sveobuhvatnog IT sistema za praćenje poreskih obveznika na analizu rizika, neodgovarajuća struktura i profesionalni profili zaposlenih, previše neporeskih sporednih funkcija i prevaziđene poslovne prakse. Od te, takve Poreske uprave se očekuje da

nastavi povećane fiskalne prihode, za koje Fiskalni savet kaže da su ipak bili jednokratnog karaktera.

Ovo su neki izazovi za koje imam na raspolaganju vreme Poslaničke grupe da ih iznesem. Nažalost, malo toga smo čuli danas u ovoj raspravi osim reference na selektivnu biografiju. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Ivan Manojlović.

Izvolite, kolega.

IVAN MANOJLOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvažena predsednice Vlade, drage kolege narodni poslanici, na početku, predsednice Vlade, zaista želim da vam čestitam na izuzetnim rezultatima koje ste postigli za nešto manje od godinu dana i time dokazali odličnu odluku predsednika Republike, gospodina Aleksandra Vučića, da vama poveri mandat za sastav Vlade.

Pomno sam pratio i pitanja poslanika opozicije i vaše odgovore i, eto, nisam mogao a da se ne setim ponovo one narodne da pametnom čoveku znači i glupo pitanje a da glupom čoveku ne znači ništa ni pametan odgovor. Zaista je teško objasniti onima koji su sa lošom namerom danas ovde, ali zbog građana Srbije hajde da pogledamo Srbiju danas.

U prvom kvartalu 2017. godine ostvaren je suficit republičkog budžeta u iznosu od šest i po milijardi dinara. Srbija je poboljšanjem mikroekonomskog ambijenta i otklanjanjem spoljnih i unutrašnjih neravnoteža povećala otpornost na eksterne tokove. Danas se vodi ozbiljna, danas se vodi odgovorna politika u interesu građana Srbije i zaista potpuno drugačija od one politike koja je bila kada su govorili da je svetska ekonomska kriza šansa za Srbiju i da će Srbija procvetati u tom periodu, u tom njihovom periodu vlasti, a Srbija je tada bila – nikada gore.

Smanjen je fiskalni deficit. Puna je pokrivenost tekućeg deficita platnog bilansa. Znatno je poboljšano i tržište radne snage. Po prvi put u novijoj istoriji imamo predvidivu i fiskalnu u monetarnu politiku i to je realnost. O tome govore zaista egzaktni podaci, o tome ste govorili mnogo puta i vi i moje kolege, ali o tome govore i najznačajnije svetske institucije, poput Svetske banke, MMF-a i ostalih eminentnih institucija. O tome govori i sve veći broj stranih investitora koji vrlo rado ulažu u našu zemlju, a podsetiću da je do 2012. godine strani investitor bio imaginarni pojam.

Ta realnost je različita od ove demagogije koju plasiraju poslanici u opoziciji u pokušaju da obmanu građane Srbije. Svakog dana vidimo kroz medije da oni govore o nekakvom njihovom organizovanju, o nekakvim frontovima da se ujedine. Protiv čega, protiv koga da se ujedine? Protiv ovakvih rezultata, možda, koje Srbija danas ima?

Građani Srbije, na svu sreću, vrlo dobro mogu da prepoznaju trud i rad i da ga razdvoje od onih koji su vladali do 2012. godine i opljačkali ovu državu i onih čije finansijere ovih dana hapse širom sveta, a koji su se o trošku države razmetali po Americi. Kritikuju danas neki koji više ni sami ne znaju kako im se zovu poslaničke grupe, ni kojoj stranci pripadaju, ni ko im je više predsednik političke opcije.

Zarad građana Srbije citiraću samo jednu rečenicu koju je nedavno izgovorio gospodini Miler, inače potpredsednik Svetske banke za Evropu i Centralnu Aziju, koji je rekao: „Srbija je ostvarila zapažene pomake na putanji kojom je krenula pre nekoliko godina i potrebno je da nastavi pozitivne progrese“.

Srbija sada bolje nego ikada ima uvid u realne mogućnosti razvoja. To niste rekli ni vi, ni gospodin Aleksandar Vučić, ni mi iz SNS-a. Ovo govore vodeći svetski stručnjaci o Srbiji na osnovu svih pozitivnih rezultata i poverenja koje ste opravdali.

Ubeđen sam da je i ova vaša odluka, između ostalog, da za ministra finansija predložite gospodina Sinišu Malog, zaista odlična.

To je čovek koji u svom radu ima konkretne rezultate, o kojima smo slušali u toku ove diskusije, ne želim da ih nabrajam, naročito jer čovek ima izuzetno puno kvaliteta, čovek koji je bio najbolji student generacije na Ekonomskom fakultetu u Beogradu, a na listi govornika, eto, na svu sreću, imaćete i onih koji će govoriti posle mene a koji nemaju ništa završeno od škola, ili neke koji imaju završene škole za koje ni dan-danas nisu našli za shodno da kažu gde su ih završili. To je čovek koji je nakon fakulteta magistrirao u SAD-u i svrstao se među 10% najboljih studenata u SAD-u, a potom i doktorirao. Nesumnjivo će nastaviti rad na smanjenju javnog duga i njegovom vraćanju u održive okvire.

Na osnovu svih tih kvalifikacija vašeg predloga i samo činjenica da je prepolovio dug Grada Beograda i smanjio budžetski deficit Grada Beograda četiri puta smatram da je dovoljna da samo ona gospodina Sinišu Malog preporučuje sama po sebi za mesto ministra finansija.

Vlada je od 2012. radila naporno i uspela je da postavi temelje za održive i zdrave javne finansije. Ovakvim rezultatima mogu da se protive samo oni, eto, danas, koji su protiv naše države i kojima nije u interesu njen napredak, a kojih je, na sreću, manjina u ovoj sali.

Stoga, u ime mojih kolega iz Srpske napredne stranke i svoje lično ime, želim da vam poželim puno uspeha u daljem radu i da onima koji mrze dobre rezultate date razloga ovde da ih mrze još više, a građani Srbije će biti srećni zbog toga. Umeće da se raduju i da cene rezultate koji iz dana u dan podižu njihov standard. Hvala puno.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Marinika Tepić. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, ja ću se osvrnuti na one čuvene privatizacije i reći da u to vreme Mirko Cvetković nije bio direktor Agencije za privatizaciju, da je bio Deda Mraz, da moj kolega poljoprivrednik ZŽ nije bio premijer, da je on tako bio negde na „Rubinu“, otprilike tamo je nešto radio, da Đelić nije bio ministar finansija, da Vlahović nije postojao i da je sve spalo na petog činovnika. Ceo greh je svaljen ovde na petog činovnika.

Govoreno je o ofšor kompanijama. Evo jedne ofšor, ali se ne radi o ofšorki koja je uvećavala nacionalni dohodak radeći negde napolju, već o onoj koja je isisavala, preteča isisovaca, koja je isisavala pare odavde. Radi se o vinariji mog kolege Z.Ž., koji se očigledno zamenio pa mi pobegao sa ražnja. To su oni čuveni zečevi. Dakle, kaže ovako – *Vinod Ventures, Wickhams Cay, Tortola, Road Town*, Devičanska ostrva, rešenje, Vinarija ZŽ iz Krčedina. Dakle, to je vinarija koja je dobila 525.000 evra i poslala ih na Devičanska ostrva i mislim da svaka kritika onih koji preskoče ovo nije na mestu.

Ostalo vreme ustupam mom kolegi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovana premijerko, pažljivo sam gledao koliki trud i napor tokom današnjeg dana ulažete da opravdate Sinišu Malog. Imam utisak kao da sedite na optuženičkoj klupi i da ste vi njegov advokat, a to je zato što za ministra finansija predlažete čoveka koji je doneo, odnosno poneo sa sobom pun kofer afera. Da tu sedi ministar Vujović, koji je otišao iz nepoznatih razloga, ne biste imali potrebe da ulažete toliko energije niti biste imali ovoliko pitanja o aferama na koja ste danas morali da odgovarate u ime Siniše Malog.

Ali gospodin Vujović očigledno nije bio spreman da učestvuje u nečemu na šta ste ga vi terali, odnosno verovatno terali, u nekim radnjama koje su protiv zakona ili u nečijim privatnim interesima, pa zato i nije bio podoban. Trebalo je dovesti nekog ko očigledno i te kako ima iskustva sa finansijskim malverzacijama i transakcijama, o čemu govori sve ovo o čemu ste danas mogli da slušate i branite gospodina Sinišu Malog.

Ja neću da detaljno govorim o svim tim malverzacijama. Gospodina Sinišu Malog ne poznajem, ja sam ovo o njemu slušao ili čitao kao građanin Srbije. Da li je istina, neko će dokazati jednog dana, ali govorite o novom ministru finansija, koji je jedan od aktera u 24 sporne privatizacije, ili barem u devet, dok je on bio na čelu Direkcije za tendere. Govorite o kandidatu za novog ministra finansija, gospodinu Malom, koji je takođe osumnjičen da je

učestvovao u aferi sporne privatizacije „Beopetrola“ od strane „Lukoila“, za šta je i Savet za borbu protiv korupcije rekao da je država tu oštećena za sto miliona evra. Zatim 24 stana čija je vrednost pet miliona evra i koje je pravio zajedno sa svojim kolegom Srđanom Dabićem, sa kojim je nastavio da radi u „Lukoilu“ pošto su privatizovali tu firmu. Zatim rušenje u Savamali, gde se hvalio i svojoj supruzi, za šta je od strane predsednika Republike označen kao jedan od ključnih aktera. Predsednik je nazvao vrh beogradske vlasti kompletnim idiotima. Zatim deset hektara prisvojenog poljoprivrednog zemljišta za uzgajanje komposta od strane njegove porodice, zatim 95.000 evra za koje njegova supruga tvrdi da je naterana da kaže da joj je to otac ostavio, raznorazne ofšor firme itd.

Potreban je zaista jedan veliki razlog da se usudite da branite ovakvog čoveka; ispred građana Srbije, ne ispred nas. I ovo, ili je razlog to što je gospodin Siniša Mali to zaslužio jer je neko tražio od njega da radi nekakve ovakve stvari, ili što se od njega očekuje da ono što je sjajno radio u prošlim životima u vršenju vlasti, ovo mu je treća vlada u kojoj će on biti akter, da to nastavi da radi i sada u ovom režimu zajedno sa vama.

Ovo je jedan bahat potez vlasti i vi ste, gospođo premijerko, vrlo bahati kada je u pitanju unutrašnja politika, ali ste vrlo nemoćni kada je u pitanju spoljna politika. Predlagati ovakvog kandidata sa najviše afere za ministra finansija, koji je sigurno u ovoj vlasti poslednjih šest godina čovek sa najvećim brojem afera koje ga prate, jeste ponižavanje Srbije i ruganje građanima Republike Srbije, a da pritom niste dali odgovor ni na jednu od tih afera za koje se čovek sumnjiči.

Možda on nije odgovoran ni za šta od ovoga. Možda ja ovo ne bih govorio uopšte, ali trebalo je da dođete i da kažete da to nije istina. Njega je osumnjičio i optužio predsednik Republike Srbije, koji ga danas predlaže za ministra finansija. Možda zato što treba da štiti interese u saradnji sa arapskim kompanijama vezano za „Etihad“ ili za „Beograd na vodi“, gde je on bio glavni saradnik predsednika i neko ko komunicira sa arapskim kompanijama.

Ali ono što je problem jeste šta će biti rezultat toga. Ovo je četvrti ministar finansija od 2012. godine, otkako vi vladate, i sve je gore i gore.

Dakle vi, gospođo, slobodno možete da se smežete, ali činjenice su neupitne. Godine 2012. javni dug Republike Srbije je bio 14,9 milijardi evra. Danas, ili tačnije na dan 30. aprila ove godine javni dug Republike Srbije je 23,9 milijardi evra. Zadužili ste građane Republike Srbije 10 milijardi evra. Nemojte se smežati. To je danas nešto ispod 60% BDP-a. Niste vratili ništa, već ste se u prvom kvartalu ove godine zadužili za novih 504 miliona evra. Govorim podatke Ministarstva finansija ili Uprave za javni dug, dakle ništa ne izmišljam.

Što se tiče suficita o kome govorite, u ovoj godini 3,7 milijardi, a prošle godine je u istom periodu bio 11,8 milijardi. Sve to što želite da prikazete kao veliki uspeh, to osećate samo vi na vlasti. I vama je očigledno za ovih šest godina mnogo bolje, ali je zato građanima Republike Srbije mnogo gore i sve će gore biti.

Kad pričate da je neko drugi odgovoran za stanje u državi, ja ću vas podsetiti da u vašoj vladi danas sedi najmanje devet ministara koji su bili ministri u različitim vladama od 2000. godine i oni su i te kako odgovorni za to za šta vi optužujete neke druge. Treba da budete svesni toga kad govorite o tome. Ministar finansija koga predlažete je jedan od tih ljudi.

Ne znam kakvo će stanje u Republici Srbiji ostati posle vladavine i režima Aleksandra Vučića, ali na osnovu ovoga što smo videli na koji način funkcioniše Siniša Mali, mogu sa sigurnošću reći da će verovatno u srpskim finansijama posle njegovog ministროvanja i upravljanja državnom kasom ostati ruševine, kao što smo imali i posle rušenja objekata u Savamali, tokom noći 24. aprila.

PREDSEDNIK: Hvala, potrošili ste vreme.

Reč ima predsednica Vlade.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Opet se pozivate na građane. To smo pričali i prošli put. Ja sam rekla da su izbori najbolji pokazatelj šta građani misle, a ne to šta vi kažete ovde da građani misle i kako je građanima.

Jedino što je u Srbiji gore i gore je vaš rejting i broj vaših glasača. To je jedino što je u Srbiji sve gore i gore. Ako hoćete da vam ponovim još jednom rezultate, ja ću sa najvećim zadovoljstvom to da uradim i pokušavam stalno neke nove da kažem, jer sam pretpostavila da ćemo se ponovo igrati ovoga da vi paušalno pričate, a ja brojevima, vi paušalno ja brojevima, pa nisam htela odjednom sve.

Dakle, u prvom kvartalu priliv stranih direktnih investicija je 611,6 miliona evra. To je za 4,7% ili nekih 28 miliona evra više nego u 2017. godini, za koju je *Financial times* rekao da je Srbija svetski prvak. Što se tiče suficita od početka godine, trenutno je suficit u budžetu 10,7 milijardi dinara. Bio je planiran deficit od 37,7 milijardi. Dobit privrede u 2017. godini bila je 437 milijardi dinara, 3,7 milijardi evra, znači više nego duplo bolji rezultat u odnosu na 2016. godinu.

Dakle, da ne uzimam dalje vreme. Ne znam šta je tačno sve gore i gore, ponovo, osim vašeg rejtinga. Odgovorila sam na sve izmišljene afere i to nekoliko puta, i mislim da je bilo dovoljno. Odgovorila sam i za doktorat. Rekla sam koliko se puta komisija sastajala, rekla vam datume, rekla vam glasanja, odgovorila sam vam i za ta famozna 24 stana, odgovorila sam vam, šta je još bilo?, i za 45 bankovnih računa i ne znam šta je još bilo. U svakom

slučaju, tri puta, četiri puta danas sam vam odgovarala, pa da se ne vraćam na to. Mislim da su građani Republike Srbije u potpunosti čuli i razumeli.

Za kraj da vam kažem ponovo, reći paušalno da je ministar Vujović otišao iz nepoznatog razloga je stvarno više nego smešno. Ministar Vujović je napisao razloge zbog kojih je otišao. Ja sam zamolila, uz njegovo dopuštenje, da njegovo pismo bude potpuno javno. Čovek je otišao iz ličnih i privatnih razloga. Pored toga, čovek je rekao: „Bio sam četiri godine ministar u ovoj vladi; zadovoljan sam saradnjom, prezadovoljan rezultatima. Ukoliko budete želeli ili imali potrebu da se vratim i budem konsultant, savetnik, hoću, doći ću, radićemo zajedno u timu“.

Tako da nije otišao ministar Vujović iz ne znam kakvih nepoznatih razloga, otišao da se ne vrati. Čovek stoji iza toga šta je radio, iza toga šta je radila Vlada u poslednje četiri godine i neverovatno je da vi koji znate to, videli ste to pismo, govorite da je čovek iskren, otvoren, sada sumnjate u njegove namere koje je jasno izneo u tom pismu. Tako da te stvari nekako intelektualno nisu u redu. Hvala.

PRESEDNİK: Hvala.

Povreda Poslovnika, Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pravi narodni poslanici bi trebalo da znaju da replika ide posle povrede Poslovnika, ali bože moj, naučice.

Reklamiram član 107, povreda dostojanstva. Naime, dame i gospodo narodni poslanici, svi se sećate da sam pre godinu i po dana, uz zlurade osmehe ovih prekoputa, postavio pitanje da li je tačno da je Vuk Jeremić, koga ja zovem Vuk Potomak, dobio dve kineske firme od četiri miliona evra na svoju preduzetničku radnju i na svoju nevladinu organizaciju. Takođe sam pitao da li je dobio od katarske ambasade, čini mi se, 500.000 evra. Oni su se smeškali. Ja nisam bio lenj, pa sam išao u Ministarstvo finansija i tražio zamolnicama i kod drugih organa da se to istraži.

Ovde imam dokument – Vuk Jeremić, koga ja zovem Vuk Potomak, tražio je od ove skupštine, jer je do 2014. godine bio i narodni poslanik, bilo mu je malo da bude predsednik Skupštine Ujedinjenih nacija već je zadržao i mesto narodnog poslanika, tražio je saglasnost da bude konsultant u omraženoj firmi. To oni „preko“ te firme ne vole. Firma se zove *China Energy Fund Committee*. Dakle, tražio je i dobio saglasnost i od Odbora za administrativna pitanja, to zna kolega Martinović, i od Agencije za borbu protiv korupcije. Međutim, novac kada je dobio, dobio je od drugih firmi, koje se zovu *Full source*, to je valjda potpuni izvor, i *State Energy*. Novac je dobio iz sasvim drugih firmi, što je dodatni razlog za sumnju delatnosti Vuka Jeremića, koji je bio, nažalost, i ministar spoljnih poslova.

Takođe, povređeno je dostojanstvo zato što je on, videvši te energetske firme, počeo da se ponaša kao šeik, pa je jedno noćenje bilo 1.200 evra, pa je džeparac bio 25.000 evra...

(Predsednik: Vreme.)

Završavam ... pa je potrošio 3,5 miliona evra za putovanja. E, to je taj čuveni izvor... (Isključen mikrofon.)

PREDSIEDNIK: Prekoračili ste vreme. Hvala, poslaniče.

Pravo na repliku, Vladimir Orlić, pa onda vi.

VLADIMIR ORLIĆ: Replika pošto smo pomenuti i dovedena su u pitanje naša opredeljenja i ciljevi politički, između ostalog kada je reč o našem predlogu iza kog, da se oko toga razumemo potpuno, naravno, stojimo, iza predloga da bude izabran predloženi gospodin Mali.

Razumeo sam, gospođo predsednice Vlade, da je teško da poverujete sa kakvim ljudima mi ovde često imamo posla, ali, nažalost, to je tako. Ti isti ljudi koji se danas pozivaju na ministra Vujovića nemali broj puta su se direktno obrušavali na njega dok je on sedeo u tim klupama i tada su se pravili da ga ništa ne razumeju i da im ništa nije jasno, a trudio se čovek da ih nekim stvarima podučiti. Sada odjednom oni nešto kao koriguju svoje mišljenje. Nemaju nikakvo mišljenje, pa nemaju šta ni da koriguju. I sam gospodin Vujović i Međunarodni monetarni fond, koji im takođe nije dobar, objasnili su koliki je dug bio, da je to bilo 17,7 milijardi na kraju te godine kada ih je narod oterao u istoriju i da se to u procentu – a zašto se to meri u procentima to im nikako nije jasno – sada upravo nalazi na onom nivou na kom je bio kada je uleteo u tu spiralu dugova, da smo sada ispod Mاستrihta i da ćemo biti ispod onoga što su oni napravili sami onog momenta kada su prekršili zakon ove zemlje i uveli tu zemlju u spiralu propadanja.

Kada se kaže spoljni plan, u pravu je gospodin Rističević, ne zna se, prosto, šta je smešnije, da li to što predstavnik Vuka Tadićevog Jeremića govori o spoljnom planu, a sam je opterećen korupcionaškim aferama, aferama u kojima su ovih dana uhapšeni ljudi, manipulatori svetskog formata, ljudi koji su muljali u milionima evra. Kada se kaže „milione evra prebacili njemu“, da se oko toga razumemo. To je potvrdio i priznao i sam Vuk Jeremić, jer njegova organizacija je objavila da je podnela tužbe protiv N.N. lica. Zašto? Zato što su se one vrednosti uplata koje su se pojavile u štampi, kako oni sami kažu, u cifru poklapale sa onim što su stvarno primili. Oni i sami priznaju da su te pare primili. Šta sad, mi treba da zaključimo koliko su oni spretni i sposobni za dejstva na međunarodnom planu? Ako su sposobniji politički nego finansijski, onda sigurno misle na onu katastrofu i devastaciju nacionalnih interesa pred Međunarodnim sudom pravde.

(Predsednik: Hvala vam, poslaniče. Vreme.)

Ovim završavam, poslednja rečenica. Nije slučajno što je ovakve ljude podržao Milovan Brkić sa svojim „Tabloidom“. To je taj nivo.

PRESEDNİK: Reč ima Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Dakle, gospođo Brnabić, kada se pozivate na građane i rezultate izbora, ja ću vam reći – izlazio sam na izbore i na njima pobeđivao, ali ste vi poslednji koji meni možete da spočitavate podršku građana jer nikada na njih niste izašli sami. Kad izađete pa se izmerite, onda možete da mi govorite o tome.

Što se tiče toga da paušalno govorimo o podacima, ja sam čitao podatke vašeg ministarstva finansija, vaše vlade i pročitacu vam ponovo. Dakle, zaključno sa 30. aprilom 2018. godine javni dug Republike Srbije je 23,9 milijardi evra. Godine 2012. bio je 14,9 milijardi evra. To je 59 koma nešto procenata BDP-a i emitovali ste novih hartija od vrednosti za 504 miliona evra u prvom kvartalu. Dakle, za novih 504 miliona evra ste zadužili građane Republike Srbije i Republiku Srbiju. Toliko o tome.

Nadam se da će gospodin Mali da vam objasni šta je kategorija suficita a šta deficita i kako to utiče na državu, i da li to ima ikakve veze sa onim kako danas žive građani Srbije. To što vi ne isplaćujete obaveze poljoprivrednicima i ostalim kategorijama pa onda kažete – imamo suficit, potrošili smo manje nego što bi trebalo, to nije nikakav uspeh. To je samo manipulacija ekonomskim kategorijama.

Naravno, što se tiče ovih prozivki na ime gospodina Jeremića, sve to će nadležni organi utvrditi, kao što su dosada utvrdili. Vama sad odgovara ova aferu zbog našeg rejtinga. Inače su oni uhapšeni pre šest meseci, ali on sigurno nikada nije davao pare građana Republike Srbije, niti Klintonu dva miliona evra, niti Bleru, niti Šrederu, niti raznoraznim Guzenbauerima i ostalim savetnicima, gde je Vučić trošio pare građana Srbije i bacao milione ovih građana o kojima vi navodno brinete. Nemojte više toliko da brinete. Od vaše brige im je sve gore i gore.

PRESEDNİK: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Je l' to beše neko rekao Bleru? Je l' to beše predstavnik onog čoveka koji se sa tim Blerom slikao i kod njega pravio sastanke na visokom nivou za svoje tadašnje društvo i svog tadašnjeg predsednika, inače razrednog starešine? Mora da nije mislio na tog čoveka, to je neka greška.

Dakle rejting, da se razumemo, toliko je strašan i toliko je opasan da je ne znam prosto šta ćemo mi od straha. Dva ili 2,5%, koliko je težak Vuk Tadićev Jeremić? Onako pošteno. Možemo i da zaokružimo, jer ima 2,6%. E, to je taj strah koji mi osećamo.

Što se tiče tog novca, mi pričamo još jednom o nečemu što je sam Vuk Tadićev Jeremić priznao. Dakle, na sajtu njegove organizacije, više ne znam je li to preduzetnička radnja, privatna firma, klub obožavalaca njega samog, nije bitno šta je, stoji obaveštenje. Obaveštavaju vas koliko i javnost da su podneli prijavu protiv N.N. lica zato što ono što se tvrdi prethodnih meseci da su primili iz inostranstva, oni sami kažu – pa jeste, baš je toliko. Toliko su primili.

Igrom slučaja izgleda baš ono što je sam Vuk Tadićev Jeremić obrazložio kao – pa to je novac mojih prijatelja iz inostranstva. I sada, kada vi učestvujete u kampanji za predsednika Republike i silne milione evra, za koje sami kažete da ste ih dobili iz inostranstva, trošite što pre kampanje što tokom kampanje, šta je to? Da nije to slučajno čast, poštenje, fer-plej, demokratija? Rekao bih baš ništa od toga.

Na temu onih optužbi koje su iznošene ovde, još jednom – svaki put kada se bavite tabloidnim sadržajima, uvažena gospodo, potvrđujete da vas nisu bez razloga podržali Milovan Brkić i njegov „Tabloid“, a svaki put to radite kada uzmete u usta prisutnog gospodina Malog, njegovu suprugu i sve što se dešavalo. Takvu vrstu podmuklih udaraca i udaranje na porodice mogu da urade samo oni koji sebi društvo ne biraju nikada, pa makar to značilo i društvo jednog Milovana Brkića. Ako je i od takvih, mnogo je. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovana gospodo Brnabić, imali smo priliku da ovde čujemo razne komentare, razne politike koje su se navodno vodile. Mislim da ispred kolege Siniše Malog nije lak posao i mislim da težina njegovog budućeg zaduženja jeste da isprati sve ono što je uradila Vlada Republike Srbije otkad su Srpska napredna stranka i Aleksandar Vučić preuzeli odgovornost za vođenje državom.

Nemojte mnogo da se obazirete na kolege poslanike koji pričaju neke stvari. Nikada neće da kažu celu računicu i sve tačno do kraja. To je razlika između nas i poslanika bivšeg režima. Oni ne mogu da shvate da će popularniji da budu među građanima ako im kažu istinu, pa kakva god da je istina. Nisu se to naučili, evo, koliko su već u opoziciji. I nikako da shvate da zbog svake neistine koju izgovore bivaju kažnjeni na izborima.

Evo, ja ću samo neke podatke da iznesem kako to oni barataju činjenicama. Kažu da je dug 2012. godine bio 14,9 milijardi evra. Evo, prihvatam da je po tadašnjem podatku obračuna javnog duga bio taj procenat. Ali neće da vam kažu da je u sledećem periodu Republika Srbija morala da pokrije gubitak „Agrobanke“ i „Razvojne banke Vojvodine“, koji su takođe oni napravili. To je negde oko milijardu evra, a to će da prećute, to im odgovara. Pa neće da kažu da su, recimo, morale da se pokriju iz novih kreditnih zaduženja subvencije poljoprivrednicima negde 42-43 milijarde

dinara. Izračunajte koliko je to bilo evra, koje su preuzeli Zakonom o budžetu da isplate a nisu isplatili.

Neće, recimo, ni ovo da vam kažu – da je procenat izvršenja budžeta Republike Srbije 30. juna 2012. godine od sredstava koja su bila planirana naplaćeno samo 60%. Isto tako, neće da vam kažu da je deficit za 2012. godinu 30. juna 2012. godine bio potrošen u iznosu od 95%. To prećutkuju. Neće ni da kažu da su ostavili državu sa 26% nezaposlenih. Neće da kažu da je nacionalna valuta, iliti dinar, izgubio od svoje vrednosti za četiri godine 50%. Neće da kažu da je zbog toga srpska privreda bila na kolenima.

Prećutkivaće da smo zbog toga bili kao zemlja izloženi visokom riziku za zaduženja i da je svako zaduženje, pa i njihovo, bilo najskuplje na svetu. Mislim da čak ni Grčka sa 350 milijardi evra duga nije plaćala kamate kao Srbija. Pa neće da kažu da smo morali da pokrivamo kursne razlike između evra i dolara u iznosu od milijardu i dvesta evra. I to će da prećute. Neće da kažu da smo morali da pokrivamo dugove preduzeća u restrukturiranju zato što su se direktori bivšeg režima takmičili ko će da kupi skuplji i bolji automobil.

To će sve da prećute. Ali će zato da kažu kako će biti inflacija. Oni to nama mogu da kažu. Sada je inflacija u planiranom okviru, oko tri procenta, možda čak i manje. Za vreme njihove vlasti išla je do 14% ili 16%. Oni će da kažu da, ako SNS nastavi da vlada, da će da započinje ratove, a Srbija je izvor stabilnosti u regionu. I to su ovde govorili. Pa su pretili građanima da, ako SNS nastavi da vlada, da će da štampa novac, a kurs dinara nikada nije bio mirniji. To su, da kažem, njihove pretpostavke i to su posledice i recidivi koje su oni imali dok su vršili vlast u Republici Srbiji.

Onda stalno postavljam pitanje da li neko neki put nauči nešto iz svojih grešaka, da li će neki put nešto da promeni; mislim da je misaona imenica da nauče nešto iz tuđih grešaka, to je za njih nešto apstraktno.

Sada slušam ovde i kolege koji se bave čitanjem nekih analiza. Ja poštujem svaki stav i svako mišljenje po pitanju ekonomije, ali dovodimo u pitanje stavove i mišljenja pojedinaca, pa čak i organa koji su događaje demantovali. Znae, ne možete vi da pričate kako je Srbija izložena valutnom riziku kursa evra i dolara. Ta kriza je doživela svoj vrhunac pre godinu i po dana. To ne znate. I tada ste te kursne razlike pripisivali SNS-u i Vladi Republike Srbije, Aleksandru Vučiću, iako nije imao nikakve veze sa tim, nego vi koji ste zaduživali državu tad u dolarima, bivši režim.

Sada je obrnut proces. E, sad kažu – to nisu vaše zasluge. Znači, bile su zasluge kada je proces išao u nepovoljnom pravcu za Republiku Srbiju i njene javne finansije, ali sada nisu naše zasluge, kada je proces obrnut, znate.

Oni nisu naučili. Kod njih je shvatanje ekonomije jednosmerna ulica. Oni ne znaju i neće da shvate da imate uvek dve strane i da rezultat mora da

bude nula. Kod njih je uvek bio neki čudan rezultat i ja u to neću da ulazim, ali zato i postavljam pitanje kredibiliteta svega što se priča po pitanju rezultata Vlade i rezultata koje mora da ostvaruje u budućem periodu novi ministar finansija, gospodin Siniša Mali.

Pričamo o tome kako stabilne finansije Republike Srbije nisu rezultat ekonomskih pokazatelja nego nekih čudnih okolnosti koje su se, eto, desile tek onako. A masa za penzije koje Fond isplaćuje u 2018. godini znatno je veća nego masa za penzije koja se isplaćivala u 2014. godini. Razlika koju je 2014. i 2012. godine Republika Srbije uplaćivala u Fond penzionog osiguranja bila je 61%. Danas je duplo manja, a masa je veća. Pa odakle taj novac?

Neko ne razume ili ne želi da razume, da shvati šta je to, šta su kratkoročne emisije hartija od vrednosti i na koji način i koliko one utiču na deficit ili iznos javnog duga. E sad, koliko se razumeju i u privredu, koliko se razumeju u javne finansije, tako su i vodili državu.

Šta više da kažem o tome i njihovim brigama za penzionere? Evo, ne znam koliko je kolega o tome pričalo, a zamislite, vaša vlada i vlada Aleksandra Vučića imaju obavezu da isplate penzije vojnih penzionera koje im nisu uvećavane u skladu sa zakonom i koje su ti penzioneri, maltene, morali da ostvaruju pred sudovima, 20 milijardi dinara, a imaju hrabrost da pričaju kako brinu o pripadnicima snaga bezbednosti. Pre neki dan je bio zakon. Gde je tih 20 milijardi, što im niste dali? Kako brine to bivši režim o sadašnjim pripadnicima snaga bezbednosti, znači Vojske i Policije, vidimo po tome kako su brinuli do 2012. godine, po tužbama koje su imali vojni penzioneri prema Republici Srbiji i onda se iznenade, čak ne dozvoljavaju nekome da kaže – izvinite, naše rezultate mere građani, oni su nam sudije i biće kad budu izbori ponovo, i niko nam drugi nije kriv za naš dobar ili loš rezultat, nego svakome građani odmere onoliko koliko treba.

Još nešto, kolege iz bivšeg režima, zaboravite na tu višu ujedinjenu opoziciju. Nemam ništa protiv, ali mislim da je to loš potez, zato što građane Srbije sa novim DOS-om možete da prevarite tek za 100 godina. Otprilike taj ciklus ide jednom u 100 godina. Dotad će biti tu možda i neko drugi.

Sa zadovoljstvom ćemo podržati izbor Siniše Malog za novog ministra finansija zato što ima rezultate kao gradonačelnik Beograda. Izaberite mi jednog, jedno ime koje je više uradilo za Beograd od devedesete godine naovamo. Evo, bio sam mlad 1990. godine pa ne znam, ali od devedesete godine naovamo recite makar jedno ime gradonačelnika koji je bio bolji gradonačelnik od Siniše Malog i ja to prihvatam.

Evo, prihvatam, što znači da će i njegov naslednik gradonačelnik imati jedan ozbiljan posao da nastavi kao što je i Siniša morao da nastavi sve što su radile Vlade pre Vlade gospođe Ane Brnabić i svi ministri pre koji su bili

otkad je SNS preuzela odgovornost u svim vladama koje je predvodila SNS i Aleksandar Vučić. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Moram da pohvalim, nadam se da se neće pokvariti, vođenje sednice naše predsednice danas. Mislim da je ovo primer kako se može kontrolisati jedna osetljiva tema i debata.

Prosto bih voleo, jedna mala primedba, da se što više sankcionišu, zapravo, zloupotrebe Poslovnika. Predsednica Vlade je tu. Ona ume da se brani, pokazala je to, da odgovara. Nekad smo zadovoljniji, nekad smo manje zadovoljni tim odgovorima, ali ono što je tu problem i što smo konstatovali u nekim prethodnim slučajevima, pokušajmo zbog građana. Građani će da sude ovako ili onako. Razgovarajmo o činjenicama i argumentima i kada preteramo sa jedne ili sa druge strane, teško je da to donosi neke prevelike poene, ali nemojte da rukovodstvo Skupštine sprečava da se čuje glas kritike. Ako je taj glas preteran i ako je nepravedan, to će onda biti sankcionisano od strane građana na nekim izborima.

Mi ovde imamo predlog kandidata za ministra finansija. Ja moram da kažem da ga moje kolege i ja nećemo podržati, da ne bude dileme. Naravno da nećemo podržati taj predlog. Ne možemo podržati taj predlog iz personalnih i iz konceptualnih razloga.

O personalnim razlozima je bilo dovoljno ovde reći. Ja tu nemam šta mnogo da dodam. Čak i ne volim tu vrstu rasprave, ali činjenica je da mi ne govorimo o programu Vlade, nego govorimo o konkretnom kandidatu za ministra finansija i onda ima smisla da se pročešlja i njegova biografija. Tako se to radi i drugde u svetu, na kraju krajeva, i po odborima ili u samoj skupštini.

Ono što je meni, pak, veći problem, što se tiče biografije, to su već kolege prodiskutovale, vi ste odgovorili. Ja moram priznati, nisam najbolje čuo ili shvatio te odgovore. Vi ste na svaku aferu odgovorili. Ja baš i nisam razumeo te odgovore, ali ne morate mi to ni odgovarati. Ako nisam razumeo kada ste odgovarali drugima, verovatno neću ni sada. Ono, pak, što je meni problem stvarni i to je bio problem i sa prethodnikom gospodina Malog na ovom mestu a to je gospodin Vujović, jeste koncept, pravac, finansijska filozofija ove vlade. Tu ja imam problem i tu se mi ne slažemo i to sam vrlo lepo i uopšte razgovarao i sa samim ministrom Vujovićem dok je bio na funkciji.

Ne volim da govorim o bivšima. Ako imam nešto da im kažem, kažem im dok su na vlasti, dok su moćni, a ne da ga sada kada je otišao naknadno kritikujem. Naprotiv, mislim da je on bio dobar računovođa i da je dobro radio

posao koji mu je bio poveren, ali mislim da je taj pravac, ta politička filozofija, ekonomska filozofija koju on sprovodio bila pogrešna. Da budem vrlo konkretan, to je politika MMF-a. To je, u suštini, politika bespogovornog slušanja saveta i preporuka MMF-a i hvaljenja zbog toga.

Ja znam da je to legitiman put, da su mnoge zemlje išle tim putem. Uglavnom se nisu dobro završavali ti pokušaji konsolidacije po recepturi MMF-a. Dakle, rekao bih da je gospodin Vujović bio dobar protagonista loše politike, odnosno loše ekonomske filozofije.

Sada ne pričamo o Kosovu, nije to tema, niti o državnoj politici, nego o finansijama. Kada je reč o finansijama i ekonomskoj politici ove Vlade, ja bih mnogo više voleo da ova Vlada sluša preporuke ljudi kao što su Nebojša Katić, Jovan Dušanić, pa i Goran Nikolić, Ivica Stojanović i neki drugi ekonomisti koji su skeptični prema recepturi MMF-a i prema ovom kultu stranih investitora koji gaji ova Vlada. Gajile su i neke prethodne.

Dakle, to je ono što je moj problem, čak više od personalnih zamerki na biografiju ili ne znam na neke delove, detalje iz biografije gospodina Siniše Malog. To je ono što je moja ključna dilema.

Voleo bih da vi kao najodgovorniji za politiku Vlade nešto kažete upravo o tome, o pravcu ekonomske politike, a ovi rezultati kojima se hvalite i koje hvale kolege, isto tako mogu da se gledaju i na drugi način. Jeste došlo do izvesne fiskalne stabilizacije, ali istog tako, budimo realni, dug je povećan. Sada je zaustavljen taj rast, ali jeste povećan, desetak milijardi evra, devet milijardi, koliko hoćete, osam milijardi evra, nije manje od toga. Podignut je PDV, nemojmo to zaboraviti. To je, zapravo, prebacivanje tereta na građane. Smanjene su plate i penzije i to je ozbiljna stavka. Akcize su uvedene na proizvode na koje nikada nigde nisu uvedene.

Poslednja stvar – ja bih vas zamolio da mi kažete da li znate zemlju u kojoj se plaća akciza, recimo, na električnu energiju. Možda ima, ali ja baš nešto i ne mogu da je se setim. U svakom slučaju, nema ih mnogo. Dakle, na sve i svašta, ne samo na luksuznu robu, nego čak i na električnu energiju. Bojim se da je to cena kojom su plaćeni ovi prividno dobri ekonomski rezultati ove vlade.

Zato bih ja voleo da mi kažete, gospođo Brnabić, malo više o pravcu, o ekonomskoj filozofiji Vlade, a ne samo da govorimo da li je gospodin Mali dobar ili manje dobar kandidat. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Duško Tarbuk.

DUŠKO TARBUK: Zahvaljujem, poštovana predsednice.

Uvažena predsednice Vlade Republike Srbije, poštovani građani Srbije, Vlada Republike Srbije kontinuirano radi na sprovođenju svih započetih projekata i reformi, sve sa ciljem da Srbija napreduje i ostvari što bolji rezultat

za život svojih građana. Tako pozitivni trend se nastavlja izborom novog ministra.

Kontinuiranim radom na osnaživanju domaćih finansija i unapređenjem poslovnog ambijenta Srbija je postala pogodno tle za dolazak stranih investitora koji žele da ulože u srpsku ekonomiju. Ekonomskom i fiskalnom politikom u prethodnom periodu uspostavljena je stabilnost javnih finansija celokupnog mikroekonomskog ambijenta. Primetan je trend rasta privredne aktivnosti, koji dovodi do ubrzanog ekonomskog oporavka.

Posebno bih naglasio jačanje našeg dinara, koji je pre toga prešao put od četvrte najgore valute na svetu do druge najbolje valute na svetu. Američka agencija Blumberg, koja je validna u svetu ekonomije, proglasila je srpski dinar, sa svim svojim performansama u zadnjih godinu i po dana drugom valutom na svetu i ono što je meni začuđujuće jeste da je to jako slabo praćeno u našim medijima a mislim da zaslužuje veliku pažnju, jer jak dinar znači jaku srpsku ekonomiju.

Evo šta još kaže agencija Blumberg. Prema oceni Blumberga, pored dodatnog optimizma investitora u pogledu obveznica emitovanih u dinarima, koje će već u sledećoj godini nadmašiti sve hartije od vrednosti u regionu, to je potvrda adekvatne monetarne politike koju NBS sprovodi zadnjih šest godina i uspeh zajedničkog rada predsednika države, Vlade Republike Srbije i Narodne banke Srbije.

Još jedna stvar, jako zanimljiva – učešće javnog duga u BDP Srbije, koji je bio 71,9% na kraju 2016. godine, danas je 59,4% i stanje u budžetu je i dalje stabilno. Srbija kupuje strani novac kako bi do kraja godine smanjila dug na 50%. I dalje smo u suficitu.

Zahvaljujući reformama i odgovornoj politici koju hrabro sprovodi predsednik Vučić, Vlada dolazi do ovakvih pozitivnih rezultata u našem budžetu i u ekonomiji uopšte. Osnovni ciljevi ove Vlade su održavanje makroekonomske stabilnosti, smanjivanje javnog duga, otvaranje novih radnih mesta, jačanje profitabilnosti javnih preduzeća i borba sa sivom ekonomijom.

Prosečna bruto zarada obračunata za mart 2018. godine iznosila je 68.251 dinar, dok je prosečna plata bez poreza i doprinosa, znači neto, iznosila 49.000 dinara.

Stavio bih akcenat i zahvalio bih se posebno našim penzionerima koji su, imajući razumevanja i strpljenja, dali ogroman doprinos da se država izvuče iz teške ekonomske krize. Smanjenje penzija je bila teška odluka, neophodna zbog nedomaćinskog odnosa prema državi i njenim građanima od strane prethodne vlasti. Zajednička odluka predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića i predsednika Vlade o ukidanju Zakona o privremenom smanjenju penzija pokazatelj je da je fiskalna reforma uspela i da postoji mogućnost da u narednom periodu dođe do povećanja penzija.

Smatram da je vaš predlog da Siniša Mali bude novi ministar finansija odličan i biću slobodan da kažem da je on postao gradonačelnik u trenutku kada je budžetska rupa u gradu Beogradu bila ogromna. Njegovim angažovanjem, i naravno njegovih saradnika, za vreme njegovog mandata, prepolovljen je dug grada Beograda.

Pokrenute su mnoge privredne aktivnosti. Samo zlonameran čovek može da prođe i da ne vidi da je Beograd pun kranova, da je građevinska operativa maksimalno uposlena i da je to jedan pokazatelj kojim možemo biti svi zadovoljni. Nezaposlenost u gradu Beogradu je dovedena na istorijski minimum.

Ja kao Zemunac želim da se zahvalim gradonačelniku, to su me podsetili moji građani, za sve ono što je doprineo i dao opštini Zemun. Opština Zemun ima oko 250.000 stanovnika i zadnjih godinu dana smo asfaltirali zajedno sa vama i predsednikom opštine, naravno sa svojom ekipom, 300 ulica. To nije urađeno u zadnjih skoro i više od deset godina. Dakle, velika je radost za građane Zemuna kada dođe asfalt do pred kuću. Ja se nadam da ćemo, ako nastavimo ovim tempom, za godinu i po dana asfaltirati sve ulice u Zemunu i smatram to ozbiljnom privilegijom i smatram velikim ekonomskim rezultatom.

Lično sam vam, gospodine Mali, zahvalan što ste pomogli izgradnju škole u Busijama, za populaciju mog naroda koji je izbegao 1995. godine. Tamo nije postojala škola, a veliki je natalitet i biće to jedan ozbiljan posao. Za godinu dana je škola stavljena pod krov, a to je sve zahvaljujući angažovanju i gradonačelnika i predsednika opštine i svih privrednih subjekata, koji su dali maksimum. Ja brže izgrađenu školu nisam video u svom životu. Zahvalan sam vam i zbog svih ostalih škola koje ste renovirali i dali svoj doprinos da to bude u velikom broju.

Želim da kažem da su građani Beograda skoro dali i ocenu o radu gospodina Malog, a to je desetka. Na izborima su rekli šta misle o svemu tome i mi to ne smemo da zaboravimo.

U svakom slučaju potvrdu svega ostalog, recimo skoro smo imali na utakmici *Final Four*-a, gde je 20.000 stranih turista na pitanja agencija reklo da je grad čist, da je grad osvetljen, da je grad bezbedan. Svi su rekli da će se vratiti opet. Naravno, to je sve zahvaljujući gradonačelniku i ekipi koju je on formirao i naravno svim ostalim, predsednicima opština, subjektima i državnim činovnicima u ostalim segmentima.

U svakom slučaju, ja vam želim uspeh Laze Pačua. To je čuveni ministar finansija u teškim trenucima. Evo, iako ga nema 100 godina, i dalje pričamo o njemu. Ja mislim da vi dolazite na mnogo bolju poziciju nego što je bio Laza Paču i uopšte ne sumnjam u vas. Mislim da ste izdržali mnogo toga,

mislim da su mnogo puta prema vama bili nepravedno grubi, ali tako vam je to, boljima se teško prašta.

U svakom slučaju, sa ove dve ruke ću podržati ovaj predlog. Zahvaljujem.

PREDSIEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Branka Stamenković.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala.

Kao i moje kolege iz opozicije koje su danas debatovale, slažem se sa njima da Siniša Mali nije dobro rešenje za budućeg ministra finansija, ali za razliku od mojih kolega iz opozicije koji su danas kao argument za to uglavnom davali primer raznih afera, i to brojnih afera, ja bih htela da prokomentarišem stil vođenja javnih finansija. Htela bih da to navedem kao glavni razlog zbog čega smatram da nije dobro rešenje da Siniša Mali bude ministar finansija.

Ja ću govoriti možda o najjeftinijoj od ovih brojnih afera, preveliki ih je broj. Niko nije spomenuo novogodišnju jelku koju smo imali u Beogradu, verovatno zato što su sve ove druge afere bile mnogo skuplje, a ja mislim da je ta novogodišnja jelka simbol i savršen primer pogrešnog upravljanja javnim finansijama.

Šta se desilo? Za Novu godinu Grad Beograd raspisao je tender da se nabavi novogodišnja jelka koja će stajati na Trgu republike, jer je to, između ostalog, dobro i za turizam prestonice, što, slažem se s tim, ako imamo turiste, oni dođu, imamo dobru prazničnu atmosferu, velike su šanse da će oni doći i dogodine. Međutim, onda se dešava da se na taj tender javi jedna jedina firma, jedan jedini ponuđač i da ponudi novogodišnju jelku za 83.000 evra. Pošto je to jedan jedini ponuđač, sve je po zakonu. Međutim, nije sve ono što je po zakonu istovremeno i zakonito.

Dozvolite mi da objasnim. Svaki zakon koji donesemo ima neki svoj duh u kome je pisan. Ako imamo zakone koji uređuju oblast javnih nabavki i tendera, jasno je da je duh zakona da spreči zloupotrebu javnog novca. Ako se na tender javi jedan jedini ponuđač i za jelku koja, realno, na tržištu košta tri hiljade evra traži 83.000 evra, onda je to po zakonu, ali nije u duhu zakona.

Da sam ja bila gradonačelnik Beograda i da sam dobila takvu ponudu, ja bih pogledala tu ponudu od 83.000 evra i rekla – ovo je jednako dvoiposobnom stanu u kome možemo da udomimo neku porodicu sa dvoje dece, koja možda razmišlja i treće dete da rodi ali to odlaže jer nema rešeno stambeno pitanje. Neću da dam 83.000 evra za novogodišnju jelku. Ako nema drugih ponuđača, bolje da Beograd i nema novogodišnju jelku u novogodišnjoj noći, nego da bacamo novac na taj način.

E sad, zemlja Srbija nije demokratija, nego je partokratija, jer imamo evo ovde na desetine afera koje su otvorene a nikad nisu zatvorene, upravo

zato što je partokratija kidnapovala sve institucije koje bi možda mogle da dovedu te afere do nekog epiloga ili da oslobode odgovornosti ili da kažu – da, bilo je neke odgovornosti. Mi imamo otvorene afere i situaciju u kojoj opozicija može da kaže – da, Siniša Mali je odgovoran, a vlast da kaže – ne, nije odgovoran. I to je sad jedna igranka bez prestanka, a u međuvremenu imamo ovakve stvari, kao što je primer sa ovom novogodišnjom jelkom, da se iz budžeta Grada Beograda odvajaju sredstva za slične projekte. Jelka nije jedini projekat. Projekti se preplaćuju višestruko skuplje nego što stvarno koštaju, a onda se višak tog novca izvlači u neke partijske tokove od kojih se finansiraju neke partijske aktivnosti.

Zbog toga što se ovo desilo sa novogodišnjom jelkom, ja smatram da, prvo, to nije jedini primer, to je samo možda najbolji primer kako je Siniša Mali dok je bio gradonačelnik Beograda upravljao javnim finansijama i ja mislim da je to razlog iz kog ne treba da mu poverimo upravljanje mnogo većim budžetom, budžetom Republike Srbije, jer se plašim da će nastaviti da upravlja javnim novcem na sličan način.

Za kraj bih htela samo da postavim dva pitanja premijerki. Da li bi vama bilo u redu da se, da ste vi kojim slučajem gradonačelnik, jelka novogodišnja plati 83.000 evra iz budžeta Grada Beograda? Da li biste pre odlučili da nemamo jelku nego da imamo tako skupu jelku?

Molim vas da mi se u svom odgovoru, prvo, ne izgovarate da je to bio jedini ponuđač, pa to je sve po zakonu, jer nadam se da sam objasnila, postoji razlika između duha zakona i zakonitosti, a drugo, nemojte, molim vas, da odgovarate da je na kraju ta jelka poklonjena i da nije plaćena, zato što je jelka postavljena, bruka je pukla i tek da biste izvadili fleke, išlo se na to da se kobajagi ugovor raskida ili kobajagi ugovor nije potpisan. Ali, pre nego što je četvrta grana vlasti, ono malo istraživačkih novinara koje imamo, obavila svoju funkciju i upoznala javnost sa ovim, tih izgovora nije bilo. Da nismo otkrili da ovaj tender postoji, prošla bi ta jelka od 83.000 evra.

Molim vas, nemojte mi o izborima i o izbornim rezultatima. Ja sam ovde već objašnjavala da rezultati na izborima nisu rezultat izborne volje građana nego rezultat manipulacije izbornim procesom uz pomoć tih 80.000 evra koji od viška jelke budu plaćeni. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima predsednica Vlade.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Pokušaću da odgovorim na vaša pitanja koja se tiču jelke i onda ću se vratiti samo na poštovanog narodnog poslanika da nešto kažem o MMF-u, o tome kako Vlada Srbije njih bespogovorno sluša i o pravcima u kojima ide ova Vlada u smislu finansijske politike, javnom dugu itd.

Prvo, što se tiče jelke, ja najiskrenije sve ukrase koji se tiču Nove godine gledam kao investiciju. Zašto kao investiciju? Slažem se sa vama.

Možemo da potrošimo 80.000 evra i kupimo jedan stan jednoj porodici i to bi bila tačka. Zbrinuli bismo jednu porodicu i to je to. Ukoliko investirate, onda imate rezultate kakve mi danas imamo, da je u 2017. godini Beograd imao više od milion turista, što predstavlja rast od 20% u odnosu na 2016. godinu. Sad vi meni kažete – da, ali kakve to veze ima sa tom jednom porodicom kojoj nismo kupili stan umesto npr. te jelke? Pa ima, zato što, kad imate ovoliki porast broja turista, onda imate i potrebu da se otvaraju, npr., samo u najmanju ruku da gledamo, i novi hoteli.

Postoji potreba za hotelima i došli smo do toga da je pre četiri godine Beograd imao 67 hotela a danas ima 104 hotela, da su mnogi dodatni u izgradnji, zato što postoji potreba, zato što Beograd ima sve više turista. E, kad imate 104 hotela umesto 67, onda ta 104 hotela zapošljavaju neke ljude, ti ljudi imaju neke plate i od toga neke porodice žive i onda omogućavate da ti ljudi sami sebi mogu da kupe stan, što i jeste svrha državne uprave. Ne da nekome kupujemo sami stan, nego da im obezbedimo uslove da imaju radna mesta, da imaju plate da mogu sebi da kupe stan.

Tako da, ja u potpunosti vidim jedan smisao ekonomski u tome da vi novac trošite na investicije, a jelka i novogodišnji ukrasi jesu investicije koje će, na kraju krajeva, da privuku turiste.

Što se tiče jelke od 83.000 evra ili koliko je bila, tada je bila cena jelke 69.000 evra plus PDV, koji ide državi, dakle, ono što sam ja čula o toj jelki je... Prvo, hvala vam što ste rekli makar da je sve po zakonu i razumem da kažete – ali nije sve legitimno. Ta javna nabavka je bila objavljena na Portalu javnih nabavki u potpunosti transparentno. U redu, javila se jedna firma i ta firma je ponudila jelku te visine, tog izgleda, celog gabarita koja je 69.000 evra.

Nije se afera napravila oko toga što je jedna firma ponudila jelku. Ne, nije se oko toga napravila afera, zato što oko toga ne može da se napravi afera pošto je bila objavljena transparentno na Portalu za javne nabavke. Afera se podigla, jasno se sećam tog dana, zato što ste rekli, neki ljudi koji su tada to kritikovali, ne vi, da je jelka najskuplja jelka na svetu, da je Beograd kupio najskuplju jelku na svetu.

Hoću da vam kažem da je najskuplja jelka postavljena ove godine u Evropi u Italiji, ispred outlet centra, tržnog centra, koja je visine 31 metar, koja je nešto ispod 400.000 evra. Pretpostavljam da su mislili da je to investicija koja će onda tu dovesti neke ljude, neke porodice da tu kupuju, i da im se investicija u jelku od 400.000 evra isplati. Dakle, ovo je Italija, ali nije Rim nego tržni centar.

„Rokfeler centar“ u Njujorku, sećam se da je to bilo – naša beogradska jelka je skuplja od jelke u Njujorku. Dakle, ukupna cena jelke u Njujorku je 73.500 dolara, koja je za jednu upotrebu. Dakle sledeće godine nove 73-74

hiljade dolara za jelku. Najskuplja na svetu je jelka u Abu Dabiju, u Hotelu „Emirat Palas“, koja košta 11 miliona dolara.

(Narodni poslanici dobacuju.)

Pitana sam za aferu i pokušavam da vam odgovorim. Opet kažem, to što se vama istina ne sviđa, što se vama moj odgovor ne sviđa, ne znači da ja treba da prekinem da pričam. Pitali ste me, dajte da odgovorim.

Dakle, ni u jednom najbližem kontekstu beogradska jelka nije najskuplja jelka na svetu. Takve slične jelke u svim javnim nabavkama koštaju slično, ili malo skuplje. I to je isto proverljivo.

Dakle, ta aferu sa jelkom je realno aferu koja nije bila oko javnih nabavki. Bila je aferu oko toga da smo kupili najskuplju jelku na svetu, a ja sam vam pokazala sada da je čak i tržišni centar u Italiji imao skuplju jelku nego što je beogradska jelka.

Mislim da je Beograd svakako napravio u prošlosti sveukupno dobre investicione odluke s obzirom na broj turista, na broj novootvorenih restorana, na broj usluga koje pružamo tim turistima, taksi prevoza, hotela, smeštaja i svega onoga što utiče na lokalnu ekonomiju.

(Narodni poslanici dobacuju.)

Koliko vam se ne sviđa odgovor! Ja ne mogu da verujem da vam se toliko ne sviđa istina. Ali, je li realno da toliko boli? Tako da, mogu da shvatim vašu ekonomiju da sve novca što imate vi potrošite na neke stvari koje su, realno, kako da vam kažem, u tom smislu populističke. Kupite stan za jednu porodicu i nemate više ništa da donesete svim ostalim porodicama. Ja mislim da Grad Beograd vodi jednu odgovornu politiku što se, na kraju krajeva, vidi i po smanjenju stope nezaposlenosti u gradu. Sve to doprinosi tome. Ako smo imali stopu nezaposlenosti od nekih 15%, 2013. i 2014. godine, onda je to, u stvari, pokazatelj takve politike i tih investicija.

Sada ću odgovoriti malo oko MMF-a i toga kako Vlada Republike Srbije bespogovorno sluša MMF. Mislim da i vi znate, zato što je MMF o tome stvarno javno govorio na svojim konferencijama za medije, kako se oni ne slažu sa Vladom Republike Srbije oko najvažnijih stvari, a to su podizanje plata i podizanje penzija. Međunarodni monetarni fond je svaki put bio protiv ovoga, i svaki put je Vlada Republike Srbije, tada u mandatu Aleksandra Vučića kada ja preuzela Vladu, donosila te odluke uprkos neslaganju MMF-a zato što smo mi znali da je moguće da sa ovakvom fiskalnom politikom nagradimo i penzionere i da vratimo novac ljudima u javnom sektoru, i da pored toga, pre svega u zdravstvu i u školstvu povećamo plate za 10%, odnosno za 7% u odnosu na mere fiskalne konsolidacije. Međunarodni monetarni fond se sa ovim nije slagao, ali mi smo to uradili svesjedno.

Što se tiče pravaca fiskalne politike Vlade Republike Srbije, nisam puno o tome pričala zato što sam stvarno realno mislila da je do sada svima

jasan pravac i da su najjasniji prioriteti. Opet, ovo je Vlada kontinuiteta. Ti prioriteti, taj pravac je bio jasan i u mandatu Vlade Aleksandra Vučića.

Prvi prioritet je održavanje fiskalne discipline i stabilnosti. Novi ministar finansija će morati ozbiljno da nastavi da pazi na kasu. Drugi je brži ekonomski rast, ali koji je zasnovan na zdravim, održivim osnovama.

Šta to znači i kako se to ogleda u poslu ministra finansija? Prvo, zbog fiskalne discipline ministar finansija mora da obezbedi da mi imamo sredstva za što više javnih investicija, za što više javnih ulaganja, za puteve, za škole, za bolnice, za mostove, za kanalizaciju, za sve takve stvari. To je prvi pravac.

Druga stvar su manji nameti na privredu. Ministar finansija je tu da vidi, da napravi analize i da vidi kakva je fiskalna situacija i da li u odnosu na to možemo da imamo manje namete na privredu, ali da ne ugrozimo ni u jednom trenutku fiskalnu stabilnost Srbije.

Treći cilj je svakako borba protiv sive ekonomije. Borba protiv sive ekonomije je u najvećoj mogućoj meri u resoru ministra finansija. U ovom trenutku fokus je u potpunosti na reformi rada inspekcijskih službi, što je krenulo 2015. godine i mi nastavljamo rad na implementaciji programa transformacije poreske uprave i prve dve stvari su svakako odvajanje tzv. „kor“ od „non kor“ aktivnosti, ključnih aktivnosti...

Ako narodne poslanike ne zanima šta je fiskalni pravac Vlade Republike Srbije, stvarno ne moram da govorim, ali mi se čini da ste pitali.

Dakle, transformacija poreske uprave, da razdvojimo ključne od onih aktivnosti koje nisu ključne kako bi se poreska uprava fokusirala na svoj ključni posao i imala prihod u budžetu, a i bila na raspolaganju privredi.

Imamo i konačno...

Izvinite, teško mi je da se koncentrišem zato što, građani moraju da znaju da je grupi poslanika ovde ovo što ja pričam vrlo zabavno, nikako ozbiljno. Treća...

Važno je da građani znaju pa moram da kažem.

Treća je, naravno, reforma parafiskala, nešto što je ovde bilo pomenuto.

Šta je cilj svega ovoga? Nova radna mesta, veći izbor ljudima za radna mesta, bolje plaćena radna mesta i bolje usluge za građane, pre svega kroz zdravstvo i kroz školstvo.

To je, u najkraćem mogućem, ono šta su prva tri cilja fiskalne politike Vlade, Ministarstva finansija, i zbog čega.

Konačno, javni dug, probaću kratko, pokušavala sam još nekoliko puta u prošlosti da odgovorim na ovo. Dakle, prvo, u ovom trenutku je javni dug ispod 60% BDP-a, ispod nivoa Mastrihta. U tom smislu se Srbija konačno ponovo svrstava u grupu stabilnih zemalja.

Drugo, mnogo je drugačije kada vi imate sto dinara javnog duga po kamatnoj stopi od 7%, a to je ono kako se tada država zaduživala, i kada

odlučite odgovornom fiskalnom politikom da kažete – ja ću sada da uzmem sto dinara pod kamatnom stopom od jedan ili dva posto, da ih zamenim, da isplatim ovo od 7%, koje je gospoda uzimala, da bih vraćao po 1%. Zbog toga se, između ostalog, uvećava apsolutni iznos, ali je važno da mi danas možemo mnogo lakše da vraćamo taj javni dug i da je privreda mnogo jača zbog čega se javni dug smanjuje i zbog čega, na kraju krajeva, i svi objektivni posmatrači i svi objektivni partneri, u stvari, govore da je danas Srbija, u smislu javnog duga, takođe, stabilna zemlja. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima Branka Stamenković.

Izvolite.

BRANKA STAMENKOVIĆ: Hvala. Samo kratko.

Znači, govorili ste o tome kako jelka u tržišnom centru u Italiji košta 400.000 evra i da je mnogo, mnogo skuplja od ove koju je Grad Beograd dobio za samo 83.000 evra. Tu postoji jedna velika razlika. Ta je jelka kupljena od privatnog novca. Ovde pričamo o javnom novcu. Kada je javni novac u pitanju, moramo mnogo drugačiji stil ponašanja da imamo. To je ono što sam htela da ilustrujem ovim primerom i što meni smeta.

Moj je utisak da ova Vlada, ovaj do sada gradonačelnik a budući ministar finansija javnim novcem upravlja kao da je reč o privatnom, a nije. To je ono što mi smeta. Smatramo da moramo biti mnogo štedljiviji. Mi nismo ni Abu Dabi ni Italija. Mi mnogo manju količinu novca imamo na raspolaganju, a mnogo su nam velike potrebe. Mi socijalnu politiku nemamo. Ljudi su, zbog toga što nemamo socijalnu politiku, usmereni jedni na druge kada upadnu u neki problem, pa jedni drugima pomažu. U uređenim zemljama država brine o ljudima kada upadnu u neki veliki životni problem. Da bismo imali novca za odgovornu socijalnu politiku, mi moramo biti mnogo štedljiviji sa javnim novcem. To je moja osnovna primedba.

Ova novogodišnja jelka mogla je da se kupi za 3.000 evra. Kupljena je za 83.000. Ja mislim da je bolje bilo da je nismo ni kupili, da smo uštedeli tih 83.000 evra, nego što smo imali ovakvu investiciju. Hvala.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Vi, replika?

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem, gospođu Brnabić, na opširnom pokušaju odgovora. Ja i dalje mislim da je politika ove vlasti prema MMF-u suviše snishodljiva i, ako sam ja pratio medije, a jesam, shvatio sam da su oni ipak odobrili ova povećanja, da je bilo pregovora, razgovora sa njim, ali sva ova povećanja su oni odobrili. Na kraju krajeva, ako se ne varam, oni su iz MMF-a, daleko od toga da ih branim, ali su oni govorili da treba da se ukine ovaj zakon o smanjenju penzija. Dakle, oni su insistirali na tom

smanjenju, pa čak prve izjave i vaše i ljudi iz Vlade su bile da to ne možemo, pa se onda našlo neko rešenje koje je pre neki dan objavio gospodin Vučić.

Dakle, mislim da je pozicija države prema MMF-u suviše snishodljiva. Ne znači da poneka njihova preporuka nije dobra, slažem se da ponešto i jeste dobro, ali generalno bolje da razumna, odgovorna vlast vodi politiku, da je bez tutorstva MMF-a. Složićemo se da se radilo loše. Ja imam punu hrpu papira i fotografija i projekata kako se sve radilo u prethodnom periodu. Ja samo mislim da je naivno, pogrešno, netačno povlačiti crtu kako je otprilike do 2012. godine bilo sve loše, a posle 2012. godine sve dobro, kao što je i prethodna vlast povlačila crtu na 2000. godini pa onda opet do tada ništa nije valjalo a posle 2000. godine je svanulo sunce.

Dužan sam kratak odgovor. Vi ste pitali ko je bolji gradonačelnik, da li znam nekog boljeg gradonačelnika od gospodina Malog. Ja znam nekoliko, od Branka Pešića, preko Nebojše Čovića, preko Nenada Bogdanovića, do Dragana Đilasa. Po meni, svi su oni, iz različitih političkih opcija, bili bolji gradonačelnici od gospodina Malog. Hvala.

PRESEDNİK: Hvala.

Reč ima Dušica Stojković.

DUŠICA STOJKOVIĆ: Zahvaljujem, gospođu Gojković.

Uvažena predsednice Vlade gospođu Brnabić, drage kolege narodni poslanici, poštovani građani Srbije, Beograd je kao prestonica konačno počeo da ostvaruje svoje snove. Dobra politika je samo ona politika koja je dobra za ljude, koja je dobra za građane, a ne za lične džepove i novčanike.

U pripremi svog današnjeg izlaganja zaista sam imala prilike da pročitam brojni materijal, brojne izveštaje o radu Grada Beograda i uspešno realizovanim projektima u prethodnom periodu. Pokazali ste kako se vodi Srbija, kako se voli Beograd i kako se razvija grad po meri građana, a ne po meri tajkuna uz pomoć političara, kakav je bio manir u prethodnom periodu dok je Beogradom vladalo tzv. žuto preduzeće.

Dobro je da se ovaj grad otvara ka stranim i domaćim turistima, koji su u porastu čak za 10%. Dobro je da imamo jelku, dobro je da imamo i nove avio-linije koje su povezane sa našim prestonicom i da svakog dana našim putevima, avionima, dolazi sve veći broj domaćih i stranih turista.

Rezultati u Beogradu su nakon četiri godine zaista impresivni. Nasledili smo praznu beogradsku kasu, ogromne dugove javno-komunalnih preduzeća i gradskih opština. Sada je taj dug prepolovljen. Dug u gradu Beogradu je 2014. godine, podsećam vas, iznosio 1,2 milijarde evra. Sada je on smanjen i deficit je četiri puta manji nego što je bio.

Uveli smo dobru praksu kao SNS da podnosimo izveštaj o radu građanima, kako ne bismo bili kao naši prethodnici, kako bismo bili odgovorni za vršenje vlasti, kako bismo bili odgovorni prema građanima Beograda i

Srbije. Važno je da proveravamo šta smo obećali, šta smo uradili za građane i kada se kampanja i izbori završe. Sa ponosom mogu reći da smo ogroman deo naših obećanja, obećanja koje je dala SNS, ostvarili i nakon 2014. godine i nakon 2012. godine.

Građani Kijeva su u ovoj kampanji za beogradske izbore imali prilike da ministra Vlade, gospodina Nebojšu Stefanovića, prvi put sretnu i da im se nakon 40 godina prvi put jedan ministar Vlade Republike Srbije obrati u naselju, sasluša njihove probleme i deo tih problema zajedno sa opštinom i gradom reši. To je zaista recept za uspeh. Tako možemo da znamo koliko fali asfalta, koliko fali novih autobuskih linija.

Siniša Mali i Goran Vesić su sa svojim timom zaista uspešno realizovali brojne projekte, na koje smo mi kao Beograđani zaista ponosni. Obavili su sjajan posao kada je reč o javnim finansijama Grada Beograda, doveli su finansije u red, finansije javnih preduzeća, opština i grada Beograda. Svi zajedno smo prepolovili dug Grada, isplatili sve dospele obaveze i budžetski deficit smanjili za skoro četiri puta, i to za nešto manje od tri i po godine.

U ovom trenutku na računu Grada Beograda imamo 12,8 milijardi dinara, koje ćemo ulagati u Beograd i u narednom periodu. Zbog odgovornog upravljanja gradskom kasom Beograd je po prvi put dobio i kreditni rejting. Podsećam vas, kreditni rejting je krvna slika grada i neophodna je stavka koju svaki ozbiljan investitor gleda i ceni pre nego što se odluči da investira svoj novac.

Nismo ulagali samo u centar Beograda, već smo vodili računa da se svi delovi Beograda ravnomerno razvijaju. U prigradskim opštinama se svakodnevno i dan-danas asfaltira veliki broj ulica, nekategorisanih puteva, grade se novi kilometri vodovoda i asfalta. Obnovljeno je više od 750 ulica, pri čemu je obnovljen asfalt u dužini od 140 kilometara, a prvi put je asfaltirano 120 kilometara saobraćajnica u Beogradu. Trenutno se zajedno za preduzećem „Putevi Srbije“ radi na asfaltiranju više od 200 kilometara ulica, što Beograd zaista ne pamti. Izgradili smo i 113 kilometara kanalizacije, 283 kilometra vodovodne mreže, 260 kilometra toplovoda, i to su samo rezultati za tri i po godine.

Sa rukovodstvom moje opštine, ali i sa predstavnicima grada i komunalnih preduzeća zaista svake subote i nedelje obilazimo i razgovaramo sa građanima Rakovice i Beograda. Obilazimo nove radove na asfaltiranim ulicama, otvaramo nove parkiće i sportske terene. Gradimo kanalizaciju u naselju Ljubiša Jelenković i zaista sam ponosna na tim SNS-a i u opštini Rakovica i u gradu Beogradu, ali i u Vladi Republike Srbije. Mi se razlikujemo kao Srpska napredna stranka zato što svakodnevno razgovaramo

sa svojim sugrađanima i što osluškujemo njihove potrebe. Sa tom praksom ćemo nastaviti i u narednom periodu.

Naša pobjeda je što je Beograd postao grad kranova. Više od 1.100 gradilišta je bilo u februaru ove godine. Znači, u februaru ove 2018. godine mi smo u gradu Beogradu imali 1.100 gradilišta. U periodu od 2014. do 2017. godine Grad Beograd je izdao ukupno 2.443 lokacijskih uslova, izdao je građevinskih dozvola za više od dva miliona kvadrata. Samo tokom 2017. godine izdate su dozvole za izgradnju više od milion kvadrata, što je bilo zaista nezamislivo pre par godina.

Naša velika pobjeda je i što je u Beogradu sve više radnih mesta i sve više investicija. Krajem 2013. godine u Beogradu je bilo oko 1.100 nezaposlenih lica. U septembru 2017. godine taj broj je smanjen na ispod 90.000. To je zaista nedovoljno i moramo, gospođo Brnabić, da radimo na tome da nastavimo da zapošljavamo ljude u našoj zemlji, da stvaramo privredni ambijent, da smanjimo odliv mozgova, da smanjimo odlazak srpske pameti van granica ove zemlje. Dobar pokazatelj da se Beograd razvija u pravom smeru je da sve više investitora i novih kompanija dolazi u naš grad, poput firme „Ikea“, „Kapitol parka“ u Rakovici, Hotela „Hilton“, fabrike „Meita“ u Obrenovcu, što doprinosi stvaranju novih radnih mesta. Pogledajte šta se u Beogradu gradi i videćete da je upravo u tim oblastima najveća stopa novozaposlenih.

I dalje je u zaposlenosti veliki disbalans između muškaraca i žena, i zato je važno da otvorimo nova radna mesta gde će biti uposlene žene ali i da kroz podsticaje koje želim da Vlada Republike Srbije nastavi i u narednom periodu afirmišemo žensko preduzetništvo, da imamo više uposlenih žena i na selu, više žena u IT sektoru. Ja sada, danas, sa ovog mesta želim da vam poručim sledeće – pre ulaska zakona o budžetu za sledeću godinu, za 2019. godinu, želim da ove teme, teme ženskog preduzetništva, teme zapošljavanja naših žena na selu budu teme za novog ministra finansija i želim da se gospodin Mali i ovim temama aktivno bavi u narednom periodu.

Zarad istine i izgovorenih reči od strane opozicije želim da kažem sledeće o projektu „Beograd na vodi“. Ostvarujemo zaista vekovni san Beograđana o spuštanju grada na reke. Od više od 200 km neiskorišćenih rečnih obala, zahvaljujući upornosti našeg predsednika gospodina Aleksandra Vučića, Beograd zaista dobija jedan velelepni projekat kakav je projekat „Beograd na vodi“. Svašta smo slušali kao Beograđani o ovom projektu – da je reč o pukoj maketi, da se on neće izgraditi, da će ostati na nivou makete, da on tone iz dana u dan. Sve su to radili kako bi zaustavili razvoj našeg grada. Na njihovu žalost, a na sreću svih nas Beograđana, projekat se uspešno razvija i svaki dan kada krenem na posao, kada dolazim u Narodnu skupštinu Republike Srbije, zaista imam prilike da sa mosta vidim kako projekat

„Beograd na vodi“ iz dana u dan dobija nove obrise i počinje zaista da liči na maketu i počinje da liči na onu viziju o kojoj nam je Aleksandar Vučić govorio i počinje da se razvija i na terenu.

Mi danas imamo uređenu Savsku promenadu, a podsetiću vas, nasledili smo groblje brodova i olupina. Danas imamo uređene zelene površine, dečija igrališta, biciklističke staze, sportska igrališta, novu rasvetu u ovom delu Beograda, a nasledili smo đubre, korov, zmijarnik koji su nam prethodnici ostavili u amanet. Osim stambenih kula počela je i gradnja tržnog centra, kao i gradnja Kule Beograd, koja će biti najviša zgrada u ovom delu Evrope.

Projekat „Beograd na vodi“ posredno je pokrenuo čitav niz drugih infrastrukturnih projekata koji su decenijama bili nezavršeni, kao što su izgradnja glavne Železničke stanice Prokop, iseljenje železničkog i autobuskog saobraćaja iz centra grada, izgradnja automobilske tunela koji će da poveže Savu i Dunav, izmeštanje autobuske stanice iz centra Beograda. Cilj nam je, kao SNS, da se zaista grad razvija po meri njenih građana, po meri Beograđana, a ne po meri tajkuna uz pomoć političara, kako je to bilo za vreme Dragana Đilasa.

Razmišljam često zašto naši protivnici, zašto deo srpske opozicije ovoliko napada ovaj projekat. Zašto bi neko bio protiv da se izgradi skoro dva miliona kvadrata, da se uposle ljudi u Beogradu, da se Beograd razvija? Zato što je razvoj ovog projekta mera njihove nesposobnosti. Zato što ih svakoga dana podsećamo na zapušten prostor koji je predstavljao ruglo Beograda i koji su nam ostavili u amanet.

Nedavno smo na društvenim mrežama, krajem prošle godine, 2017. godine imali prilike da vidimo video-snimak bivšeg gradonačelnika Dragana Đilasa koji je sa tajkunima 12. marta 2009. godine u Kanu promovisao Miškovićev projekat „Grad na vodi“. Oprostite, maketu projekta „Grad na vodi“, jer su upravo to pokazali u Kanu isti ovi koji sada napadaju nas da pravimo makete. Takođe sam pročitala da je 2005. godine bio promovisan u gradu projekat „Menhetn na Balkanu“ upravo kao prostor „Beograda na vodi“. Problem je što osim lepih planova nisu uspeali apsolutno ništa da urade za građane Beograda.

Đilas je 2005. godine, podsetiću vas, najavljivao izgradnju nuklearne centrale u Kostolcu, 2008. godine da će početi izgradnja mosta Ade Huje, izgradnja metroa za godinu dana. Zaista mogu reći da svi mi Beograđani i dalje čekamo taj Đilasov metro i nismo uspeali dosada da ga vidimo. Takođe, 2009. godine Đilas je obećavao da će do kraja njegovog mandata biti legalizovani svi nelegalni objekti. Godine 2010. je obećavao da će Prokop raditi do kraja godine. To se nije desilo.

Podsetiću vas, njihovi ministri, njihovi funkcioneri su najavljivali da će Srbija postati deo Evropske unije 2008. pa 2010. godine. Ni to se nije desilo.

Oni nisu uspjeli da ratifikuju jedan sporazum, a reč je o Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju, koji smo mi uspjeli da ratifikujemo u Narodnoj skupštini Republike Srbije 2013. godine. Ništa od njihovih obećanja se nije desilo i otuda ta frustriranost o kojoj, evo, već čitav dan slušamo. Otuda frustriranost, jer smo mi ti koji ostvarujemo naše planove i snove. Mi ispunjavamo obećanja koja smo dali građanima Beograda i građanima Srbije.

Dolazim iz Rakovice i zaista, na samom kraju, želim da kažem sledeće – nakon 45 godina lažnih obećanja uspjeli smo da izgradimo zajedničkim snagama dom zdravlja na Labudovom brdu. Reč je o jednom modernom, funkcionalnom objektu primarne zaštite gde od oktobra prošle godine imaju priliku da se leče više od 40.000 građana Rakovice i Beograda i ja vam na tome zaista čestitam.

Naš usud je, zaista, da rešavamo pitanja koja su nam ostavili svojim propalim projektima, od uklanjanja „Pazl grada“ na Voždovcu, preko replike na Terazijama, na Novom Beogradu, rešavanja komunalnih problema u svim onim divljim naseljima koja su nicala tokom noći. Naša velika pobeda, svih nas iz SNS jeste ta što delima pokazujemo da Beograd nije samo na Terazijama, na Dedinju ili na Vračaru. Za nas je Beograd i Padinska skela i Besni fok i Jabučki rit i Đurinci i Rogača i Kaluđerica i Ripanj i Kneževac i Kijevo i Resnik.

Za vreme prethodne vlasti rubni delovi Beograda su zaista zaostajali u razvoju za centrom grada Beograda kada je u pitanju infrastruktura, odnosno kada je reč o vodovodu, kanalizaciji, putevima i javnom prevozu. Mi smo prva vlast u Beogradu koja zaista na jednak način tretira centar grada i najudaljenija sela u Beogradu. Naša politika, politika SNS-a je da se u narednim decenijama na čitavoj teritoriji Beograda izgradi nedostajuća infrastruktura sa fabrikama za preradu otpadnih voda u Velikom Selu, sa izgradnjom toplovoda Obrenovac – Novi Beograd, sa fabrikom za preradu otpada u Vinči. Zato želimo da nastavimo da ostvarujemo svoje snove, želimo da Beograd sa novim mostovima, novim tunelima postane i nastavi da bude grad kranova i novih fabrika. Točak investicija koji se pokrenuo teško je zaustaviti.

Želim da poručim ispred SNS da ćemo u danu za glasanje podržati predlog koji nam je Vlada Republike Srbije dostavila u Narodnu skupštinu, da ćemo podržati gospodina Sinišu Malog za novog ministra finansija. Ja vam se zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi građani Srbije, danas Srbija bira četvrtog ministra finansija u poslednjih šest godina.

Ono što je simptomatično jeste da je Srbija zadužena za šest godina vlasti SNS-a deset milijardi evra, što nam je prethodni ministar Vujović ovde priznao kada smo glasali o budžetu za 2018. godinu. Ja se nadam i da je ministar Vujović poput Lazara Krstića ozbiljan čovek koji nije mogao više da sluša nerealne naredbe SNS-a i da je zbog toga pobjegao iz Vlade glavom bez obzira.

Ono što je loše po građane Srbije, to je da će Siniša Mali, ili kako god se zvao ministar Srpske napredne stranke, biti lični bankar upravo političke organizacije SNS. I ono što interesuje i poslanike Demokratske stranke i građane Srbije jeste – zbog kojih od sledeća dva razloga Siniša Mali postaje ministar finansija? Da li je to nagrada što je uspešno porušio objekte u Savamali ili je to kazna, i zna da je ucenjen, i da će morati da sluša izvršenja Srpske napredne stranke baš zato što je porušio te objekte? Nisu sporni objekti, sporno je što je u toj noći, i to niko ne pominje, čovek izgubio život zbog toga.

Sa druge strane, govorili smo ovde o političkom legitimitetu, i to je govorila premijerka Brnabić. Svaki i svačiji politički legitimitet u ovoj sali se zna, bez obzira na političku partiju iz koje dolazi, ali se jedino ne zna politički legitimitet predsednice Vlade Republike Srbije. Premijer i predsednik su par ekselans političke funkcije. Celog dana slušamo kako premijerka drži pridike pripadnicima opozicije koliko su procenata osvojili na izborima.

Ja sada postavljam pitanje – premijerko uvažena, koliko ste vi osvojili procenata na izborima? Na kojoj ste vi listi učestvovali? Na kom ste vi biračkom mestu bili kandidat i za koju funkciju? Ni na jednom. I koliko ste vi glasova dobili? Nijedan. I zato ste vi postavljeni, baš zbog toga što nemate politički legitimitet, da biste i vi bili poslušnik i da bi se vama upravljalo. Meni to ne smeta zbog vas, meni to smeta zbog građana Srbije, zbog političke stabilnosti i zbog političkog života u Srbiji u 2018. godini.

Pitali ste šta je danas gore u Srbiji sem rejtinga opozicije. Mislim da bi na tom mestu trebalo da vas brine to što je u Srbiji gore. Gore su plate vojnika, gore su plate policajaca, gore su plate lekara, gore su penzije, smanjili ste plate, smanjili ste penzije, smanjili ste dnevnice policajcima i vojnicima. To je u Srbiji gore. U Srbiji je gore to što nijedan građanin Srbije koji nije član Srpske napredne stranke nema dovoljno novca u novčaniku, nema dovoljno goriva u rezervoaru i nema dovoljno hrane u frižideru. Pitali ste, premijerko, šta je gore. Gore je to što od 800.000 dece koja su obuhvaćena osnovnim i srednjim obrazovanjem svakoga dana 50.000 dece gladno. Nemaju novca za užinu jer im roditelji ne rade. To je gore.

Gore je to što u firmi „Kaizen“ d.o.o. u Smederevu štrajkuju radnici koji rade za 25.000 dinara 30 dana u mesecu, i subotom i nedeljom, i rade po 12 sati. To vama nije palo na pamet, kao što ste rekli jednog dana da vam je

najteži dan u Vladi otkad ste na toj poziciji dan kada ste se sukobili sa nekim ministrom. Mislim da je bilo mnogo lošijih dana, nažalost, po Srbiju, i Demokratska stranka jeste najžešća opozicija i biće vašoj vladavini. Gora je sloboda medija, gora je vladavina prava, gore je to što maltretirate političke protivnike, gore je to što maltretirate građane, gore je to što je utrostručen napad na novinare u poslednjih šest godina. To je ono što je gore u Srbiji za vreme vaše vladavine. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, pa evo, pobegao je gospodin koji zna da upravlja budžetom, koji je potrošio četiri milijarde dinara, koji je uveo lokalnu samoupravu u UPPR. Nije zabeleženo u istoriji javnih finansija da se uvodi neka lokalna samouprava u unapred pripremljen plan za restrukturiranje dugova.

Onaj koji govori o političkom legitimitetu i da je neko nečiji lični bankar pokazuje da je, u stvari, upravo on bio lični bankar tadašnjeg predsednika Demokratske stranke i pokazuje da je preko Fudbalskog kluba „Vodice“ i „Glibovac“ isplaćivao plate radnicima lokalne samouprave Smederevske Palanke. E, takvi nama drže predavanje o tome kako treba da se vode javne finansije i ko treba da bude ministar finansija. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima predsednik Vlade, gospođa Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Naravno, nadovezaću se pošto me narodni poslanik uvek inspiriše, a posebno kada govori o brizi za građane. Pretpostavljam o brizi za one građane koji nisu imali vodu da operu, na primer, bebu a žive u Smederevskoj Palanci, zato što je vodovod imao restrikcije vode u Smederevskoj Palanci. Tu, nadomak Beograda, ljudi nisu imali vodu. E, to je briga za građane.

Pretpostavljam da je briga za građane to što je račun Opštine Smederevska Palanka neprekidno u blokadi od 19. decembra 2012. godine. Pre toga je račun bio u blokadi 2011. godine, 2012. godine, 257 dana ukupno sa prekidima. Pošto je račun Smederevske Palanke bio u blokadi, da bi se novac izvlačio, Smederevska Palanka je postala svojevrsni prvak Srbije, a verovatno i šireg regiona, po tome što su imali čak 19 javnih preduzeća, jer kako jedno bankrotira, kako se iz jednog izvuče novac, tako se otvori drugo, pa treće, pa tako devetnaest. Sve javne institucije su, poštovani građani Republike Srbije, u Smederevskoj Palanci imale blokiran račun, uključujući škole, domove zdravlja i, neverovatno, uključujući i groblje. To je briga o građanima.

Niste mogli da vodite računa o osnovnim životnim potrebama jedne male Smederevske Palanke, ali imate obraza da govorite kako da se vodi

finansijska i fiskalna politika Vlade Republike Srbije. Pa da je, ne daj bože, vodite, verujem da bi cela Srbija bila u restrikcijama vode. Verujem da bi, pretpostavljam, jer je to preslikano samo za celu Srbiju, da bi račun Republike Srbije bio u blokadi, kao i svih javnih preduzeća, svih škola, svih bolnica, svih domova zdravlja, svih grobalja u Srbiji. Sve bi bilo u blokadi.

Mi se borimo iz petnih žila već, evo, od kada sam ja, u avgustu 2016. godine, postala ministar za državnu upravu i lokalnu samoupravu, da nekako pomognemo Smederevskoj Palanci i građanima Smederevske Palanke. Zahvaljujući izdvajanjima iz budžeta, zato što tamo više ništa nema, mi smo uspeli da popravimo vodovodni sistem i da ponovo uvedemo vodu za građane Smederevske Palanke. Mi smo upravo pre nekih mesec dana iz budžeta Republike Srbije prebacili iz tekuće budžetske rezerve sredstva da se vrati dug „Intezi“, a „Inteza“ je bila jedina banka koja je Smederevskoj Palanci htela da pozajmi neki novac, zato što niko drugi nije hteo jer su videli da od toga vajde nema. „Inteza“ je pozajmila, mi smo uspeli da ispregovaramo sa Bankom „Inteza“ da otpišu deo duga i sve kamate, iz tekuće budžetske rezerve smo prebacili 70 miliona dinara Smederevskoj Palanci da bismo vratili dug banci „Inteza“ samo da kamate dalje ne bi išle, a dogovorili smo da 150 miliona dinara otpišu.

Dakle, stvarno, 'ajmo samo malo opreznije oko te brige za građane zato što neki ljudi stvarno ne bi smeli da govore o građanima kada su jednu malu lokalnu samoupravu zavili u crno toliko da cela Republika danas radi za te građane da im damo osnovne životne uslove. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Uvaženi premijeru, dame i gospodo narodni poslanici, u startu želim da naglasim da ću biti veoma kratak. Ovlašćena predstavnica SNS, gospođa Tomić, iznela je vrlo precizne podatke kada je reč o stanju javnih finansija i makroekonomskim pokazateljima.

Mnoge moje kolege u dosadašnjoj raspravi iznele su rezultate koje je Siniša Mali ostvario na funkciji gradonačelnika Beograda, a rezultati su nesporni, i ono što je najvažnije, vidljivi su.

Svako danas može da vidi da je Beograd daleko lepši grad nego što je bio u vreme kada su ga vodili neki drugi, da komunalne službe neuporedivo bolje funkcionišu nego nekad, da je turizam na mnogo višem nivou nego što je bio kada su ovi stručnjaci vodili Grad Beograd, da se više gradi, da se više ulaže u infrastrukturu, da se više brine o osetljivim kategorijama stanovništva, da je u svakom smislu Beograd danas lepše mesto za život nego što je to bio. To su, između ostalog, rezultati Siniše Malog.

Ali imamo i neke druge rezultate. Imamo rezultate prethodnog govornika iz Smederevske Palanke. Imamo afere, afere ne zna im se broja, desetina afera. Opustošen budžet Opštine, isisavanje novca iz javnih preduzeća i ustanova čiji je Opština osnivač. Četiri milijarde dinara, kako smo čuli, gubitaka, minusa i dugova koji su ostali posle njega. Ostavio je grad bez struje, ostavio je grad bez vode, ostavio građane Smederevske Palanke u potpunom očaju i beznađu. Za to vreme napunio je svoje džepove i džepove svojih partijskih saradnika.

Ja razumem zašto on neće da podrži izbor Siniše Malog. Da se on pita, kandidat, odnosno ministar finansija bio bi Srba Sisavac, verovatno, iz Smederevske Palanke, sa kojim je zajedno isisavao novac preko fudbalskih klubova.

On pominje užinu, kaže – koliko je užina moglo da se... Pa četiri milijarde dinara, ako uzmemo, na primer, da je jedna užina 100 dinara, to je 40 miliona užina. Ostavio je svako dete u Srbiji bez užine tako što je opljačkao Smederevsku Palanku za četiri milijarde dinara.

Dame i gospodo narodni poslanici, mi danas biramo novog ministra finansija u Vladi Republike Srbije. Razlog za to je ostavka dosadašnjeg ministra, gospodina Vujovića. Ja bih želeo da mu na svojevrstan način i ovom prilikom zahvalim, jer je reč o osobi koja je značajno doprinela i fiskalnoj konsolidaciji i oporavku javnih finansija i ekonomskom i privrednom rastu Srbije.

Srbija danas nije bolesnik na izdisaju koji se veštački održava na aparatima, kakva je bila u vreme kada su neki drugi, a i ovi koji nam danas spočitavaju nešto, vodili, odnosno vršili vlast u našoj zemlji.

Danas imamo prvenstveno besprekorno čisto stanje javnih finansija, kontinuirano smanjenje javnog duga i rast BDP-a, o čemu smo i slušali. Inflacija je daleko manja nego što je to bila u vaše vreme. Kurs je daleko stabilniji nego što je bio u vreme kada su ovi vodili državu. Nezaposlenost je na istorijskom minimumu, kako je to malopre jedan kolega lepo primetio. Dakle manja je od 13% u ovom trenutku, a podsetiću da je u vreme kada smo preuzeli odgovornost za vršenje vlasti bila preko 26% na nivou Republike.

Srbija je danas daleko cenjenija u svakom smislu. Da ne pričam da je rekordna naplata poreza i da su po prvi put neki privredni subjekti počeli da plaćaju porez, a godinama unazad nisu plaćali porez, niti je iko uopšte postavljao pitanje njihovog neplaćanja poreza.

I, kao što sam rekao da ću biti vrlo kratak, želim samo da zaključim, odnosno iz svega onoga što sam izneo želim da podržim izbor Siniše Malog za ministra finansija. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Današnju raspravu započela je jutros, zapravo, predsednik Vlade gospođa Ana Brnabić prilično neumerenim pohvalama na račun kandidata za ministra Siniše Malog i onda smo u toku dana uglavnom slušali kritike od strane poslanika novog starog DOS-a. Naravno, pominjale su se razne afere, pa čak i neke lične stvari kandidata za ministra, ali ono što je interesantno jeste da su poslanici tog novog starog DOS-a Sinišu Malog kritikovali najviše za onaj period kada su ga oni birali na važne državne funkcije.

Drugo što je interesantno jeste da se poslanici vlasti nešto nisu baš utrkivali da brane Sinišu Malog, što je prilično neuobičajeno, ali dobro, to je vaša unutarstranačka stvar i nećemo time da se bavimo, čisto primećujem.

Resor finansija od kada je ovaj režim, ovo je treći, četvrti saziv, nekako je služio kao eksperiment dosada, i to nije bilo dobro. Najpre se eksperimentisalo sa čuvenim stručnjakom sa Jejla, koji je negde nestao. Kažu da je ostao kao savetnik, ali ne znamo šta radi, čime se bavi i tako dalje, a sećamo se svi koliko se obećavalo šta će taj da uradi, procvetaćemo. Onda stručnjak Svetske banke, ovaj Dušan Vujović, koji je, evo, podneo ostavku i, zamislite, on se najavljuje za nekog savetnika.

Preporučujem vam, gospodine Mali, nemojte ga uzeti za savetnika, neće vas dobro savetovati, jer ono što je on radio svakako nije dobro za Srbiju ni za građane Srbije.

Mi srpski radikali mislimo i otpočetak, od obraćanja našeg predsednika, i dalje ćemo na taj način da raspravljamo o ovome, mislimo da se Srbija nalazi u teškoj situaciji, da nam prete ozbiljne opasnosti, da je taj pritisak da se problem Kosova i Metohije reši navrat-nanos nešto što može proizvesti loše i teške posledice i mi mislimo iz tog razloga, gospođu Brnabić, da je bilo neophodno da rekonstruišete ovu vladu, da je ovo momenat kada Srbija mora imati jednu ozbiljnu, odgovornu, hrabru, patriotsku vladu. Mnogi ministri, ili bar jedan broj ministara u sadašnjoj vladi to svakako nije. Mi smo i konkretno rekli da iz Vlade treba da sklonite Zoranu Mihajlović, da treba da sklonite Zlatibora Lončara.

Kada je u pitanju ovaj kandidat za ministra, odnosno gospodin Mali, hvalili ste stanje u Beogradu. Pa i nije baš, ne cvetaju u Beogradu ruže. Neke stvari koje ste rekli jesu takve, ali mnogo toga i nije baš tako najsajnije.

Ono što mi mislimo da treba skrenuti pažnju Siniši Malom, koji će biti od sutra ili od prekosutra ministar finansija, jeste da ga u tom ministarstvu čekaju ozbiljni poslovi, da ima mnogo nezavršenih a ozbiljnih stvari u tom resoru.

Ovo što smo čuli malopre, recimo, kakvo je stanje u oblasti naplate poreza u Upravi prihoda... Verujte, u Upravi prihoda je haotično stanje.

Administracija Uprave prihoda, to je država u državi. Znete, ako neki drugi organ, na primer PIO fond, traži određeni dokument od Uprave prihoda da bi tamo nekom ko se bavi ili se bavio nekom malom privredom rešio status, po godinu i po dana se čeka uverenje od Uprave prihoda, uz ne znam koliko intervencija u međuvremenu.

Možda se povećala naplata kada su u pitanju pravna lica, ali postoji nešto što bi konačno trebalo u ovoj državi neko ozbiljno da sagleda – mogućnost smanjenja poreza fizičkim licima. Kako? Tako što će svi koji treba da plaćaju porez da ga plaćaju. To sada nije slučaj.

Da li vi možete da zamislite da, recimo, u jednoj stambenoj zgradi, u jednom ulazu, porez plaća porodica iz stanova broj sedam, devet, 12, 17, pričam otprilike, ostali ne plaćaju. Digitalizacija, gospođo Brnabić! Da li je moguće da tamo neki službenik sedi i da on ne primeti da je ista adresa, isti broj, da bar 17 stanova mora da ima? Ne mora imati 20, koliko ih ima, ali bar do 17 mora da ih izbroji. Je l' vam trebaju inspektori? Zaposlite ljude, šaljite inspektore na teren.

Nema narod ovaj, koliko god vi pričali o povećanju ovog i onog, nema ovaj narod više od čega da plaća ni struju, ni vodu, ni porez. Nema. Realna prosečna plata u Srbiji je 210 evra. Pustite vi tih vaših 430. Dve stotine deset evra prima milion ljudi u Srbiji i sa tih 210 evra, odnosno sa tim minimalcem, milion ljudi hrani porodicu. Dajte, bar tamo gde možete, smanjite porez tako što ćete porezom obuhvatiti sve one koji treba da ga plaćaju.

Imate još jedan ozbiljan zadatak, gospodine Mali – ovo što je predsednik države obećao vezano za penzije. On je predsednik države, on može da obeća šta god hoće, zato što to nije njegova nadležnost pa onda nema ni odgovornosti. To će biti vaša nadležnost od sutra, pa onda znači i odgovornost. Angažujte dobrog pravnika, gospodine Siniša Mali, dobrog pravnika koji će da vam objasni da, ako je jedan zakon prestao da se primenjuje na određeno vreme, kad je to određeno vreme prošlo pa taj zakon nastavlja da se primenjuje, onda prvo moraju da se otklone sve posledice koje su nastale zbog neprimenjivanja tog zakona. Dakle, i dalje dugujete i, kad ovo jednog dana, da li u novembru, da li sledeće godine, stupi na snagu, morate da vodite računa da na taj način ne rešavate problem koji je nastao zato što ste neustavno doneli zakon o smanjenju penzija.

Dalje, govorili su, gospodine Mali, da vi imate neke ofšor firme itd. Mi imamo drugačiji odnos prema tome. Evo, preporučujemo da iskoristite vaše iskustvo iz ofšor firmi i da u Srbiji napravite neke ofšor zone, da tako razvijemo Srbiju. Zamislite kako bi se razvila Srbija i kako bi procvetala kada bi, recimo, ofšor zona bila na jugoistoku Srbije, na istoku Srbije, u pograničnim delovima. Zašto ne bi svi oni koji imaju pare donosili pare u

Srbiju? Zašto bi postojala potreba da naši ljudi idu u ta neka zakonito sumnjiva, kako god ih nazivaju, neka tržišta?

Dakle, imate šta da radite ukoliko ozbiljno shvatite ovu obavezu.

Prvi zadatak, gospodine Mali, koji morate da uradite, ako hoćete ozbiljno da počnete ovaj posao, jeste da se konačno uradi predlog zakona o izvršenju budžeta, odnosno da konačno vidimo taj završni račun budžeta da bismo mogli da verujemo da je stanje u budžetu takvo kakvo nam se predstavlja.

Dokle god to ne vidimo, možete da pričate šta god hoćete, da kažete da ste potrošili ili uštedeli koliko god hoćete, dok mi ne vidimo kako je to zaista, ne možemo da vam verujemo.

I naravno, nećemo glasati za predlog Ane Brnabić da vi budete izabrani za ministra, ali se nadamo da ćete prihvatiti sve naše sugestije zarad boljeg funkcionisanja države. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Olivera Pešić.

Izvolite, kolegice.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvažena predsednice Vlade, poštovani gospodine Mali, dame i gospodo narodni poslanici, danas kada raspravljamo o predlogu predsednice Vlade o izboru člana Vlade, odnosno ministra finansija, dobra je prilika da se podsetimo rezultata rada Ministarstva finansija, a naravno i Vlade Republike Srbije u prethodnom periodu.

Cilj koji je Vlada Aleksandra Vučića 2014. godine postavila, a na kome je marljivo radila Vlada Ane Brnabić, ostvaren je. Kriza javnih finansija više ne postoji, a stanje koje danas imamo u budžetu Republike Srbije dokaz je vrednog truda, rada i znanja, pre svega znanja.

Vlada Republike Srbije i Ministarstvo finansija u prethodnim godinama vodili su transparentnu ali pre svega odgovornu politiku planiranja prihoda i rashoda. Iza nas je period teških mera fiskalne konsolidacije koje su, pre svega, omogućile da se u budžetu Republike Srbije za 2018. godinu izdvoji 128 milijardi za investicije, i to je ono što odgovorna Vlada Republike Srbije i Ministarstvo finansija rade.

Zahvaljujući takvoj politici mi danas možemo da govorimo o ukidanju Zakona o privremenom smanjenju penzija, odnosno o povećanju penzija, mi danas možemo da govorimo o povećanju plata, da govorimo o merama populacione politike koju država Srbija preduzima, ali i da govorimo o olakšicama koje država Srbija po prvi put nudi za početnike u biznisu, odnosno za one koji započinju sopstveni biznis.

Makroekonomska i fiskalna stabilnost koja je postignuta u prethodnom periodu omogućila je da se izgrade kilometri auto-puta, omogućila je da se

rekonstruišu i obnove mnogi vrtići, škole, klinički centri, bolnice, da se otvori 170.000 novih radnih mesta u Srbiji.

Da Vlada Republike Srbije i Ministarstvo finansija vode dobru budžetsku politiku, potvrdile su i svetske međunarodne organizacije, pre svega mislim na MMF i Svetsku banku. Naime, Srbija je uspešno završila trogodišnji aranžman sa MMF-om, koji je dao dodatni kredibilitet merama ekonomske politike. On je, pre svega, značajan zbog toga što mnoge međunarodne institucije, ali pre svega investitori, prate ocenu koju MMF daje, jer je ta ocena signal i poziv za investitore da li će oni investirati u određenoj zemlji ili ne.

Takođe, Svetska banka je ocenila da je Srbija sada stabilna i sigurna zemlja za investiranje. Kao rezultat sveukupne makroekonomske slike Srbije, mi u 2017. i 2018. godini imamo jačanje dinara. Naš dinar je druga najbolja valuta u svetu u proteklih godinu dana i mi smo uspeli da od pozicije četvrte najslabije valute dođemo do druge najbolje valute u svetu u prethodnom periodu i to je ocenila jedna od najkredibilnijih medijskih agencija, Blumberg. To je rezultat zajedničkog rada Narodne banke Srbije, Ministarstva finansija, ali i Vlade Republike Srbije, jer je kurs dinara, u stvari, odraz stanja u ekonomiji.

Zbog čega je značajan stabilan kurs dinara i šta on znači za građane Srbije i za privredu Srbije izlišno je govoriti. Ja samo hoću da istaknem svoju impresiju prilikom posete premijerke Ane Brnabić jednoj kompaniji u Leskovcu, domaćoj kompaniji koja upošljava 250 radnika. Na pitanje premijerke šta je to što Vlada Republike Srbije može da učini kako bi toj kompaniji, domaćoj kompaniji, pomogla da proširi svoje kapacitete odgovor vlasnika kompanije je bio da je dovoljno to što je država Srbija obezbedila stabilan kurs dinara, jer pre svega za preduzeća koja se bave pretežno izvozom veliki su gubici bili na osnovu kursnih razlika.

Kao rezultat teških mera fiskalne konsolidacije u prethodnom periodu imamo mere za podsticaj majkama za rađanje, odnosno mere za podsticaj nataliteta i ovo je prva Vlada Republike Srbije koja će moći da radi na povećanju nataliteta zahvaljujući efektima fiskalne konsolidacije koji su ostvareni u prethodnom periodu.

Takođe, u narednom periodu nas očekuje ukidanje Zakona o privremenom smanjenju penzija i ono što je za nas iz SNS najvažnije jeste da su Vlada Republike Srbije i Ministarstvo finansija uspeli da obezbede povećanje i za one najsiromašnije građane, za one najsiromašnije penzionere, i to u iznosu od 5%. Ali ono što je takođe najvažnije jeste da se to povećanje planira pre svega iz realnih izvora, jer podsetiću građane Srbije da u periodu kada je Srbija bila na ivici bankrota 59% penzija se isplaćivalo iz budžeta Srbije. Danas dotacije za penzije iznose 31%, i to je skoro duplo manje nego u

prethodnom periodu, a pre svega zahvaljujući fabrikama koje se otvaraju širom naše lepe zemlje Srbije.

I na jugu Srbije se otvara veliki broj fabrika. Fabrike se otvaraju u Vranju, Leskovcu, Vladičinom Hanu, Grdelici, Vlasotincu, Nišu, Žitoradi itd., ali potrebno je da se još veća finansijska sredstva ulože u jug Srbije, jer je jug Srbije godinama unazad bio devastiran. Budžetom za 2018. godinu značajna sredstva su planirana za jug Srbije, ali i za kapitalne projekte Grada Leskovca, iz kog ja dolazim, i čije građane predstavljam u ovom visokom domu.

Takođe, Vlada Republike Srbije je imala izdvajanja za jug Srbije mimo onoga što ministarstva finansiraju. Moja očekivanja od budućeg ministra finansija su da, kada se negde u decembru budemo ponovo ovde sreli, da će budžetom za 2019. godinu biti planirana još veća sredstva za jug Srbije i za grad Leskovac s obzirom na to da ćemo imati sve bolje stanje u državnoj kasi.

Takođe, sredstva koja su izdvojena za izgradnju Koridora 10 zahvaljujući merama fiskalne konsolidacije oživljavaju jug Srbije, jer kako se koja deonica auto-puta završi, tako stižu i investitori. Kao krajnji rezultat rada Ministarstva finansija u prethodnom periodu imamo suficit u budžetu na kraju 2017. godine i svakako brzo opadanje javnog duga.

Dakle, budući ministar dolazi na mnogo bolju poziciju. Javne finansije u Srbiji su stabilizovane. Ono što je posao budućeg ministra jeste da takvo stanje održi i da nastavi putem reformi koje su započete i da radi i nastavi putem dinamičnog privrednog rasta.

Ono što želim da kažem jeste da je biografija kandidata za ministra finansija impresivna. Mi smo danas imali priliku da čujemo mnogo toga od mojih kolega koji dolaze iz Beograda. Ono što su činjenice i ono što je najvažnije jeste da je za vreme njegovog mandata dug Beograda prepolovljen, da je zaposleno 25.000 ljudi, da se započelo i završilo sa realizacijom mnogih velikih i bitnih projekata, da je deficit četiri puta umanjen a, na kraju krajeva, ocenu o tome kako ili na koji način je Siniša Mali vodio Beograd dali su građani na prethodnim izborima, a građani su rekli da je on to odlično radio.

Na kraju samo želim da iskoristim priliku da predsednici Vlade čestitam na načinu na koji brani svoj predlog danas, da budućem ministru finansija poželim puno uspeha u radu i da još jednom zamolim da na isti način nastave da tretiraju jug Srbije, i budući ministar finansija i predsednica Vlade, kao što su to dosada činili. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Sonja Vlahović.

Izvolite.

SONJA VLAHOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice Vlade, kolege i kolegice, građani i građanke Srbije, gospodin Siniša Mali je dokazao da voli Beograd pristupajući mu

odgovorno i marljivo. Glavni grad Srbije, naš Beograd, puno je napredovao u vreme njegovog mandata. Dokazao je kako se vodi odgovorna fiskalna politika u trenutku kada je grad Beograd bio istorijski najzaduženiji.

Ogroman uspeh je na svakom koraku. Samo za četiri nepune godine sprovedeno je 930 kilometara nove vodovodne i 138 kilometara kanalizacione mreže. Asfaltirano je više od 536 puteva. U 2017. godini je zaposleno 66.000 ljudi. Otvoreno je 1.100 gradilišta. Uređeni su parkovi, obnovljeno je 200 fasada, napravljena dečija igrališta, domovi zdravlja, škole, vrtići, teretane na otvorenom, uređena je javna rasveta i, naravno, sve to u svih 11 opština, a naravno i na mojoj opštini Novi Beograd.

Otvorena je nova kuća „Ikea“. Izdavanje građevinskih dozvola ide brže i više. Renoviran je trg na Slaviji. Renovirane su ulice. Senior kartice sa popustom 10–50 posto Grad Beograd iz budžeta je stambeno zbrinuo 172 porodice internoraseljenih ljudi. Za dve godine stambeno je zbrinuta 171 romska porodica. Rekordno je mali broj nezaposlenih u poslednjih deset godina. Projekat „Beograd na vodi“, Železnička stanica Prokop, kanalizacija na Paliluli posle 25 godina. Projekat „Da se radi i gradi po tvom“.

Beograd je smanjio dug za 500 miliona evra i sve više imamo turista. Prošle godine smo imali skoro milion turista u Beogradu, a u prvom kvartalu 2018. godine 19% više u odnosu na rekordnu prethodnu 2017. godinu.

To nisu reči, već dela. Biti ministar finansija je veoma važan posao. Srbija nikada nije bila bliža završetku reformi. Veliki uspeh smo postigli od 2014. godine. Imamo makroekonomsku stabilnost i ubrzanje ekonomskog rasta, za koji se očekuje da će se stabilizovati na oko 4% godišnje u srednjem roku, na osnovu postojećeg nivoa investicija, inovacija i tempa produktivnosti.

Znam da će gospodin Siniša Mali zadržati finansijsku disciplinu naše Srbije, jer veoma dobro poznaje privredu Srbije. Takođe znam da će se boriti svakog dana za dobrobit građana Srbije, za građane Beograda, jer je to dokazao.

Podržavam izbor Siniše Malog za ministra finansija i želim ujedno da mu se zahvalim kao Novobeograđanka za sve što je učinio za Novi Beograd i što ga je lično kao gradonačelnik više puta posećivao i razgovarao sa Novobeograđanima, ne samo razgovarao nego je sve što je obećao uradio, kao i za svih 11 opština ovog našeg lepog Beograda. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala.

Nisam bio ceo dan ovde, ali koliko sam video, moje kolege iz opozicije su dale puno mišljenja da predloženi kandidat nije odgovarajuća ličnost za tu funkciju. Ja se ne slažem i mislim da je Siniša Mali pravi kandidat za ministra finansija u vladi Ane Brnabić i da je on pravi simbol vlasti Aleksandra Vučića.

Mislim da tu nema nikakve sumnje i da ima puno, puno kvalifikacija, detalja iz njegove biografije, kako školske, studentske, postdiplomske, tako i ofšor i inšor i na sve strane.

Neki detalji samo. To je jedna vlast, jedna vlada koja želi da vam priča bajke i da vi budete uvereni u to da će vam biti bolje zato što slušate bajke. Kada vam kaže da je nezaposlenost sada smanjena sa 26% na 13%, kako reče premijerka, onda vam neće reći da je to laž, odnosno da je to posledica promene metodologije praćenja nezaposlenosti, jer sada se to radi tako što se pravi anketa da li ste radili jedan dan mesečno, pa ako ste radili jedan dan mesečno, skinu vas sa biroa. To je jedan deo. Drugi deo je posledica toga što su mnogi mladi ljudi, koji su bili na birou, pobjegli iz ove zemlje, shvatajući da nema šanse da vide tu svoju budućnost. To je jedna od laži.

Druga laž je da je smanjen javni dug – sa 14 milijardi na 24 milijarde. Ovo je jedina zemlja na svetu gde je 24 manje od 14. Malopre je premijerka pokušala da nam objasni da je to tako što, ako se zadužiš 100 dinara po kamati od 7% godišnje, a onda uzmeš bolji kredit u iznosu od 100 dinara sa 4,5% pa vratiš onaj od 100 dinara sa većom kamatom, da si učinio dobro delo. I to je tačno, samo kad bi to bila činjenica. Ali ako si uzeo kredit po povoljnijim uslovima da vratiš kredit koji je uzet po lošim uslovima, onda ukupna zaduženost najmanje ostaje ista, ali nikako ne može da se poveća za 70 i nešto posto.

Takođe vam kažu da je super, da smo bili pred bankrotom, što se, naravno, nikad nije desilo u Evropi, nijednoj državi, i ne zato što je prethodna vlast bila mnogo bolja nego zato što je to praktično nemoguće. Ima puno drugih metoda kako se rešava pitanje prazne kase, bilo penzionog fonda bilo nekih drugih fondova, i to je ista ova vlast, samo nešto malo mlađa, radila u devedesetim godinama kada je projektovala hiperinflaciju, kada je na jedan drugačiji način uništavala svoje stanovništvo, i penzionere i ljude u javnom sektoru i sve druge.

Prema tome, to što je penzionerima oteto tri milijarde ili više od tri milijarde evra za ove četiri godine i zaposlenima u zdravstvu, školstvu, državnoj upravi, vojsci, policiji i kulturi preko tri milijarde, to je nešto što je činjenica.

A to da su penzije vraćene na nivo iz 2014. godine, to nije tačno. To je samo neko rekao da će biti, da će biti ukinut Zakon o privremenom smanjenju penzija. I taj zakon je jedna neverovatna mudrost. Fenomenalnim, najboljim studentima pravnih fakulteta u Srbiji treba sto godina da to reše, a ovoj vladi će trebati, pa, jedno godinu dana. Zakon bi trebalo da glasi – ukida se zakon taj i taj. Ako vam treba pomoć, ima da nađemo usput tu neke fiškale koji mogu da napišu taj zakon ili će neko iz opozicije da napiše taj zakon, ali ako hoćete da ukinete zakon o krađi penzija od penzionera, uradite to danas tako

što ćete da napišete zakon kojim se ukida lopovski zakon koji je donet pre četiri godine.

Zašto je Mali adekvatan kandidat? Ja znam kad je Vesić bio Mali i znam kad je Mali bio Vesić, i mislim da mnogi to znaju. A kako on potpuno upada u tu atmosferu? Neka to budu afere, pošto ništa nije presuđeno na sudu – afera „Doktorat“, nasilje u Savamali i kod kuće, stanovi po Bugarskoj i ko zna gde, jelka o kojoj smo čuli iscrpno izlaganje premijerke. Ja mislim da je najnadahnutiji, najstručniji, istorijski govor koji je neki premijer Srbije rekao malopredašnje predavanje o jelkama širom Evrope, Bliskog istoka i Sjedinjenih Američkih Država. To je stvarno fenomenalno.

(Narodni poslanici dobacuju.)

Čujem neke neobične zvukove, ali to je verovatno posledica eha.

Dakle, govorim da su to afere kao i mnoge druge afere. Da ne pominjem ni „Beograd na vodi“, ni „Mubadala“ čipove, ni FAP – „Sisu“, ni „Ikarbus“ – „Mercedes“. Sve su to afere koje su otvorene, i to je tačno. I to je tačno. I moram da obradujem građane Srbije da u isto vreme dok je juče bilo nešto ovde što je ličilo na paradu, ali iz crtanih filmova, tamo gde se neki brčkaju po fontani u uniformama, gde se neki zaklinju na ne znam šta, istovremeno, a i ne samo juče ...

(Predsedavajući: Privedite kraju.)

... Još samo deset sekundi, lepa vest je za građane Srbije. Jedna ozbiljna grupa ljudi iz policije, jedna ozbiljna grupa ljudi iz nadležnih tužilaštava već radi istražne radnje za sve ovo, a rezultate tih istražnih radnji građani Srbije će videti nakon sledećih izbora. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, došlo je vreme tankih televizora i debelih obraza. To ste upravo mogli i da vidite i da čujete.

Govorio je da su maske pale. Nema takve maske za njegovu glavu. Njemu treba specijalna maska. Maska koja ide na praznu glavu.

Dame i gospodo narodni poslanici, govorio je kako mladi beže. Pa ne mogu svi da dobiju 525.000 evra i da ostanu, koliko je on dobio da podigne vinograde. Vinograd je prodao. U EU subvencija učestvuje u prihodu od poljoprivrede 30%, u Srbiji samo 7%, i to će ministar finansija morati da popravi.

Gle čuda, gospodin Živković je imao subvenciju 300%. Dakle tri puta je veća bila subvencija nego što je koštao vinograd. Da su mladi dobili 525.000 evra, svakako ne bi radili ovo. Ovo su, budući ministre finansija, dva zapisnika Poreske uprave. Firma se zove „Empresa“. Njen direktor je bio Zoran Živković. Utaja poreza, 89 miliona je bila vrednost, 138.000 flaša vina

je nestalo, verovatno prodato na crno. PDV je 17 miliona 948.000, kamata četiri miliona 430.000 do 29.1.2016. godine. Sad izračunajte koliko je to sada.

Druga utaja, milion i 894.000 za istu firmu, plus kamate. To sve na današnje vreme dođe oko 35 miliona dinara.

(Predsedavajući: Privedite kraju, kolega Rističeviću.)

Na kraju, da završim, ne znam gde je nestalo 138.000 flaša vina, ali osnovano sumnjam da je sve sam popio. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Reč ima narodni poslanik Goran Kovačević.

Izvolite, kolega.

GORAN KOVAČEVIĆ: Poštovani gospodine Siniša, vi ćete braniti budžet Republike Srbije za 2019. godinu u ime Vlade Republike Srbije branićete ekonomske zakone koji dolaze u narednom vremenskom periodu. Morate da se navikavate na ovakav rad Skupštine. Sa moje desne strane obično će vam dolaziti optužbe, nešto što nije bitno za ekonomiju, nešto što će pokušati da vas uvredi, ali i vi kao i premijerka i predsednik Srbije, kao i mi, imamo svoj cilj. Naš cilj je Srbija.

Dame i gospodo, poštovana predsednice Vlade, Srbija danas bira novog ministra, ali ne bira novu ekonomsku politiku. Srbija je kroz svoju istoriju bila suočena sa brojnim ekonomskim idejama, od levih do desnih. Kada smo između dva svetska rata imali državni monopol, liferacije koje su bile monopol, kada smo posle Drugog svetskog rata imali privatizacije koje su završene danas a prethodno imali konfiskaciju i nacionalizaciju fabrika radnicima šezdesetih godina, Srbija nije ekonomski rasla.

Makroekonomski parametri govore o snazi jedne nacije, a mi o tome danas pričamo. Ne o ličnim shvatanjima, nego mi biramo ministra finansija Srbije, države u Evropi, bazirajući se na makroekonomskim parametrima. Ti ključni makroekonomski parametri u Srbiji nikada nisu bili dobri. Da li da govorimo o 1923. godini, kada je Milan Stojadinović pokušavao da spasi Kraljevinu Jugoslaviju od hiperinflacije, o svetlim šezdesetim kada je inflacija bila od 1960. do 1965. godine 10% a 1965. godine 25%, o sedamdesetim, osamdesetim, o devedesetim, o prvih deset godina 21. veka, kada je inflacija bila 10%?

Predsednice Vlade, ekonomisti, da li postoji nacija, ekonomija koja može da funkcioniše kada jedan od ključnih makroekonomskih parametara jeste takav da vam govori da nemate monetarnu stabilnost i svaku drugu ekonomsku?

Deficit budžeta 2014. je 6,5%. Opšta nelikvidnost na nivou budžeta Republike Srbije, gospodin Mali zna, na nivou lokalna, ne samo u Beogradu, stopa nezaposlenosti 25%, bez bilo kakvih izgleda za rast BDP-a. SNS 2014.

donosi niz ključnih odluka, ali je ključna odluka Aleksandra Vučića da skupi hrabrost i promeni Srbiju, i kaže joj – više ne možeš da prodaješ imovinu da bi se prehranio, da pozajmljuješ da bi isplatio plate i penzije, ne možeš da trošiš više nego što zarađuješ. To je, naravno, za jedan sloj ljudi, koji su pripadali prošlim vlastima, bilo teško. Samo to da kažete, to je hrabrost, a da napravite tim i krenete da menjate Srbiju, još veća. A nemate podršku.

Danas, kada biramo novog ministra finansija 2018. godine, to je istorija. Istorija su i beli šatori sindikata, premijerka, kada smo donosili Zakon o radu, ovde. Istorija je i Međunarodni monetarni fond i ugovor sa MMF-om koji kaže da ćemo na kraju 2017, u decembru, imati sistemski deficit, 2,7–2,9% biće super. Suficit smo imali mnogo ranije. Istorija je i Fiskalni savet, koji nam je u martu prošle godine rekao da treba da napravimo program kako će nam javni dug negde 2020. godine biti oko 60%.

Istoriju pišu hrabri, a ekonomsku srpsku istoriju napisao je Aleksandar Vučić, tim SNS-a i ljudi koji su verovali. Niko od nas ne pamti više od dva-tri ministra ekonomije. Možda zapamti svoje savremenike. Uglavnom ih Srbi ne pamte po dobrom. Ministar Vujović, kažu, jeste jedan od najboljih ministara finansija. Može da stane, čini mi se, u red sa Lazom Pač uom. Ali i on i Laza Paču bili su samo deo tima, deo tima koji je promenio Srbiju – jedan na početku 20. veka, drugi na početku 21. veka.

Nestvarno danas izgleda kada kažete, i vi ste to ponovili, da imamo suficit u budžetu Republike Srbije, da je javni dug opšte države 59,9%, javni dug budžeta Republike Srbije 59%, na Mastrohtu smo. Imamo rast BDP-a od 4,5% u prva tri meseca, što je drugi rast BDP-a u Evropi. Imate stopu inflacije koja se kreće od 1,1 do 1,6%. To je evropska stopa inflacije. Imate, dame i gospodo, kao nikada u istoriji Srbije, tri godine period bez rebalansa budžeta. Imate 3% referentnu kamatnu stopu i nikad veća davanja države Srbije za penzije i socijalna davanja.

Uspešno, teoretski, kombinujemo dva principa. Imate potpunu slobodu na svim mogućim tržištima i, naravno, državni intervencionizam na principu investicija, zato što smo naterani. Takvo je ponašanje danas u svetu. U stvari u teoretskom smislu pravimo kombinaciju između Kejnsa i Fridmana, i to radi, to funkcioniše, to daje rezultate.

Premijerko, budući ministre, to je bilo juče; sutra je novi dan. Danas su novi makroekonomski izazovi u Srbiji, sutra će biti još veći. Čini mi se da po prvi put u istoriji Srbije, kada govorimo o makroekonomskim problemima, u stvari govorimo o problemima koji mogu da dođu spolja. Mislim da su ključni izazovi koji će obeležiti vaš mandat, a nadam se da neće, možda će se produžiti, pre svega problemi koji se pojavljuju na finansijskom tržištu, odnosno valutni ratovi. Jedan je od velikih problema i Vlada Srbije mora da nađe mehanizam da spozna kako ćemo da reagujemo u trenutku kada evropska

kamatna stopa ili euribor krene da raste iz minusa, bude 0,5 ili 0,75 ili 1%, kada cene fosilnih goriva zbog nestabilnosti u svetu počnu da rastu.

Niko danas nije pomenuo, ključni problem koji se otvara je, čini mi se, da je na tržištu radne snage nedovoljna količina radne snage. Znam da će mi ekonomisti reći – da, da, mi ćemo to rešiti produktivnošću. Ali demonopolizacija svih sektora, i ovo se obraćam vama, premijerko, jer u principu to nisu sektori koji se tiču rada budućeg ministra... Obrazovanje, demonopolizacija u zdravstvu, u javnom sektoru, suštinski gura BDP, pretpostavljam za 0,5%, i zadržava mlade ljude da otvaraju svoje kompanije. To vam kaže MMF u diskusijama koje smo imali – demonopolizacija otvara nova radna mesta i gura BDP napred.

Gospodine Siniša, niko danas nije rekao, Fiskalni savet kaže: „Javne finansije Beograda su uređene. Prihodi i rashodi su uređeni“. To kaže onaj Fiskalni savet koji vrlo često nema dobre, i možda se ponekad nama čini, Srpskoj naprednoj stranci, iskrene namere, ali kada vam to kaže Fiskalni savet, onda je to ne samo dovoljna preporuka, to je vaše mesto ministra finansija. Ako je Fiskalni savet rekao da ste radili u Beogradu i uradili to što ste uradili, onda je to rezultat znanja i poštovanja. Vi ste deo tima. Na vašem mestu, mestu gradonačelnika, nije bilo lako igrati. Ništa tu nije bilo lakše nego što je mesto ministra finansija. Vi ste pokazali da znate i zato zasluženo postajete ministar finansija.

Kada sam govorio o izazovima, govorio sam o spoljnim izazovima, ali sam dovoljno svestan da znam da je najopasniji izazov koji može da bude u Srbiji, a tiče se makroekonomske politike, iz Srbije, od nas samih. Da neko poveruje da može da vrati Srbiju nazad, da može da primeni neki loš ekonomski model koji smo trpeli na svojoj koži desetinama godina i da se nađemo tamo gde smo nekad bili, to je ključni izazov.

Naša odgovornost – lepo ste rekli, nismo nasledili Švajcarsku – jeste velika, ali je naša odgovornost ključna da ne činimo ništa da takvu situaciju koju smo nasledili ne menjamo. Naši rezultati govore da činimo i da smo na dobrom putu.

Predsednice Vlade, sutra ćemo glasati za izbor novog ministra. Srpska napredna stranka će, naravno, glasati za izbor novog ministra, ali sutra kada glasamo za izbor novog ministra u stvari nastavljamo staru ekonomsku politiku koja je u prethodnom vremenskom periodu dala jasne rezultate u interesu građana Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Milija Miletić.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Uvažena predsednice Vlade, kolege poslanici, građani Srbije, ja sam Milija Miletić i dolazim iz Svrljiga. To je najlepša opština u Srbiji, koja se

nalazi pored grada Niša, a to je najljepši grad u Srbiji. Inače, ja sam kao poslanik Ujedinjene seljačke stranke izabran na listi SNS i za vas sam glasao kada ste bili kandidat za predsednika Vlade zato što u vas verujem i zato ću i sada govoriti uvek promotivno, jer vam stvarno verujem, jer imate volju i želju da naša Srbija ide bolje, brže i da napredujemo. Ja ću glasati svim srcem za gospodina Sinišu Malog koji je kandidat za ministra, koga vi predlažete, zato što je uspeo da Beograd izvuče iz problema, zato što je ulagao i u rubna područja Beograda, zato što je ulagao i u seoska područja.

Dolazim iz Svrljiga, govorim za sve one ljude koji žive u tom kraju, za jugoistok Srbije i verujte mi, tamo je dosta teško, ali zajedno mi svi, naš predsednik Vučić, vi predsednice Vlade, budući ministre finansija, očekujemo da ćemo nastaviti da radimo, da gradimo na jugoistoku Srbije, da ćemo raditi i da ćemo ulagati u razvoj poljoprivrede, jer, verujte mi, bez razvoja poljoprivrede nema nam ni razvoja Srbije.

Siguran sam da će ministar finansija u narednom periodu zajedno sa našom predsednicom Vlade imati i volju i želju ali i obavezu da izdvaja više sredstava za nerazvijena područja, da radi na infrastrukturi, da rešava probleme sa vodom, sa putnom infrastrukturom, da se upošljavaju ljudi kroz Ministarstvo privrede, ali za sve nas je najbitnije da se ulaže u mladost, da se ulaže u rađanje. I predsednik države gospodin Vučić je nagovestio i očekujemo vrlo brzo donošenje zakona kojim ćemo stimulisati rađanje u Srbiji. Kroz program stimulisanja rađanja Ministarstvo finansija i Vlada Republike Srbije pomoći će da se na tome više radi, a ja očekujem da će imati određeni procenat i više sredstava za one roditelje koji će stvarati svoje porodice na jugoistoku Srbije, u Svrljigu, Gadžinom Hanu, Beloj Palanci, Sokobanji, Knjaževcu, Žagubici i tim malim sredinama. Siguran sam da ćemo stimulacijom imati i mogućnost da tamo ljudi i ostanu da žive.

Još jednom, ja ću kao poslanik Ujedinjene seljačke stranke dati podršku vama kao predsedniku Vlade i ministru finansija, jer sam siguran da ćemo imati snagu i mogućnost da zajedno sa našim predsednikom, gospodinom Vučićem, u narednom periodu vratimo osmeh našim ljudima koji žive na jugoistoku Srbije, koji žive u malim područjima, koji žive u našim selima. Dajmo podršku našim ženama koje žive na selu, koje tamo ostaju da žive, koje tamo rađaju decu. Još nešto je vrlo bitno. Od 1. jula će se primenjivati zakon kojim će žene na selu po prvi put imati naknadu za rađanje dece. To je nešto što dosada nije bilo.

Još jednom se zahvaljujem predsednici Vlade. Siguran sam da ćemo nastaviti da radimo za jugoistok Srbije, da ćemo upošljavati naše ljude na jugoistoku Srbije, a samim tim razvijati našu zemlju Srbiju.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, sa ovim bismo završili sa današnjim radom i nastavljamo sutra u 10.00 sati.

(Sednica je prekinuta u 20.00 sati.)